

VIHA DISANAYAKE

මිය යන්නට හේතු දහසක් මැද

ජීවත් වෙන්නට හේතු සෙයු ඇය

නේහා

Neha Facebook Sinhala Novel

විහා දිසානායක

මෙම කෘතියෙහි සම්පූර්ණ අයිතිය විහා දිසානායක සතුවේ.

කරුණාකර කතෘ අයිතිය සුරකින්න.

කියවීම පහසුව උදෙසා PDF ගොනුවක් ලෙස සකසන ලද්දේ - sinhalaebbooks.com.

උබ ගිය මාසේ ගත්ත සල්ලි වලට මොකද කරේ.."

" සැරින් සැරේ ඇවිත් ඉල්ලන් යද්දි කොහෙ නියත සල්ලියක්ද ..."

" උබ එහ් පාර කට ගහන්නත් එතවද %\$#*..උබ දැනගනිත් මට උබව මේ දැන් උනත් මේ ගෙදරින් එලියට දන්න පුළුවන්... එහ් හින්ද මත් කියන විදිහට හිටපත්... "

" මේ ගෙදර මෙහෙම දුක් විදිනවට වඩා මහ පාර් සැපයි මටයි මගෙ කෙල්ලටයි... "

" ඔව්... උබලා ට හරියන්නේ මහා පාර තමයි...අතට ආව වාත්ස් එකත් මිස් කරගන්න පට්ටි \$&#... ලමයව අර තෝතලට දුන්නනම් ලමයන් සැපට ඉන්නව..අපිත් සැපේ ඉන්නවා... "

" තාත්තා කෙනෙක් කියන කතාවක් ද දෙසියනේ මේ..."

" මටත් හරි තාත්තෙක් වෙන්න තිබ්බ උබ හරිහමන් ලමයෙක් හැදුවනම්..ඇස් පේත් තැනි අත්කි කෙල්ලෙක් හැදුවම උබ හිතනවද අපිට ඒකි නියත් ඉදලා හරියයි කියලා... "

" දෙසියනේ....ඔය වචන වලට තමි හොදක් වෙත් තැ...ඇස් පෙනුනත් තැනත් එහ් මගෙ දරුවා..පාරේ හිගා කාලා හරි මත් මගෙ දරුවව හදනවා මිසක් මත් කාටවත් මගෙ කෙල්ලව දෙන්නේ තැ...."

" දැන් ඕන උනත් දෙන්න බැනේ ගැනියේ.දිග දෙන වයසේ කෙල්ලෙක් දරු කමට හද ගන්න මොන තෝතල ද කැමති වෙන්නේ...ඒකි පොඩි කාලේ මහත්තයලා ඉල්ලද්දි දිලා දැන්මනත් යස ගේට අපිටත් ඉන්න තිබ්බා... "

" තමුසෙට ඕන සල්ලි තෙත්...තමන් ගේ දරුවා විකුනලා හරි තමුසෙට බොන්න තිබ්බොත් ඇති.."

" මත් උබට කිවුවා එක පාරක්..එහ් වගේ එකියක් හැදුවා කියලා අපට ලැබෙන දෙයක් තැ..උබට ඒකිව ඔය විදිහට ම නියාගන්න ඕන තමි හැම මාසෙම මේ විදිහට මල් විකුනන සල්ලි වලින් මට බාගයක් ඕන..එක මාසෙක හරි මිස් උනොත් එදට උබට ඒකිවත් තැනි වෙයි..."

තේහා ගේ කාමරේට ඇහුනා තාත්තා හැමදම වගේ අදත් අම්මට තප්ප්තය කරලා යනවා...කෙල්ලට දැනුනේ තමන් ගැන ම උපත් තරහක්...

" මගෙ අම්මා පට්..මත් හින්ද ගොඩක් විදවනව දෙසියනේ.."

කෙල්ල තමන් ගේ රිදුම් දෙන ඔළුව අල්ලගෙන ඉකිගහන් හඩට සාලේ හුල්ලමින් හිටපු කෙල්ලගේ අම්මා තත්පරේට දෙකට කෙල්ල ලගට ආවා...

" ඇයි මගේ දුවේ...මොකද මේ... "

" ඇයි අම්මේ අම්මා මාව තාත්තා කිවුව තෝතල ට විකුණුවේ තැත්තේ... එහෙනම් තාත්තා කිවුවා වගේ අම්මලට අද සතුටින් ඉන්න තිබ්බා... "

" මොනවද පුතේ උබ මේ කියවන්නේ... "

" තාත්තා කියන්නේ ඇත්ත... මාව හැදුවා කියල අම්මලට ලැබෙන දෙයක් නෑ...මත් වගේ අන්ද කෙල්ලෙක්ගෙන් ඇති වැඩේ මොකක් ද මගේ අම්මේ... අම්මා මත් හින්ද දුක් විදින්න එපා අම්මේ... මල් විකුනල ගන්න සල්ලි තාත්තට දෙන්න එපා... එතකොට තාත්තා මට මොනවහරි කරයි...එතකොට අම්මට ත් තොදහසේ ඉන්න පුළුවන්... "

" කටවහපත් මගේ කෙල්ලේ...එහ් මිනිහට දරු කැක්කුමක් තැනි උතාට මට උබව ඕනි... මට පුළුවන් උබව බලගන්න මත් මැරෙනකම්.. ඒත් මට බය මත් තැනි කාලෙක උබ තනිවෙයි පුතේ.. එහ් ගැන හිතද්දි ත් මගේ පපුව පිට්ටෙනවා.... "

" අතේ මගේ රත්තරන් අම්මේ.... අඩන්න එපා..මත් ආයේ අම්මට මොනවත් කියන් නෑ අම්මේ... අතේ මගේ ඇස් දෙක පෙනුනනම් මත් මගේ අම්මට බලාගන්නවා දෙසියනෙන්...එහෙනම් අම්මට මෙහෙම දුක් විදින්න දෙත් නෑ... "

තේහා අම්මගේ පපුවට තුරුල් වෙලා කිවුවේ අවුරුදු 25ක් උනත් පොඩි එකෙක් වගේ ඉති ගගහා අඩ අඩ..

තේහා නිමිසාරී.. කෝටි පතියෝ තොවුනත් යමක් කමක් තිබුන පවුලක එකම කෙල්ල...

කෙල්ලට තිබුනේ ලේසියෙන් කාටවත් තොලැබෙන අමුතූම පෙනුමක්.. කෙල්ල පුදුම තරම් අභිංසකයි... දුබුරු ඇස් ඉනෙහුන් පල්ලෙහට නියත කොන්දේ රෝස පාට දෙනොල්.... කෙල්ලට ගෙනාවේ අමුතු ම ලස්සනක්...එහ් හැමදේම කෙල්ලට අඩුවක් තැතුව තිබ්බත් හරියට ම අවුරුදු 10 දි කෙල්ලගේ පෙනීම සම්පූර්ණයෙන් තැනි වෙලා ගියපු නිසයි මේ හැම ප්‍රශ්නයක් ම මතු උනේ..

තේහා ගේ තාත්තා කටදුවත් එහ් කියන්නේ කෙල්ලගේ ඇස් පේන කාලෙදිවත් කෙල්ලට ආදරේ කරේ නෑ... තේහා ගේ පෙනීම තැනි උන ගමන් ඔහු කරේ තේහා විකුනලා දුන්න හදපු එක... එහ් දේ තාත්තා කෙනෙක් ට හීනෙකින් වත් කරන්න බැරි දෙයක් උනත් තේහා ගේ තාත්තා ට තම් අරක්කු බෝතලය වෙනුවෙන් ඕනිම දෙයක්..

තේහා අම්මගේ තුරුල්ලේ අඩ අඩ ඉද්දි කෙල්ලට එහෙම් ම තින්ද ගියා...

කෙල්ල ඉන්න තත්වේ දත්ත හින්ද ම අම්මා කෙල්ලට කතා නොකර ම බර කල්පනාවකට වැටුනා... එහ් තව ටික දවසකින් මේ ගෙදරින් යන්න වෙනවා කියලා ඇයට ඉවෙන් වගේ

දැනුන නිසා.. මොකද මේ වෙද්දි සතයක් වත් නේහා වෙනුවෙන් දෙන්න ඇය අතේ තිබුනේ නැ.

" පුතේ...තැගිටින්න... අපිට යන්න ගමනක් තියනවා..."

කෙල්ලගේ අම්මා අකමැත්තෙන් උනත් කෙල්ලව ඇහැරවලා කියද්දි කෙල්ල ඇස් දෙක ඇරලා අම්මා කිවුව දේවල් අහන් හිටියා..

" ලැස්ති වෙයන් මගෙ දුවේ... අපි ටවුමට ගිහින් එන්න ඕනි..."

" ඇයි අම්මේ මේ හදිස්සියේ..."

" යන ගමන් කියන්නම් ..ලැස්ති වෙමු .. "

එහෙම කියන ගමන් අම්මා කෙල්ලව රුමි එකට එක්ක ගිහින් ඇදුම් අන්දවන් එළියට ආවේ ඇයත් ලැස්ති වෙලා...

කෙල්ලගේ අතකිනුත් අල්ලගෙන බොහොම පරිස්සම ට කෙල්ලව එක්ක ගියත් කහා ඉර ලගට ඇවිත් පාර පතින්න හදද්දි ම වේගෙන් ආව කාර් එකක් නේහා සි අම්මයි ඉන්න තැනින් බ්‍රේක් කරේ වැරද්ද කාර් එකෙ අයිති කාරයගේ උනත් නේහා ට ත් අම්මටත් පාර මැද කියලවත් බලන් තැනුව කුනුහරපෙන් බනිමින්...එහ් එක්ක ම කෙල්ලගේ හිත ට මේ තියෙන ප්‍රශ්නත් එක්ක දැනුනේ පුදුම තරම් තරහක්....." කොහෙද ඔයි යන්නේ... ජේන් නැද්ද වාහන එනවා..."

" අපි කහා ඉරෙන් තෙත් පැත්තේ මහන්නයා..."

" &*\$ කියන්නේ...තමුසෙලා නම් මැරිලා යයි..ඒත් ඊට පස්සේ තමුසෙලා හැප්පුනාම මට තෙත් හිරේ ලගින්න වෙන්නේ..."

" මහන්නයා හරි කතාවක් තෙත් කියන්නේ... මහන්නයා හරියට පාර බලන්..... "

"\$&#@%** මත් උබට ආයේ කියන් නැ... දැන්වත් ඔය පාර මැද්දෙන් අසින් වෙනවද..."

කෙල්ල හිටියේ තරහින් උනත් වචනයක් වත් නොකියා මේ හැමදේම අහගෙන... ඒත් තමන් ගේ අම්මට කවුරුත් තරක වචනෙන් කතා කරනවා අහන් ඉන්න තරම් කෙල්ලගේ ඉවසීම දැඩි උනේ නැ.... කාර් එක තියෙන්නේ කොතනද, එතකොට කාර් එකේ ඉදන් අම්මට බැන්න කෙනා ඉන්නේ කොතන ද කියලා කෙල්ලට ජේන්නේ නැති උනත් කෙල්ල බෙල්ල හරවලා අම්මගේ අත තදින් අල්ල ගන්නේ හොඳ දෙකක් කියලා දෙනවා කියලා හිතාගෙන...

" මහත්තයා... මහත්තයා කවුරු උනත් කමක් නැ.... ඔක්කොමට ම කලින් කෙනෙක් ට කතා කරන්න ඉගෙන ගන්න..."

ඇගිල්ලකුත් දිග් කරල කෙල්ල කිවුව වචන වල සැරට ද මත් ද ඊට පස්සේ තත්පර දෙක තුනක් ම ගෙවුනේ නිහඬව...

ඒත් ඊලගට ඇහුන වචන ටිකට කෙල්ලට වගේ ම කෙල්ලගේ අම්මටත් දැනුනේ පුදුමයක්..

" ඇ යකෝ... බලපත්කෝ අරකිගේ කටේ සැර... ඒත් ඇයි ඒකි මෙව්වර බැනපු මට වචනයක් නොකියා කට වහගෙන හිටපු උබ දිහා බලලා ඕක කිවුවේ...."

" ආයුශ්..මවත් උබට හොඳට ම වැඩියි...එහ් කෙල්ලට ඇස් පේත් නැ... දැන් යමත්.."

" අම්මට යකෝ... ඇස් පේත් නැති උතාට කටේ සැර බලපත්කෝ.... ඔහොම හිටපත් මත් ඕකිට හොඳ වැඩක්..... "

කොල්ලා කාර් එකෙන් බහින්න හැදුවත් කොල්ලට කෙලින් හිටගන්න තරම් වත් හසියක් තිබ්බේ නැ.. එතකොටයි කෙල්ලගේ අම්මට තේරුනේ කොල්ලා ඉන්නේ හොඳට ම බිලා කියලා...

" ප්ලීස් මවත්..දැන් යමත්... අද දවසට දගන්න පුශ්න ඇති උන දේට සොරි ආත්ටි..."

එහෙම කියන ගමන් ආයෙත් කාර් එක ස්ටාට් වෙද්දි අම්මා කෙල්ලගේ අතින් අල්ලගෙන් ඉක්මනට පාර අසිතට උතා...

ඒත් ඊලගට ඇහුන වචන ටික කෙල්ල ජීවිතේ ට කවදවත් ම අහලා තිබුත් නැති වචන ටිකක්...

" උබ දැනගනින්.... මත් මේක ලේසියෙන් අත අරිත් නැ .. උබ මට කෑ ගහලා කරගන්නේ හොඳ වැඩක් නෙමෙයි..උබට ඇස් දෙක විතරනේ නැත්තේ.. අතින් ඒවා නියතවනේ...මත් එද්දි ලැස්තිවෙලා හිටපත්..... "

" ආයුශ්.. කට වහපත්.."

ඊට නොදෙවෙනි ව ඇහුන දෙවෙනි කටහඬත් එක්ක කාර් එක ඇතට ගියේ කෙල්ලගේ අම්මගේ ඇස් වල කදුලු පිරෙද්දි.... එහ් අද තමන් ලග ඉදලත් තමන්ගේ කෙල්ලට මෙහෙම කතා අහගන්න වෙනවනම් තමන් නැති දවසට මොනවගෙන් මොනා වෙයි ද් කියලා හිතට පුදුම තරම් අසරනකමක් දැනෙද්දි....

ඒත් කෙල්ලට තමි හිතුවේ එක ම එක දෙයයි.. අන්ධ කෙල්ලෙක් ට වත් අනුකම්පාවක් තැනි මේ විදිහට කතා කරන සමාජේ දකින්න බැරි වෙන්න තමන් පින් කරලා තියනවා කියලා විතර මයි..

කෙල්ලට ඇස් දෙකක් ඕනි වෙන්න තිබුන එකම අවශ්‍යතා ව තමන් හින්ද දුක් විදින කෙල්ලගේ රත්තරං අම්මට සලකන්න තිබුන ආසාව... පිය සෙනෙහස හිතෙන්නේ විදලා නොතිබුන කෙල්ල තමන් ව විකුනලා සල්ලි ගන්න හදපු දෑනටත් සල්ලි වෙනුවෙන් තමන් ව මරන්න උනත් සුදුහම් තමන් ගේ තරුම තාත්තාටත් පුදුම විදිහට ආදරේ කරා...

ටවුමට ආවේ කෙල්ලට ගවුම් රෙද්දක් අරන් දෙන්න හිතාගෙන උනත් මේ උන සිදුවීම හින්ද ම කෙල්ලගේ අම්මගේ හිත හොදට ම අවුල් උනා... එහි හින්ද කෙල්ලවත් එක්කත් ඇය ආපහු ගෙදර එන්න හැරුණේ සුසුමකුත් පිට කරමින්...

ඒත් ගෙදරට අඩිය තිබ්බ පලවෙනි තත්පරේ ම දැක්ක දේ නිසා ඇගේ ඇස් පවා විසල් උනේ දැක්ක දේ එහි ඇස් වලට විශ්වාස කරන්න බැරි උන හින්ද මයි...

" මොන අපරාදයක් ද දෙසියනේ මේ.... "

ඇය කිවුවා තෙමෙයි කියවුනා... අන් දෙකත් මුවට අරන් ඇය මොහොතක් බලන් හිටියේ තමන් ගේ ඇස් තමන් ට ම විශ්වාස තැනි වෙලා යද්දි...

කොහොම විශ්වාස කරන්නද... අන් දෙකේ කරගැට එතකම් මහත්සි උන, රැයක් දවාලක් තැනුව සාත්තු කරපු, දෙසියනේ කියලා කාලා ඇදලා ඉන්න සල්ලි ටිකක් හොයා ගන්න මුලු රෝසමල් වගාවම තනිකර ගලවලා තියෙද්දි...අඩන්නවත් කොසින් ද හසියක්...

" අනේ ඇයි අම්මා... මොකද උනේ..... "

කෙල්ල අම්මගේ අත තවත් තදට අල්ලගෙන අහද්දි ඇය කරේ මේ තරම් වෙලාවක් හිතේ හිර කරන් හිටපු කදුලු ඉකියකුත් එක්ක පිටකරපු එක විතරයි...

" අනේ අම්මා කියන්නකෝ.... "

" අපේ රෝස ගස් ටික ගලවලා දලා පුනේ... අනේ කවුද දෙසියනේ මේ අපරාදේ කරේ.. "

එහි වචන ටික එක්ක කෙල්ලගේ ඇස්වලටත් කදුලු ආවේ එහි මල් ටික හදන්න උන මහත්සි ය මතක් වෙද්දි...

ඒත් තත්පර ගාතයි ගත උනේ... ඉස්සරහට ආවේ කෙල්ලගේ තාත්තා..නිකන් තෙමෙයි... සමච්චල් හිතාවක් එක්ක...

" උබලා තැ තැ කියලා ගන්න එකෙනුත් නියාගෙනනේ මට සල්ලි දුන්නේ...දැන් බලාගමුකෝ කරගන්න හැටි..මත් තාම ගැලෙවුවේ මේ ටික විතරයි....උබ ඊලග පාර මට වෙලාවට සල්ලි

දුන් නැති උනොත් මත් අතින් මල් ටිකත් ගලවලා දෙන්නට ගෙදරින් එළියට ඇදලා දනවා... "

දෙසියනේ...තාත්තා කෙනෙක් කරන වැඩක් ද මේ... කෙල්ලගේ හිතට දැනුනේ පුදුම අසරනකමක්...ඒත් කෙල්ලගේ අම්මා නම් හිටියේ වචනයක් වත් කතා නොකර..එහි හිත මේ වෙද්දි ත් කැලී කැලී වලට කැඩිලා ඉවරයි...

" මත් හෙට ගෙදර එනවා..තවකින්...මත් දන්න මහත්තයෙක් එනවා..මල් ටිකක් ඔන කිවුවා...මේ ගලවපු ගස් වල නියන මල් ටික කඩලා වතුර එකක දලා නියපත්..."

එහෙම කියලා කාගෙවත් ම අවසරයක් නැතුව කෙල්ලගේ තාත්තා කෙලින් ම ගියේ ගේ ඇතුලට.. මිදුලේ තනි උනේ තේහ සි අම්මයි විතරයි....

" අම්මේ... දැන් අඩන්න එපා.. අපි ආයෙත් හදමු.. තාත්තා ගියාම... "

කෙල්ල කිවුවේ තමන් ගේ දුක හිත ඇතුලෙම නියාගෙන අම්මගේ හිත හදන අරමුනෙන්.. ඒත් එහි වෙනුවට ඇයගෙන් ලැබුනේ කෙල්ලගේ හිසට සියුම් ස්පර්ශයක් විතරයි...

" මට දුක උබ ගැන මගේ දුවේ..මත් නැති කාලෙක උබව බලාගත්තේ කවුද ..."

කෙල්ලගේ අම්මා ඇස් දෙකේ කදුලු පුරවත් එහෙම කියලා කෙල්ලවත් එක්කත් ගේ ඇතුලට ආවා... හවස් වෙලා ගලවලා තිබුන රෝස පාත්තියේ මල් එකින් එක්ක කඩ ගත්තේ මේ මල් හදන්න උන මහත්තිය මතක් වෙලා හුල්ලමින්...

එද දවසේ ඉතුරු කාලේ ගෙවිලා ගියේ හැමදම වගේ අහන් ඉන්නවත් බැරි තරක වචන එක්ක... ඒත් පුදුමේ කියන්නේ පහුවද උදේ වෙද්දි කෙල්ලගේ තාත්තා පුදුම විදිහට වෙනස් උනා.. කෙල්ල එක්කයි අම්මා එක්කයි දෙන්න ම එක්ක හොදට කතා කරා .. මෙහෙම කතා කරන්නේ හොදකට නම් තෙමෙයි කියලා දෙන්න ම දැනත් හිටියත් දෙන්න ම බලන් හිටියේ වෙන්නේ මොකක් ද කියලා...

" මහත්තයා ගේ අම්මයි තාත්තයි දෙන්නත් එනවලු... තව මහත්තයගේ යාලුවෙකුත්... එහි හින්ද මාත් එක්ක හොදට කතා කරලා හිටපත්..එහි මහත්තුරු යනකම... "

කෙල්ලගේ තාත්තා කිවුවේ ඔය එනවයි කිවුව මහත්තුරු එන්න ඔන්න මෙන්න තියෙද්දි...

දවස ම රගපෑවේ මේක ට තේද කියලා එනකොටයි තේහා ටයි අම්මටයි දෙන්නට ම තේරුනේ...ඒත් කරන්න දෙයක් නැති කමට පාඩුවේ හිටියා...

තේහා ගේ තාත්තා ගේ බල කිරීමට ම කෙල්ලගේ අම්මා හිටියේ ඔය එනවයි කිවුව මහත්තුරු ට කන්න උයන ගමන්... කෙල්ලත් හැමදම වගේ අම්මා එක්ක කතාවක් දගෙන හිටියේ...

එහි එක්ක ම කෙල්ලගේ තාත්තා කුස්සියට ආවා...

" අර මහත්තුරු ඇවිත්..ඉක්මනට තේ එකක් හදන් වරෙන්... "

කෙල්ල ගේ අම්මා හා කිවුවෙන් තැ..බැ කිවුවෙන් තැ... නිහඩව ම වතුර එක රත් වෙන්න නියලා තේ හදන්න ගන්නා...

ඊලගට තේ ටිකත් අරන් සාලෙට එද්දී කෙල්ලගේ තාත්තා හිටියේ අර මහත්තුරු එක්ක ලොකු කතාවක... කෙල්ලගේ අම්මා තේ එක මේසෙන් නියලා කුස්සියට එන්න හැදුවත් පුරුදු කටහඩත් ඇහුන නිසා ආටෙන් හැරීලා බැලුවේ... එතකොට දෑක්ක කෙනා දෑක්කලා කෙල්ලගේ අම්මා වගේම එහි කෙනාගේ මුහුත් තරහින් පිරුණේ සාලේ හිටපු අතින් හැමෝම දෙන්නගෙම ඉරියව් දිහා පුදුමයෙන් බලන් ඉද්දි..." ඔහේ මොකද මෙහේ... "

මුළු ගේම දෝත්තාර දෙන්න ඇහුන එහි ගැබුරු කටහඩින් කෙල්ලගේ අම්මා ඇරෙන්න අතින් හැමෝම බලන් හිටියේ බය වෙලා...

" මත් මගෙ ගෙදර තැනුව මහත්තයාගේ ගෙදර ඉන්නද .. "

කෙල්ලගේ අම්මන් ඇහුවේ දෙවනි නොවෙන කටහඩකින්...

ඇවිත් හිටියේ වෙන කවුරුත් නෙමෙයි..එද තේහා ටයි ඇයටයි බැනපු තරුනියා... තනියම නෙමෙයි..මුළු පවුලත් එක්ක ම.. වෙනසකට නියෙන්නේ අද කොල්ලා සිහියෙන් ඉන්න එක...

" මේ තමුත්ගේ ගෙදර ද... ඔහ්හි ශිට්...අම්මා යමු..මේ ගෙදර හරියන් තැ..වෙන කොහෙන් හරි ගමු...මලීශ්... යමත්..උබට මතකනේ මේකිව.. අම්මලට කියපන් ...මත් පුතා උතාට එයාලා අහන්නේ උබ කියන දේනේ... "

කොල්ලා කිවුවේ තමන් ගේ හොඳම යාලුවා උන මලීශ් දිහන් කොල්ලගේ පවුලේ අය දිහන් බලලා...

" ආයුශ්..කුල් ඩවුන් මවන්... "

මලීශ් කිවුවේ කොල්ලගේ කරට අතක් දගන්න උත්සාහ කරමින් උනත් කොල්ලගෙන් ඊට ප්‍රතිචාර විදිහට ලැබුනේ මලීශ් ගේ අත ගස ඇරලා දුපු එක විතරයි ..

" අම්මා...අම්මා දන්නවද මේ කවුද කියලා... මේ ගැනි මට ඊයේ පාර මැද්දි... මලීශ් කියපන්නෝ &%%# කට වහන් ඉන්නේ... "

" මහත්තයා මොකද මේ... ඇයි මගෙ ගැනි අතින් මහත්තයලට මොකක් හරි වැරද්දක්... "

" වැරද්දක්... ? මේ තමුත් ගේ ගෙදර කියලා දන්නවා නම් මත් පස් පාගත් තැ...මට තමුත් ගේ රෝස මල් එපා...මේ ගෙදර විතරක් තිබ්බොත් ඇති... මේ දැන්ම මේ ගෙදරින් එලියට බැහැපල්ලා... "

ආයුශ් මුලු ගේම දෙකක් වෙන්ත මහා හසියෙන් කැ ගගද්දි කෙල්ලගේ අම්ම තුශ්නිම් බුත වෙලා බලන් හිටියේ ගෙදරක් ඉල්ලපු කතාවක් තිසා..මොකද නේහා ටයි අම්මා ටයි ඉතුරු වෙලා තිබුන එකම වස්තුව මේ ගේ විතරයි... ගෙදරත් තැනි උනොත් යන්න වෙන්නේ මහා පාරට කියලා ඇය දැනත් හිටියා ...

" මොකක් ද මහත්තයා එහ් කතාවේ තේරුම .. මගෙ ගෙදරින් මට යන්න කියන්න... මහත්තයා මේ ගෙදර අසිති කාරය ද... "

" ඔව් %&% මත් තමයු අසිති කාරයා ..දත් තැත්තත් මේ මිනිහගෙන් අහපත්... ගෙදර ඔප්පුව තියලා මගෙන් ලක්ශ 6කට ත් වඩා අරන් තියනවා... දැන් මේ ගේ අසිති මට... මත් ආවේ රෝස මල් ටික අරන් මේ මනුස්සයට උදව්වක් කරලා යන්න..අනික මට මේ ගේ ගන්න ඕන කමකුත් තිබ්බේ නැ. ඒත් දැන්...මට මේ දැන් ම මේ ගෙදර ඕන... "

කෙල්ලගේ අම්මා එහ් වචනත් එක්ක කෙල්ලගේ තාත්තා දිහා බැලුවේ කවදවත් තැනි තරම් තරහකින්...

" මොකක් ද මිනිහෝ මේ කියන්නේ..මේ කියන දේවල් ඇත්තද...මටයි මගෙ කෙල්ලටයි උන් හිටි තැනුත් තැනි කරන්නද මිනිහෝ හදන්නේ... "

ඔහු තිහඩයි.... මුලු සාලෙන් ම ඇහුනේ එක ම අදෝතාවක්...කුස්සියට වෙලා හිටපු කෙල්ලන් සාලට ආවේ මෙ සද්දෙට..

" මේ ඉන්නේ අනිත් &%*\$..දැන් ම ම මේ ගෙදරින් පලයන් පට්ට %\$... තැත්තම් එද මත් කිවුව දේ ඇත්තට ම කරලා පෙන්නන්න වෙයි.. උබේ කෙල්ලට... "

" ඇති මහත්තයා... ආයෙන් මගෙ දුවට එක වචනයක් හරි කියලා තිබුනොත්... "

" ඇයි උබ මට මොනා කරන්න ද %\$&# අහ්... උබ මට මොනා කරන්න ද... "

" ඇති පුතා...තවත්තන්න දැන්... මලිශ් පුතා..මොකද මේ වෙන්නේ කියනවද..."

එහ් ඇහුවේ මේ තරම් වෙලාවක් හැම කතාවක් ම බොහොම ඉවසීමෙන් අහන් හිටපු කොල්ලගේ තාත්තා...

" අත්කල්... ඊයේ එද්දි ආයුග් හොඳට ම ඩිත්ක්ස් අරන් හිටියේ...මත් එපා කියද්දි ආයුග් ඩිසිටි කරා..එද්දි මේ අම්මවයි මේ අම්මගේ දුවයි හැප්පෙන්ත ගියා... පස්සේ ආයුග් පාර මැද මේ අම්මටයි දුවටයි බතින්න ගන්නා... දැන්... දැන් මේ ඉස්සරහා ඉන්නේ එහ් අම්මයි දුවයි... "

කවදවත් බොරුවක් නොකියන මලිග් කිවුවේ තමන් ගේ හොඳම යාලුවගේ වැරැද්ද පාවා දෙමින්...

" මලිග් උබ... "

" ආයුග් මට උබව හදගන්න ඕනි මවන්..ඒකයි.. සොරි... "

මලිග් එහෙම කියලා කොල්ලගෙන් ඇස් ඉවතට ගත්තේ කතගාවුවෙන්... කොල්ලා තම හිටියේ මාරයා වැහිලා වගේ...

"එහ්කියන්නේ මලිග් උබ... "

" තවත්තපන්... උබ මගෙ පුතෙක් කියන්නත් ලැජ්ජයි මට... "

එහ් එක්ක ම ආයුග් ගේ කම්මුලට පහරක් වැදුනේ ඔහුගේ තාත්තා ගෙන්...

" වරෙන් යන්න ගෙදර... "

" මත් කොහෙවත් එත් නෑ තාත්තා... මත් මේ ගෙදර අරන් මිසක්... "

එහ් වචන ටික එක්ක ආයෙත් කොල්ලගේ කම්මුලට පහරක් වැදුනා..කොල්ලා අතින් පහර වැදුන කම්මුල අල්ල ගත්තේ කම්මුලෙන් දැඩි වේදනාවක් දැනුන නිසා...

" යමත්... "

" මත් කිවුවනේ තාත්තා...එක්කෝ මේ ගෙදර තැත්තම් මේකී...දෙකෙන් එකක් මට ඕනි... "

ආයුග් ආයෙත් මහා හසියෙන් කෑ ගැහුවත් මේ පාර ආයුග් ට ඕනි කියන්නේ තේහා ව... හදවත වේගෙන් ගැහෙද්දි කෙල්ල බිත්තියට හේත්තු උනේ හිටගෙන ඉන්නවත් හසියක් තැනි හින්දු...

කෙල්ලගේ අම්මා තම හිටියේ යක්ශාවේශ වෙලා... ඒත් ඊලගට ආයුග් කිවුව දේවතම් ඇගේකටත් එක පාරම නිහඩ වෙලා ගියේ තත්පර ගානෙන්...

" සමහරටිට තමුත් දත් තැනුව ඇති මත් කවුද කියලා .. හොඳින් තැත්තම් තරකින් මට මට ගේ හරි මේකි හරි ඕනි...තැත්තම් මේකිගේ ජීවිතේ ගැන නියත අදහස අත ඇරලා දපන්... "

ආයුශ් එහෙම කියන ගමන් ම අඩියට දෙකට ආවේ බිත්තියට හේන්තු වෙලා හිටපු තේහා ලගට...කෙල්ල හිටියේ හොඳටම බය වෙලා..දුඩිය මුත පුරාම ගලනවා...

ආයුශ් ගැහෙන කෙල්ලගෙ කම්මුලකින් අතක් තිබ්බේ එහ් අත් වලින් කෙල්ලට ඊදෙන තරමට ම මිරිකමින්.....

" එතවද මාත් එක්ක..තැත්තම් පස් යටට ගිහින් තිද ගත්තවද... චතුර යටට ගිහින් හරි කමක් තැ..වටිස් යුවර් වොයිස් බේබ්.... "

" අත ඇරපත් මගෙ කෙල්ලව... "

කෙල්ලගේ අම්මා කිවුවේ ආයුශ් ගේ අත කෙල්ලගේ කම්මුලෙන් අසින් කරමින්...

" තවත්තපත් ආයුශ්..වරෙන් යන්න ගෙදර... "

ඒත් එක්ක ම කොල්ලගේ තාත්තා කොල්ලගේ කම්මුලට ආටෙන් වැරෙන් පහරක් එල්ල කරා ..

" ඔහොම තෙමෙයි තාත්තා..කොහොම කිවුවත් මත් එන්නේ තැ... අම්මා කියනවා තේද මට හැමදම මැරේඒ එකක් කරගන්න කියලා .මත් මේ කරගන්න යන වෙලාවෙ වත් තාත්තාට පාඩුවේ ඉන්න කියන්න... "

කොල්ලා කිවුවේ කොල්ලගේ තාත්තා දිහා ආයෙත් එක පාරක් වත් බලන් නැතුව...

" ආයුශ් උබ.... "

කොල්ලගේ තාත්තා ආයෙත් කොල්ලට අතක් උස්සන්න යද්දි ම නොහිතපු විදිහට කෙල්ලගේ තාත්තා මැදට පැන්නා...

" තවත්තන්න මහත්තයා..මහත්තයා කැමති ද මගෙ දුවව ඇත්තට ම කසාද බදින්න... එතකොට මේ ගෙදර.... මේ ගෙදරත් ආපහු අපිට... "

" ඔව්...මේකිව මට දුන්නොත් මත් මේ ගේත් එහෙම් පිටින් ම දෙනවා..මට එක සතයක්වත් එපා... "

ආයුශ් කිවුවේ ස්තීර ස්වරයෙන්... එහ් වචන වල වචාවක් ගැවිලා වත් නැ....

" අනේ මහත්තයා ට පින්... මේ ගේ දෙනව නම් සල්ලි ත් එපා නම් මහත්තයා මගෙ දුවව බදින්නත් කැමති නම් අපිත් කැමති මහත්තයා... "

මේ ලෝකේ තාත්තා කෙනෙක් මෙහෙම කියපු පලවෙනි වතාව මේක වෙන්න ඇති... සල්ලි වෙනුවෙන් තමන් ගේ දුවට අපායකට ඇදලා දන්න තරම්.. කෙල්ලට එක පාර ම ඉකි ගහගා ඇඩුනේ කෙල්ලගේ අම්මන් අඩමින් උනත් තරහින් ම කෙල්ලගේ තාත්තා ලගට එද්දි..." තමුසෙට පිස්සු ද මිනිහෝ...අපේ එක ම දුවට මේ තිරිසනා ට කසාද බන්දලා දෙන්න...තමුත් දන්නවද මේ මිනිහා ඊයේ මටයි මගෙ කෙල්ලටයි කතා කරපු විදිහට... එහෙමි මිනිහෙක් ලගට මත් මගෙ කෙල්ලට කියටවත් යවත් නැ...මහ පාරේ හිගා කතවා...ඒක සැපයි ඊට වඩා... "

කෙල්ල ගේ අම්මා යක්ශාවේශ වෙලා කෙල්ලගේ තාත්තට කිවුවත් එහ් වෙනුවට ඔහුගෙන් ලැබුනේ වියරු හිතාවක් විතරයි....

" උබට මේ ගෙදර එපාතමි උබත් පලයන් \$%#&.. කොහොමත් උබලා මෙව්වර කල් හිටියේ මගෙ ගෙදරනේ..එහ් ගවුරවේ වත් නියලා කතා කරපන්...මගෙ තිරනේ වෙනසක් නැ... අනික එහ් උබගේ විතරක් තෙමෙයි,මගෙන් දුව.... ඒකි ගැන තිරන ගන්න මටත් අයිතියක් නියතවා... "

" ඔහේට දෑත් ද මිනිහෝ....."

" කට වහපන් .. මත් කිවුවනේ..උබටත් ඉන්න බැරිතමි පලයන්... උබ කලින් ම මත් කියපුවා ඇහුවනමි අපිට මෙහෙම වෙත් නැ...මත් එක පාරක් උබ කියපු එක අහලා කෙලව ගන්නා...මේ පාරනමි මත් වාත්ස් එක මිස් කරගත් නැ..."

ඔහු කිවුවේ මීට අවුරුදු ගාතකට කලින් තේහා ව සල්ලිකාර මහත්තයෙක් ට විකුනන්න ගිහින් ඇගේ අම්මා ඒක තවත්තපු අතීතේ සිහිගන්නවමින්...

කෙල්ලගේ අම්මා ඇස් දෙකේ කදුළු පුරවත් තාමත් බිත්තියට හේත්තු වෙලා ඉන්න තේහා දිහා බැලුවේ හිතේ උතුරුන මව් සෙනෙහසින් පපුව පිවිච්ලා යද්දි...

" අනික මේක කෙල්ලගේ වාසනාව..නැත්තමි කවුද කැමති මේ වගේ එකියක් කසාද බදින්න..මැරෙනකමිම අපිටම තමා මේකිව බලාගන්න වෙන්නේ..මහත්තයා අපි මේකට කැමති....."

සල්ලි වෙනුවෙන් ඕනම දෙයක් කරන කෙල්ලගේ තාත්තා අවසාන වතාවට කිවුවේ තේහා ගෙන් ඇගේ අම්මගෙන් හැඩුම් වේගවත් වෙද්දි....බලාපොරොත්තු සුන් වෙලා එහ් හීන් හැගීමක් දැනීමක් තැනුවම හඩා වැලපෙද්දි....

ආයුග් ගේ මුතේ තම මැවුනේ ජයග්‍රාහී හිතාවක්... තේහාගෙන් අම්මගෙන් කදුළු කොල්ලට ගෙනාවේ කියලා තිම කරන්න බැරි සතුවක්.. පොඩ්ඩක් වත් එහ් හීන මේ කදුළු ඉස්සරහා තෙත් උනේ නැ...

ඒත් ආයුශ් ගේ තාත්තන් මේ තරම් වෙලා තිහඩව බලන් හිටපු ආයුශ් ගේ අම්මා තංගි වගේ ම ආයුශ් ගේ යාලුවා මලීග් පවා තේනා දිහා වගේ ම අම්මා දිහන් බලන් හිටියේ අනුකම්පාවෙන්...

ආයුශ් ගේ තාත්තා ට දැනුනේ කියන්න බැරි මහා ලොකු අසරනකමක්...ආයුශ් තමන් ගේ පුතා උනත් කවදවත් කොල්ලා අම්මා තාත්තා කිවුව දෙයක් කවදවත් ඇහුවේ නැ...අහන්න තියා තාත්තා ගැන පුංචි ගවුරවයක් වත් කොල්ලගේ හිතේ තිබ්බේ නැ... පොඩි කාලේ ඉදන් ඕනවට වඩා කොල්ලට තිදහස දුන්න එකසි මේ හැමදේට ම මුල කියලා තාත්තාට තේරලා තිබුනත් මේ වෙද්දි හොඳට ම පරක්කු වැඩිසි...

කොල්ලගේ තාත්තා කොල්ලා ගැන හොඳට ම දන්න තිසසි අකමැත්තෙන් උනත් තිහඩ උනේ...මොකද කොල්ලට විරුද්ධ උනොත් කොල්ලා කලින් කිවුව විදිහට ම කෙල්ලගේ ජීවිතේට අහතුරක් කරන බව ඔහු නොදකාරව ම දැනත් හිටියා... මේ අහිංසක කෙල්ලට එහෙම දෙයක් වෙනවට ඔහු කියටවත් කැමති උනේ නැ....

" එහෙනම් ඔක්කොම හරි තෙග්... දැන් යමු අම්මා... වෙඩින් එක තව දවස් තුනකින් වෙන්න ඕනි...මත් තැනසි වෙලාවයි කියන්නමි..."

ආයුශ් එහෙම කියලා මිදුලේ තවත්තලා තිබුන කාර් එක ලගට ගියේ අතින් හැමොම ගේ ඇතුලේ ඉද්දි....

ආයුශ් යන දිහා මොහොතක් බලන් හිටපු කොල්ලගේ අම්මා තාමත් හඩා වැලපෙමින් ඉන්න තේනා ලගටත් ඇගේ අම්මා ලගටත් ආවේ හිතේ උපන් පසුතැවීමෙන්...

" අපිට සමාවෙන්න ..අපිට අපේ පුතාව හරියට හදගන්න බැරි උනා.. ඒත් මත් මේ කෙල්ලට අසාධාරණයක් වෙන්න දෙත් නැ.... මත් දුවව බලා ගන්නමි... "

එහ් වචන කෙල්ලගේ අම්මට ගෙනාවේ පුදුම සහනයක්..ඇය අඩ අඩ ම අත් දෙක එකතු කරලා කොල්ලගේ අම්මට වැන්දේ මේ වෙද්දි ඇයට දැනුන එකමපිහිට ඇය තිසා...

" අපි ගිහින් එන්නමි... "

කෙල්ලගේ තාත්තා කිවුවේ කෙල්ලගේ අම්මා දිහා අසරණව බලලා....

කාර් එක නොපෙනී යනකම් ම වැලහින්නක් වගේ අඩ අඩ බලන් හිටපු කෙල්ලගේ අම්මා අඩ අඩ ම කෙල්ලගේ හිස තමන් ගේ උරහිසෙන් තියා ගත්තේ....

" මත් යනවා හෙට එන්නමි... "

කෙල්ලගේ තාත්තාගේ හිතක් පපුවක් තැනි වචන ඉස්සරහා කෙල්ලගේ අම්මාගේ දුක ආයෙත් තරහක් බවටපත් උනත් ඇය නිහඬ උනේ තේහාට ගහසි කියන බයට... මොකද මිට කලිනුත් රන්ඩු ඉවර උනේ පැත්තක හිටපු අර අහිංසක කෙල්ලට වද දීලා...

මුළු ගේම පාලු සොහොන් පිට්ටනියක් වගේ දෑතේදී මුළු ගේ පුරාම ඇහුනේ එක ම අදෝනාවක්...

කාලය ගෙවෙනවා වත් නොදැනුන තේහා ටත් අම්මටයි උන් තැන ම නින්ද ගිහිත් තිබුනේ අඩලා අඩලා අවසානේ...

කෙල්ලගේ අම්මට ඇහැරුනේ වහලට වැටුන වතුර සද්දට... එහ් එක්ක ම ඇහුන ගෙරවිලි හඬට....

මුළු අහසම කළු කරලා හොදට ම වහිනවා... එහ් දසුන ගෙනාවේ මුළු පලාතට ම මුසල ගතියක්...

කෙල්ලගේ අම්මා කෙල්ලවත් ඇහැරවගෙන කෙල්ලව රුමි එකට එක්ක ගියේ තමන් ගේ හිත තමන් ම රවට්ටගෙන කෙල්ලගේ හිත හැඳෙන්න එක එක දේවල් කියන ගමන්...

අම්මත් එක්ක ඉන්න නියත අත්තිම දවස් තුන තේද මේ ගෙවිලා යන්නේ කියලා හිතෙද්දි කෙල්ලට දැනුනේ පුදුම විදිගේ වේදනාවක්...

ඒත් කෙල්ල තමන් ගේ හැඩුම් ආයාසයෙන් ම පාලනය කරගත්තේ කෙල්ල කවදවත් තමන්ගේ සතුටට වඩා එද ඉදන් ම තමන් නිසා දුක් විදින අම්මගේ සතුට ගැන හිතපු නිසා... මොකද කෙල්ල හොදට ම දැනත් හිටියා තමන් ගේ මේ එක් කදුලින් තමන් ගේ රත්තරං අම්මා දස දහස් වතාවක් විදවන බව....

මේ දවස් තුන ගෙවිලා ගියේ කෙල්ලට වගේම කෙල්ලගේ අම්මටත් ජීවිතේ තවත් එපා කරමින්...ඒත් කෙල්ල එහ් හැම තත්පරේම උත්සාහා කරේ කෙල්ලගේ අම්මගේ හිත හඳුන්න..තමන් ගේ දුක හංගගෙන අතින් අයගේ දුක නිවන්න කෙල්ල හරි දක්ශයි...ඒත් කෙල්ලගේ තාත්තා හිටියේ පුදුම තරම් සතුටකින් .. එහ් ආයුශ් කෙල්ලගේ තාත්තට තවත් ලක්ශ දෙකක් දෙන්න පොරොන්දු වෙලා...

ආයුශ් ට කෙල්ලට ඕනි වෙන දේකට තෙමෙයි...එද උන දේට කෙල්ලගෙන් පලි ගන්න... ඒහ් නිසාම සල්ලි ආකරයක් නියත ආයුශ් ට ලක්ශ දෙක කියන්නේ නිකන් මුහුදෙන් දෝතට ගන්න වතුර ටිකක් වගේ....

කෙල්ලට මැරි කරනවා කියලා ආයුශ් කිවුව දවස අද... මේ මැරේජ් එක තේහා ගේ ජීවිතේ තවත් අදුරට අරන් යනවා කියලා දන්න නිසාම කෙල්ලගේ අම්මා හිතවතෙකුටවත් මේ ගැන කිවුවේ නැ... එහ් ඇරත් කෙල්ලගේ අම්මට තැදෑයෙක් හිතවතෙක් කියලවත් කවුරුත් හිටියේ නැ...

කෙල්ලගේ අම්මා ගොඩක් පෝසත් පවුලක කෙනෙක්... කෙල්ලගේ තාත්තා කරේ එහ් ගෙදර වත්ත බලාගන්න එක...ඔය අතරෙයි දෙන්නා අතර සම්බන්ධයක් ඇති වෙලා ඇය ඔහුත් එක්ක ආවේ..ගෙදරට ඩ්‍රෝගි උතා කියලා එද්දින් පස්සේ තේහා ගේ අම්මව ගේ ගෙදරට ගත්තෙවත් නෑ...හත් දවසේ දුනෙන් දීලා තේහා ගේ අම්ම මැරුනා කියලා එහ් ගෙදර මිනිස්සු හිත හදාගත්තේ එහ් කාලෙම... එද්ද ඉදන් මේ වෙනකම්ම කෙල්ලගේ අම්මට ලැබුනේ දුක විතරයි...ගෙදර අයත් නැති උතා...ආව මිනිහත් කරේ හැමදම ගහපු එක...තේහා තමයි එහ් හැමදේක ම ඇයට තිබුන එක ම සැතපීම... ඉතින් කෙල්ලගේ අම්මට කොයින් ද නැද්දො කෙල්ලගේ වෙඩින් එක කියන්න.....

ආයුශ් ඊයේ හවස ඇවිත් කෙල්ලට අදින්න නියත සාරි එකත් දීලා උදේ මේකප් කරන කෙනත් ගෙදරට ම එයි කියල ගෙදර අයවත් දැනුවත් කරලා යන්න ගියා...සාරි එක පුදුම තරම් ලස්සන උනත් කෙල්ලට එහ් ලස්සන දැකගන්න විදිහක් නෑ...හැබැයි කෙල්ලට හිතුවේ ඒක කෙල්ල කරපු පිතක් කියලා...මේ වගේ තිරිසනෙක් ගෙනත් දෙන සාරි එකක් බලන්න තමන් පවි කරලා නෑ කියලා කෙල්ල සතුටු උතා....

හරියට ම උදේ පාන්දර වෙද්දි ආයුශ් කිවුව මේකප් කරන කෙනා කෙල්ලගේ ගෙදර ට ආවා... කොල්ලා ගෙනත් දුන්න සාරි එකත් තමන් ගෙනපු මේකප් බඩු ටිකත් අරන් කෙල්ල එක්ක ම රූමි එකට ගියේ ගෙදර දිහත් නිකත් අමුතු විදිහට බලලා...

"ආයුශ් මේ ගොඩේ කෙල්ලව ද මැරී කරන්න යන්නේ... "

ඇය ගෙදර වටපිටාව දිහා බලලා කට කොතකින් හිතා උතා...

ඒත් දැනත් හිටියේ නෑ කෙල්ලට ඇස් පේන්නේ නෑ කියලා...

" මස් ඔය සාරි ජැකට් එක ඇඳ ගන්නවද... අපි මේකප් එක දලා dress කරමු.... "

ඇය කෙල්ල දිහා බලලා කියද්දි කෙල්ලගේ අම්මා කෙල්ල අතට සාරි ජැකට් එක දෙද්දි කෙල්ල ඒක ඇගිලි වලින් අල්ලල හිනිත් මාවාගද්දි යි ඇයට තේරුනේ කෙල්ලට ඇස් පේත් නෑ කියලා... එහ් වෙලාවෙතම ඇයට දැනුවත් කෙල්ල දැන පුදුම අනුකම්පාවක්...මොකද ආයුශ් කියන්නේ මොන වගේ කෙනෙක් ද කියලා ඇය හොදකාරවම දැනත් හිටියා..කෙල්ලගේ අම්මගේ හොදම යාලුවෙක් තමයි ආයුශ් ගේ අම්මා..එහ් හින්දම පොඩි කාලේ ඉදන් ම ඇය ආයුශ් ගැන දන්නවා. ...කොල්ලා එක එක දවසට එක එක කෙල්ලෝ එක්ක තමන් ගේ සැලෝන් එකට එන බව ඇයගේ සිහියට නැගෙද්දි මේ අසරන කෙල්ල ගැන ඇත්තට ම ඇය දුක් උතා...එතකොටයි ඇයට හිතුවේ ආයුශ් කෙල්ලව මැරී කරන්නේ ආදරෙකටනම් තෙමෙයි කියලා....

" ඉන්න මත් හෙල්ප් කරන්නම්... "

ඇය එහෙම කියලා කෙල්ලගේ කැකට් එක ඇත්දවා...

" මිස් එලියෙන් ඉන්න..මන් මේ මිස් ව අන්දලා කතා කරන්නමි.... "

ඇය කිවුවේ කෙල්ල එක්ක තනිවෙන්න ඕනි නිසා... අනිත් අයගේ දේවල් ගැන හොයන පුරුද්දක් ඇයට තැනි උනත් ඇයට කෙල්ල ගැන දැනුන අනුකම්පාව නිසා ම කෙල්ල ට වචනෙකින් හරි උදව් කරන්න ඕනි උනා...

" හරි තෝනා..මන් තෝනට තේ එකක් හදන්නමි... "

කෙල්ලගේ අම්මා එහෙම කියලා කාමරෙන් සමුගද්දි ඇය කෙල්ලට පුටුවකින් වාඩි කරලා මේකප් එක දන්න පටන් ගන්නා...

ටික වෙලාවක් උනත් මේ ටික වෙලාවේ දෙන්නා හොදට ම ඊටි උනා... කෙල්ල තෝනා කියලා කතා කරන නිසයි ඇය කෙල්ල ට තමන් ගේ තම කිවුවේ...

" මට #සරණි කියන්න...මන් ආයුශ් ගේ හොද ම යාලුවෙක්...අම්මිනමි කැමති නෑ මන් මේ සැලෝන් එක කරනවට...එයා කියන්නෙ ම ඕස්ට්‍රේලියා ගිහින් ස්ටඩ්ස් කරන්න කියලා..ඒත් මන් මේ ඊල්ටි එකට ආසයි....ඉනිත් කියන්නකෝ...ඔයාට කොහොමද ආයුශ් ව හම්බුනේ...ආයුශ් ගේ අම්මයි අපේ අම්මිගෙ හොදම යාලුවෙක්...ඉනිත් අපි පොඩි කාලේ ඉදන් ම ආයුශ්ව දන්නවා. .. "

ඇය තමන් ව අදුන්වලා දුන්නේ එහෙම..එහ් තමන් ගේ අම්මට පස්සේ ඇහුන ආදර්ශම කටහඩ... ඒකයි තේහා ගේ ඇස් වලට කදුලු පිරුනේ... කෙල්ල එද ඉදන් උන හැම සිදුවීමක් ම සරණි ට කියන්න ගත්තේ සරණි ගැන හිතේ දැනුන පැහැදීමෙන් වගේම හිතට දැනුන අසරනකමින්...

කතාව අවසානේ සරණි සුසුමක් හෙළුවේ වැලහින්නක් වගේ අඩා වැලපෙන කෙල්ලගේ අත් දෙකෙන් ම අල්ලගෙන...

" මට ඔයාගේ හිත හැදෙන්න බොරු කියන්න ඕනි නෑ තේහා... ආයුශ් හොද කෙනෙක් නෙමෙයි...එයාට කෙල්ලෝ ගොඩයි...ඊටත් වඩා එයා හොදට ම බොනවා.... නයිට් ක්ලබ් යනවා එතකොට තව "

කෙල්ල කියන්න ගියපු වචන ටික කටින් ගිල ගත්තේ කෙල්ලගේ අභිසෙක මුත දිහා බලාගෙන එහ් වචන ටික කියන්න හිත දුන් තැනි නිසා...

" ඇයි සරණි තැවැත්තුවේ...කියන්න...මගෙ ජීවිතේම අදින් විනාශ වෙනවා...ඊට වඩා දුකක් මට තව තෑ...මට දැන් ඕනි දෙයක්.... "

කෙල්ල කිවුවේ අත් දෙකෙන් කදුලු පිහදන ගමන්...

" මන් දන්න විදිහට ආයුශ්...අර තැන් වලටත් යනවා... ගිහින්...."

" ඇති සරණී... මත් මහ පවිකාර කෙල්ලෙක්..මුලින් ම මට ඇස් දෙක නැතිඋනා...දැන් මුලු ජීවිතේම... මට ජීවත් වෙන්න නියත එකම හේතුව මගෙ අම්මා.... ආයුශ් මොන වගේ උනත් මට වැඩක් නෑ සරණී.... මත් එයාගේ වෙන්නේ කොලකෑලි ටිකකට විතරයි... "

" මට දුකයි කෙල්ලේ...උබ ගැන ගොඩක් දුකයි... ඒත් මට කරන්න කියලත් දෙයක් ඉතුරු වෙලා නෑ...ඒත් මත් එක දෙයක් පොරොන්දු වෙන්නම්..මොන දේ උනත් මත් ඉන්නවා නේහා..ලගින් ම ඉන්නවා..... ආයුශ් ඔහොම උනාට එයාගේ අම්මා තාත්ති එහෙම නෑ... එයාලත් යාව තනි කරත් නෑ කෙල්ලේ... ආයුශ් ගේ තංගින් ඔයාට ගොඩක් ආදරේ වෙයි... "

සරණී කිවුවේ කෙල්ලගේ ඔලුව අත ගාලා තමන් ගෙ ම සහෝදරියක් ට වගේ ආදරෙන්....

නේහා අභිංසක විදිහට හිනා උනා....

" ලැස්ති වෙමු කෙල්ලේ...ආයුශ් ලේටි උනොත් මිනිස්සු මැද කියලවත් බලන් නැතුව කෑ ගහයි... "

සරණී එහෙම කියලා කෙල්ලගේ මේකප් එක් පටන් ගත්තේ නේහා මොහොතකට හිතේ තිබුන හැම දුකක් ම අමතක කරලා කෙල්ලගේ මුතේ අභිංසක හිතාවක් මැවෙද්දී.....කෙල්ල මේකප් නැතුවත් පුදුම තරම් ලස්සනයි.. අභිංසකයි...කවදවත් මුතට මේකප් එකක් දලා නැති කෙල්ල අද පෙනුනේ දෙව් දුවක් වගේ ලස්සනට... කෙල්ලගේ දුබුරු පාට ඇස් දෙකට ම මැටි වෙන්න ඇදපු අසි ලසිතර් eye brows නිසා කෙල්ලගේ ඇස් දෙක තවත් කැපිලා පෙනුනා...

dark colors use කරලා මේකප් එක දැන්ම නිසා ද මත් ද කෙල්ලගේ අද අමුතු ලස්සනක්..කෙල්ලව dress කරල ඉවර වෙලා සරණී ටික වෙලාවක් කෙල්ල දිහා බලන් හිටියේ නේහා ගේ තිබුන අභිංසක ලස්සනට කෙල්ලටත් ලෝබ හිතූන හින්ද..

ඇත්තට ම කෙල්ලව එක පාර දකින කෙනෙක් ට කෙල්ලට ඇස් පේත් නෑ කියලා කියන්නත් බැරි තරම්... කෙල්ල දිහා ටික වෙලාවක් බලන් හිටියොත් ඇරෙන්න එක පාර දකින ඕන කෙනෙක් කෙල්ල ගැන එහෙම දෙයක් හිතත් නෑ...

" මාර ලස්සනයි කෙල්ලේ... "

සරණී ගේ වචන වලට නේහා අභිංසක විදිහට හිනා උනා විතරයි...

කෙල්ල නේහා ගෙ අම්මගේ සාර් එකත් අත්දලා නේහා ගේ අම්මයි තාත්තා යි නේහා හැමෝම එක්ක ආයුශ් ගේ ලගට එවනවයි කිවුව කාර් එකේ ආවා...

වෙඩින් හෝල් එක ලගට එනවත් එක්ක ම එනතින් ඇහුනේ කනක් දෙදරා යන විදිගේ සද්දයක්... ඔව් ඇතුලේ ඩාත්ස් කරනවා...සරණි සද්දෙන් එක්ක ම අනුමාන කරපු දේ හරියට ම හරි....

තේහා වෙනුවෙන් හිටියේ තේහා ගේ අම්මයි තාත්තා යි විතරක් උතාට ආයුශ් වෙනුවෙන් හෝල් එක පිරෙන්ත ම සෙනග.... ඔව් එහ් පිරිසෙන් බාගයක් ම ආයුශ් ගේ ටයිප් එකේම කොල්ලෝ... කෙලින් හිටගන්නවත් බැරි විදිහට බොන ටයිප් එකේ බේබ්දෝ...

තේහා එක පැත්තකින් සරණි ගේ අතත් අතින් පැත්තෙන් අම්මගේ අතත් අල්ලගෙන ඇතුලට එද්දි ම හරියට මහ වැස්සක් වැහැලා පැවුටා වගේ එක පාරට ම හැමෝම නිශ්ශබ්ද උතා...

ඔව්...එකම හේතුව හැමෝම වගී කරන කෙල්ලගේ අමුතු ලස්සන... විනාඩි කීපයක් තිබුන එහ් නිශ්ශබ්දතාවය එක්ක ඊලගට ඇහුනේ කසුකුසුවක්...

හැමෝගෙම ඇස් තේහා දිහාට වගී වෙලා නියෙද්දි සරණි ට එක පාර ම බැලුනේ ආයුශ් දිහා..එහ් කොල්ලගේ ඇක්ශන් එක දැනගන්න කෙල්ලගේ හිතට දැනුන කෘතුහලය නිසා...

පුදුමයි..හිතේ මොන තරම් දේවල් තිබුනත් ඔහි ම කෙනෙක් වගී කරන තේහා දිහා ආයුශ් ගේ තිබුනේ හිස් බැල්මක්... කට කොතකින් හිතාවක්...ආදරය සෙනෙහස නම් ආයුශ් කවදවත් නොදන්න දෙයක්...ඒත් එහ් බැල්මේ පුංචි ම අනුකම්පාවක් වත්... තැ....එහ් හිත නම් ගලක්... කිසිම හැගීමක් දැනීමක් නැති....

ආයුශ් කෙල්ල ලගට ඇවිත් කෙල්ලගේ අතින් අල්ල ගත්තේ කෙල්ලගේ ඇගිලි වලට හිතා මතාම රිද්දමින්...

" බොරුවට චාරිත්‍ර කරන්න ඔහි තැ ..කරන් පේත්තෙන් තැනේ.... "

හැමෝට ම ඇහෙන්න ආයුශ් කිවුව වචන ටිකට එතන හිටපු හිතක් පපුවක් නියන හැමෝගෙ ම හිත් පිටිවිල ගියා.. ඒත් කාටවත් කොල්ලට විරුද්ධ වෙන්න තරම් හසියක් තිබුන් තැ...

කොල්ලා කෙල්ලට ඇදගෙන ගියේ පොතේ අත්සන් කරන්න... අත්සන් කරන්න කලින් අර කියන වචන ටික ඇරෙන්න මේ කසාදේ කිසිම චාරිත්‍රයක් උතේ තැ...

අත්සන් කරාට පස්සේ කොල්ලා කරේ තේහා ව පැත්තක දලා තමන් ගේ බේබ්දු යාලුවොත් එක්ක බිපු එක... කෙල්ල හිටියේ පැත්තකට වෙලා... ඒත් ඔහ ම තරක කෙනෙක් ලග හොඳ අතට ගන්න මහත්සි වෙත කෙනෙක් ඉන්නවා නම්...ආයුශ් ලග එහෙම හිටියේ මලීශ්...ආයුශ් ටිකක් හරි අහන්නේ මලීශ් ගේ කීම විතරයි.. කොල්ලා ගේ කටේ බල්ලේ ම ආයුශ් ට බොන්න හම්බුන් තැ... කොල්ලා බිවුටා..තැත්තේ තැ...ඒත් කෙලින් හිටගන්න බැරි වෙන්න බිවුවේ තැ...

මේ කසාදෙට දෙවති දවසක් නෑ... ආයුශ් කලින් ම මේ ගැන දැනුවත් කරලා තිබුනේ...

හවස් වෙන්න වෙන්න කෙල්ල වගේ ම කෙල්ලගේ අම්මත් හිටියේ පසුව පිවිටෙන තරම් වේදනාවෙන්...ඛයෙන්... එහ් අද ආයුශ් එක්ක එක රුමි එකේ තනිවෙන්න ඕනි තේද කියන එක මතක් වෙලා...

කෙල්ලගේ අම්මා විනාඩියෙන් විනාඩියට තේහා ව ආරක්ෂා කරලා දෙන්න කියලා දෙවියන් ට කිවුවා...

පැයෙන් පැය ගෙව්ලා ගියා...ඔව් එහ් මොහොත උද උනා...උනුවෙන හදවත් තියෙන හැමෝගෙම හදවත් තේහා ගැන අනුකම්පාවෙන් පිරිලා...

කෙල්ල අම්මට වදින ගමන් අම්මගේ කනට කරලා කිවුව වචන ටික කෙල්ලගේ අම්මගේ ඊදුම් දෙන වේදනාව තවත් වැඩි කරා...

" ඛය වෙන්න එපා අම්මා...මත් හොඳින්..මට මොකුත් වෙත් නෑ... "

ආයුශ් ගැන හොදකාරවම දැනගෙනත් කොහොමද අම්මා කෙනෙක් හිතහදගත්තේ...ඇය හිනිත් වගේම පිටතිනුත් හඬා වැලපුනා... ඒත් තේහා ගේ ඇස් වලින් අර අහිංසක හිතාව ඇරෙන්න අම්මගේ දුක අංශු මාත්‍රයකින් වත් වැඩිකරන එක ම එක කදුලක් වත් වැටුත් නෑ...

ආයුශ් කෙල්ලට කාර් එකට තග්ගයෙන යන දිහා කෙල්ලගේ අම්මා වගේම ආයුශ් ගේ පවුලේ අයත් සරණී ත් බලන් හිටියේ හිත් වේදනාවෙන්... ඒත් කෙල්ලගේ තාත්තා... තේරෙන් නෑ තාත්තා කෙනෙක් ට මෙහෙම වෙන්න පුළුවන් ද කියලා..අදහන්නත් බෑ එහ් හිතේ එහ් මුතේ හැගීම්...එක ම එක දෙයයි එහ් මුතෙන් පෙනුනේ...ලොකු බරකින් තිදහස් උන සතුට එහ් හිත උපරිමේට ම විද ගන්නා...

කාර් එක ඇතුලේ දියෙන් ගොඩ දෑත් ම මාලුවක් වගේ ගැහි ගැහි හිටපු තේහා දිහා කොල්ලා බැලුවේ හිස් බැල්මකින්..වෙඩිත් එක දවසේ කියලා නෑ..සාක්කුවෙ තියන සිගරට් එක අදත් එහ් විදිහමයි...

සාක්කුවෙන් සිගරට් එකක් අරන් බොත්ත ගත්තේ හිතා මතාව සිගරට් එකේ දුම තේහා ගේ තහය ලගට ලත් කරලා... කෙල්ලට එහ් සැරට ම කැස්සක් එද්දි ආයුශ් ගේ හිතට දැනුනේ කුරිරු සතුටක්....

කෙල්ල තමන් ගේ දෝතීන් ම මුව වහා ගත්තේ ඉවසන්න ම බැරි තැන...කදුළු ආවත් එහ් කදුළු ආයාසයෙන් ම පාලනය කරගත්තේ මේ වගේ තීර්ස්තෙක් ලග අඩා වැලපෙන්න කෙල්ලගේ හිත කොහොමටවත් ම ඉඩ නොදුන්න නිසා...

කාර් එක හොටෙල් එක ලගින් තනර වෙද්දි ආයුශ් තේහා ගේ අනිත්‍රත් අල්ලගෙන කාර් එකෙන් බැස්සා...ආයුශ් වෙන් කරගෙන තිබුන කාමරය තිබුනේ උඩු මහලේ...ලිංටි එකේ යන්න පුලුවන්කම තිබුනත් කොල්ලා හිතා මතාම පඩිපෙල දිගේ ගියේ කෙල්ලව මහන්සි කරවන්න... කෙල්ලගේ අතින් අල්ලගෙන පඩිපෙල දිගේ ගියත් කෙල්ලගේ කකුල පැටලෙන වාරයක් වාරයක් ගාතේ කොල්ලා කුරිරු සතුටක් වින්ද..

පඩිපෙල නැගලා ඉවර වෙද්දි කෙල්ල හනි දුනවා..ආයුශ් එහ් දිහා බලත් හිටියේ කිසිම හැගීමක් නැතුව...

" වරෙන්... "

අවසාන පඩිය නගිනවත් එක්ක ම ආයුශ් කෙල්ලගේ අත තද කරලා අල්ලගෙන කිවුවේ වේගවත් අඩි තබමින්...

ආයුශ් ගියපු වේගට කෙල්ලව කොහෙට හරි තල්ලු කරලා මැරුනට පස්සේ අතින් අයට වැටුනා කියලා කියයි ද කියලා කෙල්ලගේ හිතට සදරන බයක් දැනුනා..

ඒත් දොරක් අරින සද්දයක් ඇහුන නිසා කෙල්ලගේ හිතට තත්පර ගාතකට සැතපීමක් දැනුනේ මේ කාමරය වෙන්න ඇති කියලා හිතෙද්දි... ඒත් ඊලග තත්පරේ එහ් හිතම පිටිවිලා ගියේ මේ කාමරය ඇතුලෙදි මොන වගේ දේකට මුත දෙන්න වෙයි ද කියලා හිතෙද්දි...

honeymoon එකක් උනාම රුමි එක මොන තරම් තම ලස්සනට සරසනවද..ඒත් මේ රුමි එකේ කිසිම වෙනසක් තිබුනේ නෑ...සාමාන්‍යය හොටෙල් රුමි එකක්..වෙනසකට තිබුනේ ඇදේ දෙපැත්තේ ලොකු ඉටිපන්දම් දෙකක් ගහලා තිබුනා.. එහ් ඉටිපන්දම් දෙක නිසා ලයිට් නැතුව උනත් මුලු කාමරය ම අලෝකමත් උනා...

" රුමි එක වෙනස් කරේ නෑ... වෙනස් කරා කියලා පේන එකක් ද..."

ආයුශ් ගේ එහ් වචන කෙල්ලගේ හිත කැලී කැලී වලට කඩලා බිඳලා දුන්නා... වරින් වර ආයුශ් තමන් ගේ දූවර්ල ම තැන බලලා පහර එල්ල කරද්දි කෙල්ල හිතීන් අත්තයට ම කඩත් වැටෙනවා...

" මහන්සිසි... "

තමන් කෙල්ල දොර ලගට වෙලා ඉද්දි කොල්ලා කෙල්ලගේ අත අතඇරලා ඇදට වැටෙන ගමන් කිවුවා...

" ඔතන හිටගෙන ඉන්නෙ මොකද..එනවා..."

ආයුශ් කිවුවේ මුළු කාමරයම එහි කටහඬ දෝන්කාර දෙද්දි... එහි වචන වලට කෙල්ල ගැස්සුනා... කෙල්ල තමන් ගේ පය ඉස්සරහට නියලා යන්න හදද්දි ම කෙල්ලගේ කකුලට පැගුනේ ආයුශ් මොහොතකට කලින් බිලා ඉවර කරලා බිමට දැන් ම සිගරටි එක...

" ආ..වි..."

කෙල්ල කකුල අල්ල ගත්තේ දැනුන වේදනාවට..කෙල්ලගේ යටි පතුල පිච්චෙන්න ඇති...ටිකක් තෙමෙයි ගොඩක්...ඒත් විනාඩි කීපයක් පිච්චුන කකුල අල්ලගෙන හිටපු කෙල්ල ආයෙත් අඩිය තිබ්බා... එක අතක් ඉස්සරහට දිග් කරගත්තේ මොතවගෙ හරි හැප්පෙන්න කලින් දැනගන්න පුළුවන් නිසා...ඒත් කාමරේ තිබුන දේවල් වල කෙල්ල හැප්පෙන්න ගත්තා.. ඉටිපත්දම් එලියෙන් මේ හැමදේම බලන් හිටපු ආයුශ් ට දැනුනේ සතුටක්...එහි හිනිත් ප්‍රාථර්තා කරේ තවත් තැන් වල උබ හැප්පියත්...තව හැප්පියත් කියලා....

ඒත් අවසානේ කෙල්ල ඇදේ එක පැත්තක් අල්ලගෙන ඇදේ එක කොනකින් වාඩි වෙද්දි ආයුශ් ගේ මුනේ තිබුනේ පරාජිත හැගීමක්..

ඒත් ආයුශ් ගේ ඊලග වචන ටික නම් කෙල්ලගේ හිතට ගෙනාවේ පුදුම සැතපීමක්...

" කැමතිනම් වොශ් එකක් දුන් ඇවිත් තිදු ගන්නවා..තැන්නම් ඔහොමම තිදු ගන්නවා..මන් තිදි.... "

කෙල්ල හිතුවේ අද ආයුශ් කෙල්ලව නොමරා මරයි කියලා... ඒත් මේ වචන එක්ක කෙල්ලට සැතපුම් සුසුමක් පිට වුනේ ඉබේමයි...

" ඇයි උබ හිතුවද මන් උබ එක්ක...අද අරහෙම... ඉදිසි කියලා...උබට තිබ්බට මට එහෙම මොලේ අමාරුවක් නෑ... උබ වගේ මෙලෝ හත්සිලව්වක් පේන් නැති එකියක් එක්ක කොහෙද ආතල් එකක්...මන් ඒක මටවත් මතක නැති තරම් කරලා තියෙයි...උබ වගේ ගොඩේ කැල්ලක් එක්ක තෙමෙයි... පට්ට කෙල්ලො ටිකක් එක්ක... මට ඔති උබෙන් පලිගන්න..උබේ ජීවිතේ විනාශ වෙනවා බලාගෙන ඉදලා සතුටු වෙන්න...හැබැයි එහෙම කියලා උබ වගේ එකියක් එක්ක තිදුගෙන මගෙ ආතල් එක නැති කරගත් නෑ...දැන් තිදු ගනින් %&\$* "

මේ වචන ටික..බිරිදකට අහන්න නියත හිත උපරිමේට ම රිද්දන වචන ටික වෙන්න ඇති... තමන්ගේ සැමියගේ කට්ත් වෙත ගැනු එක්ක තිදුගෙන හිටියා කියලා අහන්න පුළුවන් මොන බිරිදට ද... ඒත් විශ්වාස කරන්න..මේ තේහා ආයුශ් ගේ කට්ත් අහපු ලස්සන ම වචන ටික..

" උබ වගේ ගැනියක් එක්ක තිදුගෙන මගෙ ආතල් එක නැති කරගත් නෑ... "

එහි කියන්නේ මන් එහි තරම් පටි කරලා නෑ... මේ තිරිසනා අතින් එහෙම වෙන්න තරම්...

කෙල්ල හිතුවේ හිනිත් දස දහස් වාරයක් සතුටු වෙමින්...එහි එක්කමයි කෙල්ලගේ ඇස් දෙකත් පිය උනේ... එහි අද ඉදන් ගෙවන්න වෙත ජීවිතේ මොන වගේ එකක් උනත් තමන්

ගොඩක් ම බයෙන් හිටපු දේ ආයුශ් ගේ අතින් වෙන් නැ කියලා තහවුරු වෙද්දි... එදා පාරේදි මහ ජරා විදිහට කෙල්ලට බැන වැදුනත් කොල්ලා තමන් වගේ කෙනෙක් එක්ක යහන් ගත වෙන්න කැමති නැ කියලා දැනෙද්දි කෙල්ලට දැනුනෙ වචන කරගන්න බැරි හැගීම් ගොන්නක්..... එත් එහ් ඇස් පියවිලා නිබුනේ තත්පර ගාතක් විතරයි..

කොල්ලා බලන් උන්නේ කෙල්ලගේ මුනේ නියෙන මේ සැතපිලි දයක හිතාව දිහා..කොල්ලා කවදවත් ම තේහා ව මෙහෙම් බලාපොරොත්තු උනේ නැ...තේහා ගේ මුනේ හිතාව තවත් තත්පරයක් වත් නියෙනවා දකින්න අකමැති ඔහු ඇදේ එක පැත්තක ගහලා නිබුන ඉටිපන්දම තමන් ගේ අතට ගන්නේ තේහා ට ටිකාක් විතර ලත් වෙමින්...

ඊලගට උනුවුන ඉටිපන්දම් ඉටි කෙල්ලගේ ගෙලට වැටෙන්න අල්ලන් හිටියේ කට පුරා හිතාවකුත් එක්ක...

රස්තියට දැනුන වේදනාවත් එක්ක කෙල්ල ගැහගෙන නැගිටිටි බෙල්ලන් එක අතකින් අල්ලගෙන... ආයුශ් කාමරය ම දෙවනක් වෙන්න හිතා වෙන්න ගන්නේ කෙල්ලගේ ඉකි බිදුම් හඬ නැසෙන තරමට...

" උබ..උබ හැමදම ඔහොම අඩන්න ඕන...හැමදම..එක පාරක් හරි උබ හිතා වෙලා තිබ්බොත් උබට දවස් ගාතකට අඩන්න දෙයක් කරනවා මත්..මතක නියා ගනින්..උබ වැඩිය උඩ පතින්න ආවොත් මත් මගෙ ආතල් එක පැත්තකින් නියලා අර උබ බයෙන් හිටපු දේම කරලා දුනවා..ඒකට මට තත්පර 5ක් වත් යන් නැ... එහ් හින්දා හැමදම අඩාගෙන ම හිටපන්....තේරුනා ද..."

ආයුශ් කෙල්ලගේ නිකට මිරිකලා අහද්දි කෙල්ල ඉකි බිදුම් අතරින් ම ඔවුට හෙල්ලුවා...කෙල්ලගේ ඇහින් වැටෙන හැම කදුලක් පාසාම ආයුශ් ගේ හිතට ගෙනාවේ අසීමිත සතුටක්...මේ වෙද්දි ආයුශ් මේ ලෝකේ දකින්න ආසම කරන දේ කෙල්ලගේ ඇස් වල කදුලු බවට පත් වෙලා ඉවරයි...

උදේ පාන්දර ම කොල්ලා ඇහැරුනේ ඇහින් දැනුන වෙහෙසත් එක්ක..ඊයේ රූ කොල්ලට නිබුන ලාවට වෙරි ගතිය මේ වෙද්දි හොදට ම නැති වෙලා නිබුනා... කොල්ලා ඇස් දෙක ඇරලා ඇදේ එහා පැත්තේ හිටපු තේහා දිහා බැලුවේ හිස් බැල්මකින්...

වෙඩින් සාරි එක පිටින් ම නින්දට වැටුන කෙල්ලගේ බෙල්ලේ ඊයේ රූ වැටුන ඉටිපන්දම් ඉටි නිසා තාමත් රත් පැහැ වෙලා නිබුනා...නැතිත් නැත එහ් රත් පැහැයට හුරු තුවාල වල තාමත් ඉටි පන්දම් ඉටි එහෙම්ම මයි... කොල්ලට දැනුනේ අසීමිත සතුටක්... කෙල්ලගේ මූන දිහා වත් නොබලපු කොල්ලා රත් පැහැ වෙලා නියන කෙල්ලගේ බෙල්ල දිහා බලන් හිටියේ සතුටට එහ් ඇස් පවා දිස්නේ දෙද්දි...

කොල්ලා කෙල්ල නිදගෙන ඉද්දිම වොශ් රූමි එකට ගියේ බෑග් එකේ නිබුන ඇදුමකුත් අතට අරන්...ඊයේ රූ ඇදුම පිටින්ම තාමත් හිටපු කොල්ලට ඕනි උනේ ඉක්මනට වොශ් එකක් දගන්න...වොශ් රූමි එකට ගිහින් පැයක් වගේ කාලයක් අරන් කොල්ලා වොශ් එකක් දගන්නේ නිබුන මහත්සියත් නැත්තට ම නැති වෙලා යද්දි...

ඇදත් හිටපු ඇදුම් වොශ් රුමි එකේ ඔහේ දලා කොල්ලා රුමි එකට ආවේ ටවල් එක පිටින්..වොශ් රුමි එකට අරන් ගියපු ටී එක හිර හින්ද කොල්ලා ආවේ වෙන ටී එකක් ඇදගන්න හිතාගෙන...

කන්නාඩිය ලගට ඇවිත් වතුර බේරෙමින් තිබුන කොන්ඩේ ඇගිලි තුඩු වලින් ගසලා විනාඩි දෙක තුනක් කන්නාඩියෙන් පෙනුන තමන් ගෙ ම මුන දිහා බලන් හිටියේ හිස් බැල්මකින්... ඉර එලිය මුතට වැටිලා තිබුන නිසා ම කොල්ලගේ සුදු මුන තවත් ලස්සනට පෙනුනා... දුබුරු පාට ඇස්, ලා රෝස් පාට දෙනොල් කොල්ලට ගෙනාවේ අමුතූම ලුක් එකක්..ආයුශ් ගැන තොදන්න කෙනෙක් ට කොල්ලා මේ වගේ තපුරු ගනිගුණ නියන කෙනෙක් කියලා හිතන්නවත් බැරි කරමි... ඒත් පෙනුමෙන් ගනිගුන මනින්න බැ කියනවා වගේ ආයුශ් ට තිබ්බේ පිට පෙනුමට හාත්පසින් ම වෙනස් ගනිගුන ටිකක්...

කන්නාඩියෙන් මුන බලන් හිටපු කොල්ලගේ ඇස් ඉබේම යොමු උනේ කන්නාඩියේ පහලට වෙන්ත පෙනුන තේහා දිහාට... කෙල්ල හිටියේ නාමත් තද නින්දේ... එහ් එක්කමයි කොල්ලගේ හිතට තරහක් ආවේ...

" උබ තාම නිදිද %&\$&...හිටපන් උබට කරන්නම් හොඳ වැඩක්... "

ආයුශ් තමන් ට ම කියාගෙන වොශ් රුමි එක ඇතුලට ගිහින් එලියට ආවේ උනු වතුර දපු භාජනෙකුත් එක්ක... කොල්ලා දෙපාරක් නොහිතා අතේ තිබුන උනුවතුර කෙල්ලගේ ඇග පුරාම වැටෙන්න අල්ලන් හිටියේ කිසිම හිතක් පපුවක් තැනුව..ඇගට දැනුන රස්තෙන් එක්ක කෙල්ල කෑ ගහගෙන ම ඇදෙන් තැගිටිටේ සිරුර පුරාම දැඩි වේදනාවක් දැනෙද්දි... ඊලගට කෙල්ල පිටිවිලා ඊදුම් දෙන ඇග අත් වලින් අල්ලන්න ගත්තේ ඉකි ගහහා...කෙල්ලගේ ඉකිය තැසෙන තරමට ම කොල්ලගේ හිතාව කාමරය පුරාම දෝන්කාර දුන්නා...

ඒත් කෙල්ල වචනයක් වත් නොකියා ඉකි ගහහා අඩපු එක විතරයි කරේ...අඩුම තරමේ ඇසි මෙහෙම කරන්නේ කියලවත්, මෙහෙම කරන්න එපා කියලවත් කෙල්ල ආයාචනා කරේ නෑ... හිතක් පපුවක් තැනි කෙනෙක් ලග වැද වැටිලා තේරුමක් නෑ කියලා කෙල්ල දැනත් උන්නා...

" මිට පස්සේ උබ මට කලින් ඇහැරෙන්න ඕනි... තේරුනා ද උබට...ආයේ පාරක් මෙහෙම උනොත් මත් මිට වඩා දෙයක් කරනවා... "

කොල්ලා කිවුවේ උනුවතුර වැටිලා පිටිවිලා තිබුන කෙල්ලගේ අතක් තවත් තදින් මිරිකලා...කෙල්ලගේ අදෝනාව මුලු කාමරය පුරා ම පැතිරෙද්දි.....

කෙල්ල පිලිතුරු විදිහට අදත් කරේ ඔලුව හොල්ලපු එක...

" දැන් ගිහින් වොශ් එකක් දගනින්..අඩලා මෙනත දවසම මුසල කරන් තැනුව...අහ් වොශ් රුමි එකේ මගෙ ඇදුම් ඇති..ෙහ් ටිකත් තමලා ගන්නවා..ගෙදර ගිහින් වොශ් කරමු... "

කොල්ල කලින් තරම්ම තැනත් දැඩි ස්වරයෙන් කියද්දී කෙල්ල මුළු ඇගෙන් ම දැනුන
වේදනාවත් එක්කම තැගිටලා වොග් රුමි එක කොසි පැත්තෙද කියලා දන්නේ තැනි උනත්
කොල්ලගේ අහන්න බැරි කමට ම ඔගේ ඇවිද්දේ බිත්තියක් අහු වෙනකම්..එතකොට
බිත්තිය දිගේ අත ගාලා වොග් රුමි එකේ දොර හොයා ගන්නවා කියලා කෙල්ල හිතා
ගන්නා... ගෙදරදිත් කෙල්ල අම්මා වන්නේ හිටපු ගොඩක් වෙලාවට පාර හිතා ගන්නේ එහි
විදිහට...

ඒත් කරුමෙට ම කෙල්ල ගියේ වැරදි පැත්තට...

" ඔය පැත්තේ තෙමෙයි ඕයි..මේ පැත්තේ වොග් රුමි එක..."

කොල්ලා කිවුවේ බැග් එක අදිමින් වෙන ටි එකක් හොයන ගමන්... කෙල්ල ආයෙත් අතින්
පැත්ත හැරෙද්දී ආයෙත් කොල්ලගෙන් ලැබුනේ කලින් පිළිතුරමයි....

ඇත්තටම කෙල්ල හරි පැත්තට දෙපාරක් ම යන්න හැදුවත් කොල්ලා හිතා මතාම ඒක
තැවැත්තුවේ කෙල්ලගේ මේ අසරනකමින් පවා කොල්ලා කුරිරු සතුටක් ලබපු හින්දා... තව
ටිකක් ජෙල්ලව මේ විදිහට ම තට්ටලා වොග් රුමි එක පෙන්නනවා කියලයි කොල්ලා හිතා
ගන්නේ ..

ඒත් කෙල්ල උපතින් ම අන්ද නොවුනත් අවුරුදු ගාතක් ඇස් පේත් තැනුව ඉඳලා කෙල්ලට
අඩි සද්දෙන් අඩි ගානෙන් පවා යන්න ඕනි තැන ගැන අවබෝධයක් තිබුනා... එහි හින්දා ම
ආයුග් තමන් එක්ක සෙල්ලම් කරනවා කියන දේ කෙල්ලට තේරෙන්න වැඩි වෙලා ගියේ
තැ... එහි හින්දා මයි කෙල්ල ආයුග් කියන දේ ට ඇහුමකම් නොදී තනියම වොග් රුමි එක
හොයා ගන්නවා කියලා තීරනය කරේ...

කෙල්ලගේ වෙනස තේරුන නිසාද මන්ද කොල්ලා හිටියේ ඇස් පවා තරහට රතු කරගෙන...

" උබ... උබ මන් කියන දේ විතරයි අහන්න ඕනි... උබ ආයේ මගෙ වචනෙන් පිට දෙයක්
කරොත් මන් උබව ඉතුරු කරන් තැ...මන් මොනවා කිවුවත් හරි උනත් වැරදි උනත් උබ
පිළිගන්න ඕනි හරි කියලා.... "

එහි එක්ක ම කෙල්ලගේ කම්මුලට වැදුන පහරත් එක්ක ආයුග් කිවුවේ කෙල්ලගේ අතින්
ඇඳලා වොග් රුමි එකට තල්ලු කරද්දී.....

කෙල්ල නොවැටී බේරුනේ වාසනාවකට වගේ... වැටුනා නම් කෙල්ලගේ ඔලුව ඉතුරු වෙන
එකක් තැ..මොකද වොග් රුමි එකෙන් හොදට ම වතුර...

කෙල්ල අඩ අඩ ම වොග් රුමි එකේ තැනින් තැන දලා තිබුන කොල්ලගේ තෙත ඇඳුම්
එකතු කරන්න ගන්නේ බිම දහගහගෙන...නොවැටී බේරෙන්න කෙල්ලට තිබුන එකම ක්‍රමය
ඒක...

ඊලගට කෙල්ල සිත්ක් එක හොයා ගත්තේ බොහොම අමාරුවෙන්.... කොත්ඩ කටු ටිකසි සාරි එකසි ගලවත්ත කෙල්ලට පැයකට වඩා ගියා.... ඊලගට ඇදුම් ටිකත් පුළුවන් විදිහට තමලා සිත්ක් එක උඩින් ම තිබ්බා... මොකද ගවර් එක ඇරුනම මේ ඇදුම් ඔක්කොම තෙමෙයි කියලා කෙල්ලට බය හිතුනා.... කෙල්ල වොශ් රුමි එකේ බිත්ති පුරාම අත යවලා ගවර් එකත් හොයා ගන්නා.... ඊලගට ඇස් දෙක තද කරලා පියාගෙන ගවර් එක ඇරියේ පිටිවිලා නියන ඇගට වතුර වැටෙද්දි දෑතෙන වේදනාව කෙල්ල හොඳට ම දන්න නිසා..

ඇගෙන් පුදුම විදිහට වේදනාවක් දැනුනත් කෙල්ල හිත ගලක් කරගෙන එහ් හැමදේම ඉවසුවා... ඒත් ඇස් පියා ගන්න පලවෙති මොහොතෙම කෙල්ලගේ සිහියට ආවේ තමන් ගේ රත්තරන් අම්මව.... මේ වෙනකම් තමන් ව මලක් වගේ පරිස්සම් කරපු හැටි කෙල්ලට එකින් එක මතක් වෙන්න ගත්තේ වේදනාවට ඇඩුව දුකටත් වඩා අම්මව මතක් වෙලා වැටුන කදුළු නිසා කෙල්ලට මහ ලොකු අසරනකමක් දැනෙද්දි...

අඩ අඩ ම ගවර් එක යටට වෙලා ටික වෙලාවක් උන්න කෙල්ලට එතකොටයි මතක් උනේ ආයුශ් කිවුව ගමන් වොශ් රුමි එක හොයාගෙන ආවත් එක ඇදුමක් වත් අඩුම ටවල් එකවත් අරන් ආවේ නෑ නේද කියලා... කෙල්ලට දැනුනේ තමන් ගැන ම තරහක්.... ආයුශ් ගෙන් උදව් ගන්න කෙල්ලගේ හිත කොහොමටවත් ම කැමති උනේ නෑ...

කෙල්ල ගලවලා දපු සාරි එක ආයෙත් අදින්න ගත්තේ එහ් නිසා...ඇස් ප්‍රේත් තැනි උතාට කෙල්ලට තමන් ගේ වැඩ ටික හරි අපූරුවට කරගන්න පුළුවන් උතා..කෙල්ල මේ සාරියක් ඇදපු පලවෙති වතාවත් තෙමෙයි... එහ් නිසා හිතුවට වඩා ඉක්මනට කෙල්ලට සාරි එක ඇදගන්න පුළුවන් උතා.. ඒත් යටට ඇදපු සායෙත් කොත්ඩෙයි තෙන ඇගයි පිහඹා නිසා සාරි එක ඇතුලට වෙන්න තෙන ගතියක් දැනුනත් ආයුශ්ගෙන් උදව් ගන්න නොලැබුන එක ගැන කෙල්ලට දැනුනේ සතුටක්....

කෙල්ල එලියට එද්දි කොල්ලා හිටියේ ලැස්ස්තීන් වෙල කෙල්ලට බහින්න බලාගෙන... ඒත් කෙල්ල ලැස්ති වෙලා ඉන්නවා දකිද්දි කොල්ලට එක පාරම පුදුම හිතුනා...

" තමුසේ ලැස්තීන් උතාද...ඊයේ ඇදුම ම ද ඔසි මේ..ශිටි...ඊයේ දවසනත් ඇඳලා.. ඔව් ඉතින්.. තමුසෙලා වගේ ගොඩේ ගැනුන්ට කොහෙත්ද පිරිසිදුකමක්...ඇස් පේත් තැනි උතාට මේ සාරි එකතමි ඇදගෙන නියෙන්නේ..ඔය වගේද දන් නෑ උබගේ අතින් දේවලුන්.. දෙකට ගනින්න බෑ වගේ හිටියට..."

කොල්ල කට කොතකින් හිතා වෙලා කියද්දි කෙල්ල එහ් වචන් තැසුන විදිහට කොල්ලගේ ඇදුම් ටික දිග් කරේ තමන් ගැම වර්ත සහතික දෙන්න ආයුශ් ට කිසිම අයිතියක් තැනි නිසා... මොකද මේ කසාදේ කොල කැල්ලකටයි බල පුළුවම්කාරකමටයි යට උන එකක්..ඊට එහා බැඳීමක් මේ කසාදේ නෑ...

කෙල්ල දුන්න ඇදුම් ටික කොල්ලා බෑග් එකට දෑගෙන කෙල්ලගේ අත බලෙන් ම අල්ල ගත්තේ කෙල්ලට ඊදෙන තරමට...

" දැන් යමක් ගෙදර... උබත් එක්ක මොන honeymoon ද... හැබැයි ගියා ම අම්මට හරි තාත්තාට හරි තංගිට හරි වෙන කිසිම කෙනෙක් ට හරි මෙහෙ උන දේවල් කියලා තිබ්බොත් උබ ජීවත් වෙන අත්තිම දවස අද කියලා මතක තියාගනිත්.."

කොල්ලා කෙල්ලගේ කම්මුල මිරිකලා කියද්දි සුපුරුදු විදිහට ම කෙල්ල ඔදුව හෙල්ලවා..ඒත් කෙල්ලගේ හිතට යාන්තමට සතුටක් දැනුන..එහි ගෙදර යනවා කිවුව නිසා... මොකද ආයුශ් ගේ අම්මා වත් තාත්තා වත් ආයුශ් වගේ නිරිසනෙක් තෙමෙයි කියලා කෙල්ල දැනත් උන්නා...

ඒත් රුමි එකට ඇවිත් විනාඩි කීපයක් යද්දි ආයුශ් ගේ තංගි වහලා තිබුන දොරට තට්ටු කරේ කොල්ලව තරහා ගස්සමිත්...මොකද කොල්ලා හිටියේ ෆෝන් එකත් අතේ තියත් කා එක්කදෝ ලොකු වැටි එකක..කෙල්ල තම ඇදට වෙලා ඔහේ බලාගත්තු අත බලාගෙන හිටියා විතරයි...

" අයිසා...දොර අරිනවකෝ... "

" මොකක් ද හලෝ..මත් වැඩක්.."

" ඔයාව තෙමෙයි..අක්කිව බලන්න ආවේ... "

" එයත් වැඩක්..."

" අතේ මේ අයිසා... විනාඩියෙන් යන්නම්... "

කෙල්ල කිවුවේ තේහා එක්ක මේ තමන් ට කතා කරන්න ලැබෙන පලවෙනි අවස්තාව නිසා හරි ආසාවෙන්... පායව්...කෙල්ල දැන් හුග කාලෙක ඉදන් තනියම ම හැදිලා කෙල්ලට තේහා ආවම දැනුනේ තිමි හිමි තැනි සතුටක්..මොකද ආයුශ් කෙල්ලගේ අයිසා උනා කියලා කෙල්ල ගැන මතක ඇති කාලෙක හොයලා බැලුවෙවත් අඩුම හරියට කතා කරපු දවසක් වත් කෙල්ලට මතක නැ....

ආයුශ් ගේ තංගිගේ කටහඬ ඇහිලා තේහා ගේ මුත් හිතාවක් මැවෙනවා ආයුශ් බලාගෙන...

" මත් උබ ගැන පස්සේ බලාගන්නම්..උබ හිතා උනා තෙහ් එහෙනම්... %&\$* "

තේහා ගේ හිතාව දැක්ක ගමන් ම කොල්ලා හිනිත් හිතාගෙන දොර ඇරියේ පායව් ටත් රවාගෙන...

ඒත් කෙල්ල කොල්ලගේ තරහා තබ සතේකට ගනන් ගත් තැනුව ඇද උඩ හිටපු තේහා ලගට ආවේ අඩියට දෙකට...

" අක්කි...අතේ ඔයා...සෝ කියුටි...මට අල්ලලා මිරිකන්න හිතෙනවා... "

කෙල්ල නේහා ගේ අත් දෙකෙන් ම අල්ලගෙන කිවුවේ හුරුතල් විදිහට...ඒත් නේහා කිවුව කතාවට නම් කෙල්ලගේ පපුව පිටිව්ලා ගියා...

" මට ඔයාව පේත් නෑනේ...ඔයන් ගොඩක් ලස්සන ඇති..කටහඩනම් ගොඩක් ලස්සනයි... "

" අක්කි තරම් නෑ... "

කෙල්ල චෙනසක් නොපෙනෙන්න කතා කරත් පායට් ට කෙල්ල ගෑන දුක හිතුනා..

" ඔයාගේ නම මොකක් ද නංගි... "

ආයුග් කෙල්ල එක්ක කතාවට ගියා කියලා කෑ ගහයි කියලා නේහා ට හිතූනත් කෙල්ල පායට් එක්ක හොඳට කතා කරේ ආයුග් ගැහුවොත් ගුටි කනවා කියලා හිතාගෙන... ඒත් යකා කියන තරම් කළු නෑ කියනවා වගේ හිතපු තරම් තරහක් කොල්ලට ගියපු බවක් පෙනුනේ නෑ..කොල්ලා උන්නේ ටේබල් එකේ වාඩි වෙලා නේහා ගෙයි තංගිගෙයි කතාවට ඇහුම්කන් දෙන ගමන්...

" මත් පායට් අක්කි..හැමෝම කියන්නේ #පායා කියලා... "

" ඡා...හරි ලස්සන තමක්.. "

නේහා කිවුවේ එහ් ඇස් පුට් කරලා හිතා වෙලා... පායා බලන් උන්නේ කෙල්ලගේ දුබුරු පාට ඇස් දෙක දිහා...එහ් ඇස් වල ජීවයක් නෑ කියලා එක පාරම කියන්නත් බැරි තරම්...ඊලගට කෙල්ල මොහොතක් නේහා ගේ අහිංසක මූන දිහා බලන් ඉඳන් එක පාර ම තමන් ගේ අසියා දිහා බැලුවේ මොකක්දෝ එක පාර ම මතක් උනා වගේ...

" මේ අසියා..අද මලීග් අසියයි සරණි අක්කි යි එනවා කිව්වා... "

" එහ් මොකටද... "

ආයුග් ඇහුවේ හුරුස්තා බැල්මකින් කෙල්ල දිහා බලලා...

" #සරණි... "

නේහා කිව්වා තෙමෙයි.කෙල්ල ට කිය උනා...

" ඔව් අක්කි...එදා ඔයාව මේකප් කරපු අක්කි...මලීග් අසියගේ gf...එයා හරි හොඳයි....."

සරණි හොඳ කෙල්ලෙක් කියන්න නේහා ත් දැනත් උන්නා...කෙල්ලට දැනුනේ පුදුම සතුටක්..ආයෙත් සරණි එක්ක කතා කරන්න ලැබෙනවා කියලා දැනෙද්දී...ඒත් එහ් මුනේ

ඉරියව් ආයුග් තේරුම් ගන්නා වගේ කොල්ල ඊලගට කිවුව කතාවෙන් කෙල්ලගේ මුත අදුරු උනා...

" එපා... එන්න ඔති තෑ කියන්න..අපි මේ මැරී කරලා තාම දවසයි..අපිට තිදහසේ ඉන්න ඔති.... "

මලීග් තමන් ගේ හොඳම යාලුවා උනත් මලීග් ගේ ගනිගුන ගැන දන්න නිසා ම කොල්ලා කැමති උනේ තෑ තේහා ට මලීග් ව මුත ගස්වන්න.. මොකද කොල්ලා බය උනා මලීග් ඔක්කොම අම්මලා ඉස්සරහා දිග අරිසි කියලා..සරණි කියලත් වෙනසක් තෑ... දෙන්නම එකම ටයිප් එකේ...

" ඔයාට පිස්සුද...එයාලා දැන් මග එන ගමන්..මන් යනවා...අක්කි පැටියෝ කන් යනවා..... "

පායා එහෙම කියන ගමන් තැගිටිටත් ආයෙත් හැරිලා බැලුවේ අමතක උන යමක් මතක් උන නිසා...

" අනේ අක්කියා...මට කියන්න බැරි උනානේ...මන් වොග් රුම් එකට යන දොර ලග බිත්තියේ Wind chimes එකක් එල්ලවා හරිද... ඒකේ ඉන්නේ කුරුල්ලෝ...ඒක හුලගට හෙල්ලෙද්දි ඇහෙන සද්දෙන් වෙනස්... එනකොට අක්කිගේ අල්මාරිය ලග... එනකොට බැල්කනි එකට යන තැන... එනකොට රුම් එකේ දොර ලග... හතරක් ම එල්ලවා..එනකොට අක්කිට හොයා ගන්න ලේසිනේ... හතරම වෙනස් විදිගේ ඒවා... "

කෙල්ල කියද්දිසි කොල්ලා රුම් එකේ එල්ලලා තිබුන Wind chimes හතර දැක්කේ...එනකොට තම් කොල්ලට ආව තරහට කොල්ලට කොල්ලවම පාලනය කරගන්න බැරි උනා...

" තංගි..තමුසෙට පිස්සුද...සිලින් බිලින් ගාලා මෙනත සද්දේ ඇහෙද්දි මන් මෙනත වැඩක් වත් කරන්නේ කොහොමද.. අනිකආට තේහා ව බලාගන්න පුළුවන්..මේ මගුල් Wind chimes ඔති තෑ... "

කොල්ලා එහ් ලගම බැල්කනි එක ලගට වෙන්න තිබුන සමතල්ලු ඉන්න Wind chimes එක ගලවන්න උත්සාහා කරමින් කියද්දි පායා එහ් සැනින් ම එනතට ගියේ හිතට ආව ආවේගයටමයි...

" අයියා..ඉතර්...ඔයා මහ ලොකුට මෙනත වැඩ කරනවනේ..අනේ මේ අයියා..මගෙ කට අවුස්ස ගන්න එපා..ඔයා ගිහින් බොරුවට ඔරිස් එකේ වෙයාමර්න් එකේ ඉන්නවා විතරනේ... වැඩ ඔක්කොම කරන්නේ secretary තෙත්...මන් ඔය ඔක්කොම දන්නවා...අනිත් අය ඔයාට බය උනාට මන් බය තෑ... ඔකේ...Wind chimes ටිකක් රුම් එකේ තිබීම මොනා වෙනවද...ගලවලා තිබීමෙන් මන් තාත්තිට කියනවා... "

කෙල්ල ආයුශ් ට සැරෙන් එහෙම කියලා ගස්සගෙන රුමි එකෙන් එළියට ගියා..පායා එක්ක තිබුන තරහට කොල්ලා පලි ගත්තේ නේහා ගෙන්.. තත්පර ගානෙන් නේහා ලගට ගියපු කොල්ලා නේහා ගේ කෙස් වැටියෙන් අල්ල ගත්තේ කෙල්ලට රිදෙන තරමට ම මිරිකලා...

" උබ...උබ ආයේ ඒකි එක්ක කතාවට ගිහින් තිබ්බොත්...මත්...මත් උබව නේහා...දෑතගනින්...මත් කිවුවොත් කිවුවා... මේ පාර ඉටිපන්දම් ඉටි දලා බේරෙන්න බැරි වෙයි උබට... "

ආයුශ් දත් මිටි මොලවලා කිවුව කතාවට කෙල්ලගේ ඇස් වලින් තිමක් තැනුවම කදුළු ගලන් යන්න ගන්නා... තරහා මැදින් එහි කදුළු දකිද්දී එහි තරහා ලාවට තුනී උතේ කදුළු දැකලා හිතට දැනුන සතුටට...කොල්ලා කෙල්ලගේ කෙස් වැටියෙන් අල්ල ගන්න අත ගස ඇරලා දැන්මේ කෙල්ලව ඇදේ මුනින් අතට වැටෙන විදිහට...ඒත් කොල්ලා දැන් උත්තේ තැ මේ හැමදේම රුමි එකේ දොර ලග හිටපු මලීශ් වගේම සරණි ත් හරි අපුරුවට දැක්ක කියලා... කොල්ලා හැස්සුනේ නොසිතුව වෙලාවට රුමි එකට කඩා පැත්ත සරණි ත් මලීශ් ත් තිසා...

" ආයුශ්...උබට පිස්සු හැඳිගෙන එනවද..මේ අහිංසකි ට... මෙහෙම..ආයුශ්..උබ නම් මනුස්සයෙක් තෙමෙයි... "

මලීශ් කොල්ලගේ කොලර් එකෙනුත් අල්ලලා කියද්දී සරණි ගියේ ඇස් වල කදුළු පුරවත් අඩන නේහා ලගට... සරණි කෙල්ලගේ ඔලුව සිරුවට අත ගාන්න ගත්තේ වේගෙන් හුස්ම හෙලමින් ආයුශ් ගැන තිබුන තරහා තිසා ම ආයුශ් දිහා බලාගෙන...

" උබත් ආවද... උබ විතරයි අඩුවට හිටියේ..මලීශ්..උබ මගෙ හොඳම යාලුවා හින්දා ඉවසනවා..වෙන එකෙක් කිවුවා නම් ඕක..මත් උාට..... "

" ඇයි උබ මොනා කරන්නද... "

" ඒක උබට එහි වෙලාවට බලාගන්න පුළුවන් ...යකෝ මේ මගෙ කසාද ගැනි...කාටවත් මොකද මගෙ ගැනි ගැන අමාරුවක්.. "

." ආයුශ් මේ... මවත් ඇත්තට ම උබට අනුකම්පාවක් කියලා එකක් තැද්ද..උබ කොහොමද මේ අහිංසක කෙල්ලට මෙව්වර දුක් දෙන්නේ...පටි කියලා හිතෙන් තැද්ද... "

" උබට මතකනේ එද මේකි කතා කරපු හැටි..පාර මැදදි... එතකොට මේකිගේ මේ අහිංසක කම කොහෙද තිබ්බේ අහපන්..ඔක්කොම රගපෑමි...අනේ මලීශ් මේ...උබ එන්න එපා මට ගැනු ගැන කියලා දෙන්න...මත් ඕකුත් ගැන ඉහේ කෙස් ගානට දන්නවා...එහි හින්දා පාඩුවේ හිටපන්..මේකිගේ ඇස් දෙක විතරයි අඩු...ඒකත් තිබ්බනම් බලන්න තිබ්බා... මේ ආයුශ් ලේසියෙන් දෙයක් අමතක කරන මිනිහෙක් තෙමෙයි...ඒක උබත් දන්නවනේ...එහි හින්දා මගෙ වැඩ වලට ඇගිලි ගහන් තැනුව හිටපන්...උබේ මේ සුරංගනාවිටත් කියපන්...මත් යනවා විශ් එකක් දගන්න... මෙන්න වැන්ද මලීශ්..උබ මේකත් ගෙදර උන්ගේ කනේ

නිබ්බොන් මේකිව මන් ඉතුරු කරන් නැ...උබ ඇත්තට ම මේකි පවි කියලා හිතනව නම් කට වහගෙන පාඩුවේ හිටපන්... "

ආයුශ් එහෙම කියාගෙන ටවල් එකත් අරන් වොශ් රුමි එක ඇතුලට ගියේ සරණී ටන් රවාගෙන... මලීශ් ආයුශ් දිහා ටික වෙලාවක් බලන් ඉදලා සරණී ගේ උරහිසේ ඔවුට නියන් ඉන්න තේහා දිහා බැලුවේ තමන් ගේ ම සහෝදරියක් ට වගේ ආදරෙන්..

" නංගි..අඩන්න එපා... පුලුවන්නම් ටිතරක් අපි ටිකක් කතා කරමුද... "

මලීශ් කිවුවේ තේහා දිහා බලලා කෙල්ලගෙන් අවසර පතමින්... කදුලු මැදින් උතත් කෙල්ල හරි ලස්සනට හිනා වෙලා ඔවුට හොල්ලලා හා කියද්දි මලීශ් ගේ වගේ ම සරණී ගෙන් පපුව පිටිවිලා ගියේ ආයුශ් මේ අහිංසකිට කොහොම වද දෙනවද කියලා හිතෙද්දි...

සරණීත් මලීශුත් කෙල්ලට එක්ක ගියේ බැල්කනි එකට... මුලු ගාඩින් එකම හරි අපුරුවට එනනට පෙනුනත් කෙල්ලට කොසින් ද ඒවා දකින්න තරම් වාසනාවක්... එහ් හින්ද ම මලීශ් කෙල්ලට හුලන් වදින විදිහට එනන තිබුන පුටුවකින් වාඩි කරවලා එහ් දෙත්තන් එහ් ලගින් ම වාඩි උනේ ලොකු කතාවකට මුල පුරමින්..

" නංගි..නංගිට මාව මතකයි තෙහ්...එදා පාරේදි ආයුශ් ගේ කාර් එකේ ආයුශ් එක්ක හිටියේ මන්...එතකොට එදා ඔයාලගේ ගෙදර ආව දවසෙන්..මන් ආයුශ් ගේ බෙස්ට් ග්‍රෙන්ඩ්... "

" මට මතකයි අයියේ... "

" මමමම... මට සරණී ත් විස්තර කිවුවා නංගි .. ඇත්තට ම මට ගොඩක් දුකයි...ආයුශ් මගෙ යාලුවා වෙලන් මට උච්භදගන්න බැරි උතා...ඒත් මන් කවදවත් හිතුවේ නැ උච්භද වගේ අහිංසක කෙල්ලෙක් ට මෙහෙම කරයි කියලා... "

මලීශ් කිවුවේ සුසුමකුත් පිට කරමින්..තමන්ටත් වැරද්ද පටව ගනිමින්... තේහා නිහඩයි..කෙල්ල කරේ ඇස් අගින් එලියට වැටෙන්න හදපු කදුලු ආයාසයෙන් ම වලක්වා ගන්න එක ටිතරයි...

" මට බෑ නංගි තේ උත දේවල් වෙනස් කරන්න... ඒත් අපි ට පුලුවන් තෙහ් ඉස්සරහට වෙන දේවල් වලක්වා ගන්න... මමයි සරණී යි ඕන වෙලාවක ඔයා එක්ක ඉන්නවා නංගි ..ඕන ම වෙලාවක අපිට කතා කරන්න...ආයුශ් මගෙ යාලුවා තමයි...ඒත් මන් ඔයාගේ පැත්තේ... තේරුනා ද..මන් පිට කෙනෙක් කියලා හිතන්න එපා..ඔයාගෙ ම අයියා කියලා හිතන්න... "

මලීශ් පුදුම තරම් කරුනාවෙන් ආදරෙන් කියද්දි කෙල්ල ට තවත් කදුලු පාලනය කරගන්න බැරි උතා..කෙල්ල ඔහේ කදුලු වලට ගලන් යන්න ඉඩ දීලා බලන් හිටියා..ඒත් මලීශ් ගේ මේ වචන ටික කෙල්ලට ලොකු හයිසක් උතා.. තමන් තනි වෙලා නැ කියන හැගීම කෙල්ලට දැනෙන්න ගන්නා..

" ඔයාට අපි gift එකක් ගෙනාවා නංගි..රතු පාට.. මිමිම් රතු පාට කිවුවට ඔයා දන්නේ නැතේ..."

මලීශ් කිවුව කතාවට කෙල්ලට දුකත් මොහොතක ට අමතක වෙලා හිතා ගියේ කෙල්ලටත් නොදැනීම...

මොකද කෙල්ලගේ පෙනීම නැති උනේ කෙල්ලට වයස අවුරුදු දහයෙදි... කෙල්ල එහ් තරම් ම අවසනාවත්ත නැ..මොකුත් ම නොදැක ඉන්න තරම්...

" ඇයි නංගි හිතා වෙන්නේ... "

මලීශ් ඇහුවේ ඇස් දෙකත් ලොකු කරත් පුදුමයෙන්..

" නෑ අයිසා...මත් පාට දැකලා තියනවා..මට ඇස් පේත් නැතුව ගියේ මත් පොඩි කාලේදිනේ.. "

ඒක ඇහුවම මලීශ් ගේ හිතට දැනුන සතුට තිමක් නැති උනා.. මොකද ඔහු වෘත්තයෙන් වෛද්‍යවරයෙක්... කොල්ලා හිතත් උන්නේ කෙල්ලගේ පෙනීම උපතින් ම නෑ කියලා... ඒත් කෙල්ලගේ මේ වචන කොල්ලට ගෙනාවෙ පුදුම සතුටක්...

" ඇත්තට ම... නංගි....එහ් කියන්නේ...ඔයා..ඔයා....එහ් තරම්ම අවාසනාවත්ත නෑ.... මට කියන්න...කොහොමද...කොහොමද එහ් දේවල් උනේ...මත් කිවුවේ කොහොමද පේත් නැති උනේ..ඔයාට මතක විදිහට කියන්න....නංගි අපි ටෙස්ට් ටිකක් කරලා බලමු... මත් හිතන්නේ...අපිට පුළුවන් වෙයි...ඔයාගේ..100%ක් ශුවර් කරන්න බෑ.....ඒත් අපි ට්‍රයි කරමු...මට කියන්නකෝ...ඔයාගේ ඇස් පේත් නැති උනාම ඩොක්ටර් කෙනෙක් ලගට ගියෙ නැද්ද..එහ් ඩොක්ටර් මොනවද කිවුවේ..."

සතුට වැඩිකමට ම මලීශ් එක පිට එක කෙල්ලගෙන් ප්‍රශ්න කෝටියක් අහන් ගියත් කෙල්ල උත්තර දෙන්න කට අරින්න හදද්දි ම උනේ කවුරුත් බලාපොරොත්තු නොවුන දෙයක්...

මලීශ්..උබ ඩොක්ටර් තෙමෙයි..කවුරු උනත් මට අදාල නෑ..ප්ලීස් මවන් දැන් මෙනතින් යනවද... "

ආයුශ් යක්ශාවේශ වෙලා කියද්දි කෙල්ල ගැහෙන්න ගත්තේ ඊලගට මොනා වෙයි ද කියලා පුදුම තරම් බයක් හිතට දැනෙද්දි...

" මවන් තේහා... "

" මට ඔක්කොම ඇහුනා... උබ මේකිගේ අයිසා වෙන්න කලින් මගෙ යාලුවා උනේ..ඒත් උබ... උබ මොනවද හිතුවේ...මේකිට ඔක්කොම කේලම් ටික කියන්න දීලා මත් වොශ් රුමි එකට ගියා කියල ද..උබට මාව මොකෙක් වගේද පේන්නේ..මත් ඔක්කොම අහගෙන හිටියේ... මත් දැනගන්නා උබලා දෙන්න ආවේ හොදකට තෙමෙයි කියලා...මත් මෙනතින් ඇදලා දන්න

කලින්..ජලීස් මවත්....මෙනතින් පලයන්...උබ මගෙ යාලුවා උනාට හැමදුම මට කරේ දෝහිකම්..."

" ආයුශ්...මවත්..මේ අහපත්.."

" පලයන් &*\$\$\$ එක පාරක් කිවුවම... "

ආයුශ් දෙවනක් වෙන්තම හසියෙන් කෑ ගහලා කියද්දි මලීශ් වගේම සරණී ත් රුමි එකෙන් පිට උනේ බයෙන් ගැහෙන තේහා දිහා අසරණ විදිහට බලලා... ඒත් මලීශ් සරණී ට යන්න කියලා ආයෙන් රුමි එකට ආවේ එහ් වචන ටික කියලා නොගියොත් හිතට හරි තැනි නිසා...

" උබට දවසක විදවන්න වෙයි ආයුශ්..මේ අහියෙකිට දෙන දුක් වලට උබට විදවන්න ම වෙයි...පුළුවන්නම් දැන්වත් හැදියත්..."

ආයුශ් කරේ හිතේ තිබුන ආවේගයටත් එක්ක වියරු හිනාවක් පෑව එක විතරයි... එහ් වචන කොල්ලා කනකටවත් ගත්තේ නෑ...මලීශ් තවත් මොහොතක්වත් එතන රැඳෙත් නැතුව පහලට ආවේ තවත් එතන ඉන්න එක තේරුමක් තැනි නිසා... ඒත් මලීශ් මේ කිසි දෙයක් ආයුශ් ගේ ගෙදර අය එක්ක නොකියන්න වග බලා ගත්තේ ඒකෙන් වද විදින්න වෙන්නේ අසරන තේහා ට කියලා දැනත් උන්න නිසා...

මලීශ් ගෙදර අයටත් වෙනසක් නොපෙනෙන්න හදිස්සි පේශන් කෙනෙක් ඇවිත් යන්න වෙනවා කියලා සරණී එක්ක පිටත් උනේ එහ් නිසා...

මලීශ් ගේ කාර් එක ගේට් එකෙන් එලියට යනකම්ම වේගෙන් හුස්ම ගනිමින් බලන් හිටපු ආයුශ් ඊලග තත්පරේ රුමි එකේ දොර ලගට ගිහින් දොර හසියෙන් වහලා දැන්මේ තාමත් බැල්කනියට වෙලා ගැහෙමින් ඉන්න තේහා ව තවත් බය කරමින්... ඊලගට කෙල්ලගේ අතින් අල්ලගෙන රුමි එකට ඇදත් ආවේ එතන මොහා හරි කියන්න ගියොත් බැරි වෙලාවත් ගාඩින් එකේ කවුරු හරි හිටියොත් බැල්කනි එකේ වෙන හැමදේම අපූරුවට පේන නිසා...

" උබ තමි මාව කන්න ආව යක්ශනියක්... උපන් ද ඉදන් මට හිටපු සහෝදරයන් උබ මට තැනි කරලා දැන්මා එහෙනම්..."

ආයුශ් තේහා ගේ කෙස් වැටියෙන් අල්ලගෙන කිවුවේ එහ් මූන දිහා රතු උන ඇස් වලින් බලන ගමන්... කෙල්ලගේ පපුව පිටතට ඇහෙන තරමට ම වේගවත් වෙලා... කෙල්ලගේ ඇස් වලින් කදුළුවත් තාවේ තිබුන බය වැඩිකමට...

" %\$&# හිතත් ඉන්නේ උාවත් රවට්ටගෙන ඇස් දෙක සනීප කරගන්න ද..ඒවා කොහෙද මාත් එක්ක..උබ වැඩිය දගලන්න ආවොත් උබගේ අතක් පයකුත් කඩලා දුනවා..දැනගනින්... එතකොටවත් දෙසියෙන් කියලා එක තැනකට වෙලා ඉදිසි තෙහ්..."

මනුස්සයෙක් ට මේ තරම් දරුණු වෙන්ත පුළුවන් ද..ඇරන් ඇස් පේත් තැනි අසරණ කෙල්ලෙක් ට... හිතක් පපුවක් නියත මනුස්සයෙක් ට තම කවදවත් එහෙම කරන්න බැ... ඒත් ආයුශ්... අනුකම්පාව කියන දේ ආයුශ් අදුරන්නෙවත් තැනි දෙයක්..එහ් ඇස් වලින් කදුලක් වැටුන කාලයක් මතක තැ...කොටින්ම කිවුවොත් එහ් හිත ගලක්...කවදවත් ම කාටවත් ම උණු කරන්න බැරි...

ඒත් තේහා...කවදවත් ම ආයුශ් ලග වැද වැටුනේ තැ...දරාගන්නම බැරි තැන ඇඩුවා මිසක් තිරිසනෙක් ලග දතින් වැටෙන්න දරම් කෙල්ලගේ හිත දුටුරල උනේ තැ....

" \$%&# උබට තේරුනා තේද මත් කිවුව දේ...පාඩුවේ උබේ වැඩක් බලාගෙන මත් කියන විදිහට හිටපත්... "

තේහා ගෙන් පිලිතුරක් තැනි තැන ආයුශ් කිවුවෙ කෙල්ලගේ කෙස් වැටිය අත ඇරලා කෙල්ලගේ උරහිස් දෙකෙන් හොල්ලලා... කෙල්ල අදත් කරේ තේරුනා කියන්න හිස සලසු එක විතරමයි ..

කොල්ලා කෙල්ලව අත ඇරලා බැල්කනි එකට ආවේ තේහා අඩ අඩ ම ඇද හොයාගෙන ඇදෙන් වාඩි වෙද්දි... පැයක් විනාඩි 45ක් වගේ කෙල්ල ඉකි බිඳින්න ඇති..කොල්ලන් එහ් තරම් වෙලාවක් ම බැල්කනි එකට වෙලා මොතවදෝ කල්පනා කරා... ඊලගට ආයෙත් රුමි එකට එද්දි කෙල්ල බෙල්ලන් ඇල කරන් හොදට නිදි...කම්මුල් දොගේ වැටිලා තිබුන කදුළු ගල් වෙලා... මුළු මුත ම රතු වෙලා...ඕන කෙනෙක් ට එහ් මුත දැක්ක ගමන් දුක හිනෙතවා...ඒත් කොල්ලා හිස් බැල්මක් විතරක් හෙලලා ටේබල් එක ලගට ඇවිත් ෆෝන් එක අතට ගන්නා... ඊට පස්සේ කාගෙදෝ තම්බර් එකක් ඩයල් කරා...

" අද රැට මත් එතවා....ලැස්නි කරලා නියපත්..කියක් උනත් කමක් තැ... මට හොටෙල් එකයි වෙලාවයි කියපත්...හැබැයි ගිය පාර වගේ උනොත් උබ ඉවරයි කියලා හිතා ගනින්... යකෝ සල්ලීන් දෙන එකේ සෙක්සි කැල්ලක් තැන්නම් ඇති වැඩේ මොකක්ද &*\$%\$... "

ආයුශ් ගේ වචන වල සැරට ද මන්ද නින්ද ගිහින් හිටපු කෙල්ලව ඇහැරුනා...ආයුශ් කිවුව හැම වචනයක් ම කෙල්ලට අගේට ඇහුනා..කොල්ලා මේ යන්න හදන්නේ ගනිකාටියක් ගේ පහසු ලබන්න කියන දේ කෙල්ල ට තේරුම් යන්න වැඩි වෙලා ගියේ තැ...බැඳීම කොහොම උනත් කොල කැල්ලකට හරි ආයුශ් කෙල්ලගේ husband..ඒත් මැරි කරාට පස්සේවත් ආයුශ් මෙහෙම වෙන් තැනි වෙයි කියලා කෙල්ලගේ යටි හිතේ පුටි බලාපොරොත්තුවක් තිබුනා...ඒකත් මේ වෙලාවේ කැඩිලා බිඳිලම ගියා ..තමන් ගේ මිනිහා පිට යනවා කියද්දි ගැනියෙක් ට දෑතෙන් දුකක්....දරාගන්න බැරි දුකක්...ඒත් තේහාට දැනුනේ ආයුශ් ගැන පුදුම පිලිකුලක්... කෙල්ල ආයෙත් ඇස් දෙක පියා ගත්තේ මේ දේවල් තමන් ට ඇහුන වගක් ආයුශ් දැනගන්න ඕනි තැනි තිසා...

ජීවිතේ අපි ප්‍රාථර්නා කරන දේවල් ම ලැබෙත් තැ...එහ් ජීවිතේ හැටි..ඒත් තේහා ගේ ජීවිතේ...කෙල්ලට ඉපදුන දවසේ ඉදන් ම ලැබුනේ දුක ම විතරයි....එහ් හැමදේම දරා

ගන්නා වගේ කෙල්ල තමන් ගේ හිත ගලක් කරගෙන මේ හැමදේමත් දරා ගන්නේ කරන්න දෙයක් නැතිකමට...

හවස 6 වගේ වෙද්දී ආයුශ් ලැස්ති වෙන්න ගන්නා... තේහා ඇදට වෙලා ඔහේ කල්පනා කර කර උන්නා...

" මන් එද්දී රු වෙයි...සමහරවිට උදේ වෙන්නත් පුළුවන්..මන් එතකම් ඉන් තැනුව කාලා තිද ගන්නවා... "

ආයුශ් කිවුවේ හිස් බැල්මකින් කෙල්ල දිහා බලලා...

" වෙන ගැනු එක්ක තිදගෙන ඉදලා එතකම් මට ඇහැරන් ඉන්න පිස්සුවක් නැ..."

කෙල්ල හිතුවා විතරයි..වචනයක් වත් කියන්න ගියේ නැ...

" හැබැයි උබ මේකේ උන් එක්ක වැඩිය කතාවට ගිහින් තිබ්බොත් මන් ආවම එහ් ගැන බලාගන්නම්...පුළුවන් තම් රුම් එකට වෙලාම හිටපන්..එක වේලක් කැවේ නැ කියලා මොකද උබ මැරෙන්නද....අර ගොඩෙ ගෙදර ඉද්දී වේල් කියක් නොකා ඉන්න ඇතිද..එහආ උබට අද කැවේ නැති උතා කියලා මැරෙන්නැතේ... "

එහ් වචන ටිකට තම් කෙල්ලගේ පපුව පිටිවිලා ගියා..මොන තරම් නැති බැරිකම් තිබුනත් කෙල්ලගේ රත්තරං අම්මා එක වේලක් වත් කෙල්ලට බඩගින්නේ තියලා නැ...ඇස් වල කදුදු පිරුනේ ඉබේම...මේ වෙලාවේ අම්මා මොනවා කරනවද කොහොම ඇතිද කියලා කෙල්ලගේ හිත කැ ගහලා අහන්න ගන්නා...ආයුශ් ගැන තරහකුත් හිතට නොදැනුනා තෙමෙයි...ඒත් කෙල්ල මොනවා කියලා කරන්නද...හිතවට ඉන්නවා හැර... අසරනකම තම් අත්තයට ම වැටිලා....මේ ලෝකේ මේ තරමට ම තපුරු ද..අසරණකමින් පන්න පන්න පලි ගන්න තරමට ම... කෙල්ලට හිතුවේ එව්වරමයි...

කොල්ලා ගියාට පස්සේ තේහා හිටියේ රුම් එක ඇතුලට ම වෙලා... හුලකට හෙල්ලෙන wind chimes වල හඩ කෙල්ල අහන් උන්නේ මොහොතකට හිතේ තිබුන දුක අමතක කරලා..පායා කිවුවා වගේම wind chimes හතරෙන් ඇහුනේ වෙනස් හඩවල්...දැන් කෙල්ලට එහ් හඩත් එක්ක බැල්මකි එක තියෙන්නේ කොහෙද වොශ් රුම් තියෙන්නේ කොහෙද වගේම රුම් එකේ දොරත් අල්මාරියත් තියන තැන හරි අපුරුවට හොයාගන්න පුළුවන් උතා...

දැන් කෙල්ලට මේ රුම් ටික ටිකෙන් ටික හුරුයි... දවසක් වත් නොයා කෙල්ල රුම් එක අදුර ගන්නේ ආයුශ් හිටපු නැති හින්දමයි..කොල්ලා හිටියා තම් තේහා ඇද උඩට වෙලා හුල්ලන එක විතරයි කරන්නේ... කොල්ලා ගියේ වෙන ගැනු ලග තිදගන්න උනත් කොල්ලා නොහිටපු මේ ටික වෙලාවට කෙල්ලට දැනුවේ පුදුම තිදහසක්...

කෙල්ල රුම් එකට වෙලා ඔහේ කල්පනා කර කර ඉද්දී පායා රුම් එකට ආවේ...

" අක්කි..කන්න එන් තැද්ද...දෑන් ගොඩක් රු වෙලා... අසියා කොහෙද ගියේ... "

" අ..සි..යා...මගිස් එකේ වැඩකට එලියට ගියා තංගි... මට..මට බඩගිනි තැ... "

කොහොම කටක් ඇරලා කියන්නද..කොල්ලා ගියේ වෙත ගැනියෙක් ලග තිද ගන්න කියලා..කෙල්ලට දැනුනේ පුදුම අසරනකමක්....

" අතේ එන්න අක්කි යමු..අසියා තැ කියලා කන්නෙන් තැනුව ඉන්නද හදන්නේ..එයා හෙට උදේට එයි අතේ.... "

මේ කිසි දෙයක් නොදන්න පායා කෙල්ලගේ අනිකුත් අල්ලගෙන කෙල්ලට පහලට එක්ක ආවා... කැම මෙසේ අම්මා වගේම තාත්තා න් බලන් උන්නේ තේහා දිහා...දෙසියනේ කියලා ආයුශ්ගේ ගනිගුන වලින් එකක්වත් එහ් අම්මා තාත්තාට තිබුනේ තැ..පායා ට තරම්ම කෙල්ලටත් ආදරේ කරා... කොටින් ම කිවුවොත් පායා ට වගේම තේහා ට කැවුවෙන් අම්මාගේ අනිත්..එහ් තරමට ආදරයක් එහ් හිතේ පිරිලා තිබුනා...

කෙල්ලගේ හිතට දැනුනේ තිදහස් සතුටක්...ප්‍රශ්න කෝටියක් මැද්දේ උනත් කෙල්ල මේ ආදරේ හිත පුරා විද ගන්නා...කෙල්ලට තමන් ගේ අම්මාව මතක් නොවුනාමත් තෙමෙයි..ඒත් අම්මව බලන්න යන්න තරම් ශක්තියක් තැනි හින්දම කෙල්ල හිත ගලක් කරන් උන්නේ අවස්ථාවක් ලැබුන ගමන් ම අම්මව බලන්න යනවා කියල හිතාගෙන...හැබැයි කාගෙන්වත් උදව් තැනුව එහ් වැඩේ කෙල්ලට තනියම කරන්න බැරි බව කෙල්ල දැනත් උන්නා...එහ් හින්දමයි කෙල්ල තීරනේ කරේ ආයුශ් ගේ අම්මගෙන් ඒකට උදව් ගන්නවා කියලා..ඒත් මේ ඒකට වෙලාව නොවුන නිසා ම කෙල්ල රුමි එකට ආවේ හිත හදගෙන...පායා කෙල්ලට රුමි එකට එක්ක ගිහින් කෙල්ලත් තමන් ගේ රුමි එකට ගියා...

තේහා කොට්ටෙට ඔලුව තියාගෙන ඇස් දෙක පියා ගන්නේ තිත්දක් අහලකවත් තිබුන් තැනි නිසා...ඒත් කෙල්ලට තිත්ද යන්න ඇති...ඒකයි දොරට ගහන සද්දෙට කෙල්ල ගැස්සිලා ගියේ .. ඔව්...පාන්දරත් වෙලා...කෙල්ල ඇස් දෙක අමාරුවෙන් ඇරලා සද්දේ ඇහුන දිහාට යන්න ගන්නේ මේ වෙලාවේ කවුරු වෙන්න ඇති ද කියලා හිත හිතමයි....

දොර ලග හිටියේ වෙත කවුරුත් තෙමෙයි..කෙලින් හිට ගන්නවත් බැරි තරම ට බිලා හිටපු ආයුශ්...ඒත් කොල්ලා වචනයක් වත් කතා නොකර හිටපු හින්දම කෙල්ල ට මේ කවුද කියලා අදුර ගන්න අමාරු උනා...

" ක..වු..ද...ම..ත..ත... "

කෙල්ල කතා කරේ වචනන් මුවින් පිට නොවෙන තරමට ම බය වෙලා...

" ම..න්..."

එහි ආයුශ්ශේ කටහඬ කියලා අදුර ගන්න කෙල්ලට තත්පරයක් වත් ගියේ නැ...කෙල්ල නිහඬවම ටික වෙලාවක් ඉඳලා ආයෙත් රුම එක ඇතුලට එන්න හැරුනේ ආයුශ් ශේ මේ නිහඬතාව කෙල්ලට ලොකු බයක් ගෙනපු නිසා..කොල්ලා ගහලා බැතලා ඉන්න විදිහ කෙල්ලට දැන් හොඳට ම පුරුදුයි...කෙල්ල හිතුවෙම ආයුශ් දොර අරින්න ලේටි උන එකට බනිසි කියලා තැත්තත් ගහසි කියලා...ඒත් කොල්ලගේ නිහඬතාව කෙල්ලට ගෙනාවේ පුදුම තරම් බයක්...

" තේහා...ඔහොම ඉන්න... "

බිලා උතත් එහි කටහඬ වෙනදට වඩා ආදරනීය වෙලා....කෙල්ලගේ බය තවත් වැඩි උනේ එහි නිසා...

ආයුශ් කෙල්ලගේ අතකින් අල්ලලා තමන් ලගට ඇදලා ගත්තේ කෙල්ල පිටතට ඇහෙන තරමට ම ගැහෙන්න ගද්දි... ආයුශ් අතින් ඇදපු වෙගෙට කෙල්ල තතර උනේ ආයුශ් ශේ පපුව මැද...මත්පැන් වල ගද කෙල්ලට හුස්ම ගන්න පවා අපහසු තත්වයක් උද කරත් ඒහි ගැනවත් කෙල්ලට ගාතක් නොවුනේ කෙල්ල හිටියේ මුලු ඇගම සීතල වෙත තරමට ම බය වෙලා නිසා...

කොල්ලා බිමකින් උතත් කෙල්ලගේ කඩා හැලෙන කොත්ඬේ තමන් ශේ අතින් පිටුපස්සට දලා කෙල්ලගේ නිකටෙන් අල්ලලා තමන් ශේ මුත දිහා ට හරවගත්තේ කෙල්ලගේ ජීවයක් තැනි දුබුරු පාට ඇස් දෙක දිහා ම බලාගෙන.... ඊලගට කෙල්ලට දැනෙන්නෙවත් තැනි තරම ට සියුම් ව කෙල්ලගේ කම්මුලක් පිරිමැද්දේ එහි හැම ස්පර්ශකින් ම කෙල්ල ඊලගට මොකක් වෙයිදෝ කියලා පුදුම බයකින් පපුව පිට්ටෙද්දි... ඒත් ආයුශ් ඊලගට කිවුවේ කෙල්ල හීබෙකින්නත් නොහිතපු වචන ටිකක්...

" ඔයා...මත් හින්ද දුක් විදිනව තේහා...ගොඩක් දුක් විදිනවා.... "

කොල්ලගේ වචන ඇහුනේ කැඩි කැඩි...බිදුනු ස්වරයකින්... ඒත් කෙල්ල උත්තේ ඒක තේරුම් ගන්න පුළුවන් තත්වෙක නෙමෙයි..කෙල්ල උත්තේ හොඳට ම බය වෙලා...ඒත් මේ වචන කෙල්ලගේ හිතේ ගැබුරෙම ලියැවුනේ මේ තරම් ආදරනීය ව කෙල්ල අහපු පලවෙනි වචන ටික මේ වචන නිසා ම වෙන්න ඇති.. ඒත් එහි හැගීම තිබුනේ තවත් තත්පර ගාතක් විතරයි....

" ඒත් උබත් ගැනියෙක්... අහිංසක විදිහට ඉස්සරහට ඇවිත් උබත් හදන්නේ මාව විනාශ කරලා දන්න...අයිත් වෙයන් &\$&\$... "

ආයුශ් දැඩි ආවේගයෙන් එහෙම කියලා කෙල්ලව තල්ලු කරලා දැන්මේ කෙල්ල විසි වෙලා ගිහින් ටයිල් පොලව මත ඉන්ද්‍රවේද්දි.... කොල්ලා එහෙමම ම වැටුනේ ඇදට... කෙල්ල උත්තේ පපුවටත් අත නියාගෙන මේ උත කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරුව.... ටික වෙලාවක් එහෙම ඉඳලා කෙල්ල ඇද ලගින් ම බිම තිද ගත්තේ මේ වෙද්දි ආයුශ් මුලු ඇදම ආවරණය

වෙන විදිහට නිදහෙන හිටපු නිසා....අඩුම තරමේ කෙල්ලගේ ඇගට ශීටි එකක් වත් තිබුනේ නෑ...

සීතලට කෙල්ල වෙවුලුවත් කෙල්ල ට තිත්ද නොගියේ එහ් නිසා තමි තෙමෙයි..මොහොතකට කලින් ආයුශ් ගෙ එහ් හැසිරීම හිතට වද දුන්න නිසා...

හිතක් පපුවක් නැති ගල් හිතකට පුලුවන් ද මොහොතකට හරි එහ් විදිහට හැසිරෙන්න...එහ් තරම් ආදරනියව... කෙල්ලගේ හිතට ගෙනාවේ මහා ලොකු ප්‍රෙහේලිකාවක්...හරියට ම උදේ 6.30 වෙද්දි කොල්ලගේ ෆෝන් එක රිත්ග් වෙන්න ගන්න නිසයි තද තිත්දේ හිටපු කොල්ලා ඇහැරුනේ...වේ වෙද්දි කොල්ලට සම්පූර්ණයෙන් ම වගේ නෝමල් තත්වට ඇවිත් තිබුනේ... ඒත් හිටියේ හොඳට ම තිදිමනේ....එහ් තිත්ද ම කොල්ලා සාක්කුවේ තිබුන ෆෝන් එක අතට අරන් කටි කරලා ආයෙන් නිද ගන්න හැදුවත් එතකොටයි කොල්ලා දැක්කේ ඇදේ ඉන්නේ තමන් විතරයි කියලා...කොල්ලගේ තිදිමනත් නැති වෙලා ගියේ තත්පර ගානෙන්..කොල්ලා එහෙමිම ම ඇදෙන් වාඩි උනේ රුමි එක හැම තැනට ම ඇස් යවලා...ඒත් එහ් කොහෙවත් තේහා නැති උතා ම කොල්ලගේ හිත කලබල උතා...

කොල්ලා එහෙමිම ම ඇදෙන් බහින්න හැදුවේ කෙල්ල පායා එක්ක පහලට ගිහින් ද කියලා හිතට තරහක් දැනෙද්දි.... ඒත් ඇදෙන් බහින්න කකුල බිමින් තියද්දි ම ටයිල් පොලව මත ශීටි එකක් වත් නැතුව තිදත් ඉන්න කෙල්ල දකිද්දි කොල්ලා එක පාරම ගැස්සුනා..එහ් නිසා මයි බිමින් තියන්න ගන්න කොල්ලගේ කකුල වෙවුලන්න ගත්තේ...කෙල්ල උන්නේ සීතලට ගුලි වෙලා හොඳට ම නිදහෙන...ටයිල් පොලව හින්දම කෙල්ලට සීතල වැඩියෙන් දැනෙන්න ඇති..

" නේ...හා... "

කොල්ලා පලවෙති වචන ටික කිවුවේ වචන පටලමින්..ඒත් කෙල්ල ඇහැරින පාටක් අහලකවත් තිබුත් නෑ...

" නේහා... "

කොල්ලගේ ඊලග වචන ටික කලින් ට වඩා දැඩි උනේ මේ වෙද්දි කොල්ලා සාමාන්‍ය තත්වට එමින් තිබුන නිසා...ඒත් කෙල්ලගේ තිත්ද කොච්චර ද කියනවනම් කෙල්ලට එහ් වචන ටිකවත් ඇහුන් නෑ...

" නේහා...නැගිටපත්...%\$&# "

කෙල්ලගේ කත ලගින් ම ඇහුන ආයුශ් ගේ යක්ශාවේශ කටහඩත් එක්ක කෙල්ල නැගිටිටේ ගැස්සිලා යද්දි...කෙල්ල කොච්චර කලබල උතා ද කියනවමි කෙල්ලට කෙල්ල නිද ගත්තේ බිම කියන දේත් එක පාර ම අමතක වෙලා ගියා...

" ආ..යු...ශ්..."

" මොකද උබ බිම... "

ආයුශ් ඇහුවේ සුපුරුදු හිතක් පසුවක් තැනි වචන වලින්..කෙල්ලගේ ඇගට ම දමලා ගහලා... කෙල්ල ඊයේ උන දේ කියන්න හදද්දි ම කොල්ලා ආයෙත් කෑ ගහන්න ගත්තේ කෙල්ලට වචනයක් වත් කතා කරන්න ඉඩක් නොදී...

" මත් උබට කියලා තියනවා නේද..මට කලින් තැගිටපත් කියලා..මත් උබට කී පාරක් දැන් කතා කරාද... උබ දැන් අර දොරත් ඇරලා දලා ඔතනට වෙලා බිම තිදගෙන ඉන්නේ මත් උබට බිම තිදගන්න කිවුවා කියලා ගෙදර ඉන්න උන්ට පෙන්නන්න ද \$%&\$*.. උබ වගේ කපටි ගැතියක් මත් දෑකල ම තැ..."

දෙසියනේ...මේ තරම් චෝදනාවක්... කෙල්ලට එක වචනයක් වත් කතා කරගන්න හසියක් තිබුනේ තැ එහ් වචන එක්ක...කෙල්ල හිතෙන් වත් හිතපු තැනි දේවල් කියලා ආයුශ් තමන් ට චෝදනා කරද්දි කෙල්ල හැමදුම වගේ අදත් නිහඩ උනේ කෙල්ලට වචනයක් වත් කතා කරන්න ආයුශ් ඉඩක් දෙන්නේ තැ කියලා දැනත් උන්තු නිසාමයි... හැබැයි කෙල්ලගේ ඇස් රතු වෙන තරමට ම එහ් ඇස් වලින් තිමක් තැනුව ම කදුළු ගලා හැලුනා...

" තැගිටපත් &*\$*.. තවත් ඔහොම ඉන්නේ කවුරු හරි එතකම්ද... "

කෙල්ල එහ් තත්පරේ ම තැගිටිටේ ආයුශ් කෙල්ල තැගිටිතවත් එක්ක ම කෙල්ලගේ කම්මුලට පහරක් ගහද්දි...

" ආයේ එක දවසක් හරි උබ මත් ඇහැරිද්දි තිදගෙන හිටියොත් එදා ට මත් උබව ඉතුරු කරත් තැ.... "

කොල්ලා කෙල්ලගේ කම්මුල් දෙක තමන් ගේ වම් අතින් මිරිකන ගමන් කෙල්ලට තජ්ර්නය කරා..කෙල්ල උන්නේ එහ් හැම වචනෙට ම හා කියන්න ඔලුව හොල්ලමින්....

පාන්දර උන කිසි දෙයක් කොල්ලගේ මතකේ තිබුනේ තැ... කෙල්ලගේ හදවතේ ගැබුරුම තැන එහ් මතකය ලියවිලා තිබුනත් කෙල්ල මතක් වෙන වාරයක් පාසා ම එහ් සිදුවීම හිතීන් අසින් කරලා දැන්මේ ආයුශ් කියන්නේ කවදවත් එහ් වගේ හැසිරීමක් තියන ආදරනීය කෙනෙක් තෙමෙයි කියලා හොදකාරවම දන්න නිසා..පාන්දර උන හැම දෙයක් ම හීනයක් කියලා කෙල්ල අමතක කරලා දැන්මා...

කොල්ලා කෙල්ල එහ් විදිහට ම ඉද්දි ටවල් එකත් අරන් වොශ් රුමි එකට ගියේ තේහා තමන් ගේ තිත්දත් තැත්තටම තැනි කරා කියලා හිතීන් බිමමින්...වොශ් රුමි එකට ගිහින් කන්තාඩිය ලගට ගියපු කොල්ලට දකින්න ලැබුනේ නුපුරුදු දෙයක් නම් තෙමෙයි... කොල්ලගේ තිරුවක් සිරුර පුරා ම තිබුනේ ලිප්පිටික් වගේ ම තිය පාරවල්...අවුරුදු කීපයක ඉදන් ම කොල්ලා ගණිකාවත් ඇසුරු කිරීම කරත් කොල්ලා එක ම දවසේ ගණිකාවත්

දෙදෙනෙකු ඇසුරු කරලා තිබුනේ නෑ...ඒත් ඊයේ රෑ මැදියම වෙන්න එක ගණිකාවක් එක්කත් පාන්දර වෙන්න තව කෙනෙක් එක්කත් ඉදලයි කොල්ලා ගෙදර ආවේ...එහ් ආවෙත් තැගිට ගන්න බැරි තරමට ම බිමත් ව...

හොඳ සිතියෙන් ඉද්දි ත් එහ් වගේ ඇසුරක් තියනවා කියන්නේ එහෙම කෙනෙක් ගැන තවත් මොනවටද තිදහසට කරනු...කොල්ලාගේ හොඳයි කියලා කියන්න එක ම ගනිගුනයක් වත් නෑ... ඒත් අද ජීවිතේ පලවෙනි වතාවට කොල්ලගේ මේ සිරුර දකිද්දි කොල්ලට තමන් ගැන ම පිළිකුලක් දැනුනා...එහ් ඇයි කියන්න කොල්ලවත් දැනත් උන්නේ නෑ... හැබැයි එහෙම කියලා මේ දේවල් අතහරින්න අදහසක් කොල්ලගේ තුන් හිතකවත් තිබුනෙත් නෑ.. ක්ෂණිකව හිතට ආව එහ් පිළිකුල් සහගත හැගීම හිතා මතා ම යටපත් කරගන්න එක විතරයි කොල්ලා කරේ....

කොල්ලා ආයෙත් රුමි එකට ආවේ ටවල් එක පිටින්.. කොල්ලා එතකොට නේහා හිටියේ ඇද උඩට වෙලා බර කල්පනාවක... වොශ් රුමි එකේ දොර ඇරෙද්දි ම කල්පනා කර කර හිටපු කෙල්ල ගැස්සෙනවා කොල්ලා හොඳට ම බලාගෙන...ඒත් කොල්ලා හැගීම් විරහිතව කෙල්ල දිහා එක බැල්මක් විතරක් හෙලලා අල්මාරිය ලගට ඇදුමක් ගන්න උනත් ආයෙමත් හැරලා කන්නාඩිය ලගට ගියේ බොඩි spray එක ගන්න...තොදානුවත් ව උනත් කෙල්ල බලන් උන්නේ කන්නාඩිය දිහා... කොල්ලගේ සුදු හමට බෙල්ලේ වගේම පපුවෙන් තිබුන රතු පැල්ලම් හොඳට ම පෙනුනා...එක පාර ම කොල්ලා බෙල්ලේ තිබුන රතු පැල්ලම අතින් වහගෙන කෙල්ල දිහාට හැරුනේ කලබලෙන්... කෙල්ලට ඇස් පේත් නෑ කියන දේ කොල්ලට එහ් මොහොතේ අමතක වෙලා ගියේ කොල්ලටත් තොදානිම... ඒත් කෙල්ල පෙර ඉරියවුවෙන් ම ඉද්දි කොල්ලා සුසුමක් හෙළුවේ කෙල්ලට ඇස් පේත් නෑ නේද කියලා හිත කියද්දිමයි...

" ගිහින් වොශ් එකක් දෑගෙන එනවා...පහලට යන්න ඔහි... "

ආයුශ් ඇදුම් ඇදලා ඉවර වෙලා අතේ තිබුන ටවල් එක නේහා ගේ ඇගට විසික් කරලා කියද්දි කෙල්ල ඒකටත් ඔලුව හොල්ලපු එක විතරමයි කරේ... ඒත් අදහම් මතක් කරල ම ඇදුම් අරන් ගියේ ඊයේ උන දේ මතක් උන හින්දා...

කෙල්ල වොශ් එකක් දෑගෙන වොශ් රුමි එකේදිම අරන් ගියපු ගවුමත් ඇඳගත්තේ ආයුශ් ගේ ඉස්සරහා ඇදුම් අඳින්න කෙල්ල ගේ හිත කොහෙත්ම කැමති නැති නිසා...අඩලා හිටපු නිසා ද මත් ද කෙල්ලගේ සුදු මුහු රෝස පාට වෙලා තිබුනා... කෙල්ල වොශ් රුමි එකෙන් එලියට ආවේ තෙත කොන්ඩෙට ටවල් එක ඔතාගෙන...

මේ වෙද්දි වෙලාව 8 ටත් ලත් වෙලා තිබුනා...කෙල්ල රුමි එකට එද්දි ම කොල්ලා කෙල්ල දිහාට කඩත් පැත්තේ කිසිම හිතක් පපුවක් නැතුව..

" මෙව්වර වෙලා මොනවද කරන්නේ...මට බඩගිනිසි...ඔව් ඉතින්..මත් ගත්තේ උයලා දෙන්නවත් පුළුවන් ගැනියෙක් තෙමෙයි තෙහ්....උබට උයලා දෙන්න බැරිනම් අඩුම තරමේ වෙලාවට කන්න හරි වරෙන්..."

ආයුශ් කතා කරේ හරියට මේ කසාදේ ආයුශ් ට බලෙන් කරලා දුන්නා වගේ... කෙල්ලගේ හිත රිදුනේ තැනුව ම නෙමෙයි...ඒත් කෙල්ල කදුළු ඉස්සර කර නොගන්නේ අඩලා පලක් නෑ කියලා දන්න නිසා.....කදුළු වලට උනු වෙන්න තරම් හිතක් ආයුශ් ට නෑ...

කෙල්ල ඔතාගෙන හිටපු ටවල් එකත් හිසින් ගලවලා දලා කොල්ලා එක්ක පහලට ආවා...කොල්ලා කෙල්ලගේ අතින් අල්ලා ගත්තත් එහ් ස්පශ්ටයෙන් පවා කෙල්ලට රිද්දලා කොල්ලා අසීමිත සතුටක් වින්ද... දෙන්නා පහලට යද්දි පායා උඩ රූමි එකට එන්න පුටුවෙන් නැගිට්වා විතරයි... තේහා ව දැක්ක ගමන් කෙල්ලගේ මූන සතුටින් පිරුනා...

" ගුඩ් මෝනර්න් අක්කි බබෝ... අතේ උදෙන් ම නැවද.....අතේ ඔයා රතු වෙලා අක්කි... "

කෙල්ල කිවුවේ ආයුශ් අල්ලන් හිටපු කෙල්ලගේ අත බලෙන්ම අල්ලගෙන කෙල්ලට තමන් ලග ම පුටුවෙන් වාඩි කරලා...ආයුශ් ඊට එහා පැත්තට වෙන්න තිබුන පුටුවෙන් වාඩි උනා... ආයුශ් ගේ අම්මා බලන් හිටියේ කොල්ලා දිහන් තේහා දිහන් ..එහ් මුතවල් වල තිබුන හැගීම් කියවන්න ඇය උත්සාහ කරා...තේහා වගේම ආයුශ් දෙන්න ම හිත පුරා හිතා වෙලා හිටපු නිසා ම ආයුශ් වෙනස් වෙලා කියලා හිතේ තිබුන පුංචිම සැකයන් තැනි කරගත්තේ ඇයගේ හිතට මහා ලොකු සතුටක් දැනෙද්දි.. ආයුශ් ගේ බෙල්ලේ තිබුන රතු පැල්ලමත් ඒකට ලොකුම හේතුවක් උනා... එහ් හැමදේම තේහා ගෙයි ආයුශ් ගේ බැඳීමේ ප්‍රතිඵල කියලයි ආයුශ් ගේ අම්මා හිතුවේ...

breakfast ගන්න අතරතුර පොඩි පොඩි කතා කීපයක් ඇරෙන්න ලොකුවට විශේෂ යමක් උනේ නෑ... ඒත් අද කෑම මේසේ ලොකු අඩුවක් තිබුනා..එහ් ආයුශ් ගේ තාත්තා අද breakfast ගන්න ඇවිත් තිබුනෙ නෑ...

තේහා කාලා ඉවර වෙද්දි ආයුශ් ගේ තංගි කෙල්ලගේ අත බෝල් එකට දලා හේදුවේ පුදුම තරම් ආදරේකින්..ඒත් ඊලගට ආයුශ් ගේ අම්මා කෙල්ලගෙන් ඇහුවේ කවුරුත් ම එහ් වෙලාවේ අහයි කියලා නොහිතපු දෙයක්...

" දූ...දූ ගේ ඇස් පෙනුන් තැනි උනේ එක පාරම දූ...දූ ගේ අම්මා මට විස්තරේ කිව්වා..."

ඇය ඇහුවේ කිසිසේත්ම කෙල්ලගේ හිත රිද්දන්න බලාපොරොත්තුවකින් නෙමෙයි... හිත පුරා මව් සෙනෙහස දෝරේ ගලද්දි..පුදුම තරම් ආදරේකින්...

" ඔව්...ඔ..ව්...අම්මා...එතකොට මත් ගොඩක් වූටි..මට ලොකුවට එහ් ගැන මතකයක් නෑ අම්මා... "

කෙල්ල මේ ආයුශ් ගේ අම්මා ට අම්මා කියලා කතා කරපු පලවෙනි වතාව..ඇයට දැනුනේ තිමි හිමි තැනි සතුටක්....

" අපි ඩොක්ටර් කෙනෙක් ව හම්බෙන්න යමු දූ...සමහරවිට අපිට පුළුවන් වෙයි දූ ගේ පෙනීම ආයෙත් ගන්න..."

එහි වචන ටික ඇහෙනවත් එක්ක ම ආයුශ් ගේ ඇස් රතු උනේ හිතට පුදුම තරම් තරහක් දැනෙද්දි...කොල්ලා කාටත් නොපෙනෙන්න තේහා ගේ අත තදින් මිරිකුවා... ආයුශ් එහෙම කරේ අම්මා කිවුව දේට අකමැති කියන්න කියලා ඉගියක් කියලා කෙල්ල හොදකරව ම දැනත් උන්නා...එහි නිසා මසි කෙල්ල ආයෙත් මේ ලෝකේ දකින්න තිබුන ආසාව යටපත් කරගෙන එහි දුක මැදිත් ම මුතුව හිතාවක් ගත්තේ...කවදවත් බොරුවක් නොකියපු කෙල්ල ට ආයුශ් නිසා බොරු ගොතන්න පවා සිද්ද උතා...

" නෑ අම්මා...එහි දවස් වල ඩොක්ටර් කියලා තිබුනා මගේ ඇස් දෙක සනීප කරන්න බෑ කියලා... මේ ලගකදිත් පෙන්නුවම ඒක ම කිවුවා... . "

කෙල්ල කිවුවේ පපුව පිටිවිලා යන තරම ට වේදනාවකින්..පොඩි කාලේ කෙල්ලගේ අම්මා කෙල්ලට ඩොක්ටර් කෙනෙක් ට පෙන්නුවත් වැඩි දවසක් ඩොක්ටර් ව මිටි වෙන්න හම්බුනේ නෑ...කෙල්ලගේ තාත්තාගේ හිරිහැරත් එක්ක ඩොක්ටර් කෙනෙක් ට පෙන්නන්න තරම් දිගට ම ප්‍රතිකාර ලබන්න තරම් වත්කමක් කෙල්ලගේ අම්මට තිබුනේ නෑ...එහි නිසා ම එහි කාලෙම එහි දේවල් තැවතිලා ගියා...මේ ලගකදි තම් පෙන්නන්න නිසා එහි ගැන හිතලවත් තිබුනේ නෑ...මොකද රෝස මල් වගාවෙන් ලැබෙන හැම සතයම වගේ කෙල්ලගේ තාත්තා කෙල්ලගේ අම්මට තජ්රනය කරලා අරගත්තු නිසා...තමන් ගේ අම්මා තරමට ම සෙනෙහසක් දක්වන ආයුශ් ගේ අම්මට බොරු කියන්න උන එක ගැන කෙල්ල හිතීන් දහස් වාරයක් පසු තැවුනා..කෙල්ලට කරන්න තිබුන එක ම දේ එහි දේ විතරයි...

තේහා ගේ කතාව එක්ක ආයුශ් ගේ අම්මා සුසුමක් හෙළුවේ බලාපොරොත්තු සුන් උන නිසා... ඒත් ආයුශ් එහි ලැබුන අවස්ථාවෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන ගන්න තම් අමතක කරේ නෑ... මොකද කොල්ලට ඕනි උනේ ගෙදර අයට තමන් ගැන ඇති වෙලා නියත විශ්වාසේ තවත් වැඩි කරලා තේහා ට හිතේ හැටියට වද දෙන්න...

" තේහා ට ඇස් හතරක් ඕනි නැතේ අම්මා...තේහා ගේ ඇස් දෙක මත්... මත් තේහා ව ඇස් දෙක වගේ බලාගන්නවා.."

ආයුශ් කිවුවේ අද පාන්දර අසිහියෙන් හිටපු වෙලාවේ තේහා ට කතා කරපු වචන තරම්ම ආදරනියව... කෙල්ලගේ කරට ත් අතක් දලා කෙල්ල ව අතවසරෙන් ම තුරුල් කරගෙන, එක අතකින් කෙල්ලගේ ඔලුවත් අත ගාන ගමන්...

තේහා උන්නේ දියෙන් ගොඩ දපු මාළුවෙක් තරම ට ම ගැහෙමින්...

කෙල්ල හිතත් උන්නේ ආයුශ් කියන්නේ කිසි ම හිතක් පපුවක් නැති,අනුකම්පාවක් අහලකවත් නැති, ආදරය කියන තාමයක් වත් විදලා නැති තිරිසනෙක් කියලා...ඒත් ආයුශ් ට බොරුවට හරි මේ තරම් ආදරනිය ව රගපාන්න පුළුවන් තේද කියලා හිතෙද්දි කෙල්ලගේ හිතට දැනුනේ පුදුමයක්...එහි එක්ක මසි කෙල්ල ගේ හිතේ ගැබුරුම තැන සටහන් වෙලා තිබුන අද පාන්දර උන සිදුවීමත් මේ වගේ ම රගපෑමක් ද කියලා කෙල්ලගේ හිතට සැකයක් දැනුනේ ..එතකොට තම් කෙල්ල ට ආයුශ් ගැන දැනුනේ කවදවත් නැති තරම ට ම පිලිකුලක්.....

කෙල්ල අයුග්‍ර ගේ තුරුලෙන් මිදෙන්න හැදුවත් කොල්ලා කෙල්ලට තදින් අල්ලන් හිටපු නිසා ම කෙල්ලට හෙලවෙන්නවත් පුළුවම් කමක් තිබුනේ නෑ...

මතක ඇති කාලෙක තමන් ගේ අසියා මේ තරමට ම ආදරනියව කතා කරනවා දැකලා තැනි පායා පවා තමන් ගේ හිතේ අසියා ගැන තිබුන වැරදි වැටහීම තැත්තට ම තැනි කරලා දැන්මා... ආයුග්‍ර ගේ අම්මා ආයුග්‍ර ගේ මේ ගතියුන එක්ක සතුටු කදුළු හෙළුවේ තමන් ගෙ පුතා මේ තරමට ම හොඳ උනේ කොහොම ද කියලා තමන්ගේ හිතින් ම ප්‍රශ්න කරමින්...

තේහා ඇරෙන්න එතන හිටපු හැමෝගෙම මුහුවල තිබුනේ කියලා නිම කරන්න බැරි තරමට සතුටක්..ඒත් එහි සතුට තිබුනේ තවත් විතාඩි දෙක තුනක් විතරයි...

ආයුග්‍ර ගේ තම ගේ දෙවනක් වෙන්න කියමින් කොහෙදෝ ඉදන් ආව තාත්තා නිසා ආයුග්‍ර වගේ ම අතින් හැමෝමත් ගල් ගැහුනේ කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරුව...මොකද කොල්ලගේ තාත්තා හිටියේ ඇස් දෙක ම රතු කරන්..පුදුම තරම් තරහකින් පුපුරමින්...

" ආයුග්‍ර...උබ මොකක්ද මේ කරලා තියෙන්නේ... "

කොල්ලගේ තාත්තා අතේ තිබුන ආසිල් වගයක් කොල්ලගේ මුතට දමලා ගහලා ඇහුවේ පුදුම තරම් තරහකින්...ආසිල් ටික කොල්ලගේ ඇගේ වැදිලා ටේබල් එකට වැටුන සද්දට ගැහි ගැහි හිටපු කෙල්ල තවත් ගැහෙන්න ගන්නා... ආයුග්‍ර වගේ ම කොල්ලගේ අම්මත් තමන් තාත්තා දිහා බලන් හිටියේ තාමත් කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරුව....

" ඇයි තාත්තා...මත් මොකක් ද කරේ... "

කොල්ලා ඇහුවේ කොච්චර උතත් තාත්තාගේ තරහා ඉස්සරහා තමන් ගේ වත්ඬිකම් තමන්ටත් තොදනිම තැනි වෙලා යද්දි... මොකද කොල්ලා කවදවත් ම දැකලා තිබුනේ නෑ කොල්ලගේ තාත්තා මේ තරමට ම තරහින් ඉන්නවා...

ආයුග්‍ර ගේ එහි වචන ටිකත් එක්ක ම තරහින් හිටපු කොල්ලගේ තාත්තා කොල්ලගේ කම්මුලට පහරක් ගැහුවේ එහි තරහා තවත් වැඩි උන හින්දමයි... කොල්ලගේ තාත්තා හිටියේ තමන්ට වත් පාලනය කරගන්න බැරි තත්වෙක....

" මොකද කරේ....උබ දැන්නෙ ම නෑ මොකක්ද කරේ කියලා... "

ආයුග්‍ර ගේ තාත්තා ආයෙමත් හසියෙන් කෑ ගහන්න ගත්තේ කොල්ලගේ අතින් කම්මුලටත් පහරක් ගහලා....

" මොකක්ද උනේ කියන්නකෝ...මේ ලමයට මෙහෙම ගහන් නැතුව.... "

ආයුශ් ගුටි කනවා බලන් ඉන්න ම බැරි තැන ආයුශ් ගේ අම්මා මැද්දට පැන්නේ හිතේ උතුරන දරු සෙනෙහස හින්දමයි....කොල්ලා මේ විදිහට ගුටි කනවා බලන් ඉන්න තරම් හයිසක් එහි හිතට තිබ්බේ නැ.....

" මොකක්ද උතේ...ඔයා දන්නව ද ඔයාගේ පුත්තන්ඩියා කරලා නියත දේ...මු හැදුවට වඩා හොදයි...මන්.... "

ආයුශ් ගේ තාත්තා කියන්න ගියපු වචන ටික ගිලගෙන ආයෙමන් කොල්ලගේ කම්මුලට පහරක් ගැහුවා....

" මු...මු කම්පැති එකේ හැම security එකක ම password අර කෙල්ලට දීලා... secretary කියලා මු උඩින් ම නියන් හිටපු එකිට... ඒකි....මන් මෙව්වර කල් හම්බ කරපු සල්ලි වලින් බාගෙකටත් වඩා අරන් දුන් ආගිය අතක් නැ...මන් වෙලාවට කම්පැති එකෙන් බාගයක් චිතරක් මේ බුරුවට පැවරුවේ...ඔක්කොම පැවරුවා නම් අරකි සනයක් වත් ඉතුරු කරන එකක් නැ..... "

කොල්ලගේ තාත්තා කිවුවේ තරහින් පුපුරමින්...එහි තරහට ඇස් පවා රතු වෙද්දි...

" මොකක්...ඒකි....මන් ඒකිව ඉතුරු කරන් නැ....ඒකිට කොහෙන්ද එව්වර හයිසක්..."

තාත්තා ගේ වචන එක්ක ආයුශ් කිවුවේ කේන්තියෙන්...තරහට ම කොල්ලගේ වචන පවා වෙවුලද්දි....

" ඒකිට තෙමෙයි...උබට කොහෙන්ද හයිසක් ඒකිට password දෙන්න...කතා කරපන් ආයුශ්...උබ මොකට ද ඒකිට password දුන්නේ....කතා කරපන්....."

" තාත්තා මන්... "

" ඔව්....කියපන්...මොකද උබ ගොත ගහන්නේ...කියපන්...උබ මොකටද කොහෙවත් යන එකියක් ට password දුන්නේ... "

" ම...ට..දෙ...න්...න්...උ...තා...තා..න්...තා..."

කොල්ලා කිවුවේ බිම බලාගෙන..පුදුම තරම් අසරනකමකින්... මොන දරන් දරදඩු උතන් කොල්ලන් හිටියේ දරාගන්න බැරි තරමේ දුකකින්..මොකද කොල්ලා හොදකාරවම දන්නවා මේ කම්පැති එක මේ තත්වට ගන්න තාත්තා උන මහන්සිය...කොල්ලා උන්නේ මේ උන කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරුව....

" මොකටද උබට දෙන්න උතේ...කියපන්..."

මේ තරම් කාලෙකට තාත්තට හංගපු හැම දෙයක් ම අද කියන්න වෙනවා නේද කියලා දැනෙද්දි කොල්ලට දැනුනේ කවදවත් නොදැනුන විදිගේ බයක්..ඒත් ඇත්ත කියනවා ඇරෙන්න වෙන කරන්න දෙයක් තැනි බව කොල්ලා හොඳට ම දැනත් උන්නා...ඒත් නිසාමයි වෙන දෙයක් වෙන්න කියලා කොල්ලා හිත හදගෙන ඇත්ත කියන්න ගන්නා...

" තාත්තා..මට පවරපු වැඩ ඔක්කොම කරේ එහ් කෙල්ල... මට ඒවා කරන්න ඕන කමක් තිබ්බේ නෑ.... මන්...මන්...ගොඩක් දවසට ඔරිස් ගියෙන් නෑ...මන් ඉතින් ඔක්කොම එහ් කෙල්ලට පවරලා තිබුනේ...ඒකයි password දුන්නේ...ඒත් මන් හිතුවේ නෑ එහ් කෙල්ල මෙහෙම දෙයක් කරයි කියලා.... "

කොල්ලගේ එහ් වචන ටිකත් එක්ක කොල්ලා බලාපොරොත්තු උනේ තාත්තා තමන් ව ඉතුරු කරත් තැනි වෙයි කියලා...ඒත් උනේ කොල්ලා කිසි සේත්ම බලාපොරොත්තු නොවුන දෙයක්... ඔහු දෝනින් ම තමන් ගේ ඔලුව බදගෙන ලග තිබුන පුටුවෙන් වාඩි උනේ ඇස් වල කදුළු පුරවත්... කවදවත් එහ් ඇස් වල මේ තරම් අසරනකමක් දැකලා තැනි කොල්ලා උන්නේ ගල් ගැහිලා එහ් දිහා බලාගෙන...

" දරුවෝ කියලා හැදුවේ,හැම සතයක් ම හම්බ කරේ මෙහෙම දරුවෝ වෙනුවෙන් ද... උබ...උබ හැමදම කරේ අපිව පත පිටින් මරපු එක ආයුශ්....උබට තියන ආදරේ හින්දා හැමදම උබ කරපු හැම දෙයක් ම ඉවසුවා .. ඒත් උබ...මේ තරමට ම අසරන කරයි කියලා හිතෙකින් වත් හිතුවේ නෑ... මුලින් ම උබ බිලා තාස්නි උතා..ඊට පස්සේ අර අහිංසක කෙල්ලගේ ජීවිතේ විනාස කරා...දැන් ජීවිත කාලෙම උබලා වෙනුවෙන් ම හම්බ කරපු කම්පැනි එකත් උබ මට තැනි කරලා දුන්නා...උබට මොනවද ආයුශ් තව ඕනි...උබ මේ තාත්තාවත් මරපන්...එතකොට උබට සැතපීමක් දැනෙයි.... "

කවදවත් හැගීම් බර වෙලා තැනි තාත්තා අද හඩා පැලපෙමින් කිවුව කතාවට ආයුශ් උන්නේ හද පතුලෙන් ම පිටිවෙමින්... තමන් කරේ කවදවත් සමාවක් දෙන්න බැරි වැරද්දක් කියලා කොල්ලා දැනත් උන්නා

" මට සමාවෙන්න තාත්තා... මන්...මන් ඒකිව...කොහොම හරි හොයාගෙන...තාත්තා ලගට ම...."

" කට වහපත් ආයුශ්...දැන් ඒකිව උබට කොහෙත්වත් හොයා ගන්නවෙන් නෑ...ඒකි ගිහින් ඉවරයි....උබට මේ තාත්තා ගැන පොඩි හරි ආදරයක් තියනවනම් මේ ඉතුරු වෙලා තියන ටිකවත් රැකගන්න බලපන්.... තැත්නම් මට මුලු ජීවිත කාලෙම විඳවන්න වෙයි...උබ වගේ පුතෙක් ට තාත්තා උත එකට...මන් මෙ හැමදේම කරේ උබයි නංගියි වෙනුවෙන් ආයුශ්...මන් මේවා යද්දි අරත් යන් නෑ..මේවා මගෙ ඇස් ඉස්සරහම විනාශ වෙද්දි මට තවත් ජීවත් වෙන්නවත් ඕනි නෑ.... "

" මන් මොනවද තාත්තා කරන්න ඕනි...තාත්තා කියන ඕනි ම දෙයක් මන්...මන්...කරන්නම්..."

ආයුශ් කිවුවේ ස්තීර කටහඬින්...හිත ගලක් කරගෙන හිටියත් එහි ඇස් වලින් පවා කදුළු ගලන් යද්දි

" මිටින් එකක් නියතවා ඉන්දියා වල..හැම කම්පැති එකකින් ම එතනට එනවා.....පුනේ උබ මේ තාත්තා ට පොඩ්ඩක් හරි ආදරේ කරා නම් එහි මිටින් එකට ගිහින් අලුත් production එකක් ගැන ප්‍රසන්නවෙන් එකක් කරලා කොහොම හරි මේ පාර production loan එක අපේ කම්පැති එකට ගන්න....production එක success උනොත් එහි ලැබෙන සල්ලි වලින් ආයෙත් කම්පැති එක ගොඩ දගන්න පුළුවන්.....හැබැයි...හොඳට හිතලා කවුරුත් නොකරන විදිහේ production එකක්..... උබ මේකත් විනාශ කරලා දැන්මොත් නම්.... මන් උබට බල කරන් නැ ආයුශ්... උබ මන් ගැන තෙමෙයි තංගි ගැන හරි හිතලා මේ දේ කරපන් පුනේ ...මන් හැමදාම මේ දේවල් කරේ උබලා දෙන්නා වෙනුවෙන්... "

" මන් යන්නම් තාත්තා...මන්...මන්...එහි දේ කරනවාමයි

ආයුශ් කිවුවේ පුදුම තරම් විශ්වාසෙකින්...එහි වචන වලට කොල්ලගේ තාත්තාගේ දුක තැත්තට ම තැනි වෙලා යද්දි..

" තව මාසයක් නියතවා මිටින් එකට...හොඳට හිතන්න පුතා...පුතා ගිහින් එතකම් අපි...අපි නේහා දුටු ව බලා ගන්නම්..."

කොල්ලාගේ තාත්තා කිවුවේ නේහා ගේ ඔලුවන් හරි සිරුවට අත ගාමින්...ඒත් කොල්ලා කිසිත් නොකියම කෙල්ලගේ අතින් අල්ලගෙන රුම එකට ආවේ ලොකු කල්පනාවකට වැටිලා.... රුම එකට ඇවිත් දොර වහගන්න කොල්ල එහෙමිම ම බිත්තියට ඔලුව ගහා ගත්තේ තමන් කරපු හැම දෙයක් ම ඇස් ඉස්සරහා මැටිලා පේද්දි... තමන් මේ තරම් කාලෙකට අම්මට වගේ ම තාත්තාට න් මොන තරම් දුක් දීලා නියතවද කියලා අද කොල්ලට අගේට තේරෙන්න ගන්නා...හිතට දැනුනේ පුදුම වේදනාවක්...

secretary ව උතත් කොල්ලා මොන තරම් විශ්වාස කරා ද ...එහි කෙල්ල මෙහෙම විනාශයක් කරයි කියලා කොල්ලා කියටවත් හිතුවේ නැ.....

කොල්ලා දෙතුන් වතාවක් ම බිත්තියට ඔලුව ගහා ගත්තේ එහි ලග ම හිටපු කෙල්ලවත් හොඳට ම බය කරලා...බිත්තියට ඔලුව වැදෙන සද්දෙගෙන් එක්ක ම කොල්ලගේ සියුම් ඉකි බිදුම් හඬත් ඇහුන හින්ද ම ආයුශ් අඩනවා කියලා තේරුම් ගන්න කෙල්ලට වැඩි වෙලා ගියෙ නැ ...

ආයුශ් තමන් ට මොන තරම් දරුණු විදිහට සැලකුවත් කෙනෙක් අඩද්දි අසරන වෙලා ඉද්දි නොබලා ඉන්න තරම් දරුණු හිතක් කෙල්ලට තිබුනේ නැ...එහි හින්ද මයි කෙල්ල සද්දේ ඇහුන දිහාට හෙමින් හෙමින් ගියේ...කෙල්ල ගිහින් අත තිබ්බේ නොදැනුවත් ම උතත් ආයුශ් ගේ පිටට...

කෙල්ලගේ ස්පර්ශයත් කෙල්ල ම බිත්තියට ඔවුට ගහමින් තමන් කරපු දේට තමන් ට ම දඩුවම් දෙමින් හිටපු කොල්ලා කෙල්ල දිහාට හැරුණේ තත්පර ගානෙන්....
කොල්ලා කෙල්ල දිහාට හැරෙනවත් එක්ක ම කොල්ලගේ ඇඬිල්ලත් තැනි වෙලා යද්දි කෙල්ල ගේ හිත පුදුම විදිහට බය උතා....කෙල්ල හිතුවෙම තමන් ගේ කම්මුලට ඊලග මොහොතේ පහරක් වදි කියලමයි...කෙල්ල ආයුශ් ට කතා කරන්න ගිහින් කරගන්නේ වැරද්දක් කියලා එහ් දැනුන බය අස්සෙම කෙල්ලගේ හිත කියන්න ගන්නා....එහ් හින්ද මයි කෙල්ල ගැහෙන්න ගන්නේ...

ඒත් ආයුශ් තත්පර ගානක් කෙල්ලගේ මුත දිහා බලන් ඉඳලා ඊලගට කලින්ටත් වඩා හසියෙන් අඩන්න ගන්නා....එහ් ක්ෂයෙන් ම අතින් පැත්ත හැරලා ආයෙත් කලින්ටත් වඩා හසියෙන් ඔවුට බිත්තියේ ගහ ගන්නේ තමන් ගැන ම දැනුන තරහා නිසා..

ආයුශ් ගේ මේ සැරින් සැරේ වෙනස්වෙන හැසිරීම කෙල්ලගේ හිතේ තිබ්බ බය තැත්තට ම තැනි කරලා දැන්මා... කෙල්ලට ඕනි උනේ කොහොම හරි ආයුශ් දැන් ඉන්න තත්වෙට සහනයක් දෙන්න... එහ් වගේ ම ආයුශ් මේ තමන්ගෙන් ම පලි ගන්න හදන එක කෙල්ලගේ හිතට ගෙනාවේ පුදුම බරක්.. ආයුශ් තමන් ට මොන විදිහට සැලකුවත් කෙල්ලගේ හිත කැමති උනේ නෑ ආයුශ් මේ විදිහට දුක් විදිනවා බලන්න...ආයුශ් තෙමෙයි..මේ ලෝකේ කවුරු උනත්...කෙල්ලගේ හිත එහ් විදිහයි....

" ආ..යු...ශ්...මොකද මේ...තවත්තත්ත..."

කෙල්ල කිවුවේ ආයුශ් ගේ පිටින් ආයෙත් අත නියත ගමන්...ඒත් කෙල්ල එහෙම කතා කරන්න කරන්න කොල්ලා කරෙ තමන් ට තවත් රිද්ද ගන්න එක.... එහ් වගේ ම කොල්ලගේ ඉකි බිදුම් ඉකියක් බවට පත් උන එක... කෙල්ලට ඒක හොඳට ම තේරුනා...එහ් හින්දමයි කෙල්ල අකමැත්තෙන් උනත් ආයුශ් ට එහ් විදිහට ම ඉන්න දීලා ඇවිත් ඇදෙන් වාඩි උනේ....

කොල්ලා තවත් ටික වෙලාවක් එහ් විදිහට ම ඉඳලා බිත්තියෙන් ඔවුට ගන්නේ තලලෙන් දැනුන වේදනාවත් එක්ක.... කොල්ලගේ තලල මේ වෙද්දි ලේ එන තරමට ම තුවාල වෙලා තිබුනා... ඒත් කොල්ලට තම් එහ් ගැන වගක් වත් තිබුනේ නෑ.කොල්ලා හිටියේ ගනේ වේදනාවට වඩා දස දහස් ගුනයක් හිතීන් තැවෙමින්...

ඇදේ වාඩි වෙලා හිටපු කෙල්ලට ආයුශ් ගේ අඩි සද්දේ හොඳට ම ඇහුනා....කොල්ලා ටිකෙන් ටික තමන් ලගට එනවා කියලා දැනෙද්දි මොනවා උනත් කෙල්ලගේ හිත ආයෙමත් ගැස්සෙන්න ගන්නා...මොකද ආයුශ් කියන්නේ කවදවත් ම කාටවත් ම තේරුම් ගන්න පුදුවත් කෙනෙක් තෙමෙයි...

ඒත් කොල්ලා ඇවිත් එක පාරම ටයිල් පොලව මත වාඩි වෙලා ඇදේ වාඩි වෙලා හිටපු තේහා ගේ උකුලෙන් තමන් ගේ ඔවුට නියා ගන්නේ කිසිම අවසරයකින් තොරව... මහා හසියෙන් අඩාගෙන.... කෙල්ල උන්නේ වෙන කිසිම දෙයක් හිතා ගන්න බැරුව ගල් ගැහිලා...

කොල්ලා ටික වෙලාවක් එහි විදිහට ම අඩ අඩ ඉඳලා ඊලග තත්පරේ නේහා ගේ අත අරන් තමන් ගේ ඔදුව උඩින් තිබ්බේ කොල්ලගේ ඔදුව අත ගාත්ත කියලා ඉගි කරමින් වගේ...

කවදවත් පිරිමියෙක් ගේ හුස්මක්වත් වැටිලා තැනි නේහා ට මේ හැම හැගීමක් ම නුහුරු උතා...එහි වගේ ම නුහුරු මොකක්දෝ සතුටකුත් හිතට දැනෙන්න ගන්නා...එහි හැගීම් වල තේරුම මොකක් ද කියලවත් කෙල්ල දැනත් උන්නේ නැ.... කෙල්ලගේ උඩු හිත කොහොම උනත් යටි හිතනම් මේ වෙත දේවල් වලට කැමැත්තෙන් උන්නා...

ගැනු කොහොමත් බොලදසි... කප්පරක් දුක් වින්ද ගැනියෙක් ට එක ම එක හැගීමක් ඇති එහි හැමදේම අමතක කරලා දන්න... ඒත් නේහා වෙනස්.... ගොඩක් වෙනස්....කෙල්ලට කවදවත් ම ඕනි උනේ නැ තමන් ගේ මුලු ජීවිතේම විනාශ කරලා දුන් ම පිරිමියා වෙනුවෙන් උත හැමදේම අමතක කරලා දන්න....ඒත් කෙල්ලට ඕනි උතා දුකින් ඉන්න ආයුශ් ගේ හිතට සහනයක් වෙන්න...එහි කෙල්ලගේ හිත හතුරෙක් ට වත් වෙර නොකරපු නිසා....

කෙල්ල ආයුශ් ඔදුව උඩින් තිබ්බ තමන් ගේ අතින් කොල්ලගේ ඔදුව සිරුවට අත ගාත්ත ගන්නා... කොල්ලගේ කදුලු වලින් තමන් ගේ ඇදුම් මේ වෙද්දි ත් තෙත් වෙලා ඉවරයි....ආයුශ් ගේ චන්ඩිකම් මැරකම් එක්ක කෙල්ල කවදවත් ආයුශ් මේ තරමට වැටිලා ඉන්නවා දකින්න නම් කැමති උනේ නැ.... එහි හින්දා ම කෙල්ලා ආයුශ් ගැන ගොඩක් දුක් උතා..

" අඩන්න එපා...ඔයා හිතලා කරේ නැතේ...තාත්තා කිවුව දේ කොහොම හරි කරලා පෙන්නන්න... එතකොට තාත්තා ගොඩක් සතුටු වෙයි... "

කෙල්ල කිවුවේ කෙල්ලගේ අභිංසක කටහඬින්...බොහොම පැහැදිලි හඬින්..එහි වචන ඇහෙද්දි ත් කොල්ලගේ හිත මොකක් දෝ ලොකු වේදනාවකින් පිරෙන්න ගන්නා...හැබැයි තමන් නේහා ට කරපු වද හිංසා ගැන නම් පුංචි ම පුංචි පසුතැවීමක් වත් එහි හිතට දැනෙන්න තරම් එහි වේදනාව ප්‍රභල උනේ නැ... කොල්ලා තිහඩයි... වචනයක් වත් එහි මුවින් පිට උනේ නැ....එහි වෙනුවට කොල්ලා කරේ කෙල්ලගේ උකුලට තවත් තුරුල්ල උත එක...

" ඔයාගේ තලල තුවාල වෙලා ද...මත් බෙහෙත් දන්න ද... "

පුළුවන් ද හිතකට මේ තරමට ම කරුණාවක් දක්වන්න... ඒත් නේහා ට පුළුවන් උතා... මොකද කෙල්ල හැමදමත් හැමෝගෙම යහපත ම පතපු නිසා...

කෙල්ලගේ එක ප්‍රශ්නෙකටවත් ආයුශ් ගෙන් පිලිතුරක් නම් ලැබුනේ නැ... එහි වෙනුවට කොල්ලා තව තවත් කෙල්ලගේ උනුහුම හොයපු එක විතරමයි කරේ...

" ආයුශ්...මත් කියන දේ ඇහෙනවද...."

"ඡ්..ඡ්.... මට ඕවා අහන්න ඕන් නැ.... "

වෙනද වගේ තරහින් නොවුනත් කොල්ලා කිවුවේ කෙල්ලට තරවු කරලා...එතනින් එහාට වචනයක් වත් කියන්න කෙල්ල බය උනා...එහි හින්ද ඊට පස්සේ ගෙවුන හැම තත්පරේම ගෙවුනේ නිහඩ බව බිඳින ආයුශ් ගේ ඉකි බිඳුම් හඬක් සුසුම් හඬත් එක්ක...

අඩ හෝරාවක්...තෑ හෝරාවක් විතර ගෙව්ලා යන්න ඇති...කොල්ලා උන්නේ නින්දන් අඩ නින්දන් අතර...ඒත් කෙල්ල ට නම් නින්දක් අහලකවත් තිබුනේ නෑ...කෙල්ල හිටියේ මේ වෙන දේවල් හින්ද ම හිත හොඳට ම අවුල් කරගෙන....

ඒත් ආයුශ් නින්දෙන් ම කිවුවේ කෙල්ල හිතෙකින් වත් හිතුවේ නැති දෙයක්...

" නේ...හා...උබට ඔය ඇස් දෙක ඔති මද... "

" ආ..යු...ශ්..."

" මත් අහපු දේට උත්තර දීපත්... "

" නෑ... "

" උබට ඔති උතත් ..මත් උබට ඔය දෑස් දෙක දෙන් තෑ නේහා...කවදවත් ම ඒක වෙන්න දෙන්නේ නෑ...එහි හින්ද උබේ හිතේ එහි ගැන අදහසක් තියනවා නම් අත ඇරලා දපත්...තේරුනා ද... තැත්නම් උබත් එහි වගේ වෙයි...එහෙම උතොත් මත් මැරිලා යයි... "

" කොසි වගේ ද ආයුශ්... ඔයා මොනවද මේ කියන්නේ....මට මොනවත් තේරෙන්න නෑ... "

" උබට මොනවත් තේරෙන්න ඔතත් තෑ නේහා...උබ...උබ හැමදම ඔය විදිහට ම හිටපත්..."

ආයුශ් එහි වචන ටික කියනවත් එක්ක ම කෙල්ලගේ උකුලෙන් තැගිටිවේ කෙල්ල ට හිතන්නවත් වෙලාවක් නොදී.... ඊලගට ඇදේ එහා පැත්තට ගිහින් තිද ගත්තේ මිට සුළු මොහොතකට කලින් උන හැමදේම අමතක කරලා දලා...

කෙල්ලට ආයුශ් ගේ මේ හැසිරීම පුදුමක් ගෙනාවත් අද කෙල්ල එකම එක දෙයක් තේරුම් ගත්තා... එහි ආයුශ්...කාටවත් ම නොකියන දෙයක් හිතේ තියන් දුක් විදිනවා කියලා... ආයුශ් ගේ අද මේ වචන මේ හැසිරීම එහි හැමදේකට ම සාක්ෂි සැපයුවා...ඒත් කෙල්ල ට හිතා ගන්නවත් බැරි උනා එහි දේ මොකක් වෙන්න ඇති ද කියලා...තවත් පැය බාගයක් විතර ඇදට වෙලා කල්පනා කර කර හිටපු කෙල්ල ඊලගට තිද ගන්න හැදුවේ කොච්චර කල්පනා කරත් ආයුශ් ගේ මේ හැසිරීම තේරුම් ගන්න බෑ කියලා හිතට හොඳට ම වැටහුන තිසා...මේ වෙද්දි ආයුශ් නම් හිටියේ තද නින්දේ... කෙල්ලටත් ටික වෙලාවක් යද්දි හොඳට ම නින්ද ගියා....

පහුවද උදේ වෙද්දී කෙල්ල ඇහැරුනේ ආයුශ් ඇහැරලා ඇති ද කියලා හිතට දැනුන බයත් එක්ක...ඒත් ආයුශ් ඇදේ එහාට මෙහාට දගලද්දී කොල්ලා නාම නිදි කියන දේ කෙල්ලට තහවුරු උනා... කෙල්ල දෙවියන්ට ස්තුති කරේ අදත් ඇහැරුන් තැනි උනා නම් කෙල්ලට ආයුශ් මොනා කරයි ද කියලා හිතා ගන්නවත් බැරි උන නිසා.. ඒත් ඊයේ ආයුශ් හිටපු හැටි මතක් වෙද්දී ආයුශ් වෙනස් වෙලා ද කියලා කෙල්ලගේ හිතේ කොතක වෙන්න පුංචි ම පුංචි බලාපොරොත්තුවක් තිබුනත් කෙල්ල මහා ලොකු බලාපොරොත්තුවක් හිතේ නිසා ගත්තේ තැත්තේ ඊයේ අත්තිමට උන සිදුවීම මතක් උන නිසා.. ඒත් ආයුශ් හැමදුම ඊයේ වගේ ඉන්නවනම් කියලා කෙල්ලගේ හිතට කොහෙදෝ ඉදන් ආව ලෝබ කමක් එක්ක ම හිතෙන්න ගන්නා....

කෙල්ල ආයුශ් ට ඇහැරෙන් තැනි වෙන්න හෙමිට ඇදෙන් තැගිටලා ගියේ වොශ් රුමි එකට... ඉක්මනට වොශ් එකකුත් දගෙන රුමි එකට ආව කකුල් දෙක ලගට ම දිග ගවුමක් ඇදගෙන... කෙල්ලගේ අම්මා ගවුම ගැන කිවුව විදිහට නම් මේ කහා පාට ගවුමක්....කෙල්ල ගවුම ඇත්තේත් එද අම්මා කිවුව දේවල් හිතීන් මවාගෙන... තෙත කොත්ඬේ කඩා දලා මුතට වැටුන ඉර එලියත් එක්ක කෙල්ලට තවත් ලස්සනට පෙනුනා... කෙල්ල රුමි එකේ දොර ලගට ගිහිත් පහලට යන්න හැදුවේ වැටෙයි ද කියලා හිතට බයක් දැනුනත් පහලට යන්න ම ඕනි නිසා... මොකද කෙල්ලට ඕනි උනා ආයුශ්ගේ අම්මා එක්ක ආයුශ් තැනි තැන ටිකක් කතා කරන්න...

කෙල්ල පඩිපෙල බැහැලා පහලට යද්දී ආයුශ් ගේ අම්මා හිටියේ හැමෝට ම තේ හදන ගමන්...කෙල්ලට දැක්ක ගමන් එහ් ඇස් විසල් උනේ කෙල්ල තනියම පහලට එයි කියලා ඇය කියටවත් හිතුවේ තැනි නිසා...

" අතේ දූ...මොකද මේ..මට කතා කරන්නම් මත් දූව එක්ක එනවනේ...වැටුනානම් එහෙම තනියම එන්න ඇවිත්..."

ඇය කිවුවේ කෙල්ලගේ දෝතීන් ම අල්ල ගන්න ගමන්...

" නෑ අම්මා...මට දැන් පුරුදුයි...අතේ අම්මා...අම්මාට කරදරයක් තැත්තම් මට අම්මා එක්ක පොඩ්ඩක් කතා කරන්න පුළුවන් ද.. "

" අම්මලට තමන් ගේ දරුවෝ එක්ක කතා කරන එක කරදරයක් ද පුතේ... මට දූ ත් මගෙ ම දරුවෙක්...කියන්න පුතේ...මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් ද...ඔඉයේ උන සිද්දිය නිසා ආයුශ් පුතා දුටු..? "

ඇය කියන්න ගියපු වචන ටික කියලා ඉවර කරන්න කලින් ම තේහා කතාව පටන් ගත්තේ ආයුශ් ඇහැරෙයි කියලා බයටමයි...

" අතේ නෑ අම්මා...ආයුශ් මට මොනවත් කිවුවේ නෑ.... අම්මා...මත්...ආවේ.... "

" ඔව් පුතේ කියන්න... "

" අනේ අම්මා මට අම්මාව බලන්න ඕනි...අම්මා ගෙදර තනියම මොනා කරනවද දන් නෑ අම්මා.... මර හැමවෙලාවෙම අම්මව මතක් වෙනවා... "

කෙල්ල කිවුවේ කෙල්ලගේ රත්තරන් අම්මගේ මුත,එත් වචන හිතේ මැවෙද්දි..ඒත් ආයුශ් ගේ අම්මාගෙන් ලැබුනේ කෙල්ල කිසිසේත් ම බලාපොරොත්තු නොවුන පිළිතුරක්.....

" අනේ පුතේ...ඒක ද මේ...ඇයි දුට ආයුශ් පුතාට ඒක කියන්න බය ද...මත් කියන්නම් දු...දුට එක්ක යන්න කියලා හොඳද....දැන් මේ තේ එක බොන්නකෝ..."

ඇය කෙල්ල අතට තේ කෝප්පෙන් දීලා කිවුවේ පුදුම තරම් ආදරේකින්...ඇය හිතත් ඉන්නේ ආයුශ් දැන් තේහා ට ගොඩක් ආදරෙයි කියලා...ඒත් කෙල්ල ට උතේ කබලෙන් ලිපට වැටුනා වගෙ වැඩක්...අම්මව හම්බ වෙන්න ආයුශ් ට හොරෙන් උදව් ඉල්ලන්න ආවත් දැන් ආයුශ් මේ හැමදේම දැනගන්න ම මොන වගේ තත්වයක් උදු වෙයි ද කියලා කෙල්ලගේ හිතට දැනුනේ පුදුම තරම් බයක්...එත් හින්ද ම ද මත් ද කෙල්ල උනුවෙන් තිබුන තේ එකත් උගුරට දෙකට බිලා දැන්මා... අම්මටත් යන්නම් කියලා කෙල්ල උඩට එන්න හැරෙද්දිසි කොල්ලගේ අම්මා ආයෙත් පාරක් කෙල්ලට කතා කරේ...

" දු තනියම යන්න බැහැ තෙහ්..ඉන්න මත් එක්ක යන්නම්..."

" අනේ එපා අම්මා...මට දැන් පුරුදුයි..මත් ගෙදරත් තනියම යනවා ඕන තරම්... "

කෙල්ල කිවුවේ අමාරුවෙන් මුතට හිතාවක් අරන්... කොල්ලගේ අම්මා කෙල්ල ලගට ඇවිත් ඔළුව අත ගාලා කෙල්ල කිවුව දේට හා කිවුවා...

" දු.... ආයුශ් පුතාට තේ එක බොන්න පහලට එන්න කියන්න..."

ආයුශ්ගේ අම්මගේ මුඛින් පිටවුන ඊලග වචන ටිකට තම් කෙල්ල ගැස්සිලා ගියා..ආයුශ් දැන් පහලට ආවොත් අත් වෙත ඉරතම මොකක් ද කියලා දන්න නිසා ම කෙල්ල ඉක්මන් උතේ තත්පර ගානෙන්...

" මත් ගිහිත් දෙන්නම් අම්මා එයාට.."

" අනේ පුතේ ඔයාට බැනේ ඔහොම..."

" නෑ අම්මා...මට පුදුවන්..කෝ දෙන්නකෝ..."

තේහා එහෙම කියන ගමන් අත දිග් කරේ තේ එක දෙන්න කියන්න...කොල්ලගේ අම්මා කෙල්ල අතට තේ එක දුන්නත් කෙල්ල වැටෙයි කියන බය නිසා ම කෙල්ලට රුම් එකේ දොර ලගට එක්ක ආවා... කෙල්ල රුම් එක ඇතුලට ගියාමයි ආයුශ් ගේ අම්මා හැරීලා ගියේ...කෙල්ල රුම් එකට එතකොටත් කොල්ලා හිටියේ වොශ් එකකුත් දුගෙන ටේබල් එක

ලග... ලැප් එකේ මොකක්දෝ වැඩක් කියලා කෙල්ලට හිතුවේ ඇහුන සද්දෙන් එක්ක.....
තේහා රුමි එකට එද්දි කොල්ලා කෙල්ල දිහා එක බැල්මක් විතරක් හෙලලා අයෙත් කරපු
වැඩේ ම කරන්න ගන්නා...

" ඔයා ඇහැරුනා ද..තේ එක... "

කෙල්ල කිවුවේ කී බෝඩ් එකේ සද්දේ ඇහෙන දිහාට එන ගමන්...ඒත් කොල්ලගේ පිළිතුරක්
නම් ලැබුනේ නැ...කෙල්ලගේ හිත ගැස්සුන් තැනුවම තෙමෙයි..ඒත් කෙල්ල උත්තේ ඊයේ රු
උන කිසි දෙයක් මතකයේ නැති ගතට...තමන් රුමි එකේ නැති උනාම ආයුශ් ට තරහා
ගිහිත් ඇති ද කියලත් කෙල්ලගේ හිත කියන්න ගන්නා...

"ආ...යු...ශ්...."

" කට වහපත්...උබ කොහෙද ගියේ උදේ පාන්දර අහ්... "

" ආ..යු...ශ්...ම...ත්..."

" කට වහපත්...මත් ඔක්කොම අහගෙන හිටියේ... උබ... උබ අම්මා එක්ක ගෙදර යන්න
තේද හැදුවේ.... තේහා උබ මාව තම්බන්න හැදුවා මදි... මත් ඔක්කොම බලාගෙන හිටියේ...
"

" ආයුශ්...ම..යා...මො...ත...ව...ද...ද...ක්...කේ... "

" හැම දෙයක් ම..අම්මා එක්ක කියපුවයි කරපුවයි ඔක්කොම... උබ වගේ කපටි ගැතියෙක්
මත් දෑකල ම නැ... "

කෙල්ලගේ හිතට දැනුවේ පුදුම තරම් තනිකමක්..අසරනකමක්... හැමදම වගේ අදත් ආයුශ්
ගේ කිසිම වෙනසක් නැ...පරන ආයුශ් මයි... කෙල්ල කරේ කරපු හැම චෝදනාවක් ම පිළි
අරන් නිහඩව හිටපු එක..අම්මව බලන්න යන්න හිතේ තිබ්බ ආසාවත් එහ් එක්ක ම අත
ඇරලා දැන්මේ ඒක කවදවත් නොවෙන දෙයක් කියලා දැනුන තිසා... ඒත් ඊලගට ආයුශ්
කිවුව වචන ටිකතත් කෙල්ලට අදහ ගන්නත් බැරි උනා...

" ලැස්ති වෙනවා...මත් විනාඩි 5යි දෙන්නේ.. ඇදුමක් දගෙන එනවා... "

" කො...හේ...ය...ත්...ත...ද...ආ...යු...ශ්..."

" අම්මව බලන්න..."

" ඇත්තම ද ආයුශ් ..."

" මගෙ යකා අවුස්ස ගත් තැනුව ගිහිත් ලැස්ති වෙයන්... "

කොල්ලා කිවුවේ මුළු කාමරේම දෙදරලා යන තරම් තරහකින්...ඒත් කෙල්ලට අදහම් එහි තරහත් හිතට ගෙනාවේ පුදුම සතුටක්..ආයුශ් ගෙදර ගිහින් අම්මටත් බනිසි ද කියලා හිතට බයක් දැනුනත් ඊට වඩා කෙල්ලට අම්මා ලගට යන්න තිබුන ආශාව වැඩි උනා... කෙල්ල ඉක්මනට අල්මාරිය ලගට ගිහින් ඇදුමක් හොයන්න ගත්තේ මේ තරම් දවසක් හිතේ හිර කරන් හිටපු අම්මව දකින්න තිබුන ආසාව ඉශ්ට උන එක ගැන පුදුම තරම් සතුටකින්...කෙල්ල හොයලා හොයලා අතට ගත්තේ සාරියක්...මොකද කෙල්ලගේ අම්මා ආසම කෙල්ල සාරියෙන් දකින්න කියලා කෙල්ල දැනත් උන්නා....කෙල්ලට ඕනි උනේ තමන් ඉන්නේ සතුටින් කියලා අම්මට අගවන්න...මොකද කෙල්ල කවදවත් ම කැමති උනේ නෑ අම්මා හිතත් විදවනවට...කොච්චර දුකින් හිටියත් කෙල්ල හැමදම කරේ අනිත් අයට සතුටින් තිබ්බ එක... ගෙදරට ගියපු ගමන් ම ආයුශ් මේ හැම හීනයක් ම විනාශ කරලා දයිද කියලා කෙල්ලට බය හිතුවත් අම්මා ලගට යන්න තිබ්බ ආසාව හින්දම එහි හැම බයක් ම හිතේ ම නියාගෙන කෙල්ල ලැස්නි උනා...

ආයුශ් රෑම් එකේ ඉන්න හින්ද ම කෙල්ල සාරියක් අරන් වොශ් රෑම් එකට ගිහින් වොශ් රෑම් එකේදිසි සාරිය ඇන්දේ... රෑම් එකට ඇවිත් කොන්ඩේ පිරපු එක විතරයි කෙල්ල කරේ... ආයුශ් රෑම් එකට වෙලා කෙල්ල කරන මේ හැමදේම නිහඬව බලන් හිටියා...

" දැන්වත් හරිද මගුල... "

තේහා ට ලැස්නි වෙන්න දීපු විනාඩි 5 ඉවර වෙද්දි ම ආයුශ් කිවුවේ වෙනද තරම් ම දැඩි ස්වරයෙන්....

" හ..රි...ආ..යු...ශ්...ශ්... "

" එනවා... "

කෙල්ල කතා කරලා ඉවර වෙද්දි ම ආයුශ් කෙල්ලගේ අනිත් අදින ගමන් කිවුවේ කෙල්ලගේ අත ආයුශ් අල්ලපු ඇල්ලිල්ලට ම රතු වෙලා රිදුම් දෙද්දි...ඒත් අදහම් කෙල්ලට ආයුශ් ගේ මේ නපුරු කම් ගැන දුක් වෙන්නවත් අඩු තරමේ එහි ගැන හිතන්නවත් හිත දුන්නෙම නෑ... කෙල්ල හිටියේ අම්මගේ සිහියෙන්...

ආයුශ් පහලට එද්දිම තේහා ගේ කරට අත දගන්නේ පහල අම්මා හිටපු නිසා..

" පුතා...කොහෙද මේ දුවත් එක්ක යන්නේ.. "

ආයුශ් ගේ අම්මා ඇහුවේ පුදුමයෙන්...මොකද ඇය දැනත් හිටියේ නෑ ඇයයි තේහා යි කතා කරපු හැම දෙයක් ම ආයුශ් අහන් හිටියා කියලා... ඇය හිතත් හිටියේ පස්සේ වෙලාවක ආයුශ් ට තේහා ගේ අම්මා ගැන කියනවා කියලා...

" නේහා ව අම්මව බලන්න එක්ක යන්න කියලා අම්මා...මේ කෙල්ලට අම්මවත් අමතකයි මත් ලගට ආවම...මත් ගිහිත් බලලා එමු කියනකමම මේ කෙල්ල ට අම්මා ව මතකවත් නෑ..."

ආයුශ් කිවුවේ නේහා ගේ කතක් දෑතෙත නොදෑතෙත තරමට මිරිකලා...

කොල්ලා තම අවස්තාවෙන් උපරිම විදිහට ප්‍රයෝජන ගන්නවා... ආයුශ් නේහා ගැන ගොඩක් හිතනවා කියලා අම්මට පෙන්නන හරිම තාත්වික විදිහට රගපෑවා... කෙල්ලටත් ආයුශ් ගේ මේ රගපෑම ගෙනාවේ හිතා ගන්න බැරි තරම් පුදුමයක්...

" අනේ නෑ පුතා..දු මට උදෙන් කිවුවා අම්මව බලන්න ආසයි කියලා...දුටු බය හිතෙන්න ඇති පුතා එක්ක එක පාර ම කියන්න....මත් පුතාට කියන්න කියලා හිටියෙන්..."

" අනේ මෙයාගේ බය අම්මා..රැට බලන්න ඔහි මෙයාගේ වැඩ..."

ආයුශ් ගේ එහි කතාවට තම කෙල්ල ගැස්සුනා... ආයුශ් ඔය කියන කිසි දෙයක් තමන් කරලා නැති උනත් ආයුශ් අම්මා ඉස්සරහා එහෙම කතා කියලා තමන් ගැන මොනවද අම්මට අගවන්න හදන්නේ කියලා හිතෙද්දි තම කෙල්ල ට දැනුනේ ආයුශ් ගැන තරහක්...

ඒත් ආයුශ් ගේ එහි වචන අම්මගේ හිතට තම ගෙනාවේ පුදුම සතුටක්... ඒත් ඇය කතාව වෙත අතකට හැරෙවුවේ එහි දේවල් ලේලි එක්ක මිසක් පුතෙක් එක්ක කතා කරන්න ඔහි දේවල් තෙමෙයි හිතේද....

" එහෙනම් පරිස්සමින් ගිහිත් එන්න පුතා... දුටු බලාගන්න...දු පරිස්සමින් හොඳද...ඉක්මනට ගිහිත් එන්න..."

ඇය ආයුශ් ගෙන් නේහා ගෙ ත් තලලා සිබලා කිවුවේ ආදරේ දෝරේ ගලද්දි ...නේහා හා කියන්න ඔලුව හොල්ලද්දි කොල්ලා අම්මව හග් කරේ ආයුශ් ගේ අම්මගේ ඇස් වලට කදුලු එද්දි...මොකද අවුරුදු ගාතකින් කොල්ලා මේ විදිහට ඇයව හග් කරලා තිබුනේ නෑ...

ගෙදරින් එලියට එද්දි ම ආයුශ් නේහා ගේ කරේ තිබුන තමන් ගේ අත ඉවත් කරේ අනේ දත් හිටපු රිත්ග් එකෙන් හිතා මනාම නේහා ගේ උරහිස සිරෙන විදිහට.... ඊලග ට කෙල්ලගේ අතත් තදින් අල්ලගෙන කෙල්ලට කාර් එක ලග එක්ක ගියා... ඒත් අද තමන් කරන කිසි දේකට කෙල්ලගේ මුනේ එක ඉරියව්වක් වත් වෙනස් නොවී තියනවා දකිද්දි කොල්ල ට දැනුනේ තරහක්...එහි තරහා හින්දමද කොහෙද කොල්ලා කාර් එක ඩ්‍රයිව් කරේ පුදුම ස්පීඩ් එකකින්..

පැයක ගමන විනාඩි 20ත් එන්න පුළුවන් උනේ කොල්ලගේ මේ ස්පීඩ් එක හින්දමයි...කාර් එක කෙලින් ම ඇවිත් නැවැත්තුවේ කෙල්ලගේ ගෙදර මිදුලේ...

කෙල්ලගේ අම්මා හිටියේ ඉස්සරහට වෙලා ඔහේ කල්පනා කර කර...ඇය හිතුවෙම නේහා ගොඩක් දුක් විදිනවා ඇති කියලා....මේ දවස් ගාතට හරියට කෑමක් වත් ඇයට තිබුත් තැත්තේ හැම තත්පරේම නේහා ව මතක් උන නිසා...මිදුලේ තවත්තපු කාර් එක දෑකලා ඇයට ඇස් පවා අදහ ගන්න බැරි උනා...ආයුශ් කාර් එකේ දොර අරිද්දි කාර් එකෙන් බැහැලා එන නේහා ව දකිද්දි එහ් ඇස් වල සතුටු කදුළු තිමක් තැනුවම ගලන් යන්න ගන්නා...

කෙල්ල ගේ ඇතුලට එන්නත් කලින් ම කෙල්ලගේ අම්මා ඇවිත් කෙල්ලට බදු ගන්නා..

" මගෙ කෙල්ල...අනේ පුතේ මට සමාවෙන්න... "

කෙල්ලට බදු ගන්න ගමන් ඇය අඩන්න ගන්නා..එහ් මේ කසාදේ තවත්තන්න බැරි උන එක ගැන දවස් ගාතක් හිතීන් විදවපු වේදනාවත් වචන කරමින්...

කසාදෙන් පස්සේ කෙල්ලගේ තාත්තා මේ ගේ පැත්ත පලාතකවත් ඇවිත් තිබුනේ නැ...කෙල්ලගේ අම්මා නේහා එක්ක ගත කරපු මේ ගෙදර එහ් මතක එක්ක මේ දවස් ටිකට හිටියේ හිතීන් පිටිපි පිටිපි...

" අනේ ඇයි මගෙ අම්මේ... "

කෙල්ල ඇහුවේ හැමදමත් වගේ මුව පුරා හිතා වෙමින්....

" මේ අපරාදෙන් ගලවගන්න මට බැරි උනාට...සමාවෙන්න මගෙ පුතේ... "

" අනේ අම්මා..මත් ඉන්නේ ගොඩක් සතුටින්..."

කෙල්ල කිවුවේ අම්මගේ කරට අත දලා...කෙල්ලගේ අම්මට එක පාර ම බැලුවනේ ආයුශ් දිහා...කොල්ලන් බලන් හිටියේ අම්මයි නේහා යි දිහයි...තොසිතුව විදිහට නේහා ගේ අම්මා තමන් දිහා බලද්දි කොල්ලාගැස්සුන් තැනුවම තෙමෙයි...ඒත් කොල්ලා එහ් බවක් පිටතට පෙන්වුවේ නැ.....කෙල්ලගේ අම්මා ගේ බැල්මේ තිබුනේ ගිනි පුපුරන තරම් තරහක්..

තමන් ගේ අසරණ දුටුගේ ජීවිතේ විනාශ කරලා දැන්ම කෙනා ගැන කොහොම ආදරෙන් බලන්න ද... තරහක් විතරයි එහ් හිතට දැනුනේ... කෙල්ලගේ අම්මා මොහොතක් ආයුශ් දිහා තරහින් බලන් ඉඳලා නේහා අතින් අල්ල ගන්නා...

" යමු පුතේ ඇතුලට...ඇතුලට ගිහින් කතා කරමු... "

ඇය කිවුවේ නේහා ගේ ඔලුව අත ගාලා කෙල්ලට ගේ ඇතුලට එක්ක යන ගමන්.. ඒත් ආයුශ් ට ගේ ඇතුලට එන්න කියලවත් ඇය කිවුවේ නැ...ඇය ඇතුලට ගිහින් කතා කරමු කියලා කිවුවේ තමන් මෙනත ඉන්න නිසා කියලා කොල්ලට නොතේරුනා තෙමෙයි...එහ් හින්දම ද මත් ද කොල්ලගේ කට කොතකට ඉබේම හිතාවක් ආවේ...

කොල්ලා මොහොතක් ගේ ඇතුලට යන තේහා සි කෙල්ලගේ අම්මයි යන දිහා හිස් බැල්මකින් බලන් ඉඳලා ඊලගට කාර් එක උඩ වාඩි උනේ කිසිම හැගීමක් දැනීමක් නැතුව... කෙල්ල අම්මා එක්ක ගේ ඇතුලට ගිහින් අම්මා එක්ක මොන තරම් කතා කරන් ආයුශ් ගැන හොඳ ඇරෙන්න එකම එක වැරද්දක්වත් කිවුවේ නැ...කෙල්ල කිවුවෙම කෙල්ල ඉන්නේ හිනා ගන්නවත් බැරි සතුටකින් කියලා...ආයුශ් හිනෙකින්වත් නොකරන දේවල් කෙල්ල හරි ලස්සනට අම්මා ඉස්සරහා කියන්න ගත්තේ ආයුශ් ගැන අම්මගේ හිතේ තිබුන තරහත් ටිකෙන් ටික අඩු වෙලා යද්දි...කෙල්ල කොච්චවර හොඳට එහ් දේවල් කිවුවද කිවුවොත් ආයුශ් ගේ අම්මට තමන් ආයුශ් ට ගේ ඇතුලටවත් කතා නොකරපු එක ගැන හිතේ පසුතැවීමක් පවා ඇති උනා කෙල්ලගේ වචන වලට...

" අතේ පුතේ..මත් හිතුවේ නෑ එහ් ලමයා එච්වර හොඳට මගෙ පුතාව බලාගසි කියලා... මත් හිතුවෙම මගෙ කෙල්ලට දස වද දෙනවා ඇති කියලා... මට වතුර උගුරක්වත් බොන්න හිතූත් නෑ මගෙ පුතේ...කොහොම විශ්වාස කරන්නද එද පාර මැදදි අර විදිහට බැහපු වසවතර්සා මේ වගේ දෙවියෙක් කියද්දි...දැන්නම් මට දෙසියනේ කියලා සැතපීමෙන් ඉන්න පුළුවන් මගෙ පුතේ... "

කෙල්ලගේ අම්මා තේහා ගේ අත් දෙකම තමන්ගේ අතට අරන් කිවුවේ ඇස් දෙකේ කදුළු පුරවගෙන.. කෙල්ලට දැනුනේ කියා ගන්න බැරි තරම් සතුටක්... තමන් මොන තරම් දුක් වින්දත් කෙල්ලට ඕනි උනේ අම්මට සතුටින් නියන්න...හිතුවටත් වඩා එහ් දේවල් හරි හොඳට විසඳෙද්දි කෙල්ල හිටියේ අම්මගේ මුහුණ හිතේ මවාගෙන... කෙල්ල පුංචිම කාලේ දැක්ක අම්මගේ මුහුණ කෙල්ලගේ හිතේ ගැබුරුම තැන කවදවත් අමතක නොවෙන විදිහට ම ඇඳිලා තිබුනා... ඒත් එහ් සතුට රැදිලා තිබුනේ තවත් තත්පර ගාතක් විතරයි...අම්මා ඊලගට කිවුව කතාවට කෙල්ලගේ හිතේ තිබුන සතුට තැත්තට ම තැති වෙලා ගියා..

" අතේ පුතේ...මත් අර ලමයට ගේ ඇතුලට එන්න කියලා එන්නම්.... "

එහ් ඇහුන වචන ටිකට කෙල්ලට කතා කරගන්නත් බැරි තරම ට ගැස්සිලා ගියා... ආයුශ් ගේ ඇතුලට එන එකක් නෑ කියලා කෙල්ල හිත හදගෙන හිටියත් දැන් අම්මා කතා කරාම ආයුශ් මේ හැමදේම කඩා බිඳලා දලා අම්මගේ හිත ආයෙත් දුලෙන් පුරවසි කියලා දැනෙද්දි කෙල්ල හිනින් පුදුම විදිහට කඩත් වැටුනා..අම්මා ඉස්සරහා අඩන්න බැරි කමට කෙල්ල කදුළු හිර කරන් හිටියත් අත්තිම තත්පරේ වෙනකම්ම කෙල්ල උත්සාහා කරේ අම්මා ආයුශ් ලගට යන එක තවත්තත්ත....

" අම්මා.. එ...යා...එයා...එලියෙම හිටපු දෙත්...එයා....එ...යා...කිවුවා එයා ආසයි කියලා මෙහෙට....එ..ලි..ය..ට...වෙ...ලා...ඉ...න්..ත.. "

" හරි පුතේ...ඒත් ගේ ඇතුලටවත් කතා නොකර් හිටියම එහ් දරුවා මොනවා හිතයි ද... ඉස්සර කොහොම උතත් දැන් එහ් දරුවා මගෙ පුතාව මටත් වඩා හොඳට බලාගන්නවනේ...."

" අතේ අම්මා...එහ් උනාට එයා... "

" මත් කතා කරලා එන්නම් පුතේ... "

" එහෙනම් මාත් එනවා... "

කෙල්ල කිවුවේ වචන පවා පැටලෙද්දි...හිතට පුදුම විදිහට බයක් දැනෙද්දි...

කෙල්ලගේ එහ් වචන ටිකත් එක්ක අම්මා කෙල්ලගේ අතින් අල්ලගෙන එලියට ආවේ ආයෙන් පාරක් කෙල්ලගේ ඔලුව ආදරෙන් අත ගාලා...

එලියට යද්දි කොල්ලා හිටියේ කාර් එක උඩට වෙලා ඇතින් පෙනුන රෝස පාත්තිය දිහා බලාගෙන ලොකු කල්පතාවක..කොල්ලගේ කල්පතාව කොච්චර ද කියනවනම් තේහයි අම්මයි කොල්ලා ලගට ගිහිත් කතා කරනකම්ම කොල්ලා දන්නේ නෑ.....

" පුතේ...යමු ඇතුලට.... "

කෙල්ලගේ අම්මා ගේ කටහඬ එක්ක කොල්ලා ගැස්සිලා මේ ලෝකෙට ආවත් කොල්ලට ඊට වඩා ගැස්සුනේ කෙල්ලගේ අම්මා තමන් ට පුතේ කියලා කතා කරපු නිසා...

කොල්ලා උන්නේ ඇයගේ මේ එක පාර වෙනස්වීම හිතා ගන්න බැරුව...තේහා ගේ බය වෙලා තියන මූන දකිද්දි කොල්ලට තවත් හොල්මන් උනා....

" මට තේහා හැමදේම කිවුවා පුතේ...පුතාට ගොඩක් පින් මගෙ කෙල්ලට මේ තරම් ආදරෙන් බලා ගන්නවට...දැන් මට නිදහසේ ඇස් දෙක පියා ගන්න පුළුවන්...මත් එද තරහා ගිහිත් කිවුට හැමදේට ම සමාවෙන්න පුතේ...මත් හිතුවේ නෑ පුතා මේ තරම් හොඳ කෙනෙක් කියලා.... "

කොල්ලා තේහා දිහත් අම්මා දිහත් මාරුවෙන් මාරුවට බලපු එක විතරයි කරේ...තේහා ගේ මූන බයෙන් ගැහෙනවා එහ් හැම තත්පරේ ම කොල්ලා හරි අපුරුවට දක්කා...වෙන්න ඇත්තේ මොකක් ද කියලා තේරුම් ගන්න කොල්ලා ට වැඩි වෙලාවක් තම් ගියේ නෑ.. කොල්ලා නිහඬව ම ගේ ඇතුලට ආවේ අම්මවත් තේහා වත් පහු කරගෙන...එහ් දෙන්නට ම කලින්...ඊලගට ඉස්සරහා තිබුන පුටුවෙන් වාඩි උනේ තේහා ගේ අතින් අල්ලන් එන අම්මා දිහත් තේහා දිහත් හිස් බැල්මකින් බලාගෙන....

කොයි වෙලේ මොනවයින් මොනවා වෙයි ද කියලා කෙල්ලනම් උන්නේ බයෙන් ගැහී ගැහී...

"මත් බොන්න මොනා හරි හදන් එන්නම් පුතේ..."

කෙල්ලගේ අම්මා වාඩි වෙලා ඉන්න කොල්ලා දිහා බලලා කියද්දි මේ පාරනම් කොල්ලා ඔලුව හොල්ලලා හා කිවුවා.....එහ් අවසරෙන් කෙල්ලගේ අම්මා ගේ ඇතුලට යන්න හදද්දි

තේනා න් අම්මා පස්සෙන් ම යනවා දකිද්දිනම් කොල්ලට තේනා ව තවත්ත ගන්න හිතුවේ එහ් වෙලාවෙ ආව ක්ෂණික හැගීමකින්... තේනා ගේ අම්මට මොනවත් කියන්න කොල්ලගේ හිත තවත් ඉඩ තොදන්නත් කෙල්ලට බය කරන්න හිතේ කුරිරු ආශාවක් මේ වෙද්දි කොල්ලගේ හිතේ ඇතිවෙමින් තිබුනා...

" තේනා... ඔයා ඉන්නකෝ..අම්මා හදන් එයි... "

කොල්ලා කිවුවේ කොල්ලගේ අම්මා ඉස්සරහා තේනා ට කතා කරනවා තරම්ම ආදර්ශව...

එහ් වචනත් එක්ක තේනා ගේ අම්මගේ මුත්තේ හිතාවක් මැවුනේ තේනා වචනින් කිවුව ආයුශ් ගේ ආදරේ ඇය ඇස් දෙකෙන් ම දැක්ක නිසා...

" ඔයා ඉන්න පුතේ.... "

කෙල්ලගේ අම්මා කෙල්ලගේ ඔලුව අත ගාලා කොල්ලා ලගින් ම පුටුවකින් වාඩි කරලා කිවුවේ පුදුම තරම් ආදරේකින්...ඒත් කෙල්ල දියෙන් ගොඩ දැපු මාලුවෙක් වගේ තාමත් ගැහෙනවා....

අම්මා යනකම්ම කොල්ලා උන්නේ නිහඩව... අම්මා යනවත් එක්ක ම කොල්ලා කෙල්ල දිහාට ඇරුනේ පුටුව හරවන සද්දෙන් පවා කෙල්ලගේ ගැස්සීම දැකල හිත යටින් සතුටු වෙමින්...

කොල්ලා කෙල්ල දිහාට හැරිල පලවෙති වචනේ කියන්න කට හදද්දි ම එහ් වචන පිට වෙන්නත් කලින් ම කෙල්ල කතා කරන්න ගත්තේ කොල්ලා නොහිතපු විදිහට...

" අතේ ආයුශ් ..ඔයා මට කැමති දෙයක් කරන්න....ඒත්...ඒත් අම්මටනම් කියන්න එපා මත් එයාට කිවුවේ බොරු කියල..අතේ මගේ අම්මා විදවසි ආයුශ්...මට ඉන්නේ එයා විතරයි....අතේ එයා දුක් විදිනවා මට බලන් ඉන්න බැ..... "

කෙල්ල කිවුවේ ඇස් අගින් කදුලු බිංඟු කීපයක් ම ගලන් යද්දි... ආයුශ් ලග මේ විදිහට කෙල්ලට වැද වැටෙන්න තරම් කෙල්ල දුටුරිල උනේ අම්මා ගේ සතුට වෙනුවෙන්... එහ් ගැන කෙල්ලට පුංචි ම පුංචි පසු තැටීමක් වත් තිබුනේ නැ...

" තමුසේ දන්නවනේ තේනා..මට හිතක් පපුවක් නෑ කියන්න....මත් කරන්නේ මට ඕන දේ... මත් කරන්නේ මට හිතෙන දේ.... "

දමලා ගැහුවා වගේ ආයුශ් එහ් වචන ටික කිවුවේ කිසිම හිතක් පපුවක් නැතුව... කෙල්ල ඉකි බිඳින්න ගත්තේ හිතට දැනුන මහා ලොකු තනිකම දරාගන්න ම බැරි උන නිසා ...මොකද කෙල්ලට මේ ලෝකේ තියන එකම සතුට අම්මගේ සතුට.... එහ් සතුට නැති වෙලා යනවා කියන්නේ කෙල්ලට තවත් ජීවත් වෙන්න හේතුවක් නෑ කියන එක...

ආයුශ් නවත් මොනවදෝ කියන්න කෙල්ල දිහාට ඇගිල්ල දිග් කරන්න හදද්දි ම කෙල්ලගේ අම්මා එන සද්දේ ඇහුන හින්ද ම කොල්ලා කතාව වෙනස් කරේ තත්පර ගානෙන්...

" ඕක අඩන්න දෙයක් ද නේහා...හර්..අම්මට මුහුබරෙක් බලන්න ආස ඇති ...ඒත් අපි නාම මැරී කරලා දවස් කීයද ලමයෝ....එන් දවස් ගානට කොහොමද....අඩන්න එපා..අපි ඉක්මනට අම්මගේ අතට මුහුබරෙක් ගෙනත් දෙමුකෝ හොදද... "

කොල්ලා කෙල්ලගේ කම්මුල් වලවිතිබුන කදුළු තමන් ගේ අත් දෙකෙන් පිහ දලා කිවුවේ හඬ ටිකක් වැඩි කරලා එන් වචන අම්මට හොදට ම ඇහෙන විදිහට... සාලට ආව අම්මා කෙල්ල දිහත් කොල්ලා දිහත් බලන් හිටියේ පුදුම ආදරේකින්...

ඒත් ආයුශ් ගේ මේ හැසිරීම් තේරුම් ගන්න බැරුව කෙල්ල තම් හිටියේ පුදුම විදිහට අසරන වෙලා.. ඒත් අම්මා ගේ හිත ආයුශ් රිද්දපු තැනි එකට කෙල්ල දහස් වාරයක් හිනිත් ආයුශ් ට ස්තූති කරා...

නේහා ගේ අම්මා අවුරුදු ගාතකට පස්සේ අද පුදුම විදිහට සතුටින්... නේහා ටසි ආයුශ් ටසි කන්නත් දීලා කරන්න පුළුවන් උපරිම විදිහට සලකලා තමයි දෙන්න ව පිටත් කරේ...

එන අතරතුර නේහා අතරෙවත් ආයුශ් අතරෙවත් කිසිම කතා බහක් උනේ නැ....

කාර් එක ආයුශ් ගේ ගෙදර ගේටි එකෙන් දුද්දි ම කොල්ලගේ අම්මන් දෙන්නා එතකම් මග බලාගෙන... අම්මටත් කතා කරලා කොල්ලා ආවේ කෙල්ලවත් එක්කත් රුමි එකට...

ඊලගට කෙල්ලගේ අතින් ඇදලා තමන් ලගට අරන් කිවුව කතාවට කෙල්ලගේ පපුව වේගෙන් ගැහෙන්න ගත්තේ කවදවත් තැනි තරමට...

" උබ හිතන්න එපා මන් හැමෝම ඉස්සරහා රගපාන්නේ හොදකට කියලනම්... උබ දන් නැ නේහා මන් කවුද කියන්න...ඔන්න බලපන්...උබට මන් කරන දේ උබට හිතා ගන්නවත් බැරී වෙයි..."

ආයුශ් එහෙම කියලා කෙල්ලව තල්ලු කරේ කෙල්ලව තල්ලු කරේ කෙල්ල මුනින් අතට ඇදට වැටෙන විදිහට..ඊලගට ලෑප් එකක් අරන් ටේබල් එක ලගට ගියේ ආයෙත් නේහා දිහා එක පාරක් වත් බලන් නැතුව...

කෙල්ලගේ පපුව එන් වචන ටික එක්ක පුදුම වේගෙන් ගැහෙන්න ගත්තත් කෙල්ල උන්නේ වැටුන විදිහට ම ඇස් දෙක තද කරලා පියාගෙන...ආයුශ් තමන් ට කරනවයි කියලා කියන්නේ මොනාද කියලා හිතෙද්දි පවා කෙල්ලට දැනුනේ පුදුම බයක්... කෙල්ල බය උතා මේ වැටිලා ඉන්න විදිහෙන් හෙල්ලන්න පවා... කොල්ලා ඒකටත් වද දෙයි කියලා හිතන හින්දම කෙල්ල එන් විදිහට ම ඉඳලා ලග තිබුන කොට්ටේ පපුවට තුරුල් කරගන්නේ ඇස් අගින් වැටෙන්න තලියන කදුළු කැට ඉකි බිදුමක් තැසෙන විදිහට පිට කරමින්....

ආයුශ් ට තමන් එක්ක මේ තරමට ම නියත තරහා මොකක් ද කියලා කෙල්ලට හිතා ගන්නවත් බැරි උතා..පාරේදි එක ම එක පාරක් කෑ ගැහුවා කියලා මනුස්සයෙක් ට මේ තරම් පලි ගන්න පුළුවන් ද... ඊටත් වඩා කොල්ලගේ සැරින් සැරේ වෙනස් විමි... හැමදම එක ම විදිහට තපුරුකම් කරා තම ඒක සැපක් කියලා කෙල්ලට හිතුවේ ආයුශ් ගේ එහි හැසිරීම් දරාගන්න ම බැරිම තැන. බිපු වෙලාවට එක විදිහක්. අම්මා තාත්තා ලග තව විදිහක්... තමන් විතරක් ලග ඉද්දි තව විදිහක් .. .මේ වද හිංසා වලටත් වඩා කෙල්ලගේ හිතට වද දුන්නේ මේ අමුතු හැසිරීම....හැබැයි ආයුශ් හැමෝට ම හොඳ මූන පෙන්නලා තමන් ට කවුරුත් තැනි වෙන්න තමන් ව මෙහෙම තනි කරගන්නේ හොඳකට තමි තෙමෙයි කියලා කෙල්ලගේ හිත හැම තත්පරේ ම කියන්න ගන්නා..ආයුශ් ම කියනවනම් තමන් ගේ මේ රගපෑම හොඳකට කරන දෙයක් තෙමෙයි කියලා එතනින් එහාට තව කතා කරන්න දෙයක් තියෙයි ද...කෙල්ල හිතුවේ තවත් කොට්ටේ තමන් ගේ පපුවට තුරුල් කරගනිමින්.....

ආයුශ් උන්නේ ලෑප් ඒකේ තමන් කර කර හිටපු වැඩේ දිගින් දිගට ම වැරදෙන නිසා තමන් එක්ක ම තරහින්... කොල්ලා ලග තිබුන ටේබල් ලෑම්ප් එකට අතින් ගැහුවේ එහි තරහටමයි...ඒත් පහරේ සැර වැඩි කමටද මත් ද, කොල්ලගේ අත තුවාල උතේ විදුරු බිඳෙන සද්දෙකුත් එක්ක... මේ වෙද්දි තිත්දත් නොතිත්දත් අතර හිටපු කෙල්ල ගැස්සිලා ඇහැරුනේ එහි සද්දෙන් ආයුශ් ගේ කෑ ගැසිල්ලත් එක්ක....

" ආ..වි... "

කොල්ලා තමන් ගේ ලේ පෙරෙන දකුණු අත අතින් අතින් අල්ලගෙන කිවුවේ විදුරු වලට කැපුන වේදනාවත් එක්ක...

" ආයුශ්..ඇයි...මොකද උතේ... "

කෙල්ල බය උන පාරට කෙල්ල කිවුවා තෙමෙයි..කෙල්ලගේ කටින් එහි වචන පිට උතා...

" අත කැපුනා.. "

කොල්ලා සිහින් කෙදිරිලි හඩකුත් එක්ක කිවුවේ ඉදන් හිටපු තැනින් තැහිටින ගමන්... තේහා ඇඳෙන් තැහිටලා කොල්ලා ලගට ආවේ තත්පර ගානෙන්...

" ගොඩක් කැපුනද. "

" ඔව්... රිදෙනවා... "

කොල්ලා තාමත් අත අල්ලගෙන මයි...ඒත් උත් තැනම.... කොල්ලගේ අතින් වැටෙන ලේ බිංදු ලයිල් පොලව පුරාම වැටුනා..කෙල්ල ඉක්මනට කොල්ලගේ අත අරන් තමන් ඇඳන් හිටපු සාරියේ පොටෙන් තිබ්බේ දෙපාරක් හිතන් තැනුව...

කොල්ලා උන්නේ වචනයක් වත් නොකියා ගල් ගැහිලා කෙල්ල මේ කරන දේවල් දිහා බලාගෙන...

ඊට පස්සේ කොල්ලට ඊදෙන් නැති වෙන්න අත සාරි පොටේ එතුටේ ලේ එන ටික ටිකක් හරි තවත්ත ගන්න...

ඒත් කොල්ලගේ අත ගොඩක් කැපිලා කියලා කෙල්ලට තේරුනේ සාරි පොටම ලේ වලින් තෙත් වෙලා තිබුන නිසා...

" මොකක් ද කරන්න ගියේ...පොඩි ලමයෙක් ද..පරිස්සම් වෙන්න බැරිද්දත් බලන්න උන දේ... "

වෙනදට ආයුග් ලග වචනයක් කියා ගන්නත් බැරුව ගැහෙන කෙල්ල අද ආයුග් ටත් සැර දලා කියද්දී කොල්ලට එක පාරම කෙල්ල දිහා බැලුනේ තුවාලේ වේදනාවත් අමතක වෙලා යද්දි...

" මොකක් ද කිවුවේ... "

කොල්ලා ආයෙත් ඇහුවේ තමන් ට ඇහුන වචන විශ්වාස කරන්න බැරි හිතද...

" බෙහෙත් කොහෙද තියෙන්නේ.. "

ආයුග් ඇහුව දේ ඇහුත් නැ වගේ කෙල්ල ඇහුවේ සාරි පොටෙන් කොල්ලගේ අත හෙමිට ඉවත් කරලා...

" බෙහෙත් ඉවරයි... "

කොල්ලා කිවුවේ අතින් මොන තරම් වේදනාවක් දැනුනත් බෙහෙත් දගන්න තරම් හිතක් තිබුත් නැති හිතද...

ඒත් කෙල්ලට ඕනි උතේ ආයුග්ගේ අතට කොහොමහරි බෙහෙත් ටිකක් දන්න....

" එහෙනම් හොස්පිටල් යමු....මත් අම්මට කියලා එන්නම්... "

" ඕන් නැ...දැන් හොදයි මට..."

" ඔයාගේ අත හොදට ම කැපිලා [#ආයු...](#)"

කෙල්ල අතින් කියවුනේ ඉබේම...ඕන ම කෙනෙක් තමන් එක්ක විනාඩි ගානක් සමීපව කතා කරොත් එහි විදිහට කතා කරවෙන එක කෙල්ලට තියන තවත්ත ගන්න බැරි පුරුද්දක්.... ඒත් ආයුග් ට තමි එහි වචන ගෙනාවේ කොල්ලවත් නොහිතපු තරම් ලොකු වේදනාවක්...

" මො..ක..ක්...ද....කි...වු...වේ... #ආයු කියල ද..."

කොල්ලා අහද්දිසි කෙල්ලට තමන් අතින් කියවුන වචනේ බරපතල කම තේරුනේ...

" අතේ සොරි ආයුශ්....මට....මට එහෙම කියවුනා..මන්...මන් හිතලා තෙමෙයි... "

කෙල්ල කිවුවේ වචන පටලමින්...ඒත් කොල්ල තම හිටියේ වෙනම ම ලෝකෙක..... ඒත් ආයුශ් ගේ ඊලග වචන ටික තම කෙල්ලට ගෙනාවේ පුදුමයක්...

" තේහා...උබ...උබ...මගෙන් ඇත් වෙලා හිටපත්.... උබ...උබ...මන් මැරුනත් හොයන්නෙපා..එව්වරයි... උබ හදන්නේ මාව ආයෙත් පිස්සෙක් කරන්න... "

ආයුශ් එහ් වචන ටික කියාගෙන ම රුමි එකෙන් එලියට ගියා...කෙල්ල ට තමි උන කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරි උනා... ආයෙත් ආයුශ් කොසි වෙලේ හරි රුමි එකට එසි තෙහ් කියලා කෙල්ල බලන් උන්නත් ආයෙත් ආයුශ් රුමි එකපැත්ත පලාතක ආවේ නෑ... රුමි එක තියා කොල්ලා ගෙදරවත් උන්නේ නෑ...

කොල්ලා තුටල උන අත එහ් විදිහට ම තියාගෙන කාර් එකට තෑගේ අතින් කොච්චර වේදනාවක් දැනුනත් හිතේ වේදනාවට එහ් හැමදේම යට කරලා....

කොල්ලා කාර් එක අරන් ගියේ ඉස්සර තමන් යන්න පුදුම විදිහට ආසා කරපු ඒත් දැන් පුදුම විදිහට වෙර කරන අවුරුදු ගාතකින් නොගියපු තැනකට....
කොල්ලා ගියේ වෙන කොහෙටවත් තෙමෙයි..මෙන්ටල් හොස්පිටල් එකට.... අවුරුදු ගාතක් ගිහිල්ලත් එදා වගේම අදත් හැමදේම එහ් විදිහට ම තිබුනා....එක ම එක දෙයක් ඇරෙන්න... මේ හොස්පිටල් එකේ කොල්ලා ආසම කරපු රුමි එකේ තමන් දකින්න ආසම කරපු කෙනා වෙනුවට ඉන්නේ වෙන කෙනෙක්.... කොල්ලා වහලා තිබුන රුමි එකේ ජනෙල් කවුළුවෙන් රුමි එක දිහා බැලුවේ කෝටියක් මතක හිත අස්සේ රිදුම් දෙද්දි....

" ආයුශ් සර්.... සර් මෙහෙ... "

හිත අස්සේ රිදුම් දෙන මතක අස්සෙන් කොල්ලට ඇහුනේ පුරුදු කටහඬක්.. කොල්ලා එහ් දිහාට හැරුනේ හිතේ තිබ්බ වේදනාව එහ් විදිහට ම තියෙද්දි.....

කොල්ලා ඉස්සරහා හිටියේ පේශන්ස්ලා බලාගන්න ඉන්න කෙනෙක්... එහ් චිතරක් තෙමෙයි...කාලෙකට කලින් කොල්ලා ගොඩක් ම සම්පව හිටපු කෙනෙක්...

" මු...ති...ද...ස...."

කොල්ලා කිවුවේ අදුරු වෙලා තිබ්බ කොල්ලගේ මුතට අමාරුවෙන් හිතාවක් අරන්....

" සර්..කොච්චර කාලෙකට පස්සෙ ද...එද සර් මැඩම් එක්ක ගියා ට පස්සේ ගියා ගියාමයි...ආයේ දැක්කෙම නැ.....සර් එද ආයේ එනවා කියලා ගියාම ආවේ නැති උනාම මත් හිතුවා කරදරයක් වත් ද කියලා...කෝ මැඩම්...මැඩම් ආවේ නැද්ද සර්...මැඩම් වත් මතක් කරා කියන්න...."

කොල්ලා උන්නේ ඇස් වලින් එලියට පතින්න හඳුන කදුලු වැටෙන්න නොදී තද කරලා තියාගෙන...ඒත් වචනයක් වත් කතා කරගන්න කොල්ලට හයිසක් තිබුනේ නැ.....

" දෙසියනේ සර්...මේ අත...මේ අත මොනවා වෙලා ද.... "

කොල්ලගෙන් වචනයක් වත් නැති තැනයි මුහුදුස දැක්කේ කැපිලා තියන කොල්ලගේ අත... ඒත් කොල්ලානම් උන්නේ වචනයක් වත් කතා කරගන්න පුළුවන් තත්වෙක තෙමෙයි...

මුහුදුස කොල්ලට එක්ක ගිහින් කොල්ලගේ අතට බෙහෙත් දැන්මුවත් කොල්ලට එහ් කිසි දෙයක් ගාතක් නැති වෙන තරමට ම කොල්ලගේ හිත පරන මතක අස්සේ අතරමත් වෙලා තිබුනේ....

අත්තිමට කොල්ලා හොස්පිටල් එකෙන් එලියට ආවේ ඇවිදින මල කදක් වගේ..මුහුදුස ට යන්නම් කියන්නවත් කොල්ලට සිහියක් තිබුනේ නැ... ඒත් මුහුදුස කොල්ලට කාර් එකට නැංගුවේ කොල්ල ඉන්නේ ප්‍රශ්නෙක කියලා කොල්ලගේ මේ හැසිරීමෙන් ම දැනුන තියා...

" ඇයි සර්මොකක් ද ප්‍රශ්නේ...මැඩම් එක්ක රන්ඩු උනා ද... "

කොල්ලා කාර් එක ස්ටාට් කරද්දි ම මුහුදුස අහපු අත්තිම ප්‍රශ්නෙට මේ තරම් වෙලා ඇස් අග හිර කරන් හිටපු කදුලු කොල්ලට තවත් තවත්ත ගන්න බැරි උනා...කොල්ලා ඇස් දෙකේ කදුලු පුරවගෙන ම මුහුදුස දිහා බලලා ඊලග මොහොතේ කාර් එක ස්ටාට් කරන් යන්න ගියේ පුදුම ස්පීඩ් එකකින්...

මෙත්ටල් හොස්පිටල් එකෙන් පිටත් උන කොල්ලගේ කාර් එක කෙලින් ම ගියේ මීට අවුරුදු ගාතකට කලින් කොල්ලගේ මුලු ජීවිතේම වෙනමම පැත්තකට හරවපු තැනට... එහ් වෙත කොහෙටවත් තෙමෙයි... වැව අසින් පාක් එක ලග තිබුන පාර ට....

කොල්ලගේ මතකේ අවුරුදු ගාතක් ආපස්සට ගියේ මේ පරිසරය කොල්ලගේ ආත්මය තරමට ම ලත් වෙලා තිබුන හින්දා... එද වගේ අදත් පාර දෙපැත්තේ අසරණ අය දෙනුත් දෙනෙක් ම හිටියා.. යන්න තැනක් නැතුව පාරේ හිගා කාලා දවස ගෙවා ගන්න හැටි දකිද්දි එද පපුව පිටිවිලා යන තරම් වේදනාවක් දැනුන කොල්ලගේ හිත අද තිකත් ම තිකත් හිස් බැල්මකට විතරක් සීමා වෙලා.... ඒත් එහ් එක්කම එහ් රූප අතර කොල්ලා කාලෙකට කලින් දැක්ක රූපේ මතක් වෙලා කොල්ලට තමන් ගැන ම තරහක් ඇති උනේ තත්පර ගානෙක්...

කොල්ලා දෝනින් ම ඔලුව බදගෙන බිම වාඩි උනේ ඇස් වලින් නිමක් නැතුවම කදුලු ගලන් යද්දි...

" උබ... උබ මගෙ ජීවිතේ විනාශ කරලා දුන්නා.... \$%&# උබ මට ආයෙත් අහු උනොත් මත් උබව ඉතුරු කරන් නැ...උබ.උබ... මාව පිස්සෙක් කරා... "

කොල්ලා මහා හසියෙත් කෑ ගහලා අඩන්න ගත්තේ කොල්ලගේ කටහඬ පරිසරය පුරා ම දෝන්කාර දෙන්න ගද්දි.....

කාලෙකට පස්සේ අද කොල්ල ඇති වෙන්න ම ඇඩුවා..... පාර අසිතට වෙලා පිස්සෙක් වගේ අඩ අඩලා කොල්ලා කාර් එකට නැංගේ කාර් එක ඇතුලේ නිබුන බියර් බෝතලේ එක හුස්මට බිලා දලා....

මොන තරම් බිවුවත් හිතේ නියත මේ ගින්නේදර නැති කරල දන්න බෑ කියලා අත්දැකීමෙන් ම දන්න උන්නත් කොල්ලට ඕන් උනේ ඇති වෙන්න ම බොන්න....කොල්ලා බාර් එකට යන්න කාර් එක හරව ගත්තේ එහ් හින්දමයි....

තේහා දවස ම හිටියේ ආයුශ් දුන් එයි දුන් එයි කියලා මග බලාගෙන...ගෙවෙන එක තත්පරෙන් කෙල්ලට දැනුනේ කල්පයක් තරම් වගේ... රුමි එකේ පුංචි සද්දයක් ඇහුනත් කෙල්ලගේ හිත කිවුවෙම ආයුශ් වෙන්න ඇති කියලා.. එහ් තරමට ම කෙල්ල මග බලන් හිටියා... මොකද ආයුශ් ගෙදරින් එලියට ගියේ හොඳ තත්වෙන් තෙමෙයි නිසා කෙල්ලගේ හිතට දැනුනේ ලොකු බයක්...කෙල්ලට මතක් උනේම ආයුශ් ගේ අතේ ලේ වලින් සාර් පොට තෙත් කරපු හැටි..

පුංචි තුවාලයක් උනත් ඇදත් ඉන්න ඇදුමෙන් පිහදන එක කෙල්ලට තවත්ත ගන්න බැරි පුරුද්දක්...කෙල්ල පුරුදු වෙලා හිටියා තුවාලේ තරම තෙත් වෙන ලේ වලින් මතින්න... ඒත් ආයුශ්...ආයුශ් ගේ තුවාලේ මොන තරම් ද කියලවත් කෙල්ලට හිතා ගන්නවත් බැරි උතා... එහ් තරමට ම කොල්ලගේ කැපුන අතින් ලේ ගිහිත් තිබුනා...

ආයුශ් මොන තරම් කෙල්ලට වද දුන්නත් ආයුශ් ගේ වේදනාව ලග කෙල්ලට ආයුශ් කරපු හැම දෙයක් ම අමතක වෙලා යනවා... එහ් ඇයි කියලා කෙල්ල හිතන්න නොගියත් ආයුශ් ට කරදරයක් වෙනවට කෙල්ල ගොඩක් බයයි... කෙල්ලගේ හිත ඕන ම කෙනෙක් දුකින් ඉන්නවා නම් එහ් හිත ලග උනු වෙනවා...ඒත් මේ වෙද්දි යම් තරමකට කෙල්ලගෙ හිත ආයුශ් ගේ මේ සැරින් සැරේ වෙනස් වෙන හැගීම් ඉස්සරහ නොසන්සුන් වෙලා තිබුනේ.... එහ් නොසන්සුන් හිත ආයුශ් ට සීරීමක් වත් වෙනවට කැමති උනේ නැ....

කෙල්ල ට හරියට කැමක් වත් ගන්න හිත දුන් නැ...කොච්චර බඩගිනි දැනුනත් කෙල්ල නොකා හිටියේ ආයුශ් එතකම්....

ඒත් කොල්ලා නම් එත පාටක් තිබුනෙ ම නැ... ආයුශ් ගේ අම්මා තංගි වගේම ආයුශ් ගේ තාත්තත් ඩිනර් එකට එලියට යන්න... කොල්ලා එතකම් ආයුශ් ගේ අම්මා මග බලන් ඉඳලා

තැනි ම තැනයි කෙල්ලට විතරක් යන්න කතා කරේ....ඒත් තේහා ට ඕනි උනේ ආයුශ්
එතකම් ඉන්න...

ආයුශ් කොහෙද ගියේ කියලා අම්මලා අහන ප්‍රශ්න වලට බොරු කියලා කෙල්ල හෙමිබත්
නොවුන ම තෙමෙයි... ඒත් ඊට වඩා වේදනයි කෙල්ලට තාම ආයුශ් තැනි එක...

කෙල්ල ආයුශ් ගේ අම්මට ආයුශ් එතකම් ඉන්නම් කියද්දි තාමත් ආයුශ් එක්ක තරගින්
ඉන්න තාත්තාට තම් ටිකක් කේන්ති ගියා...

" එහෙනම් මෙයාටත් ඉන්න කියන්න..."

ආයුශ් ගේ තාත්තා කෙල්ලගේ බෑ කියවිල්ල අහගෙන ඉඳලා ඉඳලා බැරි ම තැන කිවුවේ
කේන්තියෙන්.. ඒත් ආයුශ් ගේ අම්මා තම් කියටවත් කැමති උනේ තෑ කෙල්ලට ගෙදර
තනියෙන් දලා යන්න..තංගි උනත් එහෙමයි...

" එහෙනම් අම්මා..ඔයාලා ගිහින් එන්න..මත් අක්කි එක්ක ඉන්නම්... "

කෙල්ල කිවුවේ තේහා ගේ කරට අතක් දලා...

" අනේ එපා පැටියෝ..ඔයා යන්න..අයියා දැන් මග එනවා ඇති... ඉක්මනට එනවා කියලත්
ගියේ... "

කෙල්ල කිවුවේ කෙල්ල නිසා තංගි තතර උනොත් තංගි පව් නිසා... මොකද කෙල්ල කැමති
උනේ තෑ කවුරුත් තමන් නිසා මොතවත් ම කැප කරනවට...

" එහෙනම් අපි වෙන දවසක යමු...පුතත් තැනුව දුව ගෙදර තනියම දලා යන්න
බෑනේ...ඔයා මිස්ටර් සිරිමාන්න ට කියන්න අද එන්න වෙත් තෑ කියලා.... "

ආයුශ් ගේ අම්මා කිවුවේ තාත්තා දිහත් තේහා දිහත් මාරුවෙන් මාරුවට බලලා..ඒත්
ඒකෙන් කෙල්ල තවත් අසරණ උන එක විතරයි උනේ...

" අනේ අම්මා..ඔයාලා යන්න...ආයුශ් දැන් එනවත් ඇති...අපිට ආයේ දවසකත් එකට යන්න
පුළුවන්තේ....අද නොගියොත් එහ අත්කල් තාත්තා එක්ක තරහා වෙයි....අනික බිස්තසුත්
වැටිලි තියන වෙලාවේ කවුරුත් තරහා කරගෙන බෑනේ අම්මා.... "

කෙල්ල කිවුවේ ඩිනර් අවුට් එකට යන්නේ බිස්තස් වැඩකට කියලා නොදුන උනත් එහෙම
හිතලා... කෙල්ලගේ එහ් කතාවට තම් ආයුශ් ගේ තාත්තාට කෙල්ල ගැන දැනුනේ පුදුම
ආදරයක්...

" ඔයා වගේ අර බුරුවන් හිතුවනම් පුනේ...එහෙනම්.. එහෙනම් මට අද කවුරු ලගවන් දන තමන් වෙන් තැ...මත් කොහොම හිටපු මිනිහෙක් ද... මගෙ දුට තනියම ඉන්න පුළුවන් ද... "

ආයුශ් ගේ තාත්තා කෙල්ලගේ ඔළුව අත ගාලා ආදරෙන් අහද්දි කෙල්ල දෙපැත්තට ඔළුව හොල්ලලා අහිංසක විදිහට හිනා උනා...

අකමැත්තෙන් උනත් කෙල්ලට පරිස්සමින් ඉන්න කියලා ගෙදර අය පිටත් උනේ කරන්න ම දෙයක් නැති තැන..මොකද මේ ඩිනර් එක බිස්තස් වලට වගේ ම ආයුශ් ගේ නංගිගේ ජීවිතේටත් සම්බන්දයි... මිස්ටර් සිරිමාන්න කියන්නේ කාටවත් ලගිත්වත් හැරෙන්න බැරි කම්පැති එකක අසිති කාරයෙක්... මිස්ටර් සිරිමාන්න ගේ පුතාට ආයුශ් ගේ නංගි ගැන හිත ගිහිත් තිබුන නිසා බිස්තස් වගේ ම මේ ඩිනර් එකේ යටි අරමුණක් ඒකත්..ඉතින් නංගිත් තොගිහිත් ම බැ... තැත්නම් කෙල්ලව ගෙදර තට්ට තනියෙන් දලා යන්න තරම් එහි කාගෙවත් හිත් ආයුශ් ගේ වගේ දරුණු තැ...

කට්ටිය ඔක්කොමලා ගියා ම කෙල්ල ඇදට ආවේ ආයුශ් ගැන ම හිත හිත... ගෙදර කවුරුත් නැති හින්ද ද මත් ද හිතට මහා ලොකු තනිකමක් දැනෙද්දි....

කොල්ලා උන්නේ කෙලින් හිටගත්තවත් බැරි තරමට ම බිලා...සිහියක් වත් කොල්ලට තිබුනේ නැ...කොල්ලා බාර් එකට දිගින් දිගට ම ගිහිත් නියත හින්ද ම එතන වැඩ කරන අය කොල්ලව දන්න නිසා කොල්ලගේ කාර් එකේ ම කොල්ලව පරිස්සමට ගෙනත් බැස්සුවා...

කොල්ලා ට කෙලින් හිටගත්තවත් බැරි උනත් කොල්ලා එහි එද්දි ත් ආවේ බෝතලයක් අතේ නියාගෙන... වෙරි මතින් උනත් හොදට ම බිගෙන.....

කොල්ලා ගේ ඇතුලට ආවේ ඇරලා තිබුන දොරටත් තට්ටුවක් දගෙන...

කොල්ලගේ සද්දේ රුමි එකේ හිටපු කෙල්ලට හොදට ම ඇහුනා..... කෙල්ලඑහි සද්දට ඇහුම්කම් දිගෙනම ඇදෙන් නැගිට්ටා... කොල්ලා උන්නේ වැටි වැටි මොතවදෝ කියව කියව රුමි එකට එන ගමන්...

කෙල්ල රුමි එකේ දොර ඇරලා කොල්ලගේ තම කිවුවේ හිතට දැනුන කොහෙදෝ ඉදන් ආව බයකුත් එක්ක...

" ආ...යු...ශ්... "කෙල්ල කතා කරත් ආයුශ් ගෙන් ප්‍රතිචාරයක් නම් තිබුනේ නැ... එහි වෙනුවට කෙල්ලට දැනුනා කොල්ලගේ අඩි සද්දේ එන්න එන්න ම ලත් වෙනවා කියලා...

" ආ...යු...ශ්... "

කෙල්ල ආයෙත් පාරක් කිවුවේ කොල්ලා අදත් බිලද කියලා හිතට දැනුන සැකෙන් එක්ක....මොකද කොල්ලා ඇවිදින අඩි සද්දට වඩා ඇහුනේ කොල්ලා වැටෙන සද්දේ..

ආයුශ් කෙල්ල කතා කරපු කිසි ම දෙයක් ඇහුන් තැ වගේ දොර ලග් හිටපු කෙල්ලවන් තල්ලු කරගෙන ම රුමි එක ඇතුලට ආවා

" උබ මොකද \$&&# ඇහැරන් ඉන්නේ... "

කොල්ලා ඇද ලගට යන්න ගිහින් ආයෙත් කෙල්ල ලගට ඇවිත් ඇහුවේ කෙල්ල ආයුශ්ට උත්තරයක් දෙන්න වචන එකතු කරද්දි...

" උබ හිතන්නේ උබ ඔහොම ඇහැරන් හිටිය ම මත් උබ පව් කියලා හිතයි කියලද .. කතා කරපන්... උබට මත් මොකෙක් වගේද පේන්නේ \$&&% "

" තැ ආයුශ් මත්... "

" තැ තෙමෙයි ඔව්... කතා කරපන්...උබත් හදන්නේ මාව අත්දන්න තේද..උබ හිතන්නේ මත් ආයෙත් රැවටෙයි කියලද &%*\$... "

" තැ ආයුශ්...මත්...ඔයා... ඔයා අත කපාගෙන හිටපු හින්දයි මත්... "

" කට වහපත් තේහා..මත් දන්නවා ඔක්කොම උත් ගැන...ඔක්කොම එකතු වෙලා..මාව...මාව පත පිටින් මරලා දුන්නා... උබ හදන්නේ ආයෙත් මාව මරන්න...මගෙන් ඇත් වෙලා හිටපත් %&\$&..."

කොල්ලා අඩ අඩ එහෙම කියලා ඇදට වැටුනේ බීමනින් උතත් දෝනින් ම ඔලුව අල්ලගෙන...

එතනින් එහාට කෙල්ල වචනයක් වත් නොකිවුවේ ආයුශ් හිත යටින් විදවන හේතුව කොහොමහර් හොයා ගන්නවා කියල හිත හදගෙන... තවත් විනාඩි ගතකින් කොල්ලා තිදි කියලා කෙල්ලට තරවුරු වෙනවත් එක්ක ම කෙල්ලත් ඇදට ඇවිත් තිද ගන්නා..

උදේ වෙද්දි කොල්ලට වෙරි හිදිලා තිබුනා..අම්මලට ඊයේ රැ උත කිසි දෙයක් නොකියන්න කෙල්ල වග බලාගන්නා...

කොල්ලට කලින් ඇහැරලා වොශ් එකකුත් දගෙන කෙල්ල ඉක්මනට පහල්ට ගියේ උදේ පාන්දර ආයුශ් ගෙන් බැහුම් අහන්න තිබුන බය හින්ද... පහලට ගිහින් ඊයේ ඩිනර් එක ගැනත් අනිත් තොරතුරුත් කෙල්ල අහන්න ගත්තේ මේ වෙද්දි කෙල්ල කෙල්ලගේ අම්මා තරමට ම ආයුශ් ගේ අම්මට ලත් වෙලා තිබුන නිසා...

එතකොටයි කෙල්ල දැනගන්නේ ආයුශ් ගේ තංගි යාලුවෙලුත් එක්ක 3 month වලට රට යනවා කියලා...එහ් වෙලාවෙනම් කෙල්ලට දැනුනේ පුදුම දුකක්..

ඊයේ තංගියේ මැරේජ් එකේ තොරතුරුත් කතා කරලා කෙල්ල තේ එකක් බිලා රුමි එකට ආවේ ආයුග් ට තේ එකත් අරගෙන... කෙල්ල රුමි එකට එද්දි ත් කොල්ලා හොඳට ම නිදි... කෙල්ල ටේබල් එක උඩින් තේ එක කියලා wind chimes වල හඬ එක්ක බැල්කනියට ගියේ කොල්ලව ඇහැරවලා බැනුම් අහන්න බැරි කමට.. කෙල්ලගේ ඇගට සීතල හුලං වැදෙද්දි මුතට ඉරඑලිය වැටෙද්දි මේ පරිසරය දකින්න ඇත්තමි කියල කෙල්ලගේ හිතට ආසාවක් දැනුනේ එහි හිතේ කවදවත් ම ඉග්ට වෙන් නැ කියලා මහා ලොකු වේදනාවකුත් එක්ක...

කෙල්ල සුසුමකුත් පිට කරලා බැල්කනි එකේ තිබුන පුටුවෙන් වාඩි උනේ තමන් මේ ගෙවන ජීවිතේ ගැන ම කල්පනා කර කර... දැන් කෙල්ල ගෙදර හැම තැනක් ම වගේ ම රුමි එකත් වොග් රුමි එකටත් බැල්කනියත් හොඳට හුරැයි... මේ ටිකදවස ඇතුලට කෙල්ල ට දැන් ඕනි තැනක තනියම යන්න පුළුවන්...

මොන තරම් වෙලා බැල්කනි එකට වෙලා කල්පනා කරාද කියලා කෙල්ලට මතකයක් තිබුනේ නැ... මොකද කෙල්ල හිටියේ කල්පනා ලෝකේ ගොඩක් දුර ගිහින්...

කොල්ලා ඇහැරලා වොග් එකකුත් දගෙන හැමදම වගේ ලැප් එක අතට ගන්න ටේබල් එක ලගට යද්දි සි ටේබල් එක උඩ තිබුන නිමුන තේ එක දැක්කේ.... දැන් කොල්ලට කෙල්ල රුමි එකේ නැති වෙන එක සාමාන්‍ය දෙයක් වෙලා...මොකද කොල්ලා දන්නවා කෙල්ල හැමදම උදේට පහලට ගිහින් අම්මා එක්ක කතා කර කර ඉන්න බව... කොච්චර දරුණු හිතක් තිබ්බත් කොල්ලට මොකක්දෝ හේතුවකට ඒක තවත්තන්න තම හිත දුන්නේ නැ... ඒත් තිබුන තේ එක දකිද්දි තම කොල්ලගේ හිතට ආවේ ක්ෂණික තරහක්...

" නේහා...කෝ උබ...ඉන්න තැනකින් එලියට වරෙන්...."

ආයුග් ගේ හඬට කල්පනා කර කර හිටපු කෙල්ල ගැස්සිලා රුමි එක ඇතුලට ආවා... තිබුන කලබලේට ම කෙල්ල දෙතුන් තැනක ම හැප්පුනා....

" මත් නිදගෙන හිටියනම් උබ මට කතා කරන්න තැනුව තේ එක මෙහෙම කියලා හරියතවද නේහා...මොලයක් කියලා එකක් තැද්ද උබට.. "

" සොරි ආයුග් මත්.. "

" හරි ..තවත්ත ගනින්... දැන් මේක අරන් පලයන් ගෙනාව තැනකට,මීට පස්සේ මට උදේට තේ එපා... කවුද දන්නේ ඔවට මොනා දලා ගේතවද කියලා.. "

කොල්ලා කතා කරේ කිසිම හිතක් පසුවක් නැති ගාතට...

" ආ..යු..ග්.. "

" උබට ඇස් පේන් නැති උනාට අත පය හොදට වැඩනේ..අනික උබත් ගැතියෙක් නෙහ්.. "

" ආයුශ් මත්...."

" කට වහපන්...මත් කියන විදිහට විතරයි උබ ඉන්න ඕනි...මීට පස්සේ මට තේ ඕන නම් පහලට ගිහින් බොන්නම්...උබ ගේන්න ඕන් නැ...තේරුනා නෙහ්? "

ආයුශ් මේ තරමට ම තමන් ව පහන් කරලා කතා කරන්න තරම් තමන් කරපු වැරද්ද මොකක් ද කියලා කෙල්ල තමන් ගේ හිනින් ඇහුවේ ඇස් වල කදුලු තවත්ත ගන්න බැරුව ගලන් යද්දි...ඒත් ආයුශ් කරේ තේහා දිහා තවත් එක බැල්මක් වත් නොබල ම ලෑප් එක අතට අරන් වැඩ කරන්න ගන්න එක...

දවසින් දවස ගෙවිලා ගියේ ආයුශ් තාත්තාගේ හීන හැබෑ කරන්න රට යන දවස ටිකෙන් ටික ලත් කරමින්.... ආයුශ් ඒ ගෙවුන හැම දවසක් ම ගෙවුවේ එහ් වැඩ වෙනුවෙන්... තේහා ට උනත් වද දෙන එක ආයුශ් ට ටිකෙන් ටික මග හැරිලා ගියේ මේ වැඩ නිසා..

ආයුශ් ගේ තංගි ත් ආයුශ් එක්ක ම යන්න හිතාගෙන හැමදේම ලෑස්ති කර ගන්නා... යන්න හරියට ම දවස් තුනක් තියෙද්දි අයුශ් ට පුළුවන් උනා වැඩ සේර ම ඉවරයක් කරගන්න...

මේ ගෙවුන කාලේ අතුලත ආයුශ් ගේ යාලුවා මලීශ් වත් සරණි වත් ආවේ නැ...ආයුශ් එක්ක තරහා උනාට පස්සේ අඩුම තරමේ තේහා ට වත් කතා කරේ නැ.... ඒත් ආයුශ් ට මලීශ් තමන් ගේ සහෝදරයෙක් ගාතයි..කොල්ලා රට යන්න කලින් මලීශ් එක්ක කතා කරන්න ඕනි කියලා හිතුවේ හැම තරහක් ම හිනින් අමතක කරලා දලා...එහ් හින්ද ම සි කොල්ලා මලීශ් , සරණි වෙනුවෙන් ම රට යන්න කලින් පුංචි පාටි එකක් ඕගතයිස් කරේ.....

ගෙදර් හැම සැරසිල්ලක් ම උතේ කොල්ලගේ අනිත්... කෑම පිටින් ඕඩර් කරන් කේක් එක හැදුනේ ආයුශ් ගේ අම්මගේ අනිත්... තේහා ට පාටි එකක ට අදින්න තරම් ලස්සන අඳුමක් තිබුනේ නැ...කෙල්ල එද්ද අම්මව බලන්න ඇදන් ගියපු සාරි එක ම අතට ගත්තේ එහ් හින්ද...ඒත් ආයුශ් ගේ තංගි පායා එක ම වගේ රෙඩ් ග්‍රොක් දෙකක් ඕඩර් කරේ තේහා ටත් එක්ක... කෙල්ල තේහා ගේ ග්‍රොක් එකක් අරන් රූමි එකට ආවේ කෙල්ලව ස්ප්‍රයිස් කරන්න හිතාගෙන...

කෙල්ල හෙමින් ම ඇවිත් තේහා ගේ කරට අත දැන්මේ කෙල්ල එහ් ස්පයර්යෙන් ම කවුද කියලා අදුන ගද්දි...

" න...ඔ...ගි..."

" සු...දු...අ...ක්...කි....මත් කතා කරන්නත් කලින් ම කිවුවා..... "

" එහෙම තමයි...මට දැනෙනවා..."

කෙල්ල කිවුවේ හිතා වෙවීම...

" අක්කි...පාටි එකට අදින්නේ මොකක් ද..."

" එද අම්මලගේ ගෙදර ඇදන් ගියපු සාරි එක පැටියෝ..."

" අනේ අක්කි...ග්‍රොක් එකක් අදිමුකෝ....අපි දෙන්න ම එක වගේ ම..අනේ හාද...ප්ලිස්ස්...."

" මැට්ටි...ඒත් කොහෙන්ද..මේ හදිසියේ එක වගේ ම ඒවා..."

" මත් ඔඩර් කරා අක්කි..එන්නකෝ..මත් ඇද උඩින් තිබ්බා..රෙඩ් ග්‍රොක් එකක්...ඒක ඔයාට ගොඩක් ලස්සන වෙයි..."

" අනේ නංගා..ඔයා..."

" ඔන්න අදින්න බැ කියන්න නම් බැ...හරි ද..."

" නෑ නෑ මැට්ටි....අපි දෙන්න ම අදිමු.....එක වගේ ම..."

කෙල්ල පායා ගේ අත උඩින් තමන් ගේ අත නියලා කිවුවේ අහිංසක විදිහට හිතා වෙලා...

කෙල්ල ඔඩර් කරල තිබුනේ යටි පතුල ලගට ම දිග පුදුම තරම් ලස්සන ග්‍රොක් එකක්... කෙල්ලට එහි බවක් පෙනුනේ තැනි උතත් ග්‍රොක් එක ඇන්දට පස්සේ අනේ මගේ ඇස් දෙකත් පෙනුනා නම් කියලා හිතට පුංචි ආසාවකුත් නොදැනුන ම තෙමෙයි..

තේහා ග්‍රොක් එක ඇන්දට පස්සේ ආයුග් ගේ නංගි කෙල්ලගේ කොන්ඩේ කඩලා දලා වාම මේකප් එකකුත් දැන්මේ ග්‍රොක් එකට මැටි වෙත විදිහට.... කෙල්ලගේ straight කොන්ඩේ straight එක එහි විදිහට ම නියෙන්න දිලා යටින් curling tone එකෙන් curl කරේ ඒකෙන් කෙල්ලගේ මුතට අමුතම ලුක් එකක් එත හින්දා .. පායා කෙල්ල ව අන්දලා ඉවර වෙද්දි කෙල්ලගෙන් දිස් උනේ පුදුම ලස්සනක්...

" වාච්...අක්කි...මාර ම ලස්සනයි....."

අන්දලා ඉවර වෙලා පායා mirror එකෙන් පේන කෙල්ල ගේ මුත දිහා බලලා කිවුවේ පුංචි ම වත් ඊෂ්ඨාර්වක් තැනුව...

කෙල්ලෙක් ට තවත් කෙල්ලෙක් ගේ ලස්සනක් දකිද්දි ඊෂ්ඨාර්වක් දැනෙනවා... ඒක සාමාන්‍ය දෙයක්....ඒත් පායා ට පුංචි ම ඊෂ්ඨාර්වක් වත් නොදැනුනේ කෙල්ල තේහා ට පුදුම විදිහට ආදරේ කරපු හින්දා ම වෙනත ඇති...

තේනා කරේ අහිංසක විදිහට හිනා උන එක...

" අසියා දැක්ක ම එයාට පිස්සු හැදෙයි අක්කි.. ඉන්නකෝ බලන්න... එයා නාම අම්මි එක්ක සාලේ ද කියලා... "

පායා කෙල්ල මොකුත් කියන්න කලින් ම රුමි එකේ දොර ලගට ගිහින් පහල බැලුවා..එතකොටමයි ආයුග් උඩට එන්න හැදුවේ...රුමි එකේ දොරෙන් පහල බලපු පායා ට කොල්ලා හොඳට ම දැක්කා...කොල්ලට පායා ගේ බැල්මේ අමුත්තක් දැනුනේ උපන් ද ඉදන් ම කොල්ලට තමන් ගේ නංගිගේ හැසිරීම් ගැන හොඳ අවබෝධයක් තිබුන නිසා...ඒකමයි කොල්ලා ටිකක් අඩිය ඉක්මන් කරේ.. පායා ඉක්මනට තේනා ලගට දුවන් ආවෙ තත්පර ගානෙන්...

" අක්කි..ඔන්න අරයා එනවා...මන් යනවා...."

කෙල්ල කලබලෙන් ම එහෙම කියලා පල්ලෙහට දිවුවේ තේනා ගේ කම්මුලකට කිස් එකකුත් දීලා....තේනා තම් පත බයේ ගැහුන එක විතරයි උනේ...

පායා පහලට එද්දි ආයුග් ට පඩිපෙල මගදි හම්බුනා.. කෙල්ල තිකන් අමුතු හිතාටකින් කොල්ලා දිනා බැලුවා...කොල්ලට තම් එහ් බැල්ම ඇල්ලුවෙ ම තැ...

" මොකද ඔයි... "

" මොකද..."

" ඔහොම හිනා වෙන්නේ.."

" ඇයි මට හිනා වෙන්න ඔයාගෙන් අවසර ගන්න ඔහි ද අසියා..."

කෙල්ල එහෙම කියලා ආයෙත් පඩි පෙල බහින්න ගත්තේ හිනා වෙවීම...

" විකාර..."

ආයුග් තමන් ට ම කියාගෙන රුමි එකට ගියේ රුමි එක ඇතුලේ මොනවද උනේ කියලා තේනා ගෙන් ම දැනගන්න.....ඒකමයි කොල්ලා තේනා ගේ තම කියාගෙන ම ඇතුලට ගියේ...

කොල්ලා ඇතුලට යද්දි ම කෙල්ල උන්නේ දොරට පිටුපාලා ඇදෙන් වාඩි වෙල..ආයුග් දැන් ආව ම මොනා කියයි ද කියලා බයේ ගැහී ගැහී... මේ ඇදුම ගලවන්න කිවුවොත් පායා ට මොකද කියන්නේ කියලමයි කෙල්ල හිතුවේ...

" නේ...හා... "

කොල්ලා සුපුරුදු විදිහට ම තරහින් කියද්දි කෙල්ල ආයුශ් ගේ හඬ දිහාට හැරුනේ දිගෙන් ගොඩ දපු මාලුවෙක් වගේ ගැහි ගැහි...ඒත් කෙල්ල ව මේ විදිහට දකිද්දි කොල්ලා විනාඩි කීපයක් කෙල්ල දිහා ම බලන් හිටියේ කොල්ලටත් නොදැනිම... මොකද අද වෙඩින් එක දවසටත් වඩා ලස්සනට කෙල්ලට පෙනුනා...

හැබැයි එහ් විනාඩි කීපයක් විතරයි....

" නේහා... මොකක් ද ඔය..."

" අනේ ආයුශ්...තංගි ගෙනත් දුන්නේ...අනේ ගලවන්න කියන්න නම් එපා..තංගි මොනවා හිතයි ද..."

" හරි..දැන් ඔය ඇඩියාව තවත්ත ගන්නවා..අරුත් ආවම ඕනවට වඩා කතා ඔත් තැ...තේරුනානේ...අහන දේට විතරක් උත්තර දුන්න ම ඇති..."

කෙල්ලට සුසුමක් පිට උනේ ඉබේම...හිතුව තරම් දෙයක් නොවුනට කෙල්ලගේ හිතට දැනුනේ සැතපීමක්...

ආයුශ් කෙල්ලට මග ඇරලා අල්මාරිය ලගට ආවේ ඇදුමක් සිලෙට් කරගන්න...ඇදුමකුත් සිලෙට් කරගෙන කොල්ල කෙල්ල දිහා බැලුවේ රවාගෙන...

" නේහා..පොඩ්ඩක් එලියට යනවද..මට ඇදුම් අදින්න ඕනි...වොශ් රුම එකට හරි කමක් තැ යනවා...."

" අනේ මට ඔයාව පේත් තැනේ..ආයුශ්...."

" මත් දන්නවා ඕයි...ඒත් තමුසේ ඔහොම ඉද්දි....හරි කමක් තැ..ඉන්නවා..මගුල..."

කොල්ලා එහෙම කියලා අල්මාරියේ තිබුන වසිට් ට්‍රවුසර් එකයි බිලැක් ශටර් එකයි ඇදලා රෙඩ් කෝට් එක දැන්මේ කෙල්ල එක්ක මැව් වෙන්න අදින්න ඕනි කියලා හිතාගෙන නම් තෙමෙයි...කොල්ල කොහොමත් එහ් කෝට් එකට ආසයි.... බිලැක් ඇන්ඩ් රෙඩ් ටයි එකත් දගෙන කොල්ලා අල්මාරියේ තමන් ගේ පැත්තේ තිබුන ලොකර් එක ඇරියේ වොච් එක දලා තිබුනෙ ඒකේ තිසා...ඒත් වැරදීමකින් කොල්ලගේ අත වැදිල ඇදුම් ඇතුලේ තිබුන කරාබු දෙකක් කොල්ලගේ කකුල් දෙක ඉස්සරහට වැටුනේ හිතේ තිබ්බ සතුටත් තැනි කරලා දලා...

කොල්ලා ගල් ගැහිලා වගේ කරාබු දෙක දිහා ම බලන් හිටියේ මුලු හිතම මතක කෝටියක් අස්සේ පිච්චිලා යද්දි...ඊලගට බිමට තැම්ලා කරාබු දෙක අතට අරන් විසි කරලා දන්න හැදුවත් ආයෙත් නේහා දිහා බැලුවේ ඉබේමයි...

" නේ...හා.."

" ආ..යු...ශ්..."

" මේ කරාබු දෙකත් දගන්තවා..ඕකට මැව් වෙනවා...මේක රෙඩ්..."

ආයුශ් එහෙම කියන ගමන් ම කෙල්ලගේ අතින් කරාබු දෙක නිබ්බා...කෙල්ල තමන් දගෙන හිටපු අම්මා අරන් දුන්න කරාබු දෙක ගැලෙවුවේ ලෝබ කමින්...

" ආයුශ් ඔයාට කොහෙද මේ දෙක..."

කෙල්ල හිතා මතා ඇහුවා තෙමෙයි...කෙල්ලට කිය වුනා...

කෙල්ලගේ එහි ප්‍රශ්නට තමි කොල්ලා ගැස්සුනා...ඒත් එහි බව නොපෙන්වන්න කොල්ලා බොරු තරහක් ගන්නා...

" උබට මොකට ද තේහා ඒක දැන් අහ්..."

කොල්ලා එහෙම කියන ගමන් ම කෙල්ලගේ අතේ තිබුන කරාබු දෙක තමන් අතට අරන් හරි පරිස්සමට කෙල්ලගේ කතට දැන්ම...එහි ස්පර්ශයෙන් කෙල්ල ට දැනුනේ එකම එක දෙයයි... එහි අර තරම්ම තමන් ට වද දෙන එහි අත් ම ද මේ තියෙන්නේ කියලා...

කොල්ලා තේහා මුත දිහන් කරාබු දෙක දිහන් තත්පර ගාතක් බලන් ඉඳලා ඉවත බලාගන්නේ හිස් බැල්මකින්...

" යමු... මලීශ් ලා ඇවිත් ඇති..."

වෙනද වගේ තරහින් නොවුනත් කොල්ලා කිවුවේ හැගීමක් දැනීමක් තැනුව කෙල්ලගේ අතින් අල්ල ගන්න ගමන්... කෙල්ල කරේ ඔලුව හොල්ලලා හා කියපු එක විතරමයි...

කිවුවා වගේ ම දෙන්නා පහලට යද්දි ත් මලීශ් සරණි එක්ක ඇවිත් තිබුනා.. මලීශ් වගේ ම සරණි ත් තේහා ගේ අභිසෙක ලස්සන දෑකලා මොහොතක් කෙල්ලගේ රූපේ ලගම තැවතුනේ ඔවුන්ටත් නොදැනි ම...

ඒත් සරණි කෙල්ල එක්ක වැඩි කතාවක් නොකෙරුවේ මලීශ් එන්න කලින් ම කෙල්ලට ඇඩ්වයිස් දීලා තිබුන නිසා...සරණි ත් එහි හැමදේම හිතේ නියා ගන්නේ ආයුශ් ඒවට පලි ගන්නේ තේහා ගෙන් කියලා හොදකාරවම දැනත් හිටපු නිසා... ඒත් ආයුශ් එහෙට මෙහෙට වෙනකම් ඉඳලා සරණි කෙල්ලත් එක්ක හරි හරියට කතා කරන්න ගන්නේ කෙල්ල දැන් ඉන්න තත්වේ දැනගන්න ඕනි හින්දමයි... ආයුශ් මලීශ් එක්ක ගාඩර්න් එකට ගියා ම සරණි කෙල්ලවත් එක්කත් ආයුශ් ට නොපෙනෙන්න රූමි එකට ගියේ එහි නිසා...

" කොහොමද කෙල්ලේ...එදා ආයුශ් අපි ගියාට පස්සේ ගැහුවද .."

සරණී ඇහුවේ කෙල්ලට ඇදෙන් වාඩි කරලා කෙල්ලගේ අතක් තමන් ගේ ඔඩොක්කුවෙන් තියාගෙන...තේහා ගේ අභිසෙක මූන දිහා බලාගෙන...

කෙල්ල ඔලුව හොල්ලලා නෑ කිවුවේ ලාවට හිතා වෙලා... සරණී කෙල්ලගේ ඔලුව අත ගැවේ කෙල්ල ගැන පුදුම අනුකම්පාවක් හිතට දැනුන නිසා... ඒත් තේහා ගේ හිතට නම් ආවේ සරණී කියටවත් නොහිතපු දෙයක්... ආයුශ් හිතින් විදවන හේතුව සරණී ගෙන් අහන්න කෙල්ලට මතක් උනේ එක පාර ම...

" සරණී... "

" ඔව් කෙල්ලේ...ඇයි..."

" මට දැනගන්න දෙයක් තියනවා.... මට...ඇත්ත ම කියනවද....."

" අහන්න මැනික..."

" ආයුශ්...එයා...එයා හරි අමුතුයි...මත් හිතපු තරම් එයා තරක කෙනෙක් නෙමෙයි වගේ...."

" තේහා..පිස්සු හැදිගෙන එනවද."

සරණී ඇහුවේ කෙල්ලගේ මේ වචන අදහ ගන්න බැරුව...ඒත් තේහා ගේ මූනේ හිතාව එහි විදිහමයි..කෙල්ල උන්නේ අයුශ් ව හිතින් මවාගෙන..

" නෑ...ආයුශ්...ආයුශ් මොකක් හරි දේකට හිතින් විදවනව සරණී...එයාට...මට කලින්... වෙන කෙනෙක් ඉඳලා තියනවද...."

කෙල්ලගේ එහි කතාවට සරණීට කට කොතකින් හිතාවක් වගේ කෙල්ල ආයුශ් ගැන හොඳට ම දන්න නිසා...

" එක්කෙනෙක් නෙමෙයි...එයාට...ඉඳලා ඇති ගනන් කරගන්න බැරි තරම්...එයා හොඳ කෙනෙක් නෙමෙයි තේහා...එයාව තේරුම් ගන්න පොඩි කාලේ ඉදන් එකට හිටපු මට ම බැරි උතානම්..ඔයා කොහොමද කෙල්ලේ...අඩුම තරමේ සහෝදරයා වගේ ලගින් ඉන්න මලීශ් ට වත් බැරි උතා ආයුශ් ව හරියට තේරුම් ගන්න..... "

ඒත් තේහා ගේ හිත නම් මේ කිසි දෙයක් පිළිගන්නේ කැමති උනේ නෑ...කෙල්ලට හිතූනෙම ආයුශ් මේ ඉන්න කෙනා නෙමෙයි කියලා...

" හරි...එහෙනම් මට කියන්න...ඉස්සර...ඉස්සරත් එයා එහෙම ද..."

" ඉස්සර කිවුවේ... "

" ඔයාලා වූටි ම කාලේ....."

" වූටි කාලේ නම් ආයුශ් හරි අභිංසකයි කෙල්ලේ... මලීශ් ගෙනුයි මගෙනුයි ආයුශ් හැමදම ගුටි කනවා....ඒත් අම්මා ඇහුවටවත් කියන් නෑ ඇයි කියලා...එහ් අපි දෙන්නට බිහිසි කියලා...එහ් තරමට අභිංසකයි..."

සරණි කිවුවේ පුංචිම කාලේ මතකයන් ට ආයෙත් යමින්...හිත පුදුම විදිහට ඉස්සර මතක එක්ක සතුටින් පිරෙද්දි....

" එතකොට....ආයුශ් මෙහෙම උනේ කොයි කාලෙද්ද .. "

" මට හරියට මතක නෑ කෙල්ලේ...කොහොම හරි studies වැඩ හින්දා අපි තුන් දෙනා කැඩුනා...මත් සැලෝන් පැත්තට ගියා, මලීශ් මේඩිකල් කොලේජ් ගියා, ආයුශ් රට ගියා.... අපි තුන් දෙනා ම බිසි උතාට පස්සේ ආයේ මිටි උනේ ම නෑ කෙල්ලේ....ආයුශ් රට ගිහින් ආයෙත් ආවා...අවුරුද්කින් වගේ.. එහ් ආවේ ආයේ යන්න...ඒත් එයා ආයේ ගියේ නෑ...එහ් ඇයි කියන්න මත් හරියට ම දන්නේ නෑ...හැබැයි...ආයුශ් ඇවිත් මාස 5ක් විතර ගියා ම මත් ආවා ආයුශ් ව බලන්න...හැබැයි..එතකොට හිටියේ මත් දන්න ආයුශ් නම් තෙමෙයි...මාත් එක්ක වචන දෙක තුනකට වඩා කතා කරේ නෑ...එයා හරියට බිසි... මත් ඇවිත් වත් ගෙදර හිටියේ නෑ...."

" එද මටත් අවුල්... මට ආයේ එන්නවත් හිතුන් නෑ... ඒත් දවසක් ආත්ට්ගේ බල කිරීමට ආවා....එතකොට ආයුශ් හොඳට ම බොනවා....මත් දෑකලා නෑ ආයුශ් මත් ඇරෙන්න වෙත කෙල්ලෙක් එක්ක කතා කරනවා වත්...ඒත් ඊට දවස් කීපයකට පස්සේ සැලෝන් එකට ම ආවා කෙල්ලෙක් එක්ක... එද නම් මට ගොඩක් දුක හිතුනා කෙල්ලේ... ආයුශ් ව වෙත කෙල්ලෙක් එක්ක දකිද්දි...යාලුවා තමයි .ඒත් ඉරිසියා හිතුනා... ඒත් ඊට පහුවද තව කෙල්ලෙක්....ඊට සති දෙකකට විතර පස්සේ තව කෙල්ලෙක්..එතකොට නම් මට දැනුනේ පුදුමයක්...පස්සෙයි මට ආරංචි උනේ ආයුශ් ගහිකාමඩම් වලටත් යනවා කියලා. මත් ආයුශ් ගැන මවත් හිටපු ප්‍රතිරූපේ වැරදිසි කියලා එතකොටයි මට තේරුනේ...මත් එයාට ඔවා කියන්න ගියා ම මටත් බැන්න... ඊට පස්සේ... අපේ යාලුකමත් ගොඩක් ඇත් උතා නේහා... මලීශ් නම් තාමත් ආයුශ් ව හදගන්න ට්‍රයි කරනවා.... ඒත් මත් දන්න තරමින් අර පුංචිම කාලේ ඇරුනම ආයුශ් හොඳ විදිහට ඉන්නවා මත් දැක්කේ රට යන්න කලින්...ඒත් මේ තරම ට ම වෙනස් වෙලා ඉද්දි ආයුශ් ඉස්සර අභිංසක කමට ඉඳලා කරලා තියෙන්නේ රග පෑමක් කියලා...ඒක එයාගේ කට්ත් මත් කිවුවා..දැන් එලිපිට කරන ඒවා ඉස්සර කරේ අපිට හොරෙන් කියලා...

[#ආයුශ්_හොඳ_කෙනෙක්_තෙමෙයි_මැතික_එයාගෙන්_පරිස්සම්_වෙලා_ඉන්න....](#) "

අත්තිමට සරණි කතාව ඉවර කරේ සුසුමකුත් පිට කරලා...ඒත් සරණි අත්තිමට කිවුව වචන ටික නම් නේහා ගේ හිතට පුදුම විදිහට වැදුනා... කෙල්ලගේ හිතේ එහ් වචන දෝත්තාර දෙන්න ගන්නේ පුදුම විදිහට හිතත් රිද්දලා...

ඒත් සරණී මේ කිවුව දේවල් ගැන ආයෙත් නිදහසේ හිතන්න කෙල්ල හිතා ගන්නා....

" තේහා...මත් දන්නවා... ඔයාගේ හිත රිදුනා මැනික... ඒත්...මට බොරු කියලා දෑන දෑනත් ඔය අභිසෙක හිතට බොරු බලාපොරොත්තු දෙන්න බෑ...එහ් හැමදේම අමතක කරලා දන්න.මත් ඉන්නව ඕන දේකට..හොඳද"

කෙල්ල ඔලුව දෙපැත්තට හොල්ලලා හා කිවුවේ අභිසෙක විදිහට හිතා වෙලා උනත් මොකක් දෝ හේතුවකට කෙල්ලට තාමත් මේ කිවුව දේවල් වල මොකක් දෝ අඩුවක් නියනවා කියලා දැනුනා...

" අපි අද ආවේ වෙන දේකට කෙල්ලේ..."

සරණී කිවුවේ කෙල්ලගේ කල්පනාව අතරමැදි තවත්තලා....

" එහ් කිවුවේ .."

" ආයුශ් ගියා ම එහෙ මාසයක් ඉන්නවනේ....අපි එතකොට ඇස් දෙක සතීප කරගමු... හරිද..."

" ස...ර...ණී..."

" ඔව් කෙල්ලේ...උබ ඔහොම ඉන්න ඕනි කෙල්ලෙක් තෙමෙයි... "

" ඒත් ආයුශ්..."

" එයාට කියන්න ඕන් තෑ තේහා... එහෙම උනොත් එයා කවදවත් මේක වෙන්න දෙන එකක් තෑ...ඔයා දන්නවනේ එයාගේ හැටි.... "

" ඒත්...."

" ඒත් තෙමෙයි...එව්වරයි...කතාව ඉවරයි....අපේ යාලුකමට ආදරෙයි නම් මේ දේවල් ආයුශ් එක්ක කියන්න එපා තේහා...."

ඇස් දෙක සතීප කරගමු කියද්දි දැනුන සතුව ආයුශ්ට හොරෙන් මේ දේවල් වෙනවා කියද්දි තැනි වෙලා ගියේ මග ලොකු වේදනාවකුත් එක්ක...කොච්චර වද දුන්නත් ආයුශ් එපා කියන දේවල් කරන්න කෙල්ල ගොඩක් බය උනා...ඒත් සරණී ව තැනි කරගන්න තිබුන බයත් ඇස් දෙකෙන් මේ ලෝකේ දකින්න තිබුන ආසවත් කෙල්ලට ආයුශ් ට කියන්න නියන ඉඩ අහුරලා දැනමා....

" දැන් ආයුශ් එන්න කලින් පහලට යමු මැනික...මෙහෙම ඉන්නවා දැක්කොත් තව ප්‍රශ්නයක්... " .

සරණි එහෙම කියන ගමන් කෙල්ලට පහලට එක්ක ගියන් එහ් වෙද්දි ත් ආයුශ් හිටියේ ගේ ඇතුලේ...සරණි ත් තේහා ත් රුමි එක ඇතුලේ ඉදන් එද්දි කොල්ලගේ මුන අදුරු උනන් කොල්ලා වචනයක් වත් කිවුවේ නෑ..

සරණි හිටියේ පුදුම බයෙන් ..මලීශ් පවා කෙල්ලට රැවුටේ ඔක්කොම අවුල් කරාද වගේ බැල්මකින්... ආයුශ් ගේ මේ නිහඩ බව තේහා පිටින් යසි දෝ කියලා හිතෙද්දි සරණි ගේ හිත පුදුම විදිහට අසරණ උනා... ඒත් කෙල්ල නිහඩව උන්නේ කරන්න දෙයක් නැති කමට...

මලීශ් සරණි ගෙදරින් ගියේ ඩිනර් එකත් අරන්... හැමෝම නිදා ගන්න ආවේ මේ වෙද්දි ත් හොදට ම රු වෙලා තිබුන හින්දා... තේහා ත් රුමි එකට ඇවිත් ඇදුමකුත් අරන් වොශ් රුමි එකට ගියේ ආයුශ් ඉන්න නැත ඇදුම අදින්න බැරි තිසා...කෙල්ල වොශ් එකකුත් දුගෙන රුමි එකට එද්දි ත් ආයුශ් හිටියේ බර කල්පතාවක... එහ් හින්දා ම කොල්ලට කෙල්ල එන සද්දෙවත් ඇහුනේ නෑ...

කෙල්ල ඇදේ තමන් ගේ පැත්තේ වාඩි වෙද්දිසි කොල්ලා කෙල්ල දිහා හැරලා බැලුවේ...

කෙල්ල මේ වෙද්දි ත් හිටියේ හොදට ම නිදි මතේ...කෙල්ලගේ මුන දැක්ක ගමන් ඒක කියන්න පුළුවන්...ඒත් කෙල්ල උන්නේ ආයුශ් නිදා ගන්නකම්....

" නිදාගන්න... මත් තව ටිකකින් නිදා ගන්නම්...."

කටදවත් තැනුව අද ආයුශ් ගේ කටහඩ සන්සුන්...ඊටත් වඩා කෙල්ලට හොදට කතා කරා...

" ඇයි...ඔයා...නිදාගත් නැත්තේ.."

කෙල්ල ඇහුවා තෙමෙයි...කෙල්ලගේ කටින් කියවුනා... ඒත් ආයුශ් ගේ නිහඩ බවත් කෙල්ල ඇහුවේ අහන්න ඕත් නැති දෙයක් කියලා කෙල්ලගේ හිත තමන්ට ම දොස් කියන්න ගන්නා....එහ් අහපු දේත් ආයුශ් ට තරහා ගිහින් ද කියලත් කෙල්ලගේ හිත බය උනා...මොකද කෙල්ලට මේ නිහඩ බව මිසක් ආයුශ් ගේ මුතේ ඉරියව් පේත් නැති තිසා... ඒත් ආයුශ් එක පාරම ඇහුවේ කෙල්ල හිතෙකින්වත් නොහිතපු දෙයක්....

" තේහා...දෑන් වයස කියද... "

" 25 යි..."

කෙල්ල මේ පාරතම වැඩියෙන් මොනවත් නොකියන්න වග බලා ගන්නා...

ආයුශ් කෙල්ලට මැරී කරපු එක මේ කසාද සහතිකේ මේ හැමදේම බලෙන් අකමැත්තෙන් උන දේවල් තිසා ම ආයුශ් කෙල්ලගේ වයස නොදැන ඉන්න එක පුදුමයක් තෙමෙයි...ඒත්

පුදුමේ කොල්ල මේක දැන් ඇහුවේ ඇයි කියන එක... එහ් ප්‍රශ්නේ කෙල්ලටත් අගේට දැනුනත් කෙල්ල උන්නේ නිහඩව....

" හම්... මට තංගි.... "

කොල්ලා කිටුවේ සුසුමකුත් පිට කරමින්...

" ඔයාට කියද... "

කෙල්ල අතින් මුව වහා ගත්තේ කොට්ටර තමන් ව පාලනේ කරගෙන හිටියත් මුවින් එහ් වචන ටික පිටවුන නිසා...

" 28යි.... දැන් නිද ගන්න... "

කොල්ල එහෙම කියලා ඇදෙන් තැගිටිටේ කෙල්ල මොකුත් නොකියම නිහඩව බලන් ඉද්දි...කොල්ලා රුමි එකේ දොරත් වහලා බේඩ් එක ලග තිබුන ලෑම්ප් එකත් ඔෆ් කරල බැල්කනි එකට ගියේ ආයෙත් බියර් එකකුත් අරන්....

ආයුශ් යන අඩි සද්දේ අහන් ඉදලා කෙල්ලත් නිදි තැනුව ඔහේ ඇදේ පෙරලි පෙරලි හිටියත් කෙල්ලට ටික වෙලාවකින් නින්ද ගියා...

ආයුශ් පාන්දර දෙක තුන වෙනකම් බැල්කනි එකට වෙලා කල්පනා කර කර ඉදලා රුමි එකට ආවේ නින්දක් අහලකවත් තැනි උනත් නිද ගන්න... කොල්ලා රුමි එකට එද්දි කෙල්ල උන්නේ තද නින්දේ... කොට්ටෙන් තුරුල් කරන් නේහා හිටියේ හාපැටියෙක් වගේ ගුලි වෙලා... ආයුශ් ගේ පපුවට ඊතලයක් පසාරු කරන් ගියා වගේ අමුතුම හැගීමකින් මුදු පපුවම දූවවෙන්න ගන්නා... කොල්ලට දැනුනේ තමන් ගැන ම තරහක්... වේදනාවත් එක්ක තමන් ගැනම දැනුන තරහත් එක්ක කොල්ලා නේහාගෙන් ඇස් ඉවතට ගත්තේ තමන් ගේ පපුවට තමන්ගේ අතින් ම ගහගෙන.....ඊලගට ඇදට ඇවිත් ඇස් දෙක පියා ගත්තේ දෝනින් ම ඔලුව බදගෙන....

එලිවෙන්න පැයක් දෙකක් තියෙද්දිසි කොල්ලට නින්ද ගියේ....

කෙල්ල උදේ තැගිටිද්දි ත් ආයුශ් ට හොදට ම නිදි...කෙල්ල ආයුශ් ඇහැරෙන් තැනි විදිහට වොශ් එකකුත් දගෙන පහලට ගියේ ආයුශ් ට ඇහැරින වෙලාවක ඇහැරෙන්න ඉඩ දීලා...

ආයුශ්ට රට යන්න තව තියෙන්නේ හරියට ම දවස් දෙකක් විතරයි.... එහ් ගැන හිතද්දි ත් කෙල්ලගේ හිතට දැනුනේ කියාගන්න බැරි තරම් අමුතු හැගීමක්...එහ් හැගීම තනිකමක් ද පාලුවක් ද දුකක් ද කියලා කෙල්ලට තේරුන් නැ...

ආයුශ් තැගිටිද්දි දවල් 12 න් පහු වෙලා... කොල්ලා තැගිටිට වෙලේ ඉඳන් නේහා ට හරියකට මුත දුන්නේ නෑ... ලෑප් එකත් අරන් ලෑප් එකේම හිටියන් කොල්ලට කරන්න තරම් වැඩක් ලෑප් එකේ තිබුනේ නෑ...

එදා දවස ම ගෙවිලා ගියේ එහ් විදිහට....

පහුවදා දවස උදා උනේ නේහා ගේ හිතට ඊයේ දවසටත් වඩා වේදනාවක් එකතු කරලා...එහ් ආයුශ් හෙට රට යන නිසා... ආයුශ් ට ෆ්ලයිට් එක තිබුනේ හෙට රෑ 8 ට... ඒත් ආයුශ් මේ දැන් යනවා වගේ වේදනාවක් කෙල්ලට තිබුනේ...ආයුශ් ගේ තංගි පායා න් ආයුශ් එක්ක ම යන එක කෙල්ලගේ වේදනාව දෙගුණ කරා...

ඊටත් වඩා ඊයේ දවස ම ආයුශ් ගේ මේ නිහඩ බව කෙල්ලට ගෙනාවේ ලොකු බරක්... ආයුශ් බැත්තනම් කෙල්ලගේ හිතට මිට වඩා නිදහසක් දැනෙන්න තිබුනා... සරණේ කිවුව දේ ගැන ආයුශ් ට නොකියන්න උන එකත් කෙල්ලගේ හිතේ තිබුන වේදනාවේ කොටසකට අයිතිසි උනා... අද දවසත් ආයුශ් ඊයේ වගේම නිහඩව ගෙවන්න එපා කියලා කෙල්ල ගතවුන හැම තත්පරේ ම හිතුවත් වෙනසක් උනේ නෑ...ආයුශ් උන්නේ නිහඩව...නේහා එක්ක එක වචනයක් වත් කතා කරේ නෑ...

ආයුශ් ගෙන් බැහුම් අහන එක හරි සැපයි කියලා කෙල්ල ආයුශ් ගෙන් හිතා මතාම බැහුම් අහන්න වැඩ දෙක තුනක් ම කරන් කොල්ල උන්නේ එහ් කිසි දෙයක් නොපෙනුන ගානට... අත්තිමට කෙල්ල මේසේ උඩ තිබුන වෝටර් ග්ලාස් එක බිමට අත ඇරියේ ආයුශ් බතින්න හරි කතා කරයි කියලා ලොකු බලාපොරොත්තුවකින්... ඒත් උනේ කොල්ලා පායා ට කියලා රුමි එකේ වීදුරු කටු අස් කරගන්න එක...

රෑ 10 වෙලන් කෙල්ලට තින්දක් තිබුනේ නෑ...ආයුශ් එක්ක කතා කරන්න ඕනි උනත් මොනා ගැන ද කතා කරන්නේ, මොනවද කියන්නේ කියලමයි කෙල්ලගේ හිත හිතුවේ...

ආයුශ් ඇදේ අතින් පැත්තට වෙලා බලන් උන්නේ රුමි එකේ ජනේලෙන් පෙනුන අහස දිහා...ඊලගට තාමත් නිදි නැතුව කල්පනා කරන නේහා දිහාට හැරුනා...

කොල්ල නේහා දිහා බලලා කෙල්ලගේ තම කියද්දි ම කෙල්ලගේ මුතට හිතාවක් ආවේ මේ වචන ටික අහන්න කෙල්ල පුදුම විදිහට පෙරුම් පුරපු නිසා...

කෙල්ල ආයුශ් දිහාට හැරුනේ ලස්සන ම ලස්සන හිතාවක් එක්ක...ආයුශ් ගේ බැහුමක් උනත් හරි ආසාවෙන් බාර ගන්න හිතාගෙන...

ඒත් ආයුශ් රට යන්න කලින් නේහා එක්ක ගත කරන අත්තිම රාත්‍රිය කෙල්ලගේ ජීවිතේ අමතක නොවෙන ම රාත්‍රියක් වෙන බව කෙල්ල දැනත් උන්නේ නෑ... එතකොට මේ රාත්‍රියේ ඇහෙන හැම වචනයක් ම හදවත මේ තරමට ම පසාරු කරයි කියලා කෙල්ල කියටවත් හිතුවේ නෑ... ආ..යු..ශ්...ශ්... "

කොල්ලා කෙල්ලගේ නම කියලා ආයෙත් මොකුත් නොකියපු නිසා ම තේහා කොල්ලාගේ නම කිවුවේ අහිංසක විදිහට හිතා වෙලා...ලයිට් ඔෆ් කරලා තිබුනත් හද එලිය හින්ද ම තේහා ගේ හිතාට එහ් මුනේ හැගීම් ආයුශ් හරි අපුරුවට දැක්කා... කොල්ලාගේ හිතට තනිකර ම දැනුනේ දරා ගන්න බැරි හින්දරක්....

" තේහා...මට...කියන්න දෙයක් තියනවා..."

කොල්ලා කතා කරේ උගුරෙන් වගේ..පිටවෙන වචනෙන් පිටකරගන්න කොල්ලා පුදුම වෙහෙසක් දුන්නා...

" මත් හෙට යනවා තේහා..."

කොල්ලා කිවුවේ තේහා ගේ මුත දිහා ම බලාගෙන...එහ් මුනේ හැගීම් එකින් එක පසුවේ ගැබුරුම තැන සටහන් කරගෙන...

"මත් දන්නවා ආයුශ්..."

කෙල්ල හිතේ දුක හංගගෙන ලාවට හිතා වෙලා කිව්වා...

" මත් ගියාම.....තනියම ඔයා..... "

ආයුශ් අද හරියට හැගීම් බර වෙලා...ඊටත් වඩා කොල්ලා කතා කරන්නේ මැරිලා ඉපදිලා වගේ... මේ තරම් දවසක් තේහා ට තමන් මොන තරම් වද දුන්නත් කොල්ලා මේ කතා කරන්නේ තේහා ට මේ තරම් දවසක් ඇස් දෙක වගේ බලාගන්න ගාතට...

ඒත් ආයුශ් ගේ මේ හැගීම් බර වචන ලග කෙල්ලට සීමාවක් නැතුව ම තමන් ගේ හැගීම් පාලනය කරගන්න බැරි උනා....ආයුශ් ගේ මේ වචන කෙල්ලට ආයුශ් එක්ක කතා කරන්න තියන බය තැත්තට ම තැනි කරලා දද්දි කෙල්ල කතා කරේ හිතට දැනුන හැම වචනයක් ම පිට කරලා...

" අම්මා ඉන්නවනේ ආයුශ්...ඔයා පරිස්සමට ගිහිත් එන්න.... "

" තේ..හා.... "

කොල්ලා පිටතට ඇසෙන තැසෙන තරමට කෙල්ලගේ නම කියලා සම්පූර්ණයෙන් ම කෙල්ල දිහාට හැරුනේ කෙල්ලගේ මුත දිහා ම බලාගෙන...

" ආ..යු...ශ්... "

ඒත් කොල්ලා ඊලගට කෙල්ලගෙන් ඇහුවේ කෙල්ල හිතෙකින් වත් නොහිතපු දෙයක්...

" එද සරණී මොනවද කිවුවේ..."

" මො...කු...ත්...තැ...ආ...යු...ශ්..."

කෙල්ල කිවුවේ වෙවුලමින්... ඒත් ආයුශ් තරහා ගන්නවා වෙනුවට අද ආයුශ් ගේ හැම වචනයක් ම පුදුම තරම් සන්සුන් උනා...

" රුමි එකේ දොරත් වහගෙන... මොකුත් ම කිවුවේ තැද්ද..."

" තැ...ආ...යු...ශ්...ස...ර...ණී...."

කෙල්ල ඊලග වචන ටික කියන්න කලින් ම කොල්ලා එත් සැතීන් ම කෙල්ලගේ කටට තමන් ගේ ඇඟිල්ලක් තියලා මොකුත් කියන්න එපා කියලා ඉඟි කරේ කොල්ලගේ හුස්ම පවා වේගවත් වෙද්දි...මේ තරම් වෙලා සන්සුන් ව හිටපු කොල්ල නේහා ගේ අත්තිම වචන ටික එක්ක පරන ආයුශ් ම වෙනත තත්පර ගාතක් වත් ගියේ තැ...ඒත් වෙනසකට තිබ්බේ කොල්ලාගේ හිතේ අද තරහා විතරක් තෙමෙයි ..දුකත් එහ් තරමට ම තිබුන එක...

කොල්ලා දෙපාරක් නොහිතම කෙල්ලව ඇදේ පෙරලලා කෙල්ලගේ ඇග උඩට ආවේ දුක එක්ක ආව තරහා තියා ම වේගෙන් හුස්ම ගනිමින්... කෙල්ල උන්නේ දියෙන් ගොඩ දපු මාලුවෙක් වගේ ගැහි ගැහි...

" ආ...යු...ශ්..."

" කට වහපත් නේහා... උබ...උබ හිතන්නේ...මත්... මත්...මෝඩයෙක් කියල ද.... "

" අතේ ආයුශ් මගෙ ඇග උඩින්...අසින්..."

" ඡ...ඡ...කට වහපත්...උබලා හැමෝට ම මාව සෙල්ලම් බඩුවක්....උබ දත් තැ නේහා...මත්...විදවපු තරම්... උබ...උබ හිතනවා ඇති මත් තිරිසනෙක් කියලා...ඔව්...මත් තිරිසනෙක්.....මත්....තිරිසනෙක්..... "

ආයුශ් තරහින් වගේ ම ඇස් අගිත්වැටෙන කදුලු තද කරන් කිවුවේ නේහා ව තවත් තද කරලා අල්ලගෙන..කෙල්ලගේ හුස්මත් දූතෙන තරමට ම ලත් කරගෙන....

" හැබැයි.... මගෙ ගැනිට ඇස් දෙකක් ඕත් තැ... උබට තේරුනා ද ... "

ආයුශ් කෙල්ලගේ කම්මුලකින් අත තියලා කිවුවේ බිදුනු කටහඬින්... කෙල්ල උන්නේ ගොලු වෙලා...වචනයක් වත් කතා කරගන්න බැරුව...

" කියපත්...උබට තේරුනා ද...."

ආයුශ් හැඩුම් ස්වරයකින් කියද්දී තේහා ඔළුව හෙල්ලවේ ඔව් කියන්න... කෙල්ලගේ එහ් ප්‍රතිචාරේ එක්ක කොල්ලගේ මුතට ආවේ හිතාවක්...එහ් හිතාව එක්ක ම තද කරන් හිටපු කදුලුත් නිමක් නැතුව ගලන් යන්න ගන්නා...ඊලග තත්පරේ ජීවිතේ පලවෙති වතාවට කොල්ලා අඩාගෙන ම කෙල්ලගේ පපුවට මුත තද කරගන්නේ වෙන කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරුව කෙල්ල පුදුම විදිහට ගැහෙද්දී...

" කියපන් තේහා...උබට මොනාද ඔති...අද මගෙන් ඔත දෙයක් ඉල්ලපන්...ඔතිම දෙයක්...."

ආයුශ් කෙල්ලගේ පපුවට තවත් මුත තද කරලා කිවුවේ ඉති බිදුම් අතරින්...කෙල්ල උන්නේ දරා ගන්න බැරි වේදනාවකින් එහ් හඩට ඇහුම්කම් දිදී...

" ම...ට...මො..කු..ත්...එ...පා...ආ...යු...ශ්..."

කෙල්ල කිවුවේ වෙවුලන කටහඬින්...මේ වෙද්දී කෙල්ලගේ ඇස් වලටත් කදුලු උතලා තිබුනේ...එහ් වෙනද යක්ශාවේශ වෙලා ඉන්න ආයුශ් ගේ මේ හැඩුම් දරාගන්න බැරුව...

" මට පොරොන්දු වෙයන් තේහා...මත් ගියාම අරුත් එක්ක එකතු වෙලා මේ ඇස් දෙක සනීප කරගන් නෑ කියලා...මට පොරොන්දු වෙයන්....උන් ඔක්කොම හදන්නේ ආයෙත් මාව පිස්සෙක් කරන්න...."

ආයුශ් තේහා ගේ අත තමන් ගේ ඔළුවෙන් තියලා කිවුවේ කෙල්ල වචනයක්වත් කතා කරගන්න බැරුව ගැහෙද්දී...

කළුවර විතරක් පේන මේ ඇස් දෙකෙන් මුලු ලෝකෙම දකින්න කෙල්ල හීන මවපු හැටි...එහ් හීන හරි අභිසකසි.... ඒත්..ආයුශ් ගේ මේ හැගීම්...මේ කදුලු...එහ් හීන හැම එකක් ම යට කරලා දන්න මේ කදුලු වලට පුළුවන් උතා...

" මත් පොරොන්දු වෙනවා ආයුශ්... "

කෙල්ල කිවුවේ හීන ගලක් කරගෙන... තේහා ගේ එහ් වචන එක්ක කොල්ලා සුසුමකුත් එක්ක කෙල්ලගේ පපුවෙන් මුත ඉවතට ගන්නේ කෙල්ලගේ ඇග උඩිනුත් අසින් වෙන ගමන්...මේ තරම් වෙලා ආයුශ් ගේ ඇගට හිර වෙලා හිටපු කෙල්ල දිග හුස්මක් ගන්නේ පුදුම අපහසුවකින්...

කොල්ල කෙල්ල දිහා මොහොතක් බලන් ඉඳලා ආයෙත් කෙල්ලගේ ඔළුවෙන් තමන් ගේ අත තිබ්බේ කෙල්ලගේ අජීවි ඇස් දෙක දිහා ම බලාගෙන...

" මට දැන් හැගීම් නෑ තේහා...උන් මාව පිස්සෙක් කරා...ඒත් උබ...උබේ අභිසකකම් ආයෙත් මාව පරන ආයුශ් කරනවා...ඒත් වැරදිලාවත් එහෙම වෙන්න දෙන්න එපා..එහෙම උතොත්.... මාව මේ පාර මැරිලම යයි .. උබ මේ ලෝකේ දකින්න ඕන් නෑ තේහා...මත් උබට වද දෙයි...උබට බනියි..කෑ ගහයි...උබට ජීවිතේම එපා කරවයි..හැබැයි වෙන එකෙක්ටවත් උබට

අතක් වත් නියත්ත දෙත් තැ.... මගෙ ජීවිතේ දීලා හරි උබට රැක ගන්නවා... තේරුනාද උබට ..මේ තිරිසනාට විතරයි උබට වද දෙන්න පුළුවන්...අනිත් එකෙක්ටවත් උබට සීරීමක්වත් කරන්න දෙත් තැ.... "

ආයුශ් කෙල්ලගේ ඔළුව සීරුවට අත ගාලා කියද්දී කෙල්ල කරේ ගැහි ගැහීම ඔල්ලුව හොල්ලපු එක...

" හැබැයි...උබ...මට මේ උත පොරොන්දු ව කැඩුවොත්...මේ ආයුශ්...ජීවත් වෙන එකක් තැ...එක තත්පරයක් වත්...එහ් වගේ ම එහ් උබෙන් අත්තිම දවස...තේරුනාද උබට..."

කෙල්ලගේ ඔළුව සීරුවට අත ගාමින් හිටපු අතම අරන් කෙල්ලගේ කම්මුල් දෙක රතු වෙන තරමට ම මිරිකලා ආයුශ් තප්ප්නය කරේ කෙල්ල ඇස් දෙකේ කදුළු පුරවගෙන ම ඔව් කියන්න ආයෙත් පාරක් ඔළුව හොල්ලද්දී...

කොල්ලා එහ් ප්‍රතිචාරය එක්ක කෙල්ලගේ මුවින් අත ඉවතට ගත්තේ හිත යම් තරමකට සන්සුන් කරගෙන...

" මත් ගිහින් එතකම්...පරිස්සමට හිටපත්.... එහ් වගේම උබට පුංචි සීරීමක් වත් වෙන්න බැ...තේරුනා ද... මතක නියාගනිත් තේහා...මේ ආයුශ්...මේ තිරිසනා...උබට වද දෙන මේ තිරිසනා...ජීවත් වෙන්නෙත් උබ හින්දා කියලා...උබ තැනි උනොත් මේ ආයුශ් ජීවත් වෙන එකක් තැ...මත් කිවුවේ උබට ඇස් දෙක එපා කියලා.... හැබැයි උබට ඕනි...මට වද දෙන්නයි මට සැතසෙන්නයි මට උබට ඕනි...උබට තේරුනාද..."

වෙන කිසි දෙයක් දශමයක් වත් නොතේරුනත් හාපැටියෙක් වගේ ගැහි ගැහි හිටපු කෙල්ල ආසිශ් ගේ විටක ආදරේ විටෙක තරහා විටෙක කදුළු...මේ හැම හැගීමක් අතරෙම අභිසක විදිහට ඔළුව හොල්ලලා තේරුනා කියපු එක විතරමයි කරේ...

" එහෙනම් දැන් නිදා ගන්න.."

ආයුශ් ආයෙම පාරක් කෙල්ලගේ ඔළුවට අත නියලා කියද්දී කෙල්ල කරේ ඒකටත් ඔළුව හොල්ලපු එක...

තාමත් කෙල්ලගේ පපුවේ කොල්ලගේ උනුහුම... එහ් පපුව පිටතට ඇහෙන තරමට ම ගැහෙනවා.....මේ හැගීම් ජීවිතේ පලවෙනි වතාවට මේ විදිහට අවසන් වෙද්දී එහ් හැම හැගීමක් ම කෙල්ලගේ හිතේ ගැබුරෙම සටහන් උනේ අද ආයුශ් ගේ මේ වචන මේ පොරොන්දුව කවදවත් ම අමතක නොවෙන විදිහට හිතේ ගැබුරුම තැන සටහන් කරගෙන....

ආයුශ් ට තමන් ගැන ම තරහක් පිළිතුලක් දැනුනත් කොල්ලා එහ් හැම හැගීමක් ම යටපත් කරගෙන ඇස් දෙක පියා ගත්තේ තේහා දුන්න පොරොන්දුව නිසා ම කොල්ලගේ හිතට යම් තරමක සහනයක් දැනෙද්දී...පහුවද දවස ගෙවිලා ගියේ ඊයේ රෑ උන සිදුවීම ත් එක්ක ම

තේනා ගේ හින පුදුම විදිහට පාරලා...කෙල්ලට ගෙවුන හැම තත්පරේක ම ආයුශ් රියේ රැකිවු ව දේවල් මතක් වෙන්න ගන්නා...රිටත් වඩා කෙල්ලගේ හින පැරුවේ අදිත් ගෙවෙන මාසයක් පුරාවට ආයෙත් ආයුශ් ව දකින්නවත් වෙන් නෑ තේද කියලා හිතෙද්දි...

කෙල්ල හවස් වෙනකම්ම ඇදේ කෙලවරක වාඩි වෙලා කල්පතා කරපු එක විතරමයි කරේ...ආයුශ් කෙල්ලගේ හැසිරීම් දිහා බලන් හිටියත් කොල්ලා එක වචනයක් වත් කෙල්ල එක්ක කතා කරන්න ගියේ නෑ....

පායා අරන් යන බැග් එකත් ලැස්ති කරලා රුමි එකට ආවේ කෙල්ල එක්ක ටිකක් කතා කරන්න... ආයුශ් රුමි එකෙන් එලියට ආවේ දෙන්නට තිදහසේ කතා කරන්න ඉඩ දීලා...මොකද කොල්ලා දැනත් හිටියා කෙල්ලට පායා අද යන එක ලොකු දුකක් කියලා...මේ වෙලාවෙන් කෙල්ලට තපුරු කම් කරන්න තරම් නම් කොල්ලගේ හින දරුණු උතේ නෑ...

ආයුශ් රුමි එකෙන් එලියට ගියාට පස්සේ පායා ඇවිත් කෙල්ලගේ ලගින් ම ඇදේ වාඩි උතා... රිලගට කෙල්ලගේ අත අරන් තමන් ගේ ඔඩොක්කුවෙන් තියා ගන්නා...

" න...෧...හි..."

පායා ගේ එක ස්පර්ශයෙන් ම කෙල්ලට අදහ ගන්න තේනා කිවුවේ මැලට්ලා තිබුන මුතට අහිංසක හිතාවක් අරන්...

" දුකයි ද..."

" ඔයා යනවට ද පැටියෝ...හම්මි...ඔව්...ගොඩක්...."

" මටත් වඩා අසියා යන එකට දුකයි තේද අක්කිට..."

පායා ගේ එහ් ප්‍රශ්නට කෙල්ල අහිංසක විදිහට හිතා උන එක විතරමයි කරේ... පායා කෙල්ලගේ ඔලුව අත ගාලා කෙල්ලගේ ඉත වටේ ට අතක් යැවුවා තව ටිකක් ලත් කර ගන්නා...

" අසියා ඉක්මනට මගෙ අක්කිව බලන්න එයි..එතකම් අම්මයි තාත්තියි එක්ක පරිස්සමට ඉන්න මගෙ අක්කි.... "

" ඔයත් පරිස්සමට ගිහින් එන්න පැටියෝ.."

තේනා කෙල්ල ගේ අත් දෙකෙන් ම අල්ලගෙන කිවුවේ ඇස් වලින් වැටෙන්න හදන කදුලු ආයාසයෙන් ම පාලනය කරගෙන... පායා නම් මේ වෙද්දි ත් අඩලා හිටියේ...කෙල්ල කරේ අඩත් නැතුව ඉන්න උත්සාහ කරන තේනා ව තුරුල් කරන් අඩපු එක... තේනා ත් ඇති වෙන්න ම ඇඩුවේ පායා ට තේනා නොසැහෙන්න ආදරේ කරපු හින්දා... ආයුශ් ආයෙම රුමි එකට එන අඩි සද්දෙටයි දෙන්න ම ඇස් වල කදුලු පිහද ගන්නේ...එත් ආයුශ් නම් එහ් බව

හොදට ම දැක්කා..ඒකමයි කොල්ලා රුමි එකේ දොර ලගට ඇවිත් ආයෙම පහලට යන්න හැරුනේ... ඒත් පායා කොල්ලව නතර කරා...

" අයියා...ඔහොම ඉන්න...තව පැය තුනයි තියෙන්නේ අපිට මෙහෙත් යන්න...තව ටිකකින් එයාපෙර්ටර් එකටත් යන්න ඕනි..ඔයා අක්කි එක්ක ඉන්න අන්තිම විනාඩි ගාන.... මත් යන්නම් අයියා..ඔයාලා කතා කරන්න....මත් යනවා සුදු අක්කි... "

පායා කෙල්ලගේ කම්මුලක් කිස් කරලා නේහා මොකුත් කියන්න කලින් ම රුමි එකෙන් ගියේ අඩාගෙන ම...ආයුග් නමත් ගේ තගි පහලට යනකම්ම රුමි එකේ දොර ලගට වෙලා බලන් ඉදලා ඊලගට රුමි එකේ දොර වහලා කෙලින් ම හැරුනේ නේහා දිහාට...

කෙල්ල උන්නේ අත් දෙකෙන් ම කදුළු පිහදන ගමන්...කොල්ලා අඩියෙන් අඩිය කෙල්ල ලගට එනවා කෙල්ලට දැනුන හින්දා ම කෙල්ලගේ කදුළු ආයෙන් අලුත් වෙන්න ගන්නා.... කොල්ලා කෙල්ල ලගින් ම ඇදේ එහා පැත්තෙන් වාඩි උනේ සුසුමකුත් පිට කරමින්....

ඒත් දෙන්නා අතර ම විනාඩි දෙක තුනක් යනකම් තිබුනේ ලොකු නිහඩතාවක්...එහි නිහඩතාව එක්ක කෙල්ලට දැනුන තනිකම දෙගුන නෙගුන උනා.... කොල්ලා නම් එහි විනාඩි ගාන කෙල්ලගේ මුහුණ දිහා බලන් උන්නු එක කරේ...නේහා ට එහි කිසි දෙයක් නොපෙනෙන හින්දා ම කෙල්ල හිතුවේ කොල්ලා කල්පනා කරනවා කියලා...

ටික වෙලාවක් එහෙම ඉදලා කොල්ලා ඉදන් හිටපු තැනින් තව ටිකක් නේහා ට ලත් උනා..කෙල්ලගේ හිත ගැස්සුන් තැනුව ම නෙමෙයි...ඒත් කෙල්ල උන්නේ ආයුග් ගෙන් වචනයක් බලාපොරොත්තුවෙන්...එහි වචනේ මොන වගේ එකක් උනත් කොච්චර හිත රිද්දන එකක් උනත් කෙල්ල බලන් උන්නේ සතුටින් බාර ගන්න...

" නේ..හා... "

කොල්ලා පුදුම විදිහට හැගීම් බරව කෙල්ලගේ තම කියද්දි කෙල්ලගේ කම්මුල් දිගේ කදුළු ගලන් යන්න ගත්තේ මේ ආදරීය වචන ආයුග් ගේ කටින් ඇහෙද්දි දරාගන්න බැරි නිසා...

කොල්ලා කෙල්ලගේ කම්මුල් දිගේ වැටෙන කදුළු නමත් ගේ අත් දෙකෙන් ම පිහදන්නේ කෙල්ලට දැනෙන නොදැනෙන තරමට සියුම් ව ස්පශ් කරලා...

" අඩන්න එපා ...මත් ඉක්මනට එනවා...ආයෙන් උබට ගහන්න...වද දෙන්න...උබව පත පිටින් මරන්න..."

ආයුග් එහි වචන ටික කිවුවේ ඉකි බිදුම් අතරින්..කෙල්ලගේ කම්මුල් සියුම් ව අත ගාලා....එහි කටහඩ පුදුම විදිහට දුට්ටලයි...කෙල්ලට ඉකි ගැහුනේ දුක දරා ගන්න ම බැරි තැන....එහි තත්පරේම කොල්ලා කරේ කෙල්ලව ඇදලා අරන් තමන් ගේ පපුවට තුරුල් කරගන්න එක.....

කෙල්ලගේ පපුව ගැස්සුනත් කෙල්ලට ආයුශ් ගේ පපුවෙන් මිඳෙන්න උවමනාවක් තිබුනේ නෑ.... කෙල්ලට එහි පපුව මැදදි දැනුනේ කවදවත් නොවිත්ද සැතපීමක්... ඒත් විනාඩි 5ක් යන්නත් කලින් කොල්ලා කෙල්ලට තමන් ගේ පපුවෙන් ඇත් කරා...

" නේහා... උබට මත් ඊයේ කිවුව ඒවා හොඳට මතකයි නේද...මට උන පොරොන්දු කඩත් නෑ නේද..."

ආයුශ් ඇහුවේ තරහින් උතත් එහි තරහා මවාගන්න එකක් කියලා කෙල්ලට දැනුනේ එහි වචන අතරින් කොල්ලගේ ඉකිබිදුම් ඇහුන නිසා...

කෙල්ල ඔව් කියන්න ඔලුව හෙල්ලුවා...

" එහි පොරොන්දුව උබ කැඩුවොත්....මේ ආයුශ් ආයේ තැගිට්ටවන්න බැරි තරමට විනාශ වෙලා යයි නේහා...."

ආයුශ් සුසුමක් හෙලලා කියද්දි කෙල්ලට තවත් කතා නොකර ඉන්න බැරි උතා... කෙල්ල අමාරුවෙන් වචන අහුල ගත්තේ පුදුම වෙහෙසක් දීලා...

" මත් පොරොන්දු කඩ කරත් නෑ ආයුශ්..."

නේහා අහිංසක විදිහට කිවුවත් කොල්ලා කරේ කෙල්ලගේ කට මිරිකලා අල්ලා ගන්න එක...

" කැඩුවොත්...එහි උබ ජීවත් වෙන අත්තිම දවස... උබ විතරක් නෙමෙයි...මාත්... වරෙන්..."

ආයුශ් පුදුම තරම් ආවේගයෙන් කියලා කෙල්ලගේ අතින් ඇදගෙන ම තැගිට්ටේ ලැස්ති කරලා තිබුන බැග් එකත් අතට අරත්...

" ආ..යු...ශ්..."

එක පාර ම වෙනස් වෙන ආයුශ් ගේ මේ හැගීම් වලට කෙල්ල දැන් හුරු වෙලා උන්නත් කෙල්ල කතා කරේ පුදුම දුකකින්...

" මට අහන්න ඕත් නෑ නේහා...මත් එතකම් මත් කිවුව හැම දේම ඔලුවේ නියාගෙන පරිස්සමට හිටපත්...එව්වරයි වෙන්න ඕන.... මත් ඉක්මනට එනවා..."

ආයුශ් කෙල්ල කියන්න ගියපු දේ වලක්වලා කිවුවේ සුපුරුදු දැඩි ස්වරයෙන්...ඊලගට කෙල්ලගෙන් අතින් අල්ලගෙන පහලට ගියා...පහලට යද්දි ත් තංගින් අම්මත් තාත්තා ත් එයාපෙර්ට්ට් එකට යන්න ලැස්ති වෙලයි උන්නේ... දෙන්නා එනවා දකිද්දි ම ආයුශ් ගේ අම්මගෙ මුතට ආවේ දරාගන්න බැරි දුකක්...

" දුව ව අපි බලාගන්නවා පුතා...ගොඩක් හොඳට...මේ මගේ දුවනේ...පුතා පරිස්සමට ගිහින එන්න...."

අම්මා කිවුවේ කොල්ලගේ ඔහුට අත ගාලා..කොල්ලා අම්මගෙන් තාත්තාගෙන් ආශිවරාදේ අරන් තවත්තලා තිබුන වැන් එකට තැංගේ කෙල්ලටත් එහ් ලගින් ම වාඩි කරවලා... එයාපෙර්ටර් එකට යන අතරතුර මලීග් කොල්ලට කෝල් එකක් දුන්නේ සරණි වගේ ම මලීග් දෙන්නත් කොල්ලට බලන්න එයාපෙර්ටර් එකට එන ගමන් කියලා කියමින්...

එයාපෙර්ටර් එකට යද්දි මලීග් වගේ ම සරණි ත් ඇවිත් හිටියා...කොල්ලා දෙන්නට ම හග් කරලා මලීග් ව අම්මගෙනුත් තාත්තාගෙනුත් ටිකක් ඇතට එක්ක ගියේ සරණි ටත් එන්න කියලා අතින් ඉගි කරලා...

" ආයුග්...ඇයි මවත්..."

මලීග් ඇහුවේ කොල්ලා කරන්න යන දේ හිතා ගන්න බැරුව ...

" මලීග්...උබ මට මගේ සහෝදරයෙක් ගාතයි... සරණි එතකොට උබ...උබත් එහෙමයි...අපි පොඩි කාලේ ඉදන් හැදුනේ එකට...එහ් යාලු කම අඩිගටත් හිතේ කොතක හරි තියෙයිනම් මත් ගියාට පස්සේ මත් අකමැති දේවල් නොකර හිටපත්...උබ දන්නවා මවත් මත් මොකක් ගැනද කියන්නේ කියලා...ප්ලීස් මවත්... මට මාව තැනි කරවන්න හදන්න එපා... "

ආයුග් කිවුව වචන ටිකට මලීග් වගේ ම සරණි ත් මොහොතකට මුතෙන් මුත බලාගන්නා... ඊලගට කොල්ලා ආයුග් ගේ උරහිසෙන් අත තිබ්බේ හිතාවකුත් එක්ක...

" පරිස්සමින් ගිහින වරෙන් මවත්..."

කොල්ලා කිවුව කිසි දේකට පිළිතුරු නොදී මලීග් එහෙම කියද්දි තම කොල්ලගේ ඉවසීමේ සීමාව බිංදුවට ම වැටුනා....

" හැබැයි මලීග්...උබ ඔය වැඩේ කරලා තිබ්බොත්...මත් ඒකිව මරනවා..අම්මපා මරනවා මලීග්... මත් උබලා දෙන්නා ඉතුරු කරන්නෙන් තැ.... "

ආයුග් ඇස් දෙකත් රතු කරන් තරහින් පුපුරමින් කියද්දි සරණි මලීග් ගේ පිටට මුවා වුනේ කොල්ලගේ මුත බලන්නත් බැරි තරමට බය හිතන හින්දා... ඒත් මලීග් තම හිටියේ පුදුම සංසුන්ව...

" ආයුග්..රිලැක්ස් මවත්... උබ ඔය හිතන කිසි දෙයක් වෙන් තැ...ප්ලොම්ස්....උබ පරිස්සමින් ගිහින වරෙන්... "

මලීග් එහෙම කියද්දි කොල්ලගේ හිතට දැනුනේ පුදුම සැතපීමක්..කොල්ලා සුසුමක් පිට කරලා මලීග් ගේ මුත දිහා බැලුවේ ලාවට හිතාවකුත් එක්ක...

" තැන්ස් මවත්..."

ආයුශ් එහෙම කියලා ආයෙත් අම්මලා ලගට ආවේ මලීශ් වගේ ම සරණී උන් තැන ම ඉදන් ලොකු කල්පතාවකට වැටෙද්දි...

ආයුශ් අම්මට තාත්තට වගේම නේහා ටත් සමු දීලා පායා එක්ක ඇතුලට යද්දි කෙල්ල ඇස් දෙකේ කදුළු පුරවගෙන ම ආයුශ් ගේ අම්මගේ උරහිසට ඔලුව තියාගන්නා

මලීශ් වගේ ම සරණී ත් ආයුශ් යන දිහා බලන් උන්නේ ගල් ගැහිලා ..ආයුශ් නොපෙනෙන්න ම ගියාට පස්සේ සරණී මලීශ් දිහාට හැරුනේ මලීශ් ආයුශ් ට කිවුව දේවල් ඇත්තට ම කිවුව දේවල් ද කියලා සැක හිතූන නිසා....

" අපේ ප්ලැන් එක වෙනස් කරා ද මලීශ්....ඔයා ආයුශ් ට කිවුව ඒවා ඇත්තද..එතකොට අපි අර කෙල්ලට සනීප කරගත් තැද්ද..දෙසියනෙන් මලීශ්...ඔයා හොඳට ම දන්නවා ආයුශ් ගේ හැටි...ඒක රග පෑමක් ...ආයුශ් හදන්නේ එයා එතකම් නේහා ව සනීප කරගත් තැනි වෙන්න අපේ හිත් රවට්ටන්න... එතකොට...එතකොට අපි ආයුශ් පව් කියලා හිතලා අර කෙල්ල ව සනීප කරගත් තැනේ....දෙසියනේ...ඔයාට ඒක තේරෙත් තැද්ද මලීශ්...ආයුශ්...ආයුශ් රග පෑමක් කරන්නේ එයා කපටිසි....."

සරණී කිවුවේ මලීශ් දිහා ම බලාගෙන...එක හුස්මක් වත් නොගෙන වේගෙන් ම කියවමින්.....

ඒත් මලීශ් ගෙන් ලැබුනේ සරණී කියටවත් බලාපොරොත්තු නොවූන පිළිතුරක්...." අපේ කැමැත්ත විතරක් තිබ්ලා මදි...ඒකට නේහා ත් කැමති වෙන්න ඕනි සරණී.... "

" මොකක්...මොකක් ද එහ් කතාවේ තේරුම...එහ් කෙල්ල කැමති..."

" එහ් මිට දවස් දෙක තුනකට කලින් තෙහ් සරණී...දෑත් තත්වේ වෙනස්...."

මලීශ් කිවුවේ නේහා දිහා බලලා සුසුමකුත් හෙලලා...සරණී මොහොතක් නේහා දිහන් මලීශ් දිහන් බලන් ඉඳලා ආයේම මලීශ් දිහාට හැරුනේ මුනේ හිතාවක්වත් තැනුව...

" ඔයා කියන්නේ ආයුශ් අපේ වගේ ම අර කෙල්ලගෙන් ඔලුව අවුල් කරන්න ඇති කියල ද..."

මලීශ් ඔලුව හෙල්ලුවේ ඔව් කියන්න..ඊට පස්සේ ගෙවුනේ විනාඩි දෙක තුනක තිහඩියාවක්...

දෙන්න ම බලන් උන්නේ ආයුශ්ගේ අම්මගේ උරහිසේ ඔලුව තියන් අඩන නේහා දිහා ..

" ඔයා හිතන්නේ නේහා...නේහා ආයුශ් ට ආදරේ කරනවා කියල ද..."

අත්තිමට සරණි හඬ අවදි කරේ බිඳුනු ස්වරයෙන්..

" මත් එහෙම කියන් නැ...හැබැයි නේහා ගේ හිතේ ඔයා මත් ඉන්න තැනට වඩා ආයුශ් ඉස්සරහින් ඉන්නවා... "

" ම...ලී...ශ්.. "

" ඔව් සරණි...ඒක තමයි ඇත්ත.....පුළුවන්තම බලන්න කෙල්ලගේ හිත වෙනස් කරන්න...මේ නේහා ගේ ඇස් දෙක සනීප කරගන්න ලැබෙන අත්තිම වාත්ස් එක වෙන්තන් බැරි නැ....නේහා ට ටිකක් තේරුම් කරන්න බලන්න...අපිට තේරුම් කර කර ඉන්නන් ලොකු කාලයක් නැ සරණි..ඉක්මනට treatment පටන් ගන්න ඕනි... "

" හරි මලීශ්...මත්...මත් හෙට උදේ වෙද්දි නේහා ව කොහොම හරි කැමති කර ගන්නමි...මත් අද ආන්ටිලා එක්ක යනවා...ගිහින් නේහා එක්ක ම ඉඳලා තේරුම් කරනවා...මත් ආයුශ් ගේ කපටිකම් වලට අර අහිංසක කෙල්ලට අහු වෙන්න දෙන් නැ.... "

සරණි කිවුවේ ආයුශ් ගැන උපන් තරහින් මුළු මුතම රතු කරන්... මලීශ් තම උත්තේ හැමදම වගේ අදත් සන්සුන් ව...

" ඔයා නේහා ව කැමති කරගන්න බලන්න..හැබැයි...ආයුශ් ට මොකුත් කියන්න එපා... ඌ ඉන්නේ අපි කවුරුත් නොදන්න ලොකු ප්‍රශ්නෙක... "

" අතේ මලීශ් මේ....අපි නොදන්න එයාගේ ප්‍රශ්න මොනාද...අනික පුංචි කාලේ ඉදන් එකට හිටපු අපිට එයාගේ ප්‍රශ්න හංගනවා නම් එහ් යාළුකමේ ඇති වැඩේ මොකක් ද.... "

" අමතක කරන්න එපා සරණි..ආයුශ් ඉස්සර කවුද කියලා... අපි තුන් දෙනා එද කැඩුන් තැත්තමි අද ආයුශ් ට මෙහෙම වෙන් නැ...ඌ අපෙන් ඇත් උනේ ඊට පස්සේ.... "

" ඉතින් මලීශ්,එහෙම නොකර පුළුවන්ද...ඔයා මෙඬිකල් කොලේඒ යන් නැද්ද...ඉගෙන ගත් නැද්ද..මාත් හැමදම මෙහෙම ඉන්නද...ආයුශ්...එයන් එහෙම ඉන්නද... "

" ඉතඟ්... මත් එහෙම කිව්වද..ඔව්.ඉස්සර වගේ ඉන්න බැ...ඒක ඇත්ත...මත් කිවුවේ ඒකෙන් අපි නොහිතපු විදිහට ඌ අපෙන් ඇත් උතා කියලා... "

" හරි.....දුන් මට මොකක් ද කරන්න කියන්නේ..."

" නේහා ව කැමති කරගන්න... ආයුශ් ට බහින්න එපා...එව්වරයි... "

මලීශ් ගේ එහ් වචන එක්ක කෙල්ල මලීශ් උත්තු නැතින් නේහා ලගට ගියේ මලීශ් ට ගස්සලා...ඒත් කොල්ලා උත්තේ ඉස්සර මතක අස්සේ හිරවෙලා...

සරණී තේනා ලගට ඇවිත් කෙල්ලගේ අතින් අල්ල ගත්තේ තේනා ගේ හිතට යාන්තමට සතුටක් දැනෙද්දී...ඒත් සරණී කෙල්ලගේ ඔලුව අත ගතවත් එක්කම ආයෙම කෙල්ලට ඇඩුනේ ආයුශ් ව මතක් වෙලා....

" අඩන්න එපා කෙල්ලේ...අපි ගෙදර ගිහින් කතා කරපු...මාත් එන්නද ආත්ටි අද.."

කෙල්ල තේනා දිනා බලලා ආදරෙන් කියල ආයුශ්ගේ අම්මා දිනා බැලුවේ අවසර පතමින්...

" අතේ එන්න දූ..ඕක අහන්න දෙයක් ද..තේනා දූ එක්කම ඉන්න පුළුවන් තෙහ්.."

ආයුශ් ගේ අම්මා එහෙම කියද්දී කෙල්ල හා කියන්න ඔලුව හෙල්ලවා...මලිග් හැමෝට ම සමුදීලා එයාගේ වාහනේට නැංගා... සරණී ආයුශ් ගේ අම්මයි තාත්තා යි තේනා යි එක්ක ආයුශ් ගේවෙ ගෙදරට ආවා...

කෙල්ල කදුළු කම්මුල් දිගේ වේලිලා තියන ඔහේ බලා ගත්තු අත බලන් ඉන්න තේනා ව රුමි එකට එක්කත් ආවේ කෙල්ල දිනා පුදුම දුකින් බලලා...

" තේනා... වොග් එකක් දගන්නකෝ කෙල්ලේ....ඔහොම ඉද්දි මටත් දුකයි..."

කෙල්ල සරණී කිවුව දේ ගාතකටවත් නොගෙන සරණී ගේ උරහිසට ඔලුව තියා ගත්තේ කෙල්ලගේ මුවින් සිහින් ඉකියක් ඉටවෙද්දී... ඒත් සරණී කෙල්ලට සතසතවා වෙනුවට කරේ කෙල්ලට තවත් පාරපු එක....

" ඔයා ඔහොම ඇඩුවට ආයුශ් දැන් හොදට හිතාවෙව් ඇති...එහෙ ගිහිනුත් එක එක ගැනු එක්ක තිද ගන්න යයි ද දන් නැ.... අනික තේනා..ඔයාට ඔව්වර වද දුන්න එකෙක් හින්දා අඩන්න ඔයාට පිස්සුද..ඇත්තට ම පිස්සු හැදිගෙන එනවද..."

සරණී ගේ එහ් වචන එක්ක තේනා සරණී ගේ උරහිසෙන් තමන් ගේ ඔලුව ගත්තේ විදුලි වෙගෙන්... කෙල්ලගේ මුත රතු උතේ සරණී කිවුව දේවල් දරා ගන්න ම බැරි තැන..

"ආයුශ් ට ඔහොම කතා කරන්න එපා...එයා මගෙ husband...මත් කැමති තැ කවුරු ත් එයාට එහෙම කතා කරනවට..."

තේනා ගේ අභිසෙක කටහඬ වෙනුවට අද තිබුනේ කවුරුත් කවදවත් ම අහලා නැති කටහඬක්...සරණී ගල් ගැහිලා බලන් උන්නේ කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරුව.... ඒත් එහ් තත්පර දෙක තුනක් විතරයි....ආයෙත් කෙල්ල අඩන්න පටන් ගත්තේ දෝතීන් ම මුත වහගෙන....

" තේ...හා..."

" එයා වෙන අය එක්ක නිද ගන්නට එයා මගෙ husband තෙග්...මත් බලාගෙන ඉන්නවා එයා ආයෙත් ඇවිත් මට වද දෙනකම්...මට ගහනකම්...මට බනිනකම්..."

" තේ..හා..."

කෙල්ල උන්නේ පිස්සුවෙන් වගේ කියව කියව..සරණි එග් තත්පරේම ඇවිත් කෙල්ලට තුරුල් කරගන්නේ කෙල්ල අඩ අඩ ම සරණි ට තුරුල් වෙද්දි..

තේහා මේ වගේ තත්වෙක ඉද්දි ආයුග් එපා කියපු දෙයක් කියටවත් කරන් නෑ කියලා සරණි හොඳකාරවම දැනත් උන්නත් කෙල්ල උත්සාහය අත ඇරියේ තැත්තේ ආයුග් ගේ කපටිකම් වලට මේ අහිංසක කෙල්ල දුක් විදින්න ඕනි නෑ කියල හිතලා...

අද රූ කොහොම හරි කෙල්ලට ඇස් දෙක සනීප කරගන්න කැමති කරගන්නවා කියලා කෙල්ලේ හිතුවේ තාමත් තමන්ට බදාගෙන අඩන තේහා ගේ ඔලුව අත ගාන ගමන්.. කෙල්ල සාමාන්‍ය තත්වට එනකම්ම සරණි කරේ කෙල්ලගේ ඔලුව අත ගාපු එක...කෙල්ල අඩලා අඩලා හෙම්බත් වෙලා ඔලුව ඉස්සුවේ හිසෙන් දැනුන වේදනාවත් එක්ක.... සරණි කෙල්ලගේ රතු වෙලා තිබුන ඇස් දිහා බලන් උන්නේ පපුව පිටිවිලා යන තරම් වේදනාවකින්...

" සරණි...අපි නිද ගමු... "

කෙල්ල සරණි ට ඇසෙන නෑසෙන තරමට කිවුවේ කෙල්ලට කතා කරගන්නවත් බැරි තරමට කෙල්ල දුටුර්ල වෙලා උන්නු තියා...

ඒත් සරණි කෙල්ලගේ අත් දෙක තද කරලා අල්ල ගන්නේ සරණි හිතේ හිර කරන් ඉන්න දේ මේ මොහොතෙම තේහා ට කියනවා කියලා තදින්ම හිතාගෙන....

" තේහා...මට කතා කරන්න ඕනි කෙල්ලේ..."

" කියන්න සරණි...."

" අපි...අපි එදා කතා කරගන්න වැඩේට..මොකද වෙන්නේ.... "

" මොන වැඩේද... "

තේහා ඇහුවේ ගානක් නොගෙන ම....එග් ගැන මතක තියෙන්න තරම් සිහියකින් තෙමෙයි කෙල්ල හිටියේ...

" ඇ..ස්...දෙ...ක...ස...නි...ප...ක...ර...ග...න්...ත...වැ...ඩේ... "

තේහා ගේ ප්‍රතිචාරේ මොන වගේ වෙයි ද කියලා නොදන්න නිසා ම කෙල්ලගේ කටහඩ වෙවුලුවා... ඒත් කෙල්ල සාමාන්‍ය විදිහට ඉන්න උපරිම උත්සාහා කරා...

" ආයුශ් ට මත් පොරොන්දු උතා සරණි...මත් කවදවත් ඇස් දෙක සනීප කරගත් තැ කියලා.... "

කෙල්ල කිවුවේ එද එහ් මොහොතේ උන හැම සිදුවීමක් ම මතක් කරලා... පපුවට එක අතකුත් තියාගෙන...කෙල්ලට දැනුනේ මේ දැනුත් ආයුශ් ගේ උනුහුම කෙල්ලගේ පපුවට දැනෙනවා වගේ... දුක අතරින්ම මහා ලෝබ හිතෙන සතුටක් දැනුනේ ඒකමයි... ඒත් සරණි ගේ වචන කෙල්ලගේ එහ් හැගීම් තත්පර ගාතකට පමණක් සීමා කරා...

" ආයෙත් මේ වගේ වාත්ස් එකක් එන්නේ තැනි වෙත්ත පුලුවන් තේහා...ආයේ කවදවත් ම තැනි වෙත්ත පුලුවන්..ඔයාට ඔහි ජීවිත කාලෙම ඔහොම ඉන්නද.."

" කමක් තැ...මට මෙහෙම හොදයි... "

" ආයුශ් කරන්නේ රගපෑමක් නම්..."

" කමක් තැ.... "

සරණි ආයුශ් ගැන කියන හැම වචනයක් ම කෙල්ලගේ හිතට ගෙනාවේ තරහක්...සරණි ට ආයෙත් බනින්න බැරි කමට ම කෙල්ල සරණි අහන දේවල් වලට තනි වචනෙන් උත්තර දෙන්න පටන් ගන්නා....

සරණි කරේ කෙල්ල ව කැමති කරගන්න පොටක් පාදගන්න උත්සාහ කරපු එක...කොයි පැත්තෙන් හරි කෙල්ලව කැමති කරගන්නයි සරණි ට ඔහි උතේ...

" අර අහිංසක අම්මා ගැනවත් හිතන්න තේහා... "

" අම්මා හිත හදගෙන ඉන්නේ...අනික අම්මා සතුටින් ඉන්නේ..එයා හිතනවා ආයුශ් මාව හොදට බලාගන්නවා කියලා..අනික කොහොමත් මත් මෙහෙට ආවේ තැනි උතානම් ඇස් දෙක සනීප කරගන්න වෙත් තැනේ...අම්මත් එහ් අදහස අතැරගෙන ගොඩක් කල්...එයාට ඔයා හරි මලීග් හරි කිවුවොත් විතරයි එයා දන්නේ මගෙ ඇස් සනීප කරගන්න පුලුවන් කියලා....තැන්නම් අම්මා හිතන්නේ මගෙ ඇස් කවදවත් සනීප කරගන්න බෑ කියලා... එයාට කවුරුත් ඇත්ත නොකියා හිටියොත් මගෙ අම්මා ඉස්සරහටත් සතුටින් ඉදිසි....."

තේහා ගේ මේ කතා වලට සරණි ට තරහා නොගියම තෙමෙයි..ඒත් කෙල්ල පුදුම විදිහට ඉවසුවා... මේ හැම ඉවසීමක් ම තේහා වෙනුවෙන්, තේහා ගේ ඇස් දෙක වෙනුවෙන් කියලා කෙල්ලගේ බ්‍රේක් තැනි කටට එන හැම වචනයක් ම කෙල්ල ආයාසයෙන් ම ගිල ගන්නා... ආයුශ් ගේ තරක දිහට ම කියන්න ගියොත් කෙල්ල කවදවත් මේකට කැමති නොවෙන බව කෙල්ල අත්තිමට තේරුම් ගන්නා.....

" හරි... ඔයාගේ අකමැත්තෙන් අපි අම්මට කියන් නෑ නේහා... හැබැයි... මට ඔයාගෙන් දෙයක් අහන්න ඕනි... "

" මොකක් ද... "

" ආසා නැද්ද ආයුශ් ව බලන්න...ඔයා ඔය ගුටි කන්න ආසයි කියන කොල්ලව බලන්න ආසා නැද්ද... අම්මට තමි ඔයාට මතක ඇති නේහා...ඔයාට අවුරුදු 10ක් වෙනකම හොඳට ඇස් පෙනුනනේ...ඒත් ආයුශ්...එයාටත් එක පාරක් හරි දකින්න ආසා නැද්ද මිමිමිමි..... "

සරණි පුදුම විදිහට උපක්‍රමශීලී උතා... කෙල්ලගේ මේ වචන එක්ක නේහා ගේ තරහින් තිබුන මූන වෙනස් වෙද්දි සරණි ට දැනුනේ ජයග්‍රාහී සතුටක්.... කෙල්ල හරි ම පොසිත්ටි එකට ආවා කියලා කෙල්ලට දැනුනේ එතකොට...

" කියන්න නේහා...ආසා නැද්ද..."

" ආ..ස...යි....ඒ..ත්...ඒ..ත්...ම...ත්...ආ..යු...ශ්..ට..පො...රො..ත්...දු...උ...තා... "

කෙල්ල කතා කරේ වෙවුලන කටහඬින්...

" ඉතින් අපි එයාට නොකියා ඉමු.."

" එ..හ්...කි...වු..වේ.... "

" ඔයාට ඇස් පේනවා කියලා....එයාට අපි නොකියා ඉමු... එතකොට පොරොත්දුව කඩ වෙන්නෙන් නෑ.... "

" එහ් කොහොමද..මගේ ඇස් දෙක සනීප උතාම එයා දැනගන්නවනේ... "

" ඔයා ඇස් සනීප වෙලත් එයා ඉස්සරහා ඇස් පේන් නෑ වගේ රගපෑවොත්....එයා දැනගත් නෑ නේද....."

" අනේ සරණි...මට...මට...ආයුශ්ව රවට්ටන්න බෑ....."

" රවට්ටන්න තෙමෙයි කෙල්ලේ..ආයුශ් ගේ ම හොඳට..ආසා නැද්ද ඔයා අතින් ම ආයුශ් ට උයලා දෙන්න...තව එයාගේ වැඩ කරලා දෙන්න.... "

" ආසයි...ඒත් මත් මේවා කරද්දි එයා දැනගන්නවනේ..."

" ඉතින් කෙල්ලේ අපි වෙනසක් පේන් නැති වෙන්න එහෙම කරමු..."

" ඒත් අම්මා....අම්මා කියයිනෙත්.."

" අපි ආත්ට්ට කියමු...ආයුශ් ට කියන්න එපා කියලා... "

" ඒත් සරණී ...මත්...මත්...කවද වෙනකම් ආයුශ් ව මෙහෙම රවට්ටන්න ද...මට බෑ ..."

" වැඩි දවසක් තෑ කෙල්ලේ..ආයුශ් ම ඇස් දෙක සතීප කරගමු කියනකම් විතරක්....ඊට පස්සේ මලීග් ලගට තෙත් කොහොමත් එන්නේ...එතකොට...එතකොට මලීග් ආයුශ්ට නොතේරෙන්න හැමදේම කරයි...එතකොට පොරොත්දු කඩ වෙන්නෙත් තෑ..ආයුශ් ගේ හිත ඊදෙන්නෙත් තෑ...තේරුනා ද..."

සරණී පුදුම තරම් ආදරේකින් හැම වචනෙම බොහොම පැහැදිලිව කෙල්ලට කියද්දී කෙල්ල තේරුනා කියන්න ඔලුව හෙල්ලුවත් කෙල්ල උන්නේ දෙගිඩියාවෙන්...ආයුශ් ව දකින්න නියත ආසාව නිසා හරි කෙල්ලට ආයුශ් ඉස්සරහා මේ තරම් රහස්‍යමක් කරන්න තාමත් හිත ඉඩ දෙන්නේ තෑ....

" හිතන්න දෙයක් තෑ කෙල්ලේ...ඒක තමයි හොඳම විසඳුම... "

සරණී ආයෙම පාරක් කෙල්ලගේ අත් දෙකෙන් ම අල්ලගෙන කියද්දී තේහා ලාවට හිතා උනා....

" එහෙනම් අපි හෙට ම හොස්පිටල් යමු හොඳද...ආයුශ් එන්න කලින් හැමදේම කරලා ඉවර වෙන්නත් ඕනිනේ...."

කෙල්ල හා කියන්න ඔලුව හෙල්ලවා...සරණී ගේ මුතට ආවේ කවදවත් තැනි තරම් සතුටක්..කෙල්ල සතුටට ම තේහා ව බඳ ගන්නා...

තේහා මොන හේතුව හින්ද හරි මේකට කැමති උනානේ කියලා දැනෙද්දී කෙල්ලගේ හිතට දැනුන සතුට කියන්න වචන තෑ...

කෙල්ල එහ් වෙලාවෙම මලීග් ටත් කෝල් කරලා විස්තරේ කිවුවා...

ආයුශ් ගේ අම්මා කිවත් එකේ ලයිට් එක දැනවා ඇහුන හින්ද කෙල්ලට ඕනි උනේ මේ දැන්, මේ මොහොතෙම ආයිග් ගේ අම්මටත් මේ හැමදේම කියන්න...

කෙල්ල දෙපාරක් නොහිතම තේහා ව ත් එක්කගෙන පහලට ගියා... ආයුශ් ගේ අම්මා කිවත් එකට ඇවිත් තිබුනේ චතුර එකක් අරන් යන්න... ඇය චතුර එකත් පැත්තකින් නියලා සරණී කියන්න යන කතාව අහන්න වාඩි උනා... ආයුශ් ගේ අම්මා ප්‍රමාද උන හින්ද ම ආයුශ් ගේ තාත්තාත් එතනට ආවායින් දෙන්නම ඉස්සරහා මේ ගැන කතා කරන්න ලැබුන එක ගැන සරණී ට දැනුනේ සතුටක්...

කෙල්ල ආයුග් ගේ අම්මලගේ හිතේ කොල්ලා ගැන දැන් නියත ඉමේජ් එක වෙනස් නොකර ම කතාව කියන්න වග බලා ගන්නා...

කෙල්ල කිවුවේ ආයුග් එන්න කලින් තේනා ව සනීප කරගමු කියලත් එහ් බව ආයුග් ට නොකියා ඉමු කියලත්..එහ් ඇයි කියලා ආයුග් ගේ අම්මා ඇහුවම කෙල්ල කිවුවේ ආයුග් තේනා ලග මේ විදිහට ඉද්දි ආදරේ වැඩි වෙනවා කියලා..එහ් වගේ ම මේ විදිහට ටික කාලයක් ඉද්දි ආයුග් ට ම තේනා ව සනීප කරගන්න ඕනි උන දවසට කොල්ලව ස්ප්‍රයිස් කරමු කියලත් කිවුවා...එහ් අතර ම තේනා ආයුග් මේක දැන් ම දැන ගන්නවට අකමැතියි කියලත් කෙල්ල කිවුවේ ආයුග් ගේ අම්මා මේ අදහසට විරුද්ධ වෙන්න නියතහැම අදහසක් ම අහුරලා.....

ආයුග් ගේ අම්මා වගේ ම තාත්තා ටත් ඊට වඩා සතුටක් තිබුනේ නෑ...කෙල්ලගේ ඇස් දෙක සනීප වෙනවා කියලා හිතද්ඩිගිත් එහ් ඇස් වල කදුලු... තේනා ත් හදවතින් ම සතුට විද ගන්නත් හිතේ නොතකට වෙන්න වූටි දුකක් තිබ්බේ ආයුග් ව රවට්ටන්න වෙන එක ගැන..අන්නිමට කෙල්ල හිත හදගන්නේ මේ හැමදේම කරන්නේ ආයුග් ව බලන්න නියත ආසාව වගේ ම බිරිදකගෙන් ඉටු වෙන්න ඕනි වගකිම යුතුකම ඉටු කරන්න නියත ආසාව තියා කරන දෙයක් කියලා...එහ් වගේම කෙල්ලගේ හිතේ ලොකු විශ්වාසයක් තිබුනා ආයුග් දවසක කෙල්ලව සනීප කරගමු කියලා කියයි කියලා... එහ් හින්ද ම කෙල්ල හිතට දැනුන වරදකාරි හැගීම් එකින් එක සාධාරණීය කරන්න ගන්නා... අන්නිමට ම කෙල්ලගේ හිතේ ඉතුරු උනේ පුදුම සතුටක් විතරමයි....

පහුවද හොස්පිටල් එකට යන්න ඕනි හින්ද ම සරණි කෙල්ලව රුමි එකට එක්ක ගියා...ආයුග් ගේ අම්මයි තාත්තයි දෙන්නත් තිද ගන්න ගියා... කෙල්ල ඇස් දෙක පියා ගත්තේ හිතේ අලුත් ම හැගීම් එකින් එක ඉපදෙද්දි.....

කාලෙකට කලින් හිතේ කොතක යටපත් කරලා තිබුන එහ් ආසාව හැබෑ වෙනවා කියලා දැනෙද්දි ත් එහ් හිතට දැනුනේ පුදුම සතුටක්...

ආයුග් ගැන තමන්ගේ හිතේ නියත හැගීම මොකක් ද කියලා කෙල්ල නොදැන හිටියත් ආයුග් ගේ හිත රිද්දන්න එහ් හිතේ පුංචිම ආසාවක් වත් තිබුනේ නෑ....සරණි කිවුව විදිහට ආයුග් ගේ හිත රිදෙන කිසි දෙයක් නොවෙන්න කියලා කෙල්ල දෙවියන්ගෙන් ඉල්ලුවිටෙ පුදුම පිරිසිදු හැගීමකින්...

මලීග් තේනා ගේ ඇස් දෙක සනීප කරගන්න වැඩේට කොච්චර උනන්දු ද කියනවනම් කොල්ලා උදේ 6 වෙද්දි ආයුග් ගේ ගෙදර... ගෙදර කට්ටිය ඇහැරුනෙන් කොල්ලා ගේටි එක ලගට ඇවිත් හෝන් කරද්දි.... කොල්ලා සරණි ට තේනා ව ලැස්ති කරලා සරණි ටත් පහලට එන්න කිවුවේ පහල වාඩි වෙලා ඉද්දි ම සරණි ට කෝල් එකක් අරන්... කෙල්ල තේනා වත් ලැස්ති කරලා පහලට යද්දි මලීග් තේනා ගෙයි ආයුග් ගෙයි වෙඩින් ෆෝටෝ එකක් බල බල උන්නේ....

" මොකද මලීග්...මේ උදේ පාන්දර ම..."

සරණී ඇහුවේ මලීග් ට රවාගෙන..මොකද කෙල්ල කැමති ම තැ උදෙන් ම ඇහැරෙන්න.....

" නේහා...අම්මා ලග ඇති තේද පරම රිපෝට්...ඔයා කිවුවනේ දෙනුන් සැරයක් බෙහෙත් ගන්න ගියා කියලා...අපි එහ් ටිකත් අරගෙන ම හොස්පිටල් එකට යමු...මත් එහෙ ඔක්කොම ලැස්ති කරලා තියෙන්නේ.... "

මලීග් කිවුවේ සරණී ගේ කතාව ගාතකටවත් නොගෙන...නේහා ගේ මුත් මැවුනේ අභිංසක හිතාවක්...කෙල්ල හා කියන්න ඔලුව හෙල්ලුවා...

සරණී කෙල්ලගේ එක අතකිනුත් මලීග් කෙල්ලගේ අනිත් අතිනුත් අල්ලගෙන කෙල්ලව කාර් එකට තැංගුවා...මේ වෙද්දි සරණී මලීග් නේහා අතර ගොඩනැගිලා තිබුනේ පුදුම සහෝදර බැඳීමක්...එහ් බැඳීම කාලෙකට ඉස්සර ආයුග් සරණී මලීග් ගේ බැඳීමටත් වඩා ප්‍රභල උතා...එහ් හින්ද ම මත් ද කෙල්ලට ලොකු ආරක්ෂාවක් දැනුනා... කෙල්ල උන්නේ එහ් සතුට තිදහසේ විදගතිමින්...

කාර් එකේ යනකමම කිසිම කතා බහක් උනේ නැ...නේහා සරණී වගේ ම මලීග් උන්නේ තම තමන්ගේ ලෝක වල තනි වෙලා... කෙල්ල කොච්චර කල්පතාවට වැටිලා හිටියද කිවුවොත් ගේ ලගින් කාර් එක තවත්තනකමම කෙල්ලට දැනුනේ නැ....

" නේහා බහින්න...අපි ආවා කෙල්ලේ... "

සරණී කෙල්ලගේ අනිත් අල්ලලා හිතා වෙට් කියද්දි කෙල්ලත් අභිංසක විදිහට හිතා වෙලා කාර් එකෙන් බැස්සා...ගේ ඇතුලේ හිටපු නේහා ගේ අම්මා දුවගෙන එලියට ආවේ කාර් එකේ සද්දෙන් එක්ක...නේහා ව දකිද්දි එහ් ඇස් වල සතුටු කදුළු දෝරේ ගලනවා.ඇය දුවගෙන ඇවිත් කෙල්ලව බදගන්නේ එහ් සතුට අතරින් මයි...

" අනේ මත් එන්න හිටියේ මගෙ කෙල්ලව බලන්න.... "

විනාඩි 5ක් 10ක් ම නේහා ව සිප වැලදගෙන ඇය කිවුවේ නේහා ගේ ඔලුව ආදරෙන් අත ගාලා....

" ඔන්න අපිම නේහා ව එක්ක ආවා අම්මා....."

මලීග් කිවුවේ කට පුරා හිතා වෙලා..

" යමු පුතේ ගේ ඇතුලට... "

නේහා ගේ අම්මා නේහා ගේ අනිත් අල්ලගෙන කිවුවේ මලීග් වගේ ම සරණී දිහා බලලා... ගේ ඇතුලට ආව ම ඇය දෙන්නට ම වාඩි වෙන්න කියලා ගේ ඇතුලට යන්න හැදුවේ තේ එකක් හදන් එන්න... ඒත් මලීග් ඇයව තැවැත්තුවා...

" එපා අම්මේ...දැන් වෙලාවක් නෑ...අපි ඉක්මනට යන්න ආවේ...."

" ඇ..සි..මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් ද පුනේ...."

තේහා ගේ අම්මා ඇහුවේ කලබල වෙලා...

" තේහා...ඔයාම අම්මට කියන්නකෝ..."

මලීශ් තේහා දිහා බලලා කියද්දි කෙල්ල කරේ අහිංසක විදිහට හිතා උන එක...

" මොකක්ද දරුවෝ උනේ..."

තේහා ගෙන් උත්තරයක් නැති නැත තේහා ගේ අම්මා තවත් කලබල උනා....

" නෑ අම්මා... මලීශ් අසියසි සරණි සි....මගෙ ඇස් දෙක සතීප කරන්න හදන්නේ... අපි ආවේ ඉස්සර මගෙ බෙගෙන් ගන්න ඒවගේ රිපෝට් අරන් යන්න..." "

තේහා හිතා වෙලා කියද්දි තේහා ගේ අම්මා මොහොතක් කල් ගැහිලා බලන් හිටියේ එහ් වචන විශ්වාස කරන්න බැරි නැත...ඊලග තත්පරේ ඇය හිතා උනෙ එහ් ඇස් වල විසලිලා තිබුන කදුළු ආයෙන් අලුත් වෙද්දි...

" අතේ ඇත්තමද පුනේ.."

" ඔව්...ඔ...ච්...අම්මා..." "

" මට මේක හීනයක් වගේ...ඔය දෙන්නට ගොඩක් පින් පුනේ... මගෙ කෙල්ලට සතීප කරලා දෙනවට....ආයෙන් මගෙ කෙල්ලට ඇස් පෙනුනොත් මට..මට නිදහසේ ඇස් දෙක පියා ගන්න පුළුවන්...මටත් වඩා ආයුශ් පුතා ට සතුටු හිතෙයි... ආයුශ් පුතා මගෙ කෙල්ලට ගොඩක් ආදරෙයි..." "

අම්මගේ එහ් වචන වලින් තම කෙල්ලගේ මූන අදුරු උනා..එහ් ආයුශ් ඒක දතගන්නොත් සතුටු වෙත් නෑ කියලා කෙල්ල හොඳකාරවම දන්න තිසා...

" අපි බැලුවේ අම්මා ආයුශ් ට නොකියා ඉන්න...ආයුශ් ව ස්ප්‍රයිස් කරන්න...කාලයක් ගියාම එයාට කියන්න කියලා බැලුවේ...එතකම් තේහා ආඋශ් ලග මේ විදිහට ම ඉදිසි...."

මලීශ් ඉක්මන් කරලා කිවුවේ තවත් ප්‍රශ්නයක් නොවෙන්න... ඒත් ඊලගට තේහා ගේ අම්මා කිවුව දේටතම් තුන් දෙනාම ගල් ගැහිලා බලන් උන්නේ කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරුව....

" ආයුශ් පුතා දැනටත් මගෙ කෙල්ලට ගොඩක් ආදරෙයි පුතා... හැබැයි මේක දැනගන්න දවසට ගොඩක් සතුටු වෙයි..පුතා රට යන්න කලින් මෙහෙ ඇවිත් මට සල්ලි ත් දීලා ගියේ..ආයේ මහත්සි වෙන්න එපා කියලා..හැම මාසෙම වියදමට සල්ලි දෙන්නම් කිවුවා..මත් එපා කියද්දි මට බැත්තත් එක්ක..එයාගේ අම්මා තේහා ගේ අම්මා කියලා පුතාට වෙනසක් නෑ කියලා...එහ් කොල්ලා නම් රත්තරන් කොල්ලෙක්...මගෙ දුටුගේ වාසනාව..."

" ආ..යු..ශ්...මෙ.හෙ...ආ..ව..ද...ම...කි...වු..වේ..නැ...තේ....ඒත් කවද්ද..එයා ගෙදරමනේ හිටියේ..."

" පෙරේද උදේ පුනේ...ඉක්මනට ඇවිත් ගියා...ඔයාට කියන්න එපා කිවුවා පුනේ... එහෙම උනොත් කෙල්ල අඩයි කියලා කිවුවා.... "

කෙල්ලගේ මුලු පපුවම එහ් වචන එක්ක පිටිවිලා ගියා...කෙල්ල ඇස් වලින් වැටෙන කඳුලු එක්ක ම මුව වහා ගත්තේ අඩ අඩ...

ආයුශ් ගෙදර හිටියේ නෑ කියලා කෙල්ලට මතකයක් නැති උනත් ආයුශ් දවසම කතා නොකර හිටපු දවස් දෙක තුනේ එක දවසක ඔක වෙන්න ඇති කියලා කෙල්ලට හිතුනා... කෙල්ලට ආයුශ් ගැන එහ් වෙලාවේ දැනුන හැගීම කියාගන්න බැරි තරම්...

" තේහා... එයා වෙනුවෙන් තෙත් අපි හැමදේම කරන්නේ...දැන් යන්නකෝ..අම්මා එක්ක ගිහින් ඊපෝටි ටික අරන් එන්න..."

සරණි කිවුවේ කෙල්ලගේ හිත වෙනස් වෙන්න කලින් කෙල්ලගේ හිත වෙන දිහාකට යොමු කරලා... කෙල්ල හා කියන්න ඔලුව හොල්ලලා අම්මා එක්ක ම ඇතුලට ගියේ ඇවිදින මලකඳක් වගේ...

මලීශ් කෙල්ල යන දිහා බලන් ඉදලා සුසුමක් පිට කරේ ඉබේමයි...

තේහා අම්මා එක්ක ගියා ම එලියේ උන්නේ සරණි ත් මලීශුන් විතරයි.. මලීශ් හිටියේ මොකක් දෝ වේදනාවකින් උනත් සරණි නම් උන්නේ තරහින්...

" මේ ආයුශ් හැමදේම අවුල් කරනවනේ... තව පොඩ්ඩෙන් අරන් කෙල්ලගේ හිත ආයේ වෙනස් වෙනවා.. "

" තමන් මැරී කරපු කෙල්ලගේ අම්මට වියදමට ම සල්ලි ටිකක් දෙන එක අවුලක් වෙන්නේ කොහොම ද සරණි..."

මලීශ් කතා කරේ පුදුම විදිහට හිත සන්සුන් කරගෙන...

" සල්ලි දුන්නට කමක් නෑ...ඒත්...ඒත් මේ ඔක්කොම ආයුශ් ගේ කපටිකම්..."

" මොකක්ද සරණී ඒකේ නියත කපටිකම..."

" ආයුශ් දැනගන්න ඇති අපි රිපෝට් ගන්න මෙහෙ එයි කියලා..එතකොට....එතකොට නේහා ගේ අම්මා මේ විස්තරේ කිවුවම කෙල්ලගේ හිත වෙනස් වෙයි කියලා හිතන්න ඇති..මහ කපටියෙක්..."

" සරණී ඉතර්...නිකත් බොරුවට කතා හදන්න එපා..."

මේ පාරනම් මලීග් කතා කරේ හිතට ආව ආවේගය තරමක් පාලනය කරගෙන...ඒත් කොල්ලා උන්නේ සරණී ගේ මේ වචන එක්ක තරහා පාලනය කරගන්න පුළුවන් තත්වෙක නෙමෙයි...කොයි වෙලේ තමන් ගේ හිත ඇතුළේ නියත දේවල් කියවෙයි ද කියල කොල්ලා උන්නේ පුදුම විදිහට ඉවසීමෙන්....

" මොකක් ද හදපු කතාව...මන් කිවුවේ ඇත්ත...ආයුශ් මහා කපටියෙක්..."

සරණී කිවුවේ ගාතක් නොගෙන...හැගීමක් දැනීමක් තැනුව ඔහේ වචන පිට කරලා...

" සරණී...දැන් හොඳට ම ඇති..ඔයා ඔය කියන කිසි දෙයක් මෙනත වෙල නෑ...ආයුශ් මේ දේවල් කරේ ප්ලෑන් කරලා නෙමෙයි...ආයුශ් ගේ නේහා උන පොරොන්දු ව විශ්වාස කරලා...එක අතකින් අපි මේ කරන්නේ පවක්..අර අහිංසක කෙල්ල පොරොන්දු කඩ කරා කිවුව ආයුශ් ට ඒක දරාගන්න බැරි වෙයි...කරන්න දෙයක් තැනි හින්ද මෙහෙම කරනවා මිසක් මට ආයුශ් ට ප්ලේහිකම් කරන්න හිත දෙත් නෑ.... "

" ඔයා දත් තැනේ මලීග් ආයුශ් ගේ හැටි...දන්නවනම් ඔයා ඔහොම කියත් නෑ..."

" මොනවද මන් දත් තැන්නේ අහ්...ඔයා වගේම මාත් උා එක්ක පොඩි කාලේ ඉදන් හැදුනේ එකට...ඔයා දන්න හැමදේම මාත් දන්නවා....මොකක් ද ඔයාට ඔච්චරට ම ආයුශ් එක්ක නියත තරහා.... "

" මට එයා එක්ක තරහක් නෑ..."

" තරහක් නියතවා සරණී..මන් කියන්න ද එහ් මොකක් ද කියලා... අපිට තේරෙන කාලේ ඉදන් මන් දැකලා නියතවා ඔයාගේ ඇස් ආයුශ් ලග දිලිසෙනවා...මන් ඔයාට හිතින් ආදරේ කරද්දි ඔයා ආදරේ කරේ ආයුශ් ට...එහෙම නේද සරණී...."

" මලීග්...ඔයා මේ මොනවද...."

"ඡ්...ඡ්.... මමයි කතා කරන්නේ....ආයුශ් එහ් හැගීම් තේරුම් ගත් තැනුව හිටියම ඔයා දුකින් ඉද්දි මන් හිත හැදුවට කවදවත් මට දුකින් ඉන්න හේතුව කියලා නෑ නේද...ඒත් මන් එද ඉදන් දැනත් හිටියා හේතුව මේක කියන්න... අපි තුන් දෙනා වෙන් උතාට පස්සේ ඔයා

ආයෙන් ආත්ට්ගේ කීමට ආයුග් ගේ ගෙදර ආවේ හිතේ තියන හැමදේම ආයුග් ට කියනවා කියලා හිතාගෙනත්...එහෙම නේද..."

කොල්ලා සරණී ගේ ඇස් දිහා ම බලන් අහද්දි කෙල්ල එහි ඇස් මග ඇරියේ වරදක් කරලා අහු උතා වගේ ඇක්ගන් එකකින්... කෙල්ල හිටියේ ගොඩක් කලබල වෙලා...

" ඊට පස්සේ ආයුග් ඉස්සර වගේ තෙමෙයි...ඔයා ඇවිදිනුත් උා වචන දෙක තුනයි කතා කරේ...එදා ගොඩක් දුක හිතුනා...එහෙම නේද..."

කෙල්ලගෙන් පිළිතුරක් නම් ලැබුනේ නැ...කෙල්ල උත්තේ බිම බලාගෙන...ඒත් මලීග් කතාව දිගට ම කියන් ගියා...

" ඊට පස්සේ ඊලග පාර එද්දි මු හොදට ම බිලා තාස්නි වෙලා...දෙනුත් පාරක් කෙල්ලෝ එක්ක සැලෝත් එකටත් ආවා...අත්ත එතකොට තමයි ඔයා හිත හදගත්තේ...ආයුග් ව අමතක කරන්න...ඊට පස්සෙයි මත් ආදරෙයි කිවුව ම මගෙ ආදරේ පිළිගත්තේ...එහෙම නේද සරණී...ඔව්..එහෙම තමයි..ඔය ඇස් කලබලයි..මාව..මග අරිනවා...මත් කිවුව හැමදේම ඇත්ත... එහි හැම වචනයක් ම ඇත්ත මැනික... උබට තියෙන්නේ ආයුග් උබේ හිතේ තියන හැගීම් තේරුම් නොගන්නට උා එක්ක තරහක්..."

" අතේ මලීග් මත්...ඔයාට මේ දේවල්...."

" කියාගන්න බැරුව හිටියේ...එහෙම නේද...මට උබේ පුංචි වෙනසත් අදහන ගන්න පුළුවන් මැනික... ඒත් උබ ආයුග් ට ආදරේ කරාට වඩා ආදරේ කරේ ඉගෙනීමට...ඒකනේ උබ ආයුග් ව අරහෙම තනි කරලා දැන්මේ... එදා එහෙම නොවුනනම් අද ආයුග් උබ ලග ඉන්න තිබ්බා...උබේ ආදරේ මොන වගේ ද කියනවනම් ආයුග් දැන් තාස්නි වෙලා කියලා දැනෙද්දි එහි ආදරේ අමතක කරලා දන්නත් උබට පුළුවන් උතා... නැ මැනික...ආදරෙයි නම් ගොඩක් ආදරෙයි නම් එහෙම කරන්න බැ කවදවත්... උබට තිබ්බා ආයුග් ව හදගන්න..උනේ මොකක්ද කියලා හොයලා බලන්න..ඒත් උබ කරේ මට ලත් උන එක.... හරි...දැන් එහි හැමදේම ඉවරයි...උබ ආයුග් ට දැන් ආදරේ නැ කියන්න මත් දන්නවා මැනික....හැබැයි උා එක්ක තාම තරහින්...එහි ආදරේ අමතක කරා වගේ ඔය තරහන් හිනිත් අසින් කරලා දපන් මැනික... උබට වඩා ආයුග් ට ආදරේ කරන උා විනාශ වෙලා ඉද්දින් උා ට ආදරේ කරන රත්තරන් කෙල්ලෙක් දැන් උාට හම්බෙලා...අපි සතුටු වෙන්න ඕනි මැනික... එහි කෙල්ලගේ හිත කඩලා බිඳලා දන්න එපා... ඒකි අපේ තැනි උන ආයුග් ව ආයෙන් හොයාගයි.... ඒකට ඒකිට උදව් කරපන් මැනික...ඒකිගේ හිත කඩන්න එපා.. අපි තුන් දෙනා වෙන් උන කාලේ ආයුග් ට උන දේ එහි රත්තරං කෙල්ලට හොයාගන්න දීලා අපි පැත්තකට වෙමු..."

මලීග් ඇස් වල කදුලු පුරවත් මේ තරම් කාලයක් හිතේ හිරකරන් හිටපු හැමදේම සරණී ඉස්සරහා කියලා දැන්මේ අඩ අඩ මයි... සරණී ඉදගෙන හිටපු තැනින් තැහිටලා ඇවිත් කොල්ලගේ පපුවට තුරුල් උනේ ඉකි ගගනා...

" අතේ මට සමාවෙන්න මලීශ්...මත් ඉස්සර ඔයාට මොනවා හැංගුවත් දැන් මත් ආයුශ් ට ආදරේ නෑ...මගේ අම්මා පල්ලා.."

" ඒක මත් දන්නවා මැතික...මත් කියන්නේ එහ් ආදරේ අමතක කරා වගේ ඔය තරහත් අමතක කරන්න...මත් වෙනුවෙන් තෙමෙයි...තේහා වෙනුවෙන්..."

මලීශ් කෙල්ලගේ ඔලුව අනගාලා අහිංසක ඉල්ලීමක් කරද්දී කෙල්ල නමත් ගේ අත මලීශ් ගේ ඔලුවෙන් තියලා හිස සැලුවේ එහ් තරහත් හිතීන් අසින් කරනවා පොරොත්දු වෙමින්...

ඊලගට ආයෙම කොල්ලගේ පපුවට තුරුල් උතේ අඩ අඩ ම...

" මත් ආදරෙයි මලීශ්...ගොඩක් ආදරෙයි.."

" මත් දන්නවා මැතික...කෝ...දැන් අඩන්න එපා...දැන් හැමදේම හරි..."

කොල්ලා කෙල්ලගේ ඇස් වල නිබුන කදුලු පිහදලා කෙල්ලගේ තලලට කිස් එකක් දීලා කෙල්ලට පුටුවෙන් වාඩි කරේ හිතාවකුත් එක්ක...

" තේහා නාම නෑ... "

ඊට ටික වෙලාවකට පස්සේ මලීශ් කිවුවේ ගේ ඇතුල බලලා... එහ් එක්කමයි තේහා ගේ අම්මා ආසිල් එකකුත් අතින් අරන් කෙල්ලගේත් අතින් අල්ලන් රුමි එකේ ඉදන් එලියට ආවේ..." මේ කියන්නේ ඊපෝටි ටික පුතේ...දෙනුත් පාරක් ඇරුනම ආයේ ඩොක්ටර් ලගට ගියේ නෑ.... "

කෙල්ලගේ අම්මා කිවුවේ අතේ නිබුන ආසිල් එක මලීශ් අතට දෙන ගමන්...

" ඒකට කමක් නෑ ...මේ ටිකත් වටිනවා ගොඩක්... "

මලීශ් තේහා ගේ අම්මා දිහා බලලා හිතාවෙලා කියන ගමන් ම ආසිල් එක දිග ඇරියා..සරණි තේහා ගේ අම්මට හිතා වෙලා කෙල්ලගේ අතින් අල්ල ගන්නා...

මලීශ් ටික වෙලාවක් තේහා ගේ ඊපෝටි දිහා බලන් ඉදලා ඊලගට කරේ කෙල්ල දිහා බලන් හිටපු එක..කොල්ලගේ මේ හැසිරීම තේරුම් ගන්න බැරි හින්දම සරණි ගේ හිතට නම් දැනුනේ බයක්...

" ඇයි මලීශ්...ඊපෝටි වල මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් ද... "

කොල්ලා කරේ නෑ කියන්න ඔලුව හොල්ලපු එක..ඒත් සරණි ට නම් මලීශ් ගේ එහ් වචන ටිකෙන් සැහීමකට පත් උතේ නෑ...

" එහෙනම් ඇයි මලීග් මේ... "

" යමු.... ලේට් උතා... අපි ගිහින් එන්නම් අම්මා... "

කොල්ලා තේහා ගේ අම්මට කියන ගමන් ම කෙල්ලගේ අතින් අල්ල ගත්තේ සරණී ඇහුව දේ නොදැනුන ගාතට... තේහා ගේ එක අතක් සරණී ත් අතින් අත මලීග්ගේ අල්ලන් ඉන්නවා දකිද්දි තේහා ගේ අම්මට දැනුනේ අසීමිත සතුටක්...එහ් තේහා ට තමන් තැනි දවසක ආයුශ් වගේම මේ දෙන්නන් ඉන්නවා තේද කියලා හිතෙද්දි...

" පරිස්සමින් පුනේ.. "

කෙල්ලගේ අම්මා අභිංසක විදිහට හිතා වෙලා තුන්දෙනා දිහා ම බලලා කියද්දි තේහා වගේම මලීග් සරණී ත් තේහා ගේ අම්මට වැදලා කාර් එකට තැංගේ ඉක්මනට හොස්පිටල් එකට යන්න හිතාගෙන...

කාර් එකේ යන අතරතුර කිසිම කතා බහක් නොවුන්නේ මලීග් උන්නේ වෙනමම කල්පනාවක තිසා... සරණී හිටියේ තේහා ඉන්න තැන රිපෝට් වල නියත දේවල් අහන්න බැරි කමට කට වහගෙන..මලීග් ම කතා කරයි කියලා බලාගෙන....මේ කිසි දෙයක් නොදන්න කෙල්ල උන්නේ හැමදමත් වගේ අභිංසක හිතාවකින්....

හොස්පිටල් එක ලගට ඇවිත් බහින්න හදද්දි කොල්ලා තේහා ලගට ගිහින් කෙල්ලගේ ඔලුව අත ගාලා කිවුව කතාවට තම තේහා ගේ වගේ ම සරණී ගේ ඇස් වලත් කදුලු පිරුනා...

" ඔයාගේ ඇස් දෙක සනීප කරන්න පුළුවන් තංගි..කලින් මට එහ් ගැන පුංචි සැකයක් තිබුනා... මොකද ඔයා දෑන් අවුරුදු 15ක් ම ඔය විදිහට හිටපු තිසා...ඔයාට බොරු බලාපොරොත්තු දීලා අත්තිමට ඒවා කඩලා බිදලා දුන්න වෙයි කියලා මත් ගොඩක් බයෙන් හිටියේ... ඒත් රිපෝට් දැක්කට පස්සේ මගෙ හිතේ තිබ්බ පුංචි සැකෙන් තැනි වෙලා ගියා... එහ් කාලෙම හරියට treatment කරනම් මිට වඩා ලේසි විදිහකට මිට වඩා ඉක්මනට සනීප කරගන්න තිබ්බා තංගි....දෑන් එහ් ගැන කතා කරලා වැඩක් නෑ...ඒත් එක දෙයක්... ඔයා මේ හොස්පිටල් එකෙන් එලියට එන්නේ මේ ලෝකේ දකින්න පුළුවන් කෙනෙක් විදිහට... ඒක මේ අසියගේ පොරොන්දුවක්...."

මලීග් කෙල්ලගේ ඔලුවෙන් එක අතක් නියලා කියද්දි කෙල්ල හිතාවත් එක්කම අඩන්න ගන්නා...මලීග් කරේ කෙල්ලගේ සතුට දිහා ආසාවෙන් බලන් උන්නු එක....

මලීග් ඩොක්ටර් කෙනෙක් හින්දම හොස්පිටල් එක ඇතුලේ හැම දෙයක් ම තේහා වෙනුවෙන් ම සුදුනම් කරල තිබුනේ....

අද ඉදන් ඇස් දෙක සනීප වෙනකම්ම හොස්පිටල් එකේ ඉන්න වෙත බවක් තමි කෙල්ලවත් සරණී වත් දැනන් උන්නේ නෑ...එහ් හින්දම ඇදන් ඉන්න ඇදුම් ඇරෙන්න කිසි දෙයක් අතේ

නිබ්බන්දන... කෙල්ලට වෙක් කරන්න ගන්න ම මලීග් ම සරණී එක්ක ගිහින් කෙල්ලට මේ ඉන්න දවස් ගාතට ම ඇති වෙන්න ඇදුම් අරන් දුන්නා..

හොස්පිටල් එකේ ගෙවුන හැම දවසක් ම ගෙව්ලා ගියේ පුදුම ඉක්මනට... එක දවසක සරණී ත් තව දවසක ආයුග් ගේ අම්මත් තවත් දවසක ආයුග් ගේ තාත්තත් විදිහට කෙල්ල ලග හැමෝම තතර වෙලා හිටපු හින්ද ම කෙල්ල ට පුංචි තනියක්වත් දැනුනේ නැ...

කෙල්ලගේ ඇස් පරීක්ෂා කරලා ඒවගේ රිපෝට් බලලා අත්තිමටයි තීරනය කරේ කෙල්ලගේ දැන් නියත ඇස් දෙක සනිප කරන්න බැරි උනත් කෙල්ලට ඇස් දෙකක් දැන්මොත් පෙනීම ගන්න පුළුවන් කියලා...

මලීග් එහ් හැමදේම සුදුනම් කරේ පුදුම ඉක්මනට..කෙල්ලගේ ඔපරේශන් එකටත් දින දීලා ඉවරයි... අනිද්ද වෙද්දි කෙල්ලට ඔපරේශන් එකට ගන්නවා කිවුවත් කෙල්ල වගේම ආයුග් ගේ අම්මත් තාත්තත් සරණී ත් උනේ හිතේ දෙහිඩියාවෙන්...එහ් මලීග් වගේ ම තේහා ගේ ඔපරේශන් එක කරන්න ඉන්න ඩොක්ටර් කිවුව දේවල් නිසා...

ආයුග් ගේ අම්මා කෙල්ල ලගට ආවේ කෙල්ලගේ හිතේ නියත බය ටිකක් හරි අඩු කරන්න හිතාගෙන... මොකද හොස්පිටල් එකේ හිටපු මේ සනියක කාලේ ඇතුලට ගෙවුන හැම තත්පරේම කෙල්ල සතුටින් හිතා වෙලා උන්නත් අද එහ් හිතේ හැබෑ වෙන්න තව නියෙන්තේ ටික කාලයක් උනත් කෙල්ල උන්නේ සැහෙන්න බය වෙලා..

ආයුග් ගේ අම්මා කෙල්ල ලගට ඇවිත් කෙල්ල එක්ක කතා කරන්න හිතාගෙන කෙල්ල ලගින් ම වාඩි උනත් ආයුග් ගේ අම්මගේ ෆෝන් එක රිත්ග් වෙන්න ගන්න හින්ද ම ඇය ෆෝන් එක අතට ගත්තේ හිතාවකුත් එක්ක...එහ් ෆෝන් එකේ screen එකේ වැටිලා තිබුන නම දැකලා...කෝල් එක වෙත කාගෙන් වත් නෙමෙයි...හරියට ම සනියකට පස්සේ මේ ආයුග් ගෙදරට ගන්න පලවෙනි කෝල් එක....

ආයුග් ගේ අම්මා තේහා දිහා බලලා හිතාවකුත් එක්ක කෝල් එක ආත්සර් කරේ මේ කිසි දෙයක් නොදන්න කෙල්ල ඔහේ කල්පනා කරද්දි...." හෙල්ලෝ පුතා.... "

ආයුග් ගේ අම්මා ෆෝන් එක ආත්සර් කරන ගමන් ම එහෙම කියලා තේහා දිහා බලලා speaker එක ඔත් කරේ කෙල්ලටත් ආයුග් ගේ කටහඩ අහන්න.... ඒත් කෙල්ල තම් හිතුවෙම නැ ආයුග් ගේ අම්මගේ ෆෝන් එකට දැන් කෝල් කරේ ආයුග් කියලනම්...ඒකමයි ආයුග් ගේ කටහඩ ඇහැද්දි ම ඔහේ කල්පනා කර කර හිටපු කෙල්ල ගැස්සිලා ගියේ....

" හෙල්ලෝ අම්මා...අම්මා කොහෙද ඉන්නේ..... "

කොල්ලා කතා කරේ ටිකක් කලබලෙන්...ඒත් කොල්ලා අහපු ප්‍රශ්නට තම් කට ලගට ආව උත්තරේ ආයුග් ගේ අම්මා ගිල ගත්තේ මලීග් කිවුව දේවල් එහ් සැනින්ම මතක් උන නිසා..තේහා ත් උන්නේ ඇහෙන හැම වචනයක් ම හිත පුදුම විදිහට කලබල කරගෙන අහගෙන...

" පු..තා...මේ...මත්...ගෙදර පුතා ඉන්නේ....ඇයි...එක පාරම එහෙම ඇහුවේ... "

ආයුශ් ගේ අම්මගේ කටහඬ ටිකක් වෙවුලන්න ගන්නා..මොකද ඇය එක පාරම බලාපොරොත්තු උන දෙයක් නෙමෙයි ආයුශ් ඇහුවේ...ඒත් වාසනාවකට ආයුශ් ට අම්මගේ එහි වචනවල වෙනසක් තේරුනේ නැ....

" නැ අම්මා...මත් තිකත් ඇහුවේ...කෝ නේහා... "

කොල්ලා එක පාරම නේහා ගේ නම කියද්දී කෙල්ලගෙ පපුව මොකක් ද වෙලා ගියා.... සතුටක් වගේම බයකුත් නොතිබුනම නෙමෙයි . ඒත් කෙල්ල එහි දැනුන හැගීම් වලට පුදුම විදිහට ආසා කරා....

" ඉන්නවා පුතේ...දුටු දෙන්න ද..."

" අම්මා ඉන්නේ නේහා ලග ද.... "

" ඔව් පුතේ...ඇයි... "

" කෙල්ල හොඳට ඉන්නවද අම්මා... "

" මගෙන් අහන්නේ...මේ ඉන්නේ ඉතින්...දුටුගෙන් ම අහන්නකෝ...මෙන්න දු...ආයුශ් පුතා...ඔයා කතා කරලා ඉවර උනා ම මත් එන්නම් හොඳද.... "

ආයුශ් ගේ අම්මා ෆෝන් එකේ speaker එක ඔෆ් කරලා කෙල්ලගේ කන ගාවින් ෆෝන් එක තියලා කෙල්ලගේ ඔලුවත් අත ගාගෙන ම කෙල්ල හිටපු රුමි එකෙන් එලියට ආවේ කෙල්ලට ආයුශ් එක්ක තිදහසේ කතා කරන්න ඉඩ දීලා...

කෙල්ල උන්නේ මොනවද කතා කරන්න ඕනි කියලවත් හිතා ගන්න බැරුව තිහඬව.... එහි හින්ද ම ද මත් ද ආයුශ් දෙනුත් පාරක් ම හෙල්ලෝ කිවුවේ ලසින් එක කටි උනා කියලා හිතාගෙන... කොල්ලා ඊලග තත්පරේ ෆෝන් එකත් අරන් බැලුවා තාම ලසින් එකේද කියලා... මොකද කෙල්ල උන්නේ හෙල්ලෝ කියාගන්නවත් පුලුවන් තත්වෙක නෙමෙයි.... විනාඩියක් විතර ගියාමයි කෙල්ලගේ කටින් වචනයක් හරි පිට උනේ...

" ආ...යු...ශ්..."

" මොකද නේහා කතා කරත් තැන්නේ අහ්...මත් හිතුවා ලසින් එක කටි වෙලා කියලා...බය වෙත් තැනුව කතා කරනවා...මත් තමුසෙම ගිලිත් නැ.... "

ආයුග් කිවුවේ ටිකක් සැරෙන්...ඒත් කෙල්ලගේ මුතටනම් ආවේ හිතාවක්..සතියක් ම මේ බැහුම් අහන් තැනුව ඉඳල ම කෙල්ලට තිකන් සාත්කාව වගේ තිබුනේ..ආයුග් ගේ සුපුරුදු කටහඬ එක්ක ම කෙල්ලට තිකන් අලුත් පතක් ලැබුනා වගේ දැනුනේ...

" හරි ආයුග්.... "

" හ්ම... මොකද කරන්නේ...කැවද...."

" ඔ..වි...ඔ...යා..."

" දැන් කන්න ඕනි...මෙහෙ වැඩ ගොඩයි...එහ් අස්සෙන් මට තමුසෙව මතක් වෙනවා...ඒකයි ගන්නේ...."

" ඇ..යි.... "

" නැ..මන් ඊයේ තරක හීනෙකුත් දැක්කා.."

" එහ් මොකක් ද ආයුග් .."

" ඒක වැඩක් නැ...තමුසේ ගෙදරතේ ඉන්නේ.."

" ඔ....වි..."

" අරුත් දෙන්නා ආයේ ආවද..."

" ක..වු..ද..."

" මලීග්...සරණී..."

" න්..නැ...ආ...යු..ග්...ඇ...යි..."

ආයුග් ට බොරු කියන වචනයක් වචනයක් ගානේ කෙල්ලගේ හිත පිටිවිලා යන තරම් වේදනාවක් දැනුනා...කෙල්ල උන්නේ ඇස් අගින් වැටෙන්න දගලන කඳුළු පුදුම වෙහෙසක් දීලා හිර කරගෙන.

" මන් කිවුව දේවල් මතකයි තේද තේහා..."

මේ තරම් වෙලා ඕනවට එපාවට කතා කරපු කොල්ලා මේ වචන ටික කිවුවේ පුදුම තරම් හැගීම් බරට .. එහ් හිත්දමයි කෙල්ලගේ හිත මේ තරමට ම රිදුම් දෙන්න ගන්නෙත්...

" ඔ..වි..ආ...යු...ග්..."

" හිමි...මත් නියතවා...පරිස්සමින් ඉන්න...බාසි...."

ආයුශ් එහෙම කියලා කෙල්ල මොකුත් කියන්නත් කලින් ම කටි කරා...කෙල්ල තමන් ගේ රිදුම් දෙන පසුව එක අතකින් අල්ල ගත්තේ ඇස් වල හිර කරත් හිටපු කදුළු නිදහසේ ගලන් යන්න ඉඩ දීලා...කෙල්ලගෙ හිතට දැනුනේ පුදුම වරදකාරී හැගීමක්.... ආයුශ් ට බොරු කරලා තමන් මේ කරගත්තේ ලොකු පටක් කියලා කෙල්ලගේ හිතට තදින් ම දැනෙන්න ගත්තේ මේ වෙලාවේ....තමන් මොන හේතුව නිසා ඇස් දෙක සනීප කරගන්න කැමති උනත් ආයුශ් ට කරන්නේ ලොකු වැරද්දක් කියලා කෙල්ලගේ හිත කියන්න ගත්තේ කොච්චර උනත් හදගෙන් හිටපු හිත බිංදුවට ම වැටෙද්දි...

හැමදේම වෙන්නේ අපිට උරුම විදිහට කියතවා වගේ. .වෙනත් නියත දේවලුත් තවත්තන්න බෑ කියතවා වගේ..... කෙල්ලගේ හිත මේ තරමට ම වෙනස් වීගෙන යන මේ මොහොතේ, කෙල්ල ගන්න තීරණේ ගැන දෙපාරක් හිතන මේ මොහොතේ කෙල්ල උන්නු රුමි එකට ආවේ සරණී....කෙල්ල හොඳට ම දැක්කා නේනා අඩන විදිහ....

" නේනා...කෙල්ලේ...ඇයි මේ... "

තත්පර ගාතෙන් නේනා හිටපු තැනට ගිය සරණී ඇහුවේ පුදුමයෙන්..කෙල්ලට කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරි උනා.. ඊට පස්සෙයි කෙල්ල නේනා ගේ එක අතක තිබුන ආත් එක දැක්කේ....

" කවුද කෙල්ලේ කෝල් කරේ. "

" ආ...යු...ශ්....අනේ මට එයාව රවට්ටන්න බෑ සරණී...එයාට උන පොරොන්දු ව කඩ කරන්න බෑ....එයා පව්...එයාට...එයාට ගොඩක් දුක හිතෙයි..මට ඇස් දෙක සනීප කරගන්න ඕනි නෑ..... "

" නේනා... සන්සුන් වෙයන් කෙල්ලේ....ආයෙත් පිස්සු තටන්න ද හදන්නේ...අමතක ද අපි මේ ඔක්කොම කරන්නේත් ආයුශ් හින්දා කියලා....ආසා තැද්ද ආයුශ් ගේ වැඩ හැම එකක් ම ඔය අත් දෙකෙන් කරලා දෙන්න...ආයුශ් ගේ මුත් බලාගන්න... "

" ආසයි...ඒත් ආයුශ් ව රවට්ටලා තෙමෙයි..."

" හරි කෙල්ලේ...ආයුශ් කැමති වෙනවනේ දවසක....අනික අම්මා...අම්මා පව් නේනා...එද රිපෝට් ටික දෙද්දි අම්මගේ ඇස් වල තිබ්බ කදුළු ඔයා දැක්කනම් ඔහොම කතා කරත් නෑ...පව් කෙල්ලේ....එහ් අහිංසක හිත කඩලා බිදලා දන්න එපා....ආයුශ් ගෙන් ප්‍රශ්නයක් වෙත් නෑ...වෙනත් දෙන්නේත් නෑ...කඩා වැටෙන්න එපා කෙල්ලේ..... "

සරණී කෙල්ලගේ ඔලුව අත ගාලා ආදරෙන් කිවුව දේවල් වලට කෙල්ලගේ හිත ආයෙම පරණ තත්වට ගන්න පුළුවන් උනා...සරණී ගේ හිතට තම් එහ් ගැන දැනුනේ ලොකු

සතුටක්...කෙල්ලට ඕනි උනේ ඇස් දෙක සනීප වෙලා මොන මොන දේවල් වලට මුන දෙන්න උනත් එහ් හැමදේට ම කලින් මේ අභිංසක කෙල්ලගේ ඇස් දෙක සනීප කරලා දෙන්න...එහ් පුදුම පිරිසිදු හැගීමක්,පුටුම කහටක් වත් සරණී ගේ හිතේ කොතකවත් හිතුවේ නෑ...ආයුග් ගැන කොහොම හිතත් හිටියත් සරණී ට තේහා ගැන තිබුන බැඳීම විස්තර කරන්න වචන නෑ.....

ඊට ටික වෙලාවකට පස්සේ ආයුග් ගේ අම්මා තේහා හිටපු රූමි එකට ආවේ මලිගුන් එක්කමයි...

මලිග් උනත් කරේ කෙල්ලගේ හිත හැදෙන විදිහට කතා කරපු එක..... එහ් හින්ද ම පුදුම ඉක්මනට කෙල්ල ආයෙම හිත හද ගන්නා.....

ගෙවුන දවස් එක හමාර ගෙව්ලා ගියේ පුදුම තරම් ඉක්මනට....කෙල්ලගේ ඔපරේශන් එකට දීලා තිබුන වෙලාවත් ලත් උනේ හැමෝගෙම හිත් නොසන්සුන් කරලා...

ඔපරේශන් එකට විනාඩි ගාතක් නියලා මලිග් කෙල්ල ලගට ඇවිත් අහපු ප්‍රශ්නට කෙල්ල දුන්නේ පුදුම උත්තරයක්....

" නංගි...කාවද මුලින් ම බලන්න ආසා...ආයුග් ව ද....අයුග් ට දැන් ම මේවා කියන්න බැනේ...අපි එයාගේ ෆෝටෝ එකල් බලමු.... "

" නෑ අසියේ...මට ආයුග් ව බලන්න ඕනි මගෙ ඇස් දෙකෙන් ම යි...ඊට කලින් එයාව ෆෝටෝ එකකින් දැක්කොත් එහ් ආසාව ටිකක් හරි අඩුවෙයි...එයා ආවම එයාට වෙනසක් නොතේරෙන්න මත් එයාව මගෙ ඇස් දෙකෙන් ම බලා ගන්නවා...."

" අතේ නංගි....ඔයා....."

" මට ආසයි මුලින් ම අම්මට බලන්න....අසියට පුළුවන් ද අම්මට එන්න කියන්න..."

කෙල්ල කිවුවේ හැමදුම වගේ අභිංසක විදිහට හිතා වෙලා...කෙල්ලගේ අම්මා කෙල්ල මේ හොස්පිටල් හිටපු දවස් ටිකේ උදෙ දවල් කෙල්ලව බලලා යන්න ආවත් අද මේ වෙද්දි එන්න බැරි උනේ ඇය හිටියේ ගොඩක් දුර නිසා...

" මත් අම්මට එක්ක එන්නම් නංගි... "

මලිග් කෙල්ලගේ ඔළුව අත් ගාලා ආදරෙන් කියද්දි කෙල්ල ආයෙම අභිංසක විදිහට හිතා උනා...

ඊට ටික වෙලාවකට පස්සේ කෙල්ලව ඔපරේශන් එකට ගන්නම හැමෝම කරේ තේහා ගේ ඇස් දෙක ඉස්සර වගේ ම සනීප වෙන්න කියලා ප්‍රාථර්තා කරපු

එක..... කෙල්ල නම් හිටියේ අවුරුදු ගානක් ම හිතේ කොතක හිර කරලා තිබුන එහි හිතේ හැබෑ වෙත සතුට බොහොම සතුටින් විද ගනිමින්...කොටින් ම කිවුවොත් ඔපරේශන් එකට ගත්තත් කලින් ම කෙල්ල ඇස් දෙක සනීප උතා වගේ සතුටකින් උන්නේ.... එහි තරමම සතුටක් කෙල්ලගේ හිතේ තිබුනා...

eye transplant surgery... Corneal transplant..

Operation එක කරද්දි ඇහැ හිරිවට්ටන්න බෙහෙත් විදිනවා...සිහි නැති කරන්නේ නැ.....කෙල්ලට කිසි දෙයක් නොදුන හිටියත් එතන උන හැමදේම කෙල්ලට දැනුනා...

වෙත කෙනෙක් ගෙන් ගන්න cornea එකක් කෙල්ලගේ ඇස් වලට මැව් වෙත විදිනට කපලා අරන් මහද්දි කොච්චර උනත් කෙල්ල උන්නේ හිත ගැස්සිලා...

surgery එක ඉවර වෙලා කෙල්ලගේ ඇස් බැන්ද...එහි වෙලුම් පටි ගලවන්නේ හරියට ම දවසකට පස්සේ... සමහර අයට surgery එකෙන් පස්සෙන් ඇස් බොද වෙලා ජේතවා...ඒත් තත්වේ හරියන්න සති 6ක් 12ක් වගේ යනවා කියලා මලීග් කෙල්ලට operation එකට කලින් ම කියලා තිබුනේ කෙල්ල මේ දේවල් දැනගන්න ඕනි නිසා.. ඒත් සමහර අයට සනීපකින් දෙකකින් සාමාන්‍ය තත්වට එනවා...මලීග් ප්‍රාථර්තා කරේ ම කෙල්ලගේ ඇස් ආයුග් එන්න කලින් සාමාන්‍ය තත්වට එන්න කියලා...

operation එක කරලා කෙල්ලට තවත් දවසක් යනකම්ම කෙල්ල උන්නේ එහි විදිනට...පහුවද, කෙල්ලගේ ඔපරේශන් එක කරපු ඩොක්ටර් කෙල්ලගේ බැඳලා තියන වෙලුම් පටි ගලවන්න සුදුනම් වෙද්දි ආයුග් ගේ අම්මා තාත්තා වගේ ම සරණි ත් මලීගුත් එහි ලගම හිටියා...කෙල්ලගේ අම්මා නම් උන්නේ ඇස් වල කදුලු පුරෝගෙන..කෙල්ලගේ කැමැත්ත මුලින් ම අම්මට දකින්න ඕනි කියන එක..ඉතින් එහි හින්දම ඇය හිටියේ තේහා ගේ ඇස් දෙකෙන් තමන් ව බලන එහි මොහොත වෙනකම් නොසිට සිල්ලෙන්...තේහාගේ වෙලුම් පටි එකින් එක ගැලවෙද්දි හැමෝම හිටියේ පුදුම තරම් නොසිටසිල්ලෙන්.....

වෙලුම් පටි සම්පූර්ණයෙන් ම ඉවත් කරලා කෙල්ලගේ පියාගෙන ඉන්න ඇස් දෙක දිහා බලලා ඩොක්ටර් කිවුවේ කෙල්ලට හෙමිට ඇස් දෙක අරින්න කියලා... එහි උපදෙස් අනුව කෙල්ල හෙමින් ඇස් දෙක අරිද්දි operation එක සාථර්ක ද කියලා හරියට ම තාමත් නොදන්න මලීග් වගේ ම කෙල්ලගේ ඔපරේශන් එක කරපු ඩොක්ටර් දෙන්න ම කෙල්ල දිහා බලන් උන්නේ විමසිල්ලෙන්...

කෙල්ල ඇස් දෙක අරිද්දි ම කෙල්ලට පෙනුනේ බොද උන දසුනක්...කෙල්ල යාත්තමටඇස් පිල්ලම් ගහද්දි ටිකෙන් ටික කෙල්ලගේ දසුන පැහැදිලි වෙන්න ගන්නා...ඩොක්ටර් කෙල්ලට කිවුව කෙල්ලගෙන් ඇහුව හැමදේට ම කෙල්ල සාථර්ක ව පිලිතුරු දුන්නා....කෙල්ලගේ ඇස් දෙක සුවසි කියලා ඉන් නිශ්චය උතා....

කෙල්ල ඇස් පිල්ලම් ගහගා වට පිටාව බලද්දි හැමෝගෙම මුහු වල තිබුන සතුට වචන කරගන්න බැහැ....

මලීගේ කෙල්ලගේ අම්මට ඇස් වලින් කිවුවේ කෙල්ල ලගට යන්න කියලා...එහි අනුව ඇස් කෙල්ල ලගට ගියේ ඇස් වල කදුලු පුරෝගෙන.... නේහා හරියට ම අවුරුදු 15කට පස්සේ දැක්ක අම්මගේ රූපේ දිහා මොහොතක් බලන් උන්නේ ඇස් පිය නොහෙලා.. කෙල්ලගේ වචන තිබුනේ ගොළුවෙලා..

කෙල්ල අද ජීවි ඇස් වලින් තමන් දිහා බලමි ඉන්න විදිහ දකිද්දි කෙල්ලගේ අම්මගේ ඇස් වල කදුලු අලුත් වෙන්න වැඩි වෙලාවක් ගියේ නැ...ඇස්ගේ ඇස් වලින් තිමක් නැතුවම කදුලු ගලන් යන්න ගන්නා....

ඒත් නේහා උන්නේ ඇස් වලින් පවා හිතාවෙමින්..අද නේහා ගේ ඇස් වලින් එකම එක කදුලක් වත් පිට උනේ නැ...කෙල්ල උන්නේ හිතට දැනුන සතුටවත් දරාගන්න පුළුවන් තත්වෙක තෙමෙයි...කෙල්ල අම්මව බදාගන්නේ හිතා වෙවීම....ආයුග් ගේ අම්මා තාත්තා වගේම නේහා මලීගුන් එහි දසුන දිහා බලන් හිටියේ ඇස් වල කදුලු පුරෝගෙන....

නේහා අම්මගේ තුරුලෙන් ඇත් වෙලන් තමන් ට පේන මේ වටපිටාව දිහා ආයේ ආයේ න් බලන්න ගන්නේ පුදුම ලෝබකමකින්...

ආයුග් ගේ අම්මාත් කෙල්ල ලගට ඇවිත් කෙල්ලගේ අත ස්පර්ශ කරද්දි එහි එක ස්පර්ශයෙන් ම කෙල්ල දැනගන්න එහි ආයුග් ගේ අම්මා කියන්න...

හැමෝම ඩොක්ටර් ට ස්තූති කරද්දි එහි ස්තූතියෙන් බාගයක් ම ලැබුනේ මලීගේ...ඒත් කෙල්ලට මලීගේ ව බලන්න මතක් උනේ අත්තිමට...එහි කෙල්ල උන්නේ දරාගන්න බැරි සතුටකින් තිසා..මේ වෙද්දි කෙල්ලට හැමදේම අමතක වෙලා තිබුන තිසා...

" ම...ලී....ග්...අ...සි...යා... "

කෙල්ල මලීගේ ගේ තම කියලා වටපිට බලද්දි ඩොක්ටර් එක්ක මොකක්දෝ කතාවක හිටපු මලීගේ කෙල්ල දිහාට හැරුනේ හිතාවකුත් එක්ක....

"අත්තිමටනෙ අපිව මතක් වෙන්නේ.... "

මලීගේ එහෙම කියන ගමන් ම කෙල්ල ලගට ගිහිත් කෙල්ලගේ ඔලුව අත ගැවා.... කෙල්ල උන්නේ මලීගේ දිහා ම බලාගෙන...

" හැමෝම බැලුවා...ඔයාව බලන්න ආසා තැද්ද තංගි...."

මලීගේ එහෙම කියලා කෙල්ලගේ ඉස්සරහා ට mirror එකක් ගෙනාවේ කෙල්ල තිහඩවම කන්නාඩියෙන් පේන තමන් ගේ රූව දිහා බලන් ඉද්දි....

විශ්වාස කරන්න...කෙල්ලට කෙල්ලව ම අදහා ගන්න බැරි උතා.... අවුරුදු පහලවකට කලින් දැක්ක පුංචි නේහා ගේ වගේම අද ඉන්න නේහා ගේ තිබුනේ පුදුම වෙනසක්...එදට

වඩා කෙල්ල අද පුදුම විදිහට ලස්සන වෙලා තිබුනා..කෙල්ලගේ ඇස් වල වෙනසක් කාටවත් නොපෙනෙන්න ම සැත්කම කෙරුනේ මලීග් මැදිහත් වෙලා..කෙල්ලගේ දුබුරු පාට ඇස් එහි තිසා ම අදත් එහි විදිහට ම තියෙන්න ඒක ලොකු හේතුවක් උනා...

ඒත් කෙල්ලගේ ඇස් විසල් උනේ නම් එහි තිසා තෙමෙයි...මලීග් ගෙන් දැක්ක මොකක් දෝ සමානකමක් කෙල්ල කෙල්ලගෙනුත් දැක්ක තිසා....

" මොකද නංගි...."

" අයිසා...අපි දෙන්නගෙම ඇස් එක වගේ..."

කෙල්ල කිවුවේ මලීග් ගේ මූන දිහා බලාගෙන....ලාටට හිනා වෙලා...

" ඔන්න ඉතින්...පෙනුන ගමන් ම මෝඩ කතාවක් කිවුවා...එහෙම තමයි ලමයෝ..එහෙම තමයි ලමයෝ...ඔයා මගෙ නංගිනේ...අනික එක වගේ ඇස් තියන අය මේ ලොකේ කොච්චර නම් ඉන්නවද...හැබැයි ඔන්න ඇස් දෙක එක වගේ කියලා මෙච්චර කාලෙකට කාටවත් පෙනිලා නම් නැ....අඩුම තරමේ ඔයාගේ අම්මටවත්...නේද අම්මා..... "

කොල්ලා කිවුවේ හිනා වෙච්ච...තේහා ගේ අම්මා දිහා බලලා...ඇයත් මලීග් වගේම තේහා දිහා බලලා හිනා උනා....කෙල්ලත් එහි කිවුව දේවල් වලට හා කියලා ඔලුව හොල්ලලා කන්නාඩියෙන් පේන තමන් ගේ මූන දිහා ආයෙන් පාරක් බැලුවා...

කන්නාඩියෙන් පේන තමන් ගෙ රූපේ එක්ක ම කෙල්ලට මැවුනේ ආයුග්..ආයුග් ව මේ වෙලාවේ දකින්න තිබ්බා නම් කියලා කෙල්ලගේ හිතට මහා ලොකු ආසාවක් ආවා..ආයුග් මොන වගේ ඇති ද කියලා කෙල්ල හිතීන් එක එක රූප මවා ගන්නා....

හොස්පිටල් එකේ ටික දවසක් ඉඳලා කෙල්ලව ගෙදර යැවුවේ ඩොක්ටර් කෙල්ල කරන්න ඕනි ඉන්න ඕනි විදිහ ගැන ගොඩක් උපදෙස් දීලා... ඒත් දවස් කීපයක් ගිහිල්ලත් කෙල්ලට දැනුනේ තාමත් හීනයක් වගේ...මුලින් ම ඇස් පෙනුන වෙලේ වගේමයි කෙල්ල තාමත් හැසිරෙන්නේ...කෙල්ල පටපිට බලද්දි පවා එහි ඇස් දිලිසෙනවා...

කාර් එකේ එන අතරතුර කෙල්ල glass එකෙන් පිටත බලාගෙන ඇස් දෙකට පේන හැම දසුනක් ම බලන් හිටියේ පුදුම ලෝබකමකින්...

කවුරුත් කෙල්ලගේ මේ සතුටට බාද නොකෙරුවේ කෙල්ලට මේ සතුට තිදහසේ විදගන්න ඉඩ දීලා...

කාර් එක ගේට් එක ලගින් ඇතුලට දද්දි කෙල්ලගේ ඇස් යොමු වෙලා තිබුනේ කවදවත් නොදැකපු ඒත් හිතීන් මවාගෙන හිටපු ආයුග් ගේ ගේ දිහාට...මේ වෙනකම් කෙල්ල දැක්ක හැම දේකින් ම ලස්සන ම දේ උනේ මේ සුවිසල් තිවස... කෙල්ල වගේ වෙලා වගේ ගාඩර්න් එක දිහත් තිවස දිහත් බලන් හිටියා..කෙල්ලට කාර් එකෙන් බහින්නත් අමතක උනෙ එහි තිසා...

" දු...බහින්න... "

ආයුශ් ගේ තාත්තා කෙල්ල දිහා බලලා හිතාවකුත් එක්ක කියද්දි කෙල්ල අහිංසක විදිහට හිතා උනා...

" ගොඩක් ලස්සනයි තාත්තා..."

කෙල්ල කිවුවේ ආයුශ් ගේ තාත්තා දිහා බලලා...ආයුශ් ගේ තාත්තා කරේ කෙල්ලගේ ඔලුවත් අත ගාලා කෙල්ලගේ සතුට දිහා බලන් හිටපු එක...

ආයුශ් ගේ අම්මා වගේ ම තාත්තා ත් කෙල්ලව ගේ ඇතුලට එක්ක යද්දි කෙල්ල ගේ පුරාම තමන් ගේ ඇස් යොමු කරේ වගේ වෙලා වගේ...පුංචි කාලේ හිටපු පරිසරෙන් එක්ක කෙල්ල මේ තරම් තවුන දේවල් දැකලා තිබුනේ නෑ... ඊටත් වඩා කෙල්ලට පුංචි කාලේ ඇස් පේද්දි පවා කෙල්ල උත්තේ සාමාන්‍ය ගෙදරකනෙත්....

ඇස් නොපෙනුන කාලේ හිනිත් මවා ගත්ත දේවල් හිතපු විදිහටත් වඩා ලස්සනයි කියලා දැනෙද්දි කෙල්ලට පුදුම ලෝබ හිතුනා..කෙල්ලව කෙල්ලගෙන් ආයුශ් ගෙන් රුමි එකට එක්ක යද්දි කෙල්ල පඩි පෙල තැංගේ ආයුශ් එක්ක ගෙවුන හැම මතකයක් ම එකින් එක මතක් වෙද්දි...සරණි වගේ ම මලිග් උත්තේ තිහඩව ම මේ හැමදේම බලාගෙන...

කෙල්ල රුමි එකට අඩිය නියනවත් එක්ක ම කෙල්ලට ඇහුනේ පායා රුමි එකේ එල්ලපු windchimes වල හඩ.... කෙල්ල අහිංසක හිතාවකුත් එක්ක එහ් දිහා බැලුවේ ඇස් නොපෙනෙන කාලේ තමන් රුමි එකේ හැම තැනක් ම හොයා ගත්තේ මේ හඩින් නේද කියලා හිතෙද්දි...

ලා රෝස පාටි කටර්න් වලින් රුමි එකේ ජනෙල් 4ම සරසලා... මුලු බිත්තියම සුදු පාටයි... රුමි එකේ අසිතකට වෙන්න ඇද...එහා පැත්තේ බැල්කනි එක...රුමි එක පුදුම තරම් ලස්සනයි .. බිත්තියේ වෙඩින් එකේ දි ගන්න තේහා ගේ ෆොටෝ එකකුත් ගහලා තිබුනා..කෙල්ල එහ් දිහා බලන් හිටියේ හිතා වෙවීම...

හැබැයි එහ් දේවල් තම කලින් තිබුන දේවල් නෙමෙයි..මේ හැමදේම ආයුශ් ගේ අම්මාගේ වැඩ...රුමි එකේ චිතරක් නෙමෙයි..මුලු ගේම තිබුන ආයුශ් ගේ ෆොටෝස් ආයුශ් ගේ අම්මා තේහා ට නොපෙනෙන්න අරන් තිබ්බේ ආයුශ් ව කෙලින් ම ඇස් දෙකෙන් ම දකින එක කෙල්ලගේ හිතේ නියන ලොකු ම ආසාවක් තිසා...එහ් සතුට ෆොටෝ එකකින් දැකලා අඩු කරන්න ආයුශ් ගේ අම්මට ඔහි කමක් තිබුනේ නෑ... ඉතින් රුමි එකේ බිත්තියේ ආයුශ් ගේ ෆොටෝස් තිබුන තැන් වලට ඇය කරේ තේහා ගේ ෆොටෝස් තිබ්බ එක...

" ඔන්න දු.....ඔයා ආයුශ් ව ඇස් දෙකෙන් ම දකිනකම් මන් ෆොටෝස් ටික ඔක්කොම අසින් කරා.. "

ආයුග්‍රහයා ගේ අම්මා කිවුවේ කෙල්ල දිනා බලලා හිනා වෙවීම...කෙල්ලන් ඔවුට හොල්ලලා හා කිවුවේ ඒක කෙල්ලගෙන් ආසාව තිසා...

කෙල්ලට රුමි එකේ තියලා ආයුග්‍රහයා ගේ අම්මා පහලට ගියේ මලිග් ටයි සරණේ ටයි තේ එකක් හදන්න...ආයුග්‍රහයා ගේ තාත්තා ත් වොග් එකක් දගන්න රුමි එකට ගියා.... එතකොටයි මලිග් කෙල්ල එක්ක කතාවට වැටුනේ....

" තංගි...මත් කිවුව දේවල් මතකයි තේද...ආයුග්‍රහයා ආව ම ඉන්න ඕනි විදිහ... "

කෙල්ල කරේ අහිංසක විදිහට හිනා වෙලා ඔව් කියන්න ඔවුට හොල්ලපු එක...සරණේ කෙල්ලට hug කරේ ක්ශණික ව කෙල්ල ගැන දැනුන සතුටට...

ඒත් ගියේ විනාඩි දෙක තුනක් විතරයි...තේ එකක් හදගෙන එන්න කිවත් එකට ගියපු ආයුග්‍රහයා ගේ අම්මා ආයෙම රුමි එකට දුවත් ආවේ ෆෝන් එකත් අරගෙන...

" දු...පුතා කෝල් කරනවා..ඔයාට කතා කරන්න ඕනිදු... "

ආයුග්‍රහයා ගේ අම්මා එහෙම කියන ගමන් කෙල්ල අතට ෆෝන් එක දුන්නා... කෙල්ල ෆෝන් එක කතේ තියා ගද්දි ම මලිග් සරණේ එක්ක බැල්කනි එකට ගියේ කෙල්ලට තිදහසේ කෝල් එක ආත්සර් කරන්න දිලා...

" හෙල්ලෝ.. "

" ආ...යු...ග්... " "

" මත් තව දවස් 5කින් එනවා...ඒක කියන්න ගන්නේ.... "

ආයුග්‍රහයා එහෙම කියන ගමන් ම කෙල්ල වචනයක් වත් කතා කරන්න කලින් කටි කරා...කෙල්ලගේ හිතට දැනුනේ සියුම් වේදනාවක්..ඒත් කෙල්ල දුක හංගගෙන හිනා උනා...

මලිග් සරණේ ගෙදරින් යද්දි ටිකක් හවස් උනා...

හැමෝම ගියාට පස්සෙයි කෙල්ල රුමි එක ඇතුලේ තනි උනේ...

කෙල්ල ඇගට දැනුන මහත්සියත් එක්ක වොග් එකකුත් දගෙන රුමි එකට ඇවිත් අල්මාරිය ඇරියේ ඇදුමක් ගන්න...ඒත් ඇදුම අඳිනකොට ම කෙල්ලගේ කකුල් දෙක ලගට වැටුනේ එද ආයුග්‍රහයා තමන් ට දගන්න කිවුව කරාම දෙක...කෙල්ල ඒක එහ් කරාම දෙකමයි කියලා දැනගත්තේ ඒක ස්පර්ශ් කරලා... එහ් දැනුන හුරුකමත් එක්ක...

කෙල්ල කරාබු දෙක අතට අරන් එහි දිහා ටික වෙලාවක් බලන් හිටියා... කරාබු දෙකේ තිබුනේ හාටි එකක්.. කෙල්ලට හිතුවේ ම මේ වගේ එකක් ආයුශ් ලගට ආවේ කොහොම ද කියලා...

ඊලගට අල්මාරයේ ආයුශ් ගේ පැත්තට ඇස් යොමු උන කෙල්ලට හිතුවේ ආයුශ් ගේ පැත්තේ තියෙන්නේ මොනා ද කියලා බලන්න..ඒක කරාබු දෙක දකිනවත් එක්ක ම හිතට ආව හැගීමක්..

කෙල්ල ඉක්මනට ඇදුමකුත් දගෙන අල්මාරයේ අතින් පැත්තේ මොනා ද තියෙන්නේ කියලා බලන්න පටන් ගත්තේ කරාබු දෙක පැත්තකින් තියලා...

ඒත් කෙල්ලට හම්බුන දේවල් නම්...කෙල්ලගේ ඇස් අදහ ගන්නවත් පුළුවන් දේවල් නම් තෙමෙයි....කොල්ලගේ ඇදුම් වලට මැදි කරලා තිබුන box එකක් කෙල්ලගේ ඇස් වලට යොමු උනේ අල්මාරයේ කොල්ලගේ පැත්තේ ඇදුම් වලට අමතරව තිබුන එක ම දේ එහි box එක තියා... කෙල්ල දෙපාරක් නොහිතම box එකත් අරන් ඇද උඩට ගියා... කෙල්ලට box එකේ ඇතුළේ තියන දේවල් බලනකම් ඉවසිල්ලක් තිබුනේ නැ.... ඇද උඩින් වාඩි උන ගමන් ම කෙල්ල box එක ඇරයේ එහි නොඉවසිල්ලත් එක්ක.... ඒත් box එක ඇතුළේ නම් තිබුනේ කෙල්ල හිතෙකින් වත් නොහිතපු දේවල්....

box එක අරද්දි ම උඩ තිබුනේ ලේන්සුවක්...ලේන්සුවක් කිවුවට ලේන්සුවක් ද කියලවත් අදහගන්න බැරි තරමට ම දූවිලි ගොඩක් තිබුනා... දූවිලි විතරක් තෙමෙයි....තැනින් තැන කප්පාට උන කුණු පැල්මකුත් තිබුනා...කෙල්ල ඒක පැත්තකින් තියලා ආයේම box එක ඇතුලට ඇස් යොමු කරා... ඊලගට තිබුනේ ලේන්සුවක්...හැබැයි කලින් වගේ කුණු දූවිලි නැ...එහි වෙනුවට ලේන්සුව පුරාම ලේ පැල්ලම් තිබුනා... ආයුශ් මොකටද මේ වගේ දේවල් තියන් ඉන්නේ කියලා කෙල්ලගේ හිතට ආවේ ලොකු ප්‍රශ්නයක්...කෙල්ල හිත අහපු හැම ප්‍රශ්නයක් ම පැත්තකින් තියලා ආයේම box එක ඇතුල බලන්න ගත්තේ නොඉවසිල්ලෙන්... ඊලග තිබුනේ ලස්සන necklaces එකකුයි ring එකකුයි... necklace එකේ pendant එකේ " A " අකුර තිබුනා..ring එකෙන් එහෙම මයි... දෙකම සිල්වර් කලර්...ඊටත් වඩා මේ දෙක ම ladies ජුවලර්.....

මේවා කාගේ වෙන්ත ඇති ද...ආයුශ් ට කොහෙන්ද...මේ තරමට ආයුශ් මේ දේවල් පරිස්සම් කරන්නේ ඇයි....හිතට දැනුන සියුම් වේදනාව එක්ක කෙල්ලගේ හිත ප්‍රශ්න කෝටියක් අහන්න ගන්නා...කෙල්ල necklace එකයි ring එකයි පැත්තකින් තියලා ආයේත් box එක දිහා බලද්දි කෙල්ල දැක්කේ box එකේ යටට ම වෙන්ත තියන ගොටෝ එක...ගොටෝඑක දකිනවත් එක්ක ම කෙල්ලගේ මුලු ඇගම පත තැනි වෙලා ගියා...ගොටෝ එකේ ඉන්නේ කවුද කියලා නොදන හිටියත් ගොටෝ එකේ හිටියේ නම් ලස්සන cute girl කෙනෙක්...ගොටෝ එකේ විදිහට නම් එහි කෙල්ලගෙන් දිස් උනේ නේනා ට න් වඩා අභිසෙක පෙනුමක්...

කෙල්ල ගොටෝ එක දිහා බලන් හිටියේ කදුලු පුරෝගෙන...

" එතකොට මේ හැමදේම මේ කෙල්ලගෙ ද... එතකොට මේ කෙල්ල....ආයුශ්....ආයුශ් ගෙ ද....ඒත් කියන්නේ ආයුශ්....ආයුශ්.... "

කෙල්ලට තමන් ට ම කියා ගන්නත් අත්තිම වචන ටික කියාගන්න කලින් ම කෙල්ලට ඉති ගහනා ඇඩුනා...

තමන් ට ආයුශ් ගැන තියන මේ හැගීමට කියන තම කෙල්ල නොදැන හිටියත් කෙල්ල කවදවත් හිතුවේ නෑ ආයුශ් ට වෙත කෙනෙක් ලත් වෙලා කියලා දැනගන්න ම හිතට මේ තරම ට දුකක් වේදනාවක් දැනෙයි කියලා....

කෙල්ල ආයුශ් ට ආදරේ කරනවද... කෙල්ල ට කීපවතාවක් ම එහෙම හිතන්න කෙල්ල එහ් හැගීම යටපත් අරගත්තෙ තමන් ට තියෙන්නේ ආයුශ් ගැන ආයුශ් ලග ඉන්න ආසාවක් විතරයි කියලා කෙල්ල තමන් ට ම තරවටු කරගන්නා..එහ් ආදරයක් කියලා කෙල්ල කොසිම මොහොතකවත් පිළිගන්නේ නෑ... ඒත් මේ වෙලාවේ මේ කෙල්ලගේ ෆෝටෝ එක ආයුශ් ලග තියනවා දකිද්දි කෙල්ලට දැනුනේ දරාගන්න බැරි තරම් දුකක්... කෙල්ල අඩ අඩ ම box එකේ තිබුන දේවල් එහ් විදිහට ම අහුරලා වෙනසක් නොදැනෙන්න එහ් විදිහට ම තිබ්බා....

ඊලගට ආයෙම ඇදට ඇවිත් ඇස් දෙක රතු වෙනකම්ම හොදට ම ඇඩුවා.... අඩුම තරමේ කෙල්ලට රුට කන්නවත් හිතුවේ නෑ...

දවස් ගෙවිලා ගියේ කෙල්ල එහ් වේදනාව එක්ක ම කාලේ ගෙවද්දි...කෙල්ලට හරියට කෑමක් වත් කන්න හිත දුන්නේ නෑ....

දවස් 3ක් ගෙවිලා ගියේ කියන්නත් බැරි තරම් ඉක්මනට.... හරියට ම ආයුශ් එන්න තව දවස් දෙකයි... කෙල්ල අදත් නැගිටිවේ සැරින් සැරේ හිතට වද දෙන එහ් ෆෝටෝ එක මතක් කරගෙන.... අතට අහුවුන ගවුමකුත් ඇදගෙන කෙල්ල අදත් ඇද උඩට වෙලා වෙනද වගේම කල්පනා කර කර හිටියා...

වෙලාව හරියට ම හවස 3යි... ආයුශ් ගේ අම්මා රූමි එකට දුවගෙන ආවේ පුදුම කලබලෙන්....

" ඇයි අම්මා..."

" දු...ආයුශ්...ආයුශ් එනවා..."

" මොකක් ද අම්මා..."

කෙල්ල ආයෙම ඇහුවේ එහ් ඇහුන වචන විශ්වාස කරන්න බැරි හින්දමයි...

" පුතා එනවා ද...එයා පහලා...නාත්තා එක්ක... ඔයා...ඔයා දන්නේ නැති නිසා මත් කියන්න ආවේ.... "

" ඒත් අම්මා එයා එනවා කිවුවේ..."

" හරි ද...එයා එන්න ඇති ඔයාට ස්ප්‍රයිස් කරන්න... "

ආයුශ් ගේ අම්මා කිවුවේ කෙල්ලගේ ඔලුවත් අත ගාලා...හිතා වෙවීම... කෙල්ලගේ මුතට හිතාටක් ආවේ දැනුන සතුට දරාගන්න ම බැරි තැන... හිතේ තිබුන හැම දුකක් ම එහි වචන ටික ඇහෙනවත් එක්ක ම නැති වෙලා ගියා....

කෙල්ල තවත් මොනවදෝ කියන්න හදද්දි ම ඇහුනේ අඩි සද්දයක්.....

කෙල්ල උන්නේ කියන්න ගියපු වචන ටික ගිලගෙන...ආයුශ් ගේ අම්මා කෙල්ලගේ කතට කරල කිවු ව දේත් කෙල්ල සිතල වෙලා ගියා...

" ඔන්න එනවා ද...ඔයා වෙනද වගේම ඉන්න....වෙනසක් පෙන්නත් නැතුව..."

ආයුශ් ගේ අම්මා කෙල්ලගේ කතට කරලා රහසින් කියද්දි කෙල්ල හා කියන්න ඔලුව හෙල්ලුවත් හදවතින් කෙල්ල ගැහෙන්න ගන්නා... ආයුශ් ගේ අම්මා කොල්ලා රුමි එකට එනවත් එක්ක ම කොලගෙත් විස්තරවත් අහන් නැතුව කොල්ලගේ නලල සිප අරන් රුමි එකෙන් එලියට ආවේ එක ඉලක්කයක් දිහා බලගෙන ඉස්සර වගේ ඉන්න හදන තේහා දිහා බලලා ලාවට හිතාටකුත් එක්ක.... ආයුශ් ගේ අම්මගේ හිතේ මේ නියත සතුට ඇයටවත් විස්තර කරගන්න බැරි තරම්..ඇය උන්නේ මුලු ලෝකෙම ලැබුනා තරම් සතුටකින්...

ආයුශ් ගේ අම්මා පහලට ගියා ම ආයුශ් ගේ අඩි සද්දේ තව තවත් ලගින් ඇහෙද්දි කෙල්ල වෙනදට වඩා ගැහෙන්න ගන්නා...එහි ආයුශ් ට තමන් ගැන වෙනසක් දැනෙයිදෝ කියන බයෙන්...

" නේ...හා... "

ආයුශ් කෙල්ලගේ තම කියද්දි කෙල්ල වෙනසක් නොදැනෙන්න කටහඬ ඇහුන පැත්තට හැරුනා...ඒත් කෙල්ලට ආයුශ් ගේ මුත බලන්න තමි විදිහක් තිබුනේ නැ.... කෙලින් ම මුත බැලුවොත් සැක හිතෙන බව කෙල්ල දැනත් උන්නා...එහි හින්ද ම කෙල්ල ගේ ඇස් යොමි වෙලා තිබුනේ කොල්ලගේ කකුල් දෙක දිහාට... මොකද කෙල්ල උන්නේ ඇදේ වාඩි වෙලා...

" ආ...යු..ශ්.... "

කෙල්ල හිමිත් මිමුනද්දි ආයුශ් කෙල්ල ලගින් ම ඇදෙත් වාඩි උනා... කෙල්ලට බලන්න පුලුවන් එක ඉරියව්වක් දිහා විතරක් නිසා කෙල්ලගේ ඇස් මේ පාර යොමු උනේ ආයුශ් ගේ දෙතොල් දිහාට....

ලා රෝස පාට කෙල්ලෙක් ගේ වගේ ලස්සන ලිපිස් දෙකක් නියත කොල්ලගේ මුත දකින්න කෙල්ලට එහි මොහොතේ දැනුනේ පුදුම ආසාවක්...ඒත් කෙල්ල තමන් ම පාලනය කරගන්නා...

" මත් ආවා... "

ආයුශ් ගේ කටහඬ පුදුම විදිහට ආදරෙන් පිරිලා...කොහොම ද දෙසියනෙන් මේ තත්වෙහි මුත දිහා නොබලා ඉන්නේ...කෙල්ල ඉවසුවේ පුදුම ඉවසිල්ලක්...

" මත් බය උනා...අරුත් දෙන්නා....මත් එපා කියපු දේම කරලා ඇති කියලා...ඒකයි මත් කිවුව දවසට කලින් ආවේ.... ඒත් උබව මෙහෙම දකිද්දි...මට සතුටයි ගොඩක්..."

කොල්ලා කිවුවේ සියුම් ව කෙල්ලගේ හිස අතගාන ගමන්... ඒත් කොල්ලගේ එහි වචන කෙල්ලට ගෙනාවේ පපුව පසාරු කරගෙන යන තරම් වේදනාවක්...

" මහත්සිසි...වොශ් එකක් දන් එන්නම්...තේ එකක් හදන් එනවද..."

ආයුශ් කවදවත් තැනුව කෙල්ල දිහා බලලා ආදරෙන් අහද්දි කෙල්ලගේ පපුව පිටිවුනා... තාමත් ආයුශ් ගේ මුත නොදැක්ක කෙල්ල හා කියන්න ඔලුව හෙල්ලුවේ කලින් බලන් හිටපු ආයුශ් ගේ ලිපිස් දිහා ම බලාගෙන....

කොල්ලා ආයෙම පාරක් කෙල්ලගේ ඔලුවත් අත ගාලා බෑග් එක එහෙමම දලා වොශ් රුමි එකට යද්දි කෙල්ල ඇස් වල හිර කරන් හිටපු කදුලු තිදහසේ ගලන් යන්න දීලා පහලට ආවේ පුදුම වේදනාවකින්... එහි ආයුශ් ව තමන් මොන තරම් රවට්ටන්න ද කියලා තමන් ගැන ම දැනුන පසුතැවීමත් එක්ක...

කෙල්ල තේ එකකුත් හදගෙන උඩට ආවේ සැහෙන්න වෙලාවකට පස්සේ...කෙල්ල පහලට වෙලා සැහෙන්න වෙලාවක් කල්පනා කරා.... ආයුශ් ට ඇත්ත කියලත් බෑ...ඒත් ආයුශ් ට බොරු කරන එක කෙල්ල හිතුව තරම් ලේසින් තැ...ඒකෙන් රිදෙන්නේ කෙල්ලගේ හිතමයි....තව ටික දවසක් බලලා ඕන දෙයක් කියලා ආයුශ් ට ඇත්ත කියන්න කියලමයි කෙල්ලගේ හිත කිවුවේ.... ඒත් ඒකෙන් ආයුශ් ව සදහට ම ආයෙත් දකින්නවත් නොලැබෙයි කියල හිතෙද්දි කෙල්ලගේ පපුව පිටිවිලා ගියා....

උඩට එනකම්ම කෙල්ල ආවේ හිතට වද දෙන මේ ප්‍රශ්න ඔලුවේ නියාගෙන...රුමි එක ලගට එනකම්ම කෙල්ල හිටියේ එහි සිහියෙන්... ඒත් රුමි එකේ දොර ලගට එද්දි කෙල්ල ගේ ඇස් වගේ වෙලා ගියේ කෙල්ලටත් නොදැනිම...කෙල්ල ඉක්මන් කරලා දොර පිටිපස්සට ආවේ ආයුශ් ට කෙල්ලට නොපෙනෙන විදිහට.....

කොල්ලා උන්නේ දුබුරු පාට ටවල් එකක් පිටින්... උඩු කය නිරාවරනය වෙලා තියෙද්දි කොල්ලගේ ලස්සන තවත් ලස්සනට පෙනුනා... කෙල්ලගේ ඇස් මුලින් ම තතර උනේ එහි

පපුව ලග... ඊලගට හෙමින් හෙමින් ඇස් උඩට ගද්දිසි කෙල්ල කොල්ලගේ මුත පලවෙති වතාවට දැක්කේ...

විශ්වාස කරන්න..කෙල්ලට කෙල්ලවම විශ්වාස කරන්න බැරි උනා... කෙල්ලගේ වගේ ම තිබුන එහ් දුබුරු පාට ඇස්, නාමන් තෙන බේරෙන කොන්ඩේ, රෝස පාට ලිප්ප්... කොල්ලගෙන් ගෙනාවේ පුදුම handsome ලුක් එකක්... කන්නාඩිය දිහා බලාගෙන හිටපු කොල්ලගේ මුත දිහා තේහා විනාඩි ගානක් ම බලන් උන්නේ ඇස් පිය වත් ගහන් තැනුව...

තමන් ට අර තරම්ම වද දුන්න ආයුශ් ගැන කෙල්ල හිතීන් මවන් හිටපු රූපෙට වඩා ආයුශ් මොන තරම් තම් වෙනස් ද් කියලා හිතෙද්දි කෙල්ලට කෙල්ලගෙ ම ඇස් අදහගන්න බැරි උනා...මොකද මොන තරම් තපුරු කම් කරන් ආයුශ් ට තිබුනේ පුදුම අභිංසක පෙනුමක්... ඇස් ඉවතට ගන්න පවා කෙල්ලට ලෝබ හිතුනා...මේ තරම් අභිංසක පෙනුමක් තියන කෙනෙක් ට අර වගේ තපුරු වෙන්න පුළුවන් ද දෙසියනෙන්...කෙල්ල හිතුවේ එව්වරමයි....

කෙල්ල අමාරුවෙන් කෙල්ලව පාලනය කරගෙන ආයුශ් ට වෙනසක් නොතේරෙන විදිහට රූමි එක ඇතුලට එද්දි කන්නාඩියෙන් ජේත රූමි එක ඇතුලට එන තේහා දිහා කොල්ලා බලන් හිටියේ හිතාවකුන් එක්ක...

බිත්තිය දිහා ම බලන් ආව කෙල්ල ඇස් කොතකින් එහ් හිතාව දකිද්දි කෙල්ලගේ මුලු ඇගම අමුතු හැගීමකින් හිරි වැටුනා....

ආයුශ් ඔලුවේ තියන වතුර බිංදු අත් දෙකෙන් පිහින ගමන් ම තේහා ලගට ඇවිත් තේහා අතේ තිබුන තේ එක තමන් අතට ගන්නා... ඊලගට කෙල්ලගේ අතින් අල්ලලා කෙල්ලව ඇද උඩින් වාඩි කරලා රූමි එකේ දොර වහලා ආයෙම කෙල්ල ලගට ඇවිත් එහ් ලගින් ම වාඩි උනා...

ඊලගට කෙල්ල දිහා බලාගෙන ම කෙල්ල ගෙනන් දුන්න තේ එකෙන් උගුරක් බිවුවා...හැබැයි ඒත් එක්ක ම කොල්ලගේ මුවට ආවේ හිතාවක්... කොල්ලා එහ් හිතාවෙන් ම කෙල්ලගේ ඇස් දිහා බැලුවා...කෙල්ල ඉවත බලන් ඉන්නවා වගේ පෙන්නුවත් කෙල්ලට කොල්ලගේ එහ් බැල්මතම් හොදට ම පෙනුනා... ඒකමයි කෙල්ල ගැහෙන්න ගන්නේ...ආයුශ් ට සැක හිතීල ද කියලා...මොකද ආයුශ් මොකද මේ ජේතවෙන් තැනි ඇස් දෙකක් දිහා බලන් හිතා වෙන්නේ...තැත්තම් ආයුශ් වෙනදත් කොහොම ද...

කොහොම උතන් කෙල්ල උන්නේ බය වෙලා...හොදට ම බය වෙලා... ඒත් ආයුශ් ඊලගට කිවුව කතාවට තම් කෙල්ලගේ බය තැත්තට ම තැනි වෙලා ඇස් වලට කදුලු ඉනුවා...

" තේ එක තිම්ලා... "

වෙනද වගේ මුතට ම දමලා ගහන වචන වගේ තෙමෙයි...එහ් වචන අහන් ඉන්නන් ආසයි...

" අතේ ආයුශ්...මන්...ඉන්න...ආයේ හදන් එන්නම්.."

කෙල්ල එහෙම කියන ගමන් ම තැහිටින්න හැදුවත් ආයුශ් කෙල්ල ව තවත්ත ගන්නේ අතේ තිබුන නේ එක තත්පර ගානෙන් බොන ගමන්...

" දැන් හරි..ඔක්කොම බිවුවා..."

" අතේ ආයුශ්...ඔයා එහ් නිමිට්ට නේ එක..."

" කමක් නෑ... එහෙමත් රසයි..."

ආයුශ් හිතා වෙට්ම එහෙම කියද්දි කෙල්ලගේ ඇස් වලට ආයෙම කදුළු ආවා... කොල්ලා ඒහ් කදුළු තමන් ගේ දැනින් ම පිහලා දැන්මේ සුසුමකුත් පිට කරලා... ඊලගට කෙල්ලගේ කම්මුලකින් අතක් තිබ්බේ එහ් ස්පර්ශයත් කෙල්ලගේ මුලු ඇගම ආයෙම හිරි වැටිලා යද්දි...

" මට කතා කරන්න ඕනි... "

ආයුශ් කම්මුල පිරිමදින ගමන් ම කිවුවේ පුදුම තරම් ආදරේකින්...

" කි..ය..න්...න.... "

කෙල්ල වචන ටික එකතු කරගන්නෙන් බොහොම අමාරුවෙන්...

ආයුශ් කෙල්ලගේ උකුල් ඔලුව නියාගන්නේ කෙල්ලගේ අවසරයක් වත් නැතුව... ඊලගට කෙල්ලගේ අත තමන් ගේ ඔලුවෙන් තිබ්බේ ඔලුව පිරිමදින්න කියලා ඉගි කරලා... කෙල්ල උන්නේ ආයුශ්ගේ මේ හැසිරීම අදහා ගන්නත් බැරුව...ඒත් කොල්ලා ඔලුවෙන් අත තිබ්බ පමාවටම කෙල්ල ආයුශ් ගේ ඔලුව පිරිමදින්න ගන්නා...

කොල්ලා විතාඩි කිපයක් ඇස් දෙක පියා ගන්නේ අවුරුදු ගාතකට පස්සේ හිතට දැනුන එහ් සැනසිලි දයක සතුටත් එක්ක....

" නේ...හා... "

එහ් සතුට ටික වෙලාවක් එහ් විදිහට ම විදගෙන් කොල්ලා කිවුවේ ඇසෙන නැසෙන තරමට ම මුමුතලා.....

" ආ...යු...ශ්..."

කෙල්ල කිවුවේ වචන පවා පැටලෙද්දි...

" අයියා කියන්න... ඔයාට මිත් අයියනේ...මත් ඔයාට වඩා වැඩිමල්... "

කොල්ලා එහෙම කියන ගමන් ම කෙල්ලගේ බඳ වටා අතක් ගවලා කෙල්ලගේ කුසට මූන තද කරගන්නා.කෙල්ල උන්නේ ගල් ගැහිලා...

" ආ..යු..ශ්...මො..ක...ද...මේ... "

" ඇසි එපා ද... "

" නෑ..."

කෙල්ල වචනෙකට දෙකකට වඩා කොල්ලා එක්ක කතාවට යන්න බය උනා...කෙල්ල උන්නේ කොසි වෙලාවේ ආයුශ් ට තරහා යසිද කියලා පුදුම බයකින්....

ඒත් කෙල්ලගේ එහ් වූටි වචනෙන් එක්ක ම කොල්ලා කෙල්ලගේ උකුලෙන් නැගිට්ටා...ඊලගට ඇඳ උඩ තිබුන බැග් එක ඇරලා කරාබු දෙකක් අතට අරන් තේහා ගේ අවසරයක් නැතුවම කෙල්ල දුන් හිටපු කරාබු දෙක ගලවලා කොල්ලා අතේ තිබුන කරාබු දෙක දැන්මා...

" ආ..යු..ශ්...ඇ..සි...මේ... "

කෙල්ල ඇහුවේ ආයුශ් මේ හැසිරීම පපුවට බර වැඩි නිසා...ඒත් කොල්ල දුන්න පිළිතුර නම්... කෙල්ල ව නොමරා මැරුවා...

" උබ මට දුන්න පොරොන්දු ව රැක්කා තේහා... මත් දන්නවා..මත් හොඳ එකෙක් තෙමෙයි... ඒත් මත් වෙනස් වෙනවා..උබගේ මේ අවකෙකම හින්ද ම... ආයෙම වද දෙත් නෑ මැතික... හැම එකීම එක වගේ නෑ කියලා උබ මට මගෙ ඇස් මනාපිටම පෙන්නවා...ආයෙම...ආයෙම කවදවත් ම මත් උබට වද දෙත් නෑ...."

ආයුශ් පුදුම තරම් හැගිම් බරව කියද්දි කෙල්ල එහ් වචනයක් වචනයක් පාසා අහන් හිටියේ මලකඳක් වගේ...එහ් වචනයක් වචනයක් පාසා කෙල්ලගේ පපුව පුදුම විදිහට පිවිච්ලා ගියා...

" උබට කවදවත් ඇස් දෙකක් ඔති නෑ මැතික... මත් ඉන්නවනේ බලාගන්න... "

ආයුශ් ආයෙම වතාවක් කෙල්ලගේ කම්මුලක් සියුම් ව අත ගාලා කියද්දි කෙල්ල හිටියේ එහ් වචන දරා ගන්න පුළුවන් තත්වෙක තෙමෙයි.... අඩන්නවත් හිනා වෙන්නවත් කතා කරගන්නවත් වෙන කිසිම දෙයක් කරන්නවත් කෙල්ලට සිහියක් තිබුනේ නෑ....

" ඔහොම ඉන්න...මත් තේ එකක් හදන් එන්නම්... "

කෙල්ල මොකුත් කියන්නත් කලින් ම ආයුශ් නැගිටලා පහලට යන අඩි සද්දේ කෙල්ලට හොඳට ම ඇහුනා.....කෙල්ල ඇවිදින මල කඳක් වගේ ඇදෙන් නැගිට්ටේ පිස්සියක් වගේ...

එද ඇහෙද්දි න් සතුටක් දැනුන windchimes වල හඬ පවා කෙල්ලට දැනුනේ පුදුම අසරන හැගීමක්....

කෙල්ල කෙල්ලගේ ඉස්සරහා තිබුන කන්තාඩිය දිහාට හැරුනේ තමන් ගේ මූන මේ ඇස් දෙක පේන වාරයක් වාරයක් පාසා කරගන්න පව ගැන දහස් වාරයක් දුක් වෙමින්... ඒත් එහි හැමදේම කෙල්ලට මොහොතකට අමතක වෙලා ගියේ කන්තාඩියෙන් පේන ආයුග් දැන් මොහොතකට කලින් දැන් ම කරාබු දෙක දකිද්දි...

ඔව්..කිසිම වෙනසක් නෑ...මේ එහි කරාබු දෙකමයි...ආයුග් box එකේ දලා තිබුන එහි කරාබු දෙකමයි...වෙනසකට තියෙන්නේ මේ කරාබු දෙක ඊට වඩා අලුත්..එහි desing එක ඒකමයි...

ඒක දකිනවත් එක්ක ම ආයෙ ම කෙල්ලගේ හිතේ මැවුනේ මේ තරම් වෙලා අමතක වෙලා තිබුන එහි ෆෝටෝ එක.. ආයුග් එහි වගේ ම කරාබු දෙකක් ඇයි තමන්ටත් දැන්මේ කියලා දැනෙද්දි කෙල්ලගේ පපුව පිටිවිලා ගියා...

ඇස් වල කදුලු ආයේමන්...පුටි කාලේ ඉදන් කදුලු කියන දේ කෙල්ලට හුරුයි....හරියට ආත්මයට ම බැදුන දෙයක් වගේ... ඒත් ආයුග් ජීවිතේට ආවට පස්සේ මේ දැනෙන වේදනාව දරාගන්න තරම් හසියක් කෙල්ලට තිබුනේ නෑ...

ආයුග් ගෙන් ෆෝටෝ එකේ දැක්ක කෙල්ල කවුද අහන්නත් බෑ...ඇහුවොත් කරන හැම බොරුවක් ම අහු වෙනවා... එහෙම උතොත් ආයුග් සදහට ම නැති වෙයි...

කෙල්ලට දැනුනේ පුදුම වේදනාවක්... ආයුග් ලගට ම එතකම කෙල්ලට දැනුනේ නෑ... ඒත් කෙල්ල කන්තාඩියෙන් ඉස්සරා හිටපු ඉරියව්ව දකිද්දි තමි කොල්ලා ගැස්සුනා... මොකද කෙල්ල හිටියේ කන්තාඩියෙන් තමන් ගේ මූන දිහා ම බලාගෙන...

ඒත් වාසනාවකට කෙල්ලගේ ඇස් පිල්ලමක් වත් හෙල්ලුනේ නෑ...එහි හින්ද ම කොල්ලගේ ගැස්සුන හිත ආයෙම සන්සුන් වෙලා ගියා....

කොල්ලා තේහා ලගට ගිහින් කෙල්ලගේ උරහිසෙන් අත තියද්දි කෙල්ල ගැස්සුනා...මොකද ආයුග් ව එහි වෙනකමම තේහා දෑකලා තිබුනේ නෑ....

" කන්තාඩිය ඉස්සරහට ම වෙලා.....මොකද කරන්නේ...තව පොඩ්ඩෙන් මත් රැවටෙනවා...ඇස් පේනවා කියලා... "

ආයුග් තේ එක කන්තාඩි මේසෙන් තියලා කෙල්ලගේ ගෙල සිප ගන්න ගමන් කියද්දි කෙල්ල උන්නේ ගල් ගැහිලා....

" මේක බොන්න...මත් නාම ටවල් එක පිටින්... "

ආයුශ් කෙල්ලගේ කනට කරලා එහෙම කියලා නේ එකත් කෙල්ලගේ අතට ම දීලා ගියේ අල්මාරිය ලගට... ඊලගට අල්මාරියෙන් සුදු පාට වී එකකුසි ඇග් කලර් ගෝටි එකකුසි අරන් ටටල් එක එහෙමීම ම ගැලවුටේ තේහා ට ඇස් පේත් තැනේ කියලා හිතලා... ඒත් තාමත් කන්තාඩිය දිහා ම බලන් හිටපු කෙල්ල එක පාරම ඇස් ඉවතට ගත්තේ හිතට දැනුන ලැජ්ජාවට... ඊට ටික වෙලාවකට පස්සේ කෙල්ලගේ මුතට හිතාවක් ආවේ එහ් උන සිදුවීම මතක් වෙලා....

හිතේ මොන මොන දේවල් තිබුනත් හිතීන් මොන තරම් විදෙවුවත් ආයුශ් ගේ එක ආදරනීය වචනයක් ඉදිරියේ කෙල්ලට කෙල්ලවම අමතක වෙලා යනවා...දැන් කියලා වෙනසක් නැ...උනේ එහ් දේමයි...ඊලගට කෙල්ලටත් නොදැනීම හීන මවන්න ගන්නවා...එහ් හීන කොහෙත් කොසි විදිහට තතර වෙයි ද කියලවත් හිතන්න බැරි තරමට කෙල්ලගේ හීන ලෝබ වෙලා...

ආයුශ් ඇදුම් අදිනකම් කෙල්ල වෙන දිහාවකට එක එල්ලෙම ඇස් යොමු කරන ගමන් ආයුශ් හැදුව නේ එකෙන් උගුරක් බිවුවා...ඒත් බිවුවට වඩා ඉක්මනට කෙල්ල එහ් උගුර පිටතට දැන්මා... කෙල්ල හිතලා කරා නෙමෙයි...ඉබේම උනා...

එහ් සද්දෙටයි ඇදුම් ඇද ඇද හිටපු කොල්ලා එහ් දිහාව හැරුනේ...එහ් වෙලාවෙනම් කෙල්ලට බය නොහිතූනම නෙමෙයි... ආයුශ් තමන් එහ් කරපු දේට තමන් ට කැ ගහයි කියලමයි කෙල්ල හිතුවේ.... ඒත් කොල්ලා කරේ කෙල්ල හිතුවෙවත් තැනි දෙයක්...

" අනේ ඇයි මැතික...මොකද උනේ...රස තැද්ද... "

ආයුශ් මුතත් දෙක කරන් ඇහුව විදිහට කෙල්ලගේ පපුව හෝස් ගාලා ගියා..කෙල්ලට තමන් කරපු දේ ගැන ලොකු පසු තැවීමක් ඇති උනා..අමාරුවෙන් හරි බොත්ත තිබුනේ කියලා කෙල්ලට හිතූනා...

" නැ...ආයුශ් මේ... "

කෙල්ල මොනවදෝ කියන්න හදද්දි ම ආයුශ් කෙල්ල අනේ තිබුන නේ එක බලෙන් ම උදුරලා අරන් උගුරක් බිවුවා... ඒත් කෙල්ලටත් වඩා කලින් ම කොල්ලා ආයෙම එහ් උගුර විසික් කරේ කැස්සකුත් එක්ක...

එහ් වෙලාවෙනම් කෙල්ලට ආයුශ් ගැන පුදුම දුකක් දැනුනා...එත් ඊට විතාඩි කීපයකට පස්සේ ආයුශ් කිවුට කතාවට තම් කෙල්ල උත්තේ ගල් ගැහිල..කියන්න ඕනි මොනාද කියලවත් කෙල්ලට හිතා ගන්න බැරි උනා...

" අනේ...ලුහු වැඩි වෙලා තේද... ඒත් මන් වුට්ටයි තෙහ් දැන්මේ...කොහොමද එහෙම උනේ... "

ආයුශ් නමන්ට ම කියා ගද්දි කෙල්ල මොහොතක් ගල් ගැහිලා බලන් හිටියත් ඊලග තත්පරේ මූතට ආව හිතාව තවත්ත ගන්න නම් කෙල්ලට බැරි උතා...

කෙල්ල නමන් ගේ මුව අතින් වහගෙන අමාරුවෙන් හිතාව තවත්තගෙන ආයුශ් එක්ක කතා කරේ පුදුම ඉවසීමකින්....

" ඔයා මිට කලින් තේ හදලා තියනවද..."

" තෑ මේ පලවෙනි පාර..."

ආයුශ් මුත් ඇද කරන් තාමත් තේ එක දිහා ම බලාගෙන.... ආයුශ් එහ් ඉන්න විදිහ බලන් ඉන්න ලෝබ හිතුනත් කොල්ලට නමන් ගැන වෙනසක් තේරෙයි කියන බයට ම කෙල්ල ඇස් ඉවතට ගත්තේ ලිප්ප් දෙකත් හපාගෙන...

" ආ..යු...ශ්..."

" ඇයි..."

" තේ වලට ලුණු දන් තෑ..."

මේ වෙද්දි තේහා ට කොල්ලා ගැන තිබුන බය තැනි වෙලා තිබුන හින්ද ම කෙල්ල කිවුවේ කිසිම පැකිලීමක් නැතුව...

ඒත් තොහිතපු විදිහට එහ් කතාවට ආයුශ් ට කේන්ති ගියා ..

" පිස්සු හැදිල ද..ඕන කෑමකට ලුණු දනවා...දන්න දෙයක් කතා කරනවා..."

ආයුශ් කිවුවේ ටිකක් තරහින්... එහ් හින්ද ම තේහා ගේ වචන ආයෙ ම ගොලු උතා....

ඒත් එහ් තරහා තත්පර ගාතක් විතරයි...කොල්ලා තේ එක පැත්තකින් තියලා කෙල්ල ලගට ඇවිත් කෙල්ලගේ කම්මුලකින් අතක් තිබ්බා...

" සො...රි..."

කොල්ලා කිවුවේ අසරණ විදිහට.... කෙල්ල ලාවට හිතා උන එක විතරයි කරේ...

" මට කියලා දෙනවද..."

" මොනවද..."

" තේ හදන්න..."

" හා... "

" එතකොට මත් ආයෙම වරද්දත් නෑ... "

ආයුග් පොඩි ලමයෙක් අම්මා කෙනෙක් ට කියනවා වගේ වචනත් එකින් එක එකතු කරලා කියන විදිහට කෙල්ල එක පාරම කොල්ලව කිස් කරන්න තරම් හැගීමක් ආවා...කෙල්ල උන්නේ එහි හැමදේම යටපත් අරගෙන ..

" මත් කියලා දෙන්නමි... "

තේහා ආයෙම කියද්දි කෙල්ල තවත් වචනයක් කතා කරන්න කලින් ම ආයුග් කෙල්ලව හරහට වඩා ගන්නා...

" ආ..යු..ග්...මො..ක...ද...මේ... "

" ට්‍රාන්ස්පෝට්..... "

බය වෙලා හිටපු කෙල්ල දිහා බලලා ආයුග් සැහැල්ලුවෙන් කියලා කෙල්ලවත් වඩාගෙන පහලට එද්දි ආයුග් ගේ අම්මයි තාත්තයි පහල.. කොල්ලගේ මූන ලැජ්ජාවට ම රතු උනා... ඒත් ආයුග් ගේ අම්මගෙයි තාත්තාගෙයි මුහු වලනම් තිබුනේ හිතාවක්... තේහා මේ කිසි දෙයක් නොදැක්කේ කෙල්ල උන්නේ ආයුග් ගේ පපුවට මූන තද කරගෙන තිසා...

කොල්ලා අම්මයි තාත්තයි ලග ගල් ගැහිලා බලන් ඉද්දි ආයුග් ගේ තාත්තා යන්න කියලා අතින් ඉගි කරද්දි කොල්ලා කිවුව පමාවට ම කෙල්ලවත් අරන් කිවත් එකට ආවා... ඇවිත් කෙල්ලව කිවත් එකේ තිබුන ටයිල් එකක් උඩින් වාඩි කෙරෙවුවා...

" ආ...යු...ග්...අතේ...මා...ව... "

" ඡ්...ඡ්...අම්මලට ඇහෙයි....."

කොල්ලා කෙල්ලගේ කනට කරලා කියද්දි කෙල්ල එක පාරම තිහඩ උනා...

" දැන් කියන්න...උනු වතුර තියනවා..තව තේ කොල...ලූනු...සීනි... දන්න ඔහි විදිහ කියන්න... "

තේහා හිතා වෙලා ඔලුව හෙල්ලුවේ හා කියන්න...

ඊලගට කෙල්ල කිවුව විදිහට ම ආයුග් තේ එක හදන්න ගන්නා..කොල්ලට හිතුවෙ ම ලූනු ටිකක් දන්න..ඒත් තේහා ගේ රෙසිපි එක වෙනස් තිසා කොල්ලා ඉවසන් උන්නා...

අත්තිමට තේ එක හදලා ඉවර වෙලා කොල්ලා උගුරක් බිලා බලද්දි ම එහි මුනේ තිබුනේ කවදවත් තැනි තරම් සතුටක්...

කෙල්ල මේ හැමදේම කොල්ලට නොතේරෙන විදිහට බලන් හිටියා...ආයුශ් ගේ මේ ක්ෂණික වෙනස් වීම විශ්වාස කරන්න බැරි දෙයක් උනත් කෙල්ල මේ ගෙවෙන තත්පරේටත් ලෝබ උනා... එහෙම තත්වයක් තියෙද්දි කෙල්ලගේ හිත කොහොමටවත් ම කැමති උනේ නැ ආයුශ් ට ඇත්ත කියලා මේ හැමදේම තැනි කරගන්න....

ආයුශ් තේ එකෙන් බාගයක් බිලා කෙල්ල අතට දෙද්දි කෙල්ල එහි තේ එක බිචුවේ පුදුම ලෝබකමකින්...

තේ එක බිලා ඉවර වෙලා කොල්ල ම කෝප්පෙන් හෝදලා කෙල්ලට ආයෙම වඩාගන්න හදද්දි ම කෙල්ල ඉස්සර උනා....

" අතේ එපා ආයුශ්... "

" ඇයි... "

" අම්මලා දැක්කොත්.... "

"ඉතින්... මගෙනෙ... "

කොල්ලා එහි වචන ටික ගාතක් තැනුව උනත් කෙල්ලට නම් එහි වචන ටික හද පතුලට ම දැනුනා..කවදවත් අමතක නොවෙන විදිහට...

ආයෙම එහි වචන ටික අහන්න කෙල්ලගේ හිත ලෝබ උනා...

" මො..ක...ක්...ද...කි...චු...වේ... "

" මගෙනේ... "

මේ පාර ආයුශ් කිවුවේ කෙල්ලගේ කනට කරලා...පුදුම හැගීම් බර ස්වරයකින්...

දුකට වගේ ම දරා ගන්න බැරි සතුටක් ලගදින් කෙල්ලගේ ඇස් කදුළු වලින් තෙත් වෙනවා... කෙල්ල ගේ ඇස් වල කදුළු පිරෙන්න ගියේ තත්පර ගාතක් විතරයි....

කෙල්ලගේ ඇස් වල කදුළු පිරෙද්දි නම් කොල්ලට තරඟා ගියා...

" තේහා මොකද මේ... "

" ඇයි ආයුශ්...ඔයා මෙහෙම...ඇයි වෙනද වගේ බඩින් තැන්තේ මට...මට ගහන් තැන්තේ...මට මේ වෙනස්කම් දරාගන්න බැ.... "

කෙල්ල ඉති ගහන ගමන් කියද්දි කොල්ලගේ මුවින් සුසුමක් පිට උනේ ඉබේම...

කොල්ලා කල්පනාවට වැටුනේ ඉබේමයි...

ටික වෙලාවක් ඇහුනේ තේහා ගේ ඉති බිදුම් විතරයි... ඊලග මොහොතේ ආයුශ් කෙල්ලගේ ඔලුවෙන් අත තිබ්බේ එක අතකින් කෙල්ලගේ කදුලුත් පිහිත ගමන්...

" අද රැට කියන්නම්...හැමදේම...ප්‍රොම්ස්..."

ආයුශ් වෙවුලන කටහඬින් කියද්දි තේහා ගේ පපුවත් වේගෙන් ගැහෙන්න ගන්නා... කෙල්ල ආයුශ් කිවුව දේට හා කියන්න ඔලුව හොල්ලද්දි කොල්ල ආයෙ ම කෙල්ලව දෝතට අරන් රැම් එකට ආවේ කිසි කතා බහක් නැතුව....ලොකු කල්පනාවකට වැටෙමින්... කොල්ලා රැම් එකට ඇවිත් තිහඩවම කෙල්ලව ඇද උඩින් නියලා එහා පැත්තෙන් ඇදේ කොට්ටයක් නියලා හාත්සි උනා... ඊලගට කොල්ලා ඇස් දෙක පියා ගත්තේ දිග කල්පනාවකට වැටෙමින්.... ඇදේ කොතට හිටපු කෙල්ල ආයුශ් දිහා ආයුශ් නොතේරෙන විදිහට බලන් හිටියා... ආයුශ් ඉන්නේ හිතේ ලොකු ප්‍රශ්නෙකින් කියන දේ නම් කෙල්ල හොදට ම තේරැම් අරන් තිබුනේ..... ආයුශ් අද රැට කියන්නම් කිවුව දේ ගැන හිතද්දිත් කෙල්ලගේ හිතට දැනුනේ මොකක්දෝ බයක්...ඒත් හිතට ඉවසිල්ලක් තිබුනේ නැ එහ් දේ දැනගන්නමයි....

ඇදේ ඇලවිලා හිටපු ආයුශ් ට ටික වෙලාවක් යද්දි දත්තෙම තැතුව තින්ද ගිහින් තිබුනා.... ඒක එක අතකට කෙල්ලගේ හිතට ලොකු සැතපීමක් උනා...මේ තරම් වෙලා හොරෙන් බලපු ආයුශ් ගේ මුත දිහා ඇති තරම් වෙලා බලන් ඉන්න ලැබුන එකට කෙල්ල දෙවියන්ට පින් දුන්නා... ආයුශ් තිදගෙන හිටපු දිහා මොහොතක් බලන් උන්න කෙල්ල ඊලගට කරේ කොල්ලගේ ඔලුව කොල්ලට ඇහැරෙන් තැනි වෙත්ත අත ගාපු එක... තිදගෙන ඉද්දි කොල්ලගෙන් ඇස් ඉවතට ගන්නත් ලෝබ හිතෙන පෙනුමක් තිබුනේ... කෙල්ල දෙපාරක් හිතත් තැතුවම ආයුශ් ගේ පපුවෙන් මුත නියා ගත්තේ ටික වෙලාවකින් ඇහැරිතවා කියලා හිතාගෙන උතත් කෙල්ලටත් එහ් පපුව උඩම තින්ද ගියා...

කොසි තරම් වෙලාවක් ගියා ද කියලා කෙල්ලට දැනීමක් තිබුනේ නැ...කොහොමහරි ආයෙම කෙල්ල ඇහැරෙද්දි ආයුශ් කෙල්ල ලග හිටියේ නැ... කෙල්ල ඇස් ඇරලා වටපිට බලද්දිසි දැක්කේ ආයුශ් ඇදේ අතින් කෙලවර ඉන්නවා දැක්කේ...ඒත් ආයුශ් එහ් හිටපු විදිහට නම් කෙල්ලගේ පපුව පිටිවිලා ගියා....

ආයුශ් හිටියේ අර box එකේ තිබුන කෙල්ල එද දැක්ක ගොටෝ එක දිහා බලාගෙන...ආයුශ් ගේ ඇස් වල කදුලු පිරිලා තිබුනා... එහ් කදුලු ගොටෝ එකේ ඉන්න කෙල්ල වෙනුවෙන් තේද කියලා හිතෙද්දි කෙල්ලගේ හිත ඊෂ්ඤාත්වකටත් වඩා මහා ලොකු තනිකමකින් පිරිලා ගියා...හරියට තමන් ට ම අසිති වටිනම දෙයක් තැනි උනාම දැනෙන හැගීමකින්...

කෙල්ල ඇස් වලට උනපු කදුලු ආයුශ් ට නොපෙනෙන්න පිහද ගන්නත් ආයුශ් ට කෙල්ල ඇදේ පෙරලෙන සද්දේ ඇහෙද්දි ම කොල්ලා box එක පැත්තකින් නියලා කෙල්ල ලගට ආවා....

කෙල්ල උන්නේ බොරුවට ඇස් දෙක පියාගෙන.. ඒත් හිතේ දුකනම් නාමන් එහ් විදිහමයි... මොකක්දෝ හේතුවකට කෙල්ලට එහ් වෙලාවේ ආයුශ් ගැන දැනුනේ තරහක්...

ආයුශ් කෙල්ල ලගට ඇවිත් කෙල්ලගේ මුතට වැටිලා තිබුන කෙස් ටික අතින් මැත් කරලා කම්මුලක් සිරුවට අත ගාද්දි ම කෙල්ල ඇස් දෙක ඇරියා...එහ් ආයුශ් ගේ ස්පශර්ශයත් ඇත් වෙන්න තිබ්බ උවමනාවට...

" මත් තැගිටිද්දි ඔයා හොදට දොසි මැතික...මගෙ පපුවටත් තුරුල් වෙලා....මට ඇහැරවන්න දුක හිතුනා...එහ් හින්ද මත්...."

ආයුශ් කියන්න ගියපු වචන ටික ගිල ගන්නා... ඒත් නොහිතපු විදිහට තේහා ගේ කට්ත් වචන පිට වුනා...එහ් වචන වෙනද තරම අභිසෙක නම් උනේ නෑ... එහ් වචන තරහින් පිරිලා තිබුනා..ඇත්තට ම එහ් තරහකුත් තෙමෙයි....හිතට දැනුන අසරනකම...ආයුශ් තමන් ගේ හැගීම් එක්ක සෙල්ලම් කරනවද කියලා හිතෙද්දි හිතට දැනුන අසරනකම කෙල්ල පිට කරපු විදිහ...

" එහ් හින්ද....එහ් හින්ද මොකද කරේ..."

" මො...කු...ත්...තෑ...මැතික...මත්..ඔයාට ඇහැරෙන්නේ තැනි වෙන්න තැගිට්ටා.... "

ආයුශ් කියන්නේ ඇත්ත උනත් සම්පුර්ණ ඇත්ත තෙමෙයි කියලා දන්න හින්ද ම කෙල්ලගේ හිතේ තිබ්බ දුක තවත් වැඩි උනා... ඒත් කෙල්ල උන්නේ තිහඩව...

" 7 ත් වෙලා මැතික...කාලා ඉමු ද... කෝ ඉන්න.... "

ආයුශ් එහෙම කියන ගමන් ම කෙල්ලව වඩාගන්න හැදුවත් තේහා කරේ කොල්ලගෙන් ඉවත් වෙන්න හදපු එක...එහ් වෙලාවේ කොල්ලට දැනුමේ වාචගන්න බැරි තරම් දුකක්...

" තේ...හා...මො...ක...ද...මේ... "

ආයුශ් වචන පවා එකතු කරගන්නේ ඇස් වල කදුලු පුරෝගෙන...ඒත් තේහා ට මේ දැන් නම් ඒහ් ගැන ගාතක් තිබුනේ නෑ...මොකද කෙල්ල උන්නේ මිට විනාඩි ගාතකට කලින් උන සිදුවීම හිතේ හිතාගෙන...

" මට බඩගිනි තෑ ආයුශ්...ඔයා කන්න..."

තේනා ගේ එහි වචන වලට කොල්ලගෙන් පිළිතුරක් ලැබුනේ නැ.... එහි වෙනුවට කොල්ලගේ අඩි සිද්දේ ඇතිත් ඇහුනා...කෙල්ල හැරලා බලද්දි දැක්කේ ආයුග් පහලට යනවා... ආයුග් කන්න යනවා ඇති කියලා හිතලා කෙල්ල සුසුමකුත් පිට කරලා ආයුග් පැත්තකින් තිබ්බ box එක දිහා බැලුවා.. box එක උඩින්ම අර කෙල්ලගේ ෆෝටෝ එක දකිද්දි කෙල්ලගේ පසුව පිටිවිලා ගියා.. කෑ ගහලා අඩන්න තරම් හිතූනත් කෙල්ල පුදුම ඉවසිල්ලක් ඉවසුවේ ...

ඊට ටික වෙලාවකට පස්සේ ආයෙම ආයුග් ගේ අඩි සිද්දේ ඇහෙද්දි කෙල්ල බැල්කනි එක දිහාට ඇස් යොමු කර ඇයුග් ට සැක නොහිතෙන්න....

කෑම දෙකක් වෙනුවට එක කෑම එකලයි වතුර එකකුයි රුමි එකට අරන් ආව කොල්ලා ඇදේ හාත්පි වෙලා කල්පනා කර කර ඉන්න කෙල්ල දිහා බලලා ලාවට හිනා උනා...

" තේනා...කාලා ඉමු ද..ප්ලීස්...මට ගොඩක් බඩගිනිසි...ඔයා කෑවේ තැත්තම් මත් කන්නේ නැ..."

කොල්ලා ආදරේ දෝරේ ගලන වචන වලින් කෙල්ල දිහා බලලා කියද්දි කෙල්ල ඔලුවත් හොල්ලලා ඇදෙන් තැගිටිටේ මේ පාර ආයුග් ව රිද්දන්න හිත දුන් තැනි තියා.... ඒත් කොල්ලා කරේ කෙල්ලගේ අතින් ඇදලා ආයෙම වාඩි කරවපු එක....

" ඔහොම ඉන්න...අද රුමි එකේ ඉදන් කමු..."

ආයුග් කියද්දි කෙල්ලට දැනුනේ පුදුමයක්..ආයුග් ට සැක හිතෙයි කියල බැල්කනි එක දිහා බලත් හිටපු හින්දම කෙල්ල ආයුග් කෑම රුමි එකට ගෙනපු වගක් දැක්කේ නැ

ආයුග් හිනා වෙට්ම මේසේ උඩ තියපු කෑම එක අතට ගද්දිසි කෙල්ල දැක්කේ... ඒත් එහි ගැන අහන්න බැරි හින්ද ම කෙල්ල උන්නේ මොකුත් නොදන්න ගාතට....

" මත් කවන්නම්..... "

ආයුග් කිවුවේ කෙල්ලගේ මුඛ දිහා ම බලාගෙන පුදුම තරම් ආදරෙන්....ඒත් කෙල්ල එහි වචන ටිකට ගැස්සුනා...

" නැ...ආයුග්...මට...."

" මත් ආසයි.... "

ආයුග් එහි කිවු වදිහට ආයෙම එක වචනයක් වත් කියන්න කෙල්ලට හිත දුන්නේ නැ...හිතේ මොන තරම් දේ තිබුනත් ආයුග් ගේ මේ හැසිරීම ලග හැමදම කෙල්ල අසරනයයි...

කෙල්ල හා කිවුවෙන් තැ...එපා කිවුවෙන් තැ...කෙල්ල උන්නේ ආයුශ් ට ඉඩ දීලා තිහඩව... ආයුශ් හරි පරිස්සමට හරියට තාත්තා කෙනෙක් පුටි දුවෙක්ට කෑම කවනවා වගේ කෙල්ල කවන්න ගන්නා....කෙල්ල ආසාවෙන් කන විදිහ දකිද්දි කොල්ලගේ හිත අතීතට ගියේ ඇස් වලට කදුළු උනද්දි... තේහා ඉවත බලන් හිටියත් කෙල්ලට මේ හැමදේම හොඳට පෙනුනා... ඒත් ආයුශ් ගෙන් අහන්න බැරි තරම් කෙල්ල අසරනයි...කොල්ලා ඉක්මනට කෙල්ලට කවලා බත් කටවල් දෙක තුනක් තමනුත් කාලා කෙල්ලට වතුරත් පොවලා අත හෝදන් ආයෙම රුමි එකට ආවේ කිවත් එකෙන් පිගාතත් නියලා....

මේ වෙද්දි 8 ට කිට්ටු කරලා තුබුනා....ආයුශ් ගේ අම්මා තාත්තාත් තාම ඇහැරලා... ඒත් කොල්ලා රුමි එකේ ලයිට් එකත් ඔෆ් කරගෙන රුමි එක ඇතුලට ආවේ දොරත් වහගෙන...

ඊලගට ඇඳට වෙලා හිටපු කෙල්ල ලගින් ම වාඩි උනා...

" තේ...හා... "

" ආ..යු...ශ්... "

" අර කියනවයි කිවුව කතාව...."

" ඔ...ච්... "

" ඒක කියන්න හදන්නේ... "

ආයුශ් සුසුමකුත් පිට කරලා කිවුව විදිහට කෙල්ලගේ හිතට ලොකු බයක් දැනුනා...ඒත් කෙල්ල උපරිම සන්සුන් කමකින් කතා කරේ...

" කියන්න ආයුශ්... "

තේහා වෙවුලන කටහඬින් කියද්දි කොල්ලා ආයෙම සුසුමක් පිට කරා...මුළු රුමි එකේම අත්දකාරය තිබුනත් රුමි එකට යාන්නම් වැටිලා තිබුන හද එලිය හින්දා ලාවට රුමි එකේ එලියක් තිබුනා...ඒත් කිසි දෙයක් පැහැදිලිව පෙනුන් තැ.....

ආයුශ් කෙල්ලට කොට්ටයක් නියලා ඇදේ හාත්පි කෙරෙවුවේ කෙල්ලගේ ඔලුවත් ආදරෙන් අත ගාලා....

" මත් කෙටියෙන් කියන්නම්... "

ආයුශ් සුසුමක් පිට කරලා කියද්දි තේහා කරේ තිහඩව උන්න එක... තවත් තත්පර ගාතක් ගෙවිලා ගියේ එහ් විදිහට...

ආයුශ් කෙල්ලගේ අවසරයක් තැනුවම කෙල්ලගේ උකුලෙන් ඔලුව නියා ගන්නා... දෙන්නට ම දෙන්නගේ මුතු යාන්තමට පෙනුනත් පැහැදිලිව පෙනුන් තැ...එහි හිතද ම කෙල්ලට ආයුශ් ගේ මුනේ හැඟීම් තේරුම් ගන්න බැරි උනා...

" සුදු මැනික.... "

කවදවත් එහි වචනෙන් ආයුශ් කතා කරලා තැනි හිතද ම කෙල්ලගේ මුල ඇගම එහි වචනේ එක්ක හිරි වැටිලා ගියා...

" අහගෙන ද ඉන්නේ... "

කෙල්ලගෙන් ප්‍රතිචාරයක් තැනි තැන කොල්ලා ආයෙම ඇහුවේ කලින් ට වඩා හඬ බාල කරලා...

" ඔ...ච්... "

" කෙටියෙන්...ගොඩාක් ක් සරලව මුලු කතාවම කියන්නම් මැනික.... ආදරේ කරා මත්...ගොඩාක් කාලෙකට කලින්... මගෙ හිතට දැනුන පලවෙනි ආදරේ...මත් ගොඩාක් බොලො උනා...අන්නිමට ආදරේ කරාටත් වැඩිය මත් රැවටුනාමත් පිස්සෙක් උනා.... "

ආයුශ් කිවුවේ ඇස් වල කදුලු පුරවගෙන...මේ තරම් කාලයක් කාටවත් ම නොකියම රහසක් තේහා ගේ ඉස්සරහා දිග හරිමින්.... කොල්ලගේ පපුවට දැනුනේ පුදුම වේදනාවක්... ඒත් ඊට නොදෙවෙනි වේදනාවකින් කෙල්ල උන්නේ...

" එයා කෝ දැන්... "

" ගියා...මාව දලා... "

" කොහෙට ද... "

" දන් තැ... "

ආයුශ් හැම වචනයක් ම කතා කරේ උගුරෙන්...එහි වචන පිටතට ඇසෙන තැසෙන තරමට ම දුවර්ල වෙලා තිබුනා....

" ඊ....ට..පස්සේ...."

" ඊට පස්සේ මත් බේබද්දෙක් උනා...ගැනු එක්ක තිද ගන්නා... පිස්සෙක් උනා... "

ආයුශ් මේ කියන දේවල් කෙල්ල දැනත් උන්නත් ආයුශ් ගේ කටින් ම කියද්දි කෙල්ලට දැනුනේ ලොකු වේදනාවක්...

" ඊ...ට...ප...ස්...ස්... "

" මත් උබව මැරී කරා... මගේ හිතේ තිබ්බ දුකට මත් අභිසෙක උබගෙන් පළි ගන්නා.... "

ආයුග් එන් වචන ටික කිවුවේ ඉති ගහමින්....

" ඊ...ට...ප...ස්...ස්.... "

ආයේ ආයෙම එක ම වචන ටික ඇරෙන්න කෙල්ලට වෙන වචන ටිකත් තිබුනේ නැ...කෙල්ල ඇහුවේ එක ම දේ.....

" ඊට පස්සේ කවදවත් වෙනස් වෙත් නෑ කියලා ගලක් කරන් හිටපු මගේ හිත උබේ ඔය අභිසෙක කම ලග ආයෙ ම මාව පිස්සෙක් කරා... කොච්චර නොහිතා ඉන්න හැදුවත් මට උබ ගැන එන් හැගීම් ගැන නොහිතා ඉන්න බැරී උනා... "

" ආ...යු...ග්...එන් කියන්නේ ඔයා මට ආ...ද...රේ ක...රා...ද..."

" නෑ...එතකොට මත් දැනත් හිටියේ නෑ එන් හැගීම මොකක් ද කියන්න....හැබැයි උබව නැති වෙනවට මගේ හිත ගොඩක් බය උනා මැතික.... "

" ඊ...ට...ප...ස්...ස්... "

" ඊට පස්සේ මට රට යන්න උනා... ඒත් මට හිතුවේ ම මත් ගියා ම උබ මට දුන්න පොරොන්දු ව කඩලා දයි කියලා....මත් ආයෙත් එද්දි උබ එන් විදිහට ම ඉද්දි...අන්න එන් වෙලාවේ...මත්මත් මගේ හිතට ම පොරොන්දු උනා ආයෙම කවදවත් සීරීමක් වත් වෙන්න දෙත් නෑ කියලා...පන වගේ බලාගන්නවා කියලා... හැම එකීම එක වගේ නෑ කියලා උබ මට ඔප්පු කරා .. "

ආයුග් අන්නම වචන ටික කිවුවේ තේහා ගේ උකුලෙන් නැගිටලා කෙල්ලගේ හුස්මත් දෑනෙන තරමට ම කෙල්ලට ලත් වෙලා... එන් මූන දිහා ම බලාගෙන...

ඒත් තේහා තම් හිටියේ මුලු ඇගම සිතල වෙලා... ආයුග් ගේ එන් වචන ආයේ ආයෙත් කෙල්ලගේ සවන් වල දෝත්තාර දෙන්න ගන්නා....

ඊට පස්සේ ගෙවුනේ දැඩි නිහඬ තාවක්...ආයුග් කරේ කළුවරේ ම කෙල්ලගේ කම්මුල් සියුම් ව අත ගාපු එක....

" ම...ත්...එ...ත්...පො...රො...ත්...දු...ව...ක...ඩ...ක...රා...ත...ම්.... "

ගොඩක් වෙලාවකට පස්සේ කෙල්ල ඇහුවේ උගුරෙන් වචන ගලපමින්....

කෙල්ල එහ් අහපු ප්‍රශ්නෙට ආයුශ් කරෙ කෙල්ලට තවත් ලන් උන එක... ඊලගට කෙල්ලගේ දෙනොල් එක අතකින් ස්පර්ශ් කරන ගමන් කිවුව කතාවට කෙල්ල දැනුනේ සියදිව් තසාගන්න තරම් හැගීමක්... එහ් තරම ට ම ලොකු දුකක් කෙල්ලගේ හිතට දැනුනා....

" එහෙම උනානම්....මන්....මැරෙනවා.....උබට ඇති තරම් ගහලා උබ ඉස්සරහම මන් මැරෙනවා....වචනෙට කිවුවට මට බෑ උබව මරන්න....හැබැයි මට මැරෙන්න පුළුවන්....එතකොට උබ ජීවිත කාලෙම විඳවයි.. "

ආයුශ් හැමදම කියන විදිහට අදත් තමන් ව මරනවා කිවුවනම් කෙල්ලට මේ තරම් වේදනාවක් නොදැනෙන්න තිබුනා...ඒත් ආයුශ් මේ කිවුව කතාවනම්....කෙල්ලගේ හිතට මේ තරමට තම් කවදවත් ම වේදනාවක් දැනිලා තැ..... කෙල්ල උන්නේ මල කදක් වගේ...එහ් මුවින් පිට වුනේ සිහින් ඉකියක් විතරමයි.....

එතනින් එහාට ආයෙම කිසිම කතාවක් උනේ නැ... විනාඩි ගානක් යනකම්ම...තේහා ගේ සිහින් ඉකිය ඇරුන ම අහුනේ ආයුශ් ගේ සුසුම් හඩ විතරමයි... තේහා ට අඩන්න එපා කියලා නොකිවුවත් කොල්ලා එහ් ඉකි බිදුම් වැඩි වෙන හැම තත්පරේකම කෙල්ලගේ ගෙල සිප ගත්තේ පුදුම ආදරේකින්...

තේහා ට ආයෙම වචනයක් පිට කරගන්න ලැබුනේ සැහෙන වෙලාවකට පස්සේ...එහ් ආයුශ් ගේ මේ වචන එක්ක තමන්ගැන ම දැනුන වේදනාවත් එක්ක ම ආයුශ් ගේ ආදරේ ගැනත් දැනගන්න හිතට දැනුන උවමනාවකට....

ඒත් ආයුශ් ඒකට දෙන පිලිතුර මේ තරම්ම වේදනාකාරී වෙයි කියලා කෙල්ල හිතුවෙම නැ....

" එ...යා...ව කො...හො...ම...ද...හ...ම්..බු...නේ..."

තේහා ගේ ගෙලෙන් දෙනොල් තද කරන් හිටපු ආයුශ් ගේ මුවින් තේහා ගේ මේ වචන එක්ක පිටවුනේ දිග සුසුමක්...

" ඒක දිග කතාවක්...මන්....මන්....පස්සේ දවසක කියන්නම්...."

ආයුශ් කිවුවේ කටහඩ පවා වෙවුලද්දි....

ආයුශ් ගේ මේ හැම හැසිරීමකින් ම තේහා ගේ හිත පුදුම විදිහට රිදුනා... කෙල්ලට දැනුනේ හරියට තමන්ගේ හුස්ම හිරවෙලා වගේ....

" තා...ම....න්.....එ...යා...ට....ආ.. ද...රෙ...යි...ද.... "

කෙල්ල එහ් ප්‍රශ්නේ ඇහුවා තෙමෙයි...කෙල්ලගේ මුවින් පිට වුනා....

ආයුශ් සුසුමක් හෙලන ගමන් ම කෙල්ලගේ පසුවට මුත තද කරගන්නේ ඉකි ගගහා... ඒත් එහි ඉකිය ආයුශ්ට වඩා වේදනාවක් ගෙනාවේ නේහා ට...

" ඔ...ච්... "

කෙල්ලට එහි වචන ටික ඇහුනේ හිතෙන් වගේ.... එහි දැනුන වේදනාව කියන්න නම් කෙල්ලට වචන තිබුනේ නැ....

මුළු සිරුර ම අප්‍රාණික වෙලා යනවා වගේ දැනෙද්දි කෙල්ල හුස්ම ගන්නේ පවා අපහසුවෙන්... දැන් කෙල්ලට හැමදේම තේරෙනවා..ආයුශ් එහි නියන් හිටපු ෆෝටෝ එකත් එහි කෙල්ලගේ බව දැන් හොඳට ම පැහැදිලි.....මීට වඩා එහි හිතේ තව රිදෙන් තැනක් ඉතුරු වෙලා නැ... අඩන්නවත් හිතා වෙන්වත් කෙල්ලට සිහියක් තිබුනේ නැ.... ඒත් ආයුශ්ගේ ඊලග වචන ටික කෙල්ලගේ හිතට ගෙනාවේ යම් තරමක සහනයක්...

" එ...හ්...ත...ර...ම...ට...මත් වෙරන් කරනවා.... "

කලින් ඇහුන ඉකි බිදුම් හඬ වෙනුවට මේ පාර ඇහුනේ තරහන් එක්ක ආව කටහඬක්....

" ඇයි... "

නේහා ඇහුවේ හිතෙන් වගේ...හරිනම් මේ වෙද්දි කෙල්ලගේ ඇස් වලට කදුළු උතලා තියෙන්න ඔහි...ඒත් කෙල්ල උන්නේ අසිහියෙන්... එක කදුලක් වත් එහි ඇස් වල තිබුනේ නැ....

දුක දරා ගන්න බැරි තරමට ම වැඩි උනාම මිනිස්සුන්ට අඩන්නවත් සිහියක් නැති වෙනවා...හරියට ම නේහා ටත් උනේ එහි දේ මයි....

" මත් පස්සේ කියන්නම්.... "

ආයුශ් කරේ නේහා ගේ එහි ප්‍රශ්නේ මග හැරපු එක....

" එයා ඔයාගේ ආදරේ නම්...මත් ඔයාගේ කවුද ආයුශ්.... "

ඉවසලා ඉවසලා බැරිම තැන නේහා ගෙ මුවින් පිට උනේ එහි වචන ටික විතරයි...ඒත් කෙල්ල ට ආයුශ් ගෙන් ලැබුනේ කිසිසේත්ම බලාපොරොත්තු නොවුන පිළිතුරක්...

" එහි මගෙ ආදරේ....උබ මගෙ හුස්ම ටික.. මත් එහි ආදරේ තැනුව ජීවත් උනා නේහා...අදටත් ජීවත් වෙනවා...හැබැයි මගෙ හුස්ම ටික තැනුව මට එක තත්පරයක් වත් ජීවත් වෙන්න බැ....එදාට මත් මැරිලා යයි...."

ආයුශ් ගේ වචන පිටතට තැසෙන තරමට ම දුවර්ල වෙලා තිබුනත් එහි වචන කෙල්ලගේ හදවතේ ගැබුරුම තැන සටහන් වෙලා ඉවරයි.....

" ආ...යු...ශ් "

කෙල්ල ආයුශ් ගේ තම කිවුවේ එහි වචන විශ්වාස කරන්න බැරි තැන... කොල්ලා කරේ කෙල්ලගේ උනුහුමට තවත් ලත් උන එක විතරමයි....

ආයුශ් ව තමන් ලගින් ඇත් කරන්න කෙල්ලටත් හිත දුන්නේ නැ.... නේහා ත් ආයුශ් ලග එක තත්පරයක් හරි ගෙවන්න පුදුම විදිහට ආසා කරා...

ඒත් හිතට වද දෙන්න පුග්න ආයුශ් ගෙන් අහනකම් කෙල්ලගේ හිතටනම් සැතපීමක් තිබුනේ නැ...

" එයා ආයෙත් ආවොත්... "

නේහා ඇහුවේ තමන් ගේ වචන වලින් තමන්ව ම රිද්ද ගනිමින්...

" එතකොට මේ බඩේ මගෙ පැටියෙක් ඉදිසි... "

ආයුශ් කිවුවේ නේහා ගේ ගවුම උඩින් නේහා ගේ බඩ ලගින් අත තියලා..කොච්චර උනත් ආයුශ් ගේ එහි කතාවට නම් නේහා ගේ ඇස්වලට කදුලු ඉනුවා...ඔනවටත් වඩා කෙල්ල හැගීම් බර උතා....

" එතකොට... "

" එතකොට මත් කොහොමද යන්නේ... "

" අතේ ආයුශ්.... "

කෙල්ල ඉකි බිදුම් අතරින් ම තමන් ගේ පපුවට මුත තියත් හිටපු ආයුශ් ගේ ඔලුව අත ගැවා... ආයුශ් කරේ හෙමිට ඔලුව උස්සලා නේහා ගේ කම්මුල් සිප ගන්න එක....

" ඊට කලින් ආවොත්... "

නේහා කිවුවේ ආයුශ් ලග කවදවත් තැනි විදිහට හුරුනලෙත්... කොල්ලා නේහා දෙතොල් වලට බර උතේ හිතාවකුත් එක්ක....

" එහෙනම්...දැන් ම එයාව ගේමු... "

කෙල්ලගේ මුත ලැජ්ජාවෙන් රතු වෙද්දි ආයුශ් කරේ නේහා ගේ දෙනොල් සිප ගන්න එක...
එහි පහසින් මිදෙන්න කෙල්ලටත් උවමනාවක් තිබුනේ නැ..නේහා කරේ ආයුශ් ගේ ඔලුව අත
ගාලා කොල්ලට තවත් අනුබල දුන්න එක....

විනාඩි ගාතක සිප ගැනීමකින් අතතුරුව කොල්ලා දෙනොල් ඉවත් කරේ නේහා ගේ නලලත්
සිප ගන්න ගමන්... ඒත් කෙල්ල උන්නේ එහි ස්පශර්ශ ආයෙමත් විදින්න ලෝබ කමින්...
ඒක කොල්ලට නම් අගේට තේරුනා...

" දැන් ඇති මැතික....තැත්තම් මත් ගොඩක් රිද්දයි.... "

" කමක් නැ... "

" පිස්සු කෙල්ල... දැන් තිදු ගමු... කෝ එන්න..."

ආයුශ් කිවුවේ කෙල්ලට පසුවට තුරුල් කරගෙන...නේහා තීතියෙන් තමන් ගේ බිරිද උනත්
ආයුශ් තමන් ගේ අසිතිය වත් ලබා ගත්තේ නැ...ඔහු කරේ නේහා ගේ දෙනොල් සිප ගන්න
එක විතරමයි.... අසිතියෙන් තෙමෙයි...සිතියෙන් ම ගනිකාවන්ගේ පහස ලබපු ආයුශ් නේහා
ඉස්සරහා මේ විදිහට හැසිරෙන එකම මදිද ආයුශ් ගේ ආදරේ ඔප්පු වෙන්න... කෙල්ලගේ
හිතට දැනුනේ පුදුම තරම් සතුටක්... එහි තරම් සැහැල්ලු සතුටක් කෙල්ල මීට කලින් විදලා
තිබුනෙම නැ....

ආයුශ් ගේ පරත ආදරේ නේහා ගේ හීන බලාපොරොත්තු තැනි කරලා දැයි කියලා කෙල්ලට
බයක් නොදැනුන ම තෙමෙයි...ඒත් කෙල්ල උන්නේ මේ සතුට හිතේ හැටියට විදිමින්...

" සුදු මැතික.. "

" ආ..යු...ශ්.... "

" අපි අලුතෙන් ජීවිතේ පටන් ගමු...මත් මගෙ කෙල්ලට පරිස්සමට බලා ගන්නවා...මත්
අරුත් දෙන්නට පෙන්නනවා මගෙ කෙල්ලට මාත් එක්ක සතුටින් ඉන්න ඇස් දෙකක් ඕනි නැ
කියල...උන් හැදුවේ මගෙ කෙල්ලට මගෙන් ඇත් කරන්නනේ... "

ආයුශ් යම් තරමක කේන්තියෙන් මේ කියන්නේ මලීශ් සරණී ගැන කියල කෙල්ල දැනත්
උන්නා... එහි වගේ ම කෙල්ලගේ හිතට දැනුන සතුටත් එහි වචන එක්ක තැනි වෙලා
ගියා..එහි මොහොතෙයි කෙල්ල තීරනය කරේ කවදවත් ම ආයුශ් ට ඇත්ත දැනගන්න තියත්
නැ කියලා... මේ ආදරේ තැනි කරගන්න එහි තරමට ම කෙල්ලගේ හීන ලෝබ උනා....

" නේහා... "

" ආයුශ්... "

" මොනවද කල්පනා කරන්නෙ.."

" මො...මො...කු...ත්...නෑ..."

" මමමම... දැන් තිද ගන්න...අදින් පස්සේ මගෙ කෙල්ලගේ හැම වැඩක් ම වෙන්නේ මන් අනිත්... හරි ද... ඔයාට තියෙන්නේ මැනික මන් ලගට වෙලා ඉන්න විතරයි...ඔරිස් යද්දින් මාත් එක්ක යන්...මට පුළුවන් මගෙ මැනිකට බලා ගන්න..."

ආයුශ් කෙල්ලට තවත් පසුවට තුරුල් කරන් කියද්දී කෙල්ල එහ් උනුහුම විද ගන්නේ හිතට දැනුන වේදනාවත් එක්ක...

ආයුශ් රට ගියපු වැඩෙත් හිතුවටත් වඩා සාපර්ක වෙලා තිබුනා... ආයුශ් ගේ කම්පැති එකේ තැනි උන සල්ලි වලින් බාගෙකටත් වඩා ආයුශ් ගේ project එකෙන් ආපහු ලැබිලා තිබුනා...

එහ් හින්ද ම ආයුශ් ගේ තාත්තා හිටියේ ආයුශ් ගැන පුදුම පැහැදීමකින්...ආයුශ් ගේ දක්ශනාව හින්දම අලුත් project කීපයක් ම කම්පැති එකට ලැබිලා තිබුනා... ඒත් ඒවගේ මිටින් වලට ආයුශ් ව යවන්න ආයුශ් ගේ තාත්තාට හිත නොදුන්නේ ආයුශ් ට නේහා එක්ක තිදහසේ ඉන්න ඉඩ දෙන්න ඕනි කියලා ආයුශ් ගේ තාත්තා හිතපු නිසා....

එහ් හින්ද ම ඊලග මිටින් එකට ආයුශ් ගේ තාත්තම යන්න හිතුවා..තනියම තෙමෙයි....ආයුශ් ගේ අම්මා එක්ක ම...එතකොට ආයුශ් ට ටික දවසක් හරි නේහා එක්ක තිදහසේ මේ ගෙදර ඉන්න ලැබෙයි කියන එකත් ආයුශ් ගේ තාත්තාගේ එහ් තීරනේ යටි අරමුණක්...

ආයුශ් ට මේ ගැන කියන්න හිටියත් ආයුශ් ඩිනර් එකට පහලට ආවේ තැනි හින්ද ම ආයුශ් ගේ තාත්තා හිතන් හිටියේ මේ බව කොල්ලට හෙට කියන්න කියලා...

පහුවද උදේ ඇහැරෙද්දී කෙල්ල උන්නේ ආයුශ් ගේ පසුවට ගුලි වෙලා...ආයුශ් ඇහැරෙද්දී තමන් ගේ පසුවේ ඉන්න නේහා ව දකිද්දී කොල්ලගේ හිතේ තිබුන හැගීම් තවත් වැඩි උනා....කොල්ලා නේහා ගේ ඔලුව අත ගැවේ කෙල්ලට ඇහැරෙන් තැනි වෙන්න....

නේහා එක්ක පටන් ගන්න යන මේ අලුත් ජීවිතේ ගැන ආයුශ් ගේ හිතේ හිත කෝටියක් මේ වෙද්දී ගොඩ තැගිලා තිබුනා...එහ් හීන වල ඉහලින් ම තිබුනේ ඇස් පේත් තැනි නේහා ව මලක් වගේ පරිස්සම් කරන එක...බලා ගන්න එක...

කොල්ලා ජීවිතේ හිතා ගන්නවත් බැරි තරම් කැපකිරීම කරපු කෙනෙක්... එහ් කැපකිරීම වෙනුවෙන් කොල්ලට හැමදම ලැබුනේ රැවටීම විතරයි...

ඊට පස්සේ කොල්ලා හිතක් පපුවක් තැනි තිරිසනෙක් උන එක ඇත්ත....දූශිත ජීවනයක් ගත කරපු බවත් ඇත්ත... ඒත් එහ් තැනි වෙලා ගියපු ගනිගුන ආයෙම ඉස්මතු කරලා ගන්න පුළුවන් උනේ නේහා ට විතරමයි...

එහ් නේහා ගේ ආයුශ් දැක්ක අවංකකම ට... හැමදම කැපකිරීම් කරපු කොල්ල වෙනුවෙන් මේ තරම් ලොකු කැපකිරීමක් කෙරුව එකම කෙනා නේහා...කොල්ලා හිතුවේ එහෙම...එහ් කෙල්ලගේ ඇස් දෙකටත් වඩා කෙල්ලට ආයුශ් ව වටින හින්ද... එහ් පොරොත්දුව වටින හින්ද... එහ් හින්ද ම කොල්ලා නේහා වෙනුවෙන් නේහා ගේ ජීවිතේ වෙනුවෙන් අද ඉදන් හැම තත්පරේ ම කැප වෙන්න තමන් ට ම පොරොත්දු උතා...තාමත් තමන් ගේ පපුවට ගුලි වෙලා ඉන්න නේහා දිහා බලලා කොල්ලා හිතේ අලුතින් ගොඩ නැගෙන බලාපොරොත්තු හීන එකින් එක ඉශ්ට කරන්න මහා ගොඩක් හීන දැක්කා....

කෙල්ල ඇහැරෙනකමම කොල්ලා බලන් උන්නේ කෙල්ලගේ මූන දිහා...කෙල්ලව තනියම දලා ඇහැරෙන්න කොල්ලගේ හීන ඉඩ දුන්නේ නැ... විතාඩි 30ක් 45ක් වගේ කොල්ලා එහ් විදිහට ම ඉන්න ඇති.... ඊට පස්සෙයි කෙල්ල ඇහැරැනේ...ඇස් අරිද්දි ම ආයුශ් ගේ ඇස් දෙක පේද්දි කෙල්ල බොහොම අමාරුවෙන් ඉවත බලා ගන්නේ ආයුශ් ට සැක හිතෙයි කියලා දැනුන බයට....ඒත් කොල්ලට තමි එහ් ගැන ගාතක් තිබුනේ නැ...

" නිද ගන්නවා කියලා ඔහොමත් නිද ගන්නවද.."

කොල්ලා ඇහුවේ හිතා වෙවීම කෙල්ලගේ ඔළුව අත ගාලා...

" අනේ සොරි ආයුශ්...මන්...ඉන්න...මන්..නේ එකක් හදන් එන්නම..."

කෙල්ල එහෙම කියන ගමන් ම තැගිටින්න හදද්දි කොල්ල කරේ කෙල්ලට ඇදලා අරන් පපුවට තුරුල් කරගන්න එක...

" ආ...යු...ශ්..."

" දැන් 8ටත් ලගයි නේහා...වොශ් එකක් දන් පහලට යමු...අම්මා බලන් ඇති..."

" අනේ එව්වර වෙලා ගිහින් ද..."

" හම්...ඔයා වොශ් දැනවද තැත්තම මන්..."

ආයුශ් කියන්න ගිය වචන ටික ගිල ගන්නේ හිතාවකුත් එක්ක...

" නැ...මට...පුළුවන් ආයු...."

නේහා කිවුවේ එහ් වචන ටික එක්ක ම කොල්ලගේ මුනේ මැවුන හිතාව තැනි වෙලා යද්දි...

" හරි යන්න... "

කොල්ලා එහි වචන ටික විතරක් කියලා ඇදෙන් තැගිටිවේ කෙල්ලව පසුවෙන් ඇත් කරලා...ආයුග් ගේ මූන දිහා ඇස් කොනින් බලන් හිටපු තේහා ට කොල්ලගේ මේ වෙනස හොඳට ම පෙනුනා... ඒහි එක්කමයි කෙල්ලට මතක් උනේ එක දවසකුත් ආයුග් ට ආයු කියල කොල්ලගේ හැසිරීම...

" ඇයි ආයුග්...එයන් ඔයාට කිවුවේ ආයු කියල ද..."

තේහා ඇහුවේ ආයුග් කිසි සේත්ම බලාපොරොත්තු නොවුන දෙයක්... කොල්ලා එක පාරම ගැස්සුනේ එහි හිත්ද...

" හිම.... "

කොල්ලා කිවුවේ එව්වරයි...

" මත් එහෙනම් ආයේ නොකියා ඉන්නම්..."

තේහා අභියෝග විඳිනට හිතා වෙලා කියද්දි අයුග් ගේ හිත පිටිවිලා ගියා...

" එපා මැතික...එහෙම කියන්න...ආයේ මත් මොකුත් කියන් නැ...."

ආයුග් තේහා ලගට ඇවිත් කිවුවේ කෙල්ලගේ ඔලුවන් අත ගාලා...

කෙල්ල වොග් රුමි එකට ගිය අතරතුර කොල්ලා කරේ බෙඩි එක අස් කරපු එක... ඊලගට කෙල්ල එලියට ආවම කොල්ලා වොග් රුමි එකට ගියා... කොල්ලා ආයේම එලියට එද්දි තේහා උන්නේ ලැස්තීන් වෙලා..කොන්ඩේ පිරන ගමන්...

ආයුග් ඇදුමකුත් ඇදගෙන කෙල්ල එක්ක ම පහලට ය්ද්දි ආයුග් ගේ අම්මා වගේ ම තාත්තාත් පහල කෑම මේසෙට වෙලා බලන් ඉන්නවා....

කෙල්ලට අදත් කෑම කැවුවේ ආයුග්..කෑම කාලා ඉවර වෙද්දි ම ආයුග් ගේ තාත්තා කනාව පටන් ගත්තේ ආයුග් ගේ අම්මා දිහන් බලලා...කොල්ලා තම උන්නේ තේහාගේ කට කොතක ගැටිලා තිබුන කෑම අතින් පිහින ගමන්....

" පුතා...මට පුතාට දෙයක් කියන්න තියනවා.... "

" කියන්න තාත්තා... "

" එදා ඔයා මිටින් එකට ගියාට පස්සේ තව මිටින් දෙක තුනක් ම තියනවා අලුතෙන් මිගනයිස් උන... "

ආයුශ් ගේ තාත්තා කියද්දී තේහා ගේ වගේ ම අයුශ් ගේ මුහුත් අඳුරු වෙලා ගියා...එන් ආයුශ් ට ආයෙ ම රට යන්න වෙයි කියලා දෙන්න ම හිතපු නිසා...

" කවද්ද තාත්තා.... "

" අනිද්ද න් එකක් තියනවා පුතා... "

" එන් කියන්නේ තාත්තා..මන් යන්න ඕනි ද.."

" නෑ පුතා...මන් බැලුවේ අම්මා එක්ක ම ගිහින් එන්න... පුතා දු එක්ක ගෙදර ඉන්න..එන් දවස් ටික ඔරිස් යන්න ඕනි න් නෑ...මන් වැඩ ටික කාට හරි බාර දීලා යන්නම්... "

තේහා ට එන් වචන ටික ඇහුනේ හිතෙන් වගේ... එන් වචන ටිකත් එක්ක ම කෙල්ලගේ අඳුරු වෙලා තියන මුතට හිතාවක් ආවේ තත්පර ගානෙන්....

ආයුශ් ගේ තාත්තා එන් දිහා බලන් හිටියේ පුදුම තරම් සතුටකින්...

" ඒත් තාත්තා...."

" මමයි අම්මයි හෙට යනවා පුතා..පුතාට ඊයේ කියන්න හිටියේ..අපි ගියාම පුතාට පුළුවන්තේ දු ව බලා ගන්න... "

ආයුශ් ගේ තාත්තා තේහා දිහා බලලා හිතා වෙලා කියද්දී ආයුශ් ගේ මුතටත් හිතාවක් ආවේ ඉබේමයි...

එද දවසම ගෙවිලා ගියේ එන් ගමන් වෙනුවෙන්..ආයුශ් ගේ පවුලේ අයට තම රට යනවා කියන දේ තිකත් සාමාන්‍ය දෙයක්...මොකද ආයුශ් ආයුශ් ගේ අම්මා තාත්තා තංගි මේ හැමෝම වැකේගත් වලට කරේ තමන් ආසා රට වලට ගිහින් ආව එක..මොකද සල්ලි වලින් කිසිම අඩුවක් කවදවත් ම තිබිලා තැනි නිසා....

පහුවද ආයුශ් එයාපෙර්ටර් එකට ගියේ අම්මයි තාත්තා වයි එක්කගෙන... තේහා තම කරේ ආයුශ් ගේ අම්මා එක්ක මොන මොනවදෝ කියවපු එක...සැරින් සැරේ ඇහුන හිතා හඩවල් එක්ක ඉස්සරහා ආසනේ හිටපු ආයුශ් වගේ ම ආයුශ් ගේ තාත්තා න් හැරිලා බලද්දී ආයෙ ම හිතාව තවත්ත ගන්නවා...

මේ වෙද්දී තේහා යි ආයුශ් ගේ අම්මයි අතර තිබුනේ අම්මයි දුවගෙයි බැඳීමටත් වඩා සමීප බැඳීමක්..එන් ගැන හිතද්දී පවා ආයුශ් ට දැනුනෙ සතුටක්...

අම්මයි තාත්තා වසි එයාපෙර්ටර් එකට දලා ආයුශ් නේහා එක්ක ගෙදර යන්න ආවත් මගදි කොල්ලගේ අදහස වෙනස් උනේ එක පාර ම... කොල්ලා කාර් එක මලිශ් ගේ ගෙවල් පැත්තට හැරෙවුවේ හිතට ආව ක්ෂණික අදහස නිසා....

කෙල්ල නම් දැක්කා..මේ යන පාර වෙනස් කියලා...ඒත් අහන්න බැරි කමට කෙල්ල උන්නේ නිහඩව....

ටික දුරක් ගිහින් ආයුශ් වාහන අඩු ටිකක් පාලු තැනක කාර් එක තැවැත්තුවේ නේහා දිගත් බලන ගමන්...

" සුදු මැතික... "

" ආ...යු.... "

කෙල්ල දැන් කතා කරන්නේ ම එහ් නමින්...කෙල්ල එහ් නමට මේ වෙද්දි පුදුම තරම් ආසයි... ආයුශ් උනත් කෙල්ල ආයු කියලා කතා කරද්දි හිත ඇතුළේ නියත අදුරු මතක වෙනුවට නේහා එක්ක මතක එකතු වෙනවට කැමැත්තෙන් හිටියේ.....එහ් හින්ද ම කොල්ලත් එහ් නම නේහා ගේ කට්ත් අහන්න ආසා උනා... මේ වෙද්දි ආයුශ් ට එහ් නම හුරු පුරුදු නමක් උනේ එහ් විදිහට....

" අපි කොහෙද යන්නේ කියලා දන්නව ද මිම්මිම්.... "

ආයුශ් කෙල්ලගේ ඔලුව සිරුවට අත ගාලා ඇහුවා...කෙල්ල කරේ නෑ කියන්න ඔලුව හොල්ලපු එක...

" මලිශ් ගේ ගෙදර... "

" ඇ...යි....එ...හ්....හ...දි...ස්...සි...යේ.... "

නේහා ගේ හිතේ තිබ්බ නිදහස එහ් වචන ටිකෙන් තැනි වෙලා ගියේ ආයුශ් ට මොනා හරි දැනගන්න ලැබෙයි කියන බයට.... ආයුශ් නමත් මේ කරන්නේ බොරුවක් කියලා දැන ගන්නොත්...එතනින් එහාට හිතන්න පවා කෙල්ල බය උනා...මේ වෙද්දි කෙල්ලට ඇස් දෙකක් එපා කියලා දැනුනත් කරගන්න දේවල් හින්ද කෙල්ල උන්නේ කරගන්න දෙයක් තැනුව අසරණ වෙලා...එහ් ඇස් වලින් රූපයක් දකින වාරයක් පාසා ම කෙල්ලගේ පපුව පිටිවෙනවා... එහෙම කෙල්ලට ආයුශ් ඇත්ත දැනගන්නොත් දරාගන්න බැරුව ම මැරිලා යයි..මොකද දැන් කෙල්ලගේ මුලු ජීවිතේ ම ආයුශ්...

" තැ..මට උාට පෙන්නන්න ඕනි... "

" මො..ක..ක්...ද... "

" ඔයාව සතුටින් නියන්න ඇස් දෙකක් ඕනි නෑ කියලා... "

ආයුග් කිවුවේ පුදුම තරම් තරහකින්..

" අ...තේ...ආ...යු...අ...පි...වෙ...ත...දවසක... යමු ද...අනික මලීග් අසියට බනින්න එපා ආයු...එයා...එයා ඔයාගේ සහෝදරයා තෙත්...අනික...එයා මටත් ගොඩක් ආදරෙයි..... "

කෙල්ල අමාරුවෙන් වචන එකතු කරලා කියද්දි ආයුග් මොහොතක් කෙල්ල දිහා බලන් ඉඳලා ආයෙ ම කාර් එක ස්ටාට් කරේ කලින් ට වඩා වේගෙන්...

" ආ...යු...අ...සි...මේ... "

කෙල්ල ඇහුවේ වෙවුලමින්...ඒත් කොල්ලා කරේ කාර් එකේ වේගේ වැඩි කරලා කාර් එක ආපහු හරව ගන්න එක...

" අ...පි...අ...පි...කො...හෙ...ද...මේ...ය...ත්...තේ..... "

තේහා අහපු දේට ආයුග් ගෙන් උත්තරයක් නම් ලැබුනේ නැ...කොල්ලා කරේ එහ් ස්පීඩ් එකෙන් ම කාර් එක ඩ්‍රයිව් කරපු එක... කෙල්ලගේ හිතට බයක් නොදැනුන ම තෙමෙයි...ඒත් එහ් බය අඩු වෙල ගියේ මේ ගෙදර ට යන පාර කියලා කෙල්ල අදුන ගන්න නිසා... ඒත් ආයුග් ට මේ තරමට ම තරහා යන්න හේතුව නම් මොකක් ද කියලා කෙල්ල දැනත් උන්නේ නැ... කෙල්ල උන්නේ අහන්නත් බැරි කමට කට පියාගෙන..මොකද ආයෙ ම මොනා හරි ඇහුවොත් කොල්ලට තවත් තරහා යයි කියලා කෙල්ල හොඳට ම දැනත් හිටියා...

කාර් එක ගේට් එකෙන් ගේ ඇතුලට අරන් කොල්ලා කාර් එක එහෙමිම ම තවත්තලා තේහා වත් කාර් එකෙන් බස්සලා කෙල්ලගේ අතින් අල්ලගෙන ම උඩ රැම් එකට ආවේ කිසිම කතා බහක් නැතුව...ඒත් කොල්ලා ඉන්නේ තාමත් තරහින් කියලා කෙල්ලට දැනුනේ කොල්ලා ඇවිදින වේගේ වගේ ම කොල්ලා හසියෙන් හුස්ම ගන්න නිසා..ඊටත් වඩා කොල්ලගේ ඇස් දෙක ම රතු වෙලා තිබුනේ...කෙල්ලගේ අතින් අල්ලගෙන හිටපු තැන පවා රතු වෙලා රිදුම් දෙන්න ගන්නා...

කොල්ලා රැම් එක ඇතුලට ගියපු ගමන් ම රැම් එකේ දොර වැහුවේ පුදුම සද්දෙකින්....එහ් සද්දෙට කෙල්ල ගැස්සිලා ගියා... ඊලගට කෙල්ලට එහෙමිම ම ඇඳට තල්ලු කරේ හිත ඇතුළේ ඉන්න යක්ශයා ආයෙ ම අවදි වෙද්දි...

ඊලගට කොල්ලා එහෙමිම ම ආවේ කෙල්ලගේ ඇග උඩට... තිකන් ම තෙමෙයි...කෙල්ලට රිදෙන තරමටම එහ් ඇගේ බර කෙල්ලගේ ඇග මතට දලා...

කොල්ලා හසියෙන් හුස්ම ගන්න ගමන් ම එක අතක් කෙල්ලගේ ඔලුවෙන් නියලා මුතට එබුනේ කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරුව කෙල්ල දියෙන් ගොඩ දපු මාළුවෙක් වගේ ගැහෙද්දි...

" අ..තේ..ආ..යු..මො..ක...ද...මේ "

" ම...ට...ව...ඩා...මලීශ් ව ද ලොකු..අර සරණේ ව ද ලොකු... "

ආයුශ් ඇහුවේ කෙල්ලගේ ඔළුවේ නියන් හිටපු අනිත් කෙල්ලගේ කෙස් වැටිය කෙල්ලට රිදෙන තරමට ම මිරිකලා...

" ම...ත්...එ...හෙ...ම...කි.....වු..වේ...තැ...තේ ආ...යු...ශ් .. "

කෙල්ල උන්නේ අඩන්න ඔන්න මෙන්න නියලා...ඒත් කොල්ලා නම් හිටියේ එන්න එන්න ම තරහා වැඩි වෙමින්....

" එහෙනම් කිවුවේ..උන්ට බහින්න එපා කියලා... "

" මත් එහෙම කිවුවේ එහ් ඔයාගේ සහෝදරයා හින්දා...මත් හින්දා ඔයා රත්ඩු කරගන්නවට කැමති තැනි හින්දා...තැන්නම් මට ඔය කාවචන් ලොකු තැ ආයුශ්..මට ඔයා...ඔයා මට මගේ ජීවිතේ.... "

කෙල්ල අමාරුවෙන් වචන එකතු කරගෙන ඉකි ගහනා කියද්දිසි කොල්ලාට යාන්නමට හරි සිහියක් වගේ... එහ් සැනින් ම කොල්ලා හිර කරන් හිටපු කෙස් ටික ලිහිල් කරේ සුසුමකුන් පිට කරලා...

ඒත් කෙල්ලගේ ඉකිය නම් තැවතුනේ තැ....කොල්ලා තාමත් ගැහි ගැහී අඩන කෙල්ල දිහා ටික වෙලාවක් බලන් ඉඳලා ආයෙම කෙල්ලගේ මුතට එබුනේ තමන් හැසිරැන විදිහ ගැන පුදුම විදිහට පසුතැවෙද්දි....

" සො...රි...තේ...හා...සො...රි.... මට අමතක වෙනවා මයෙ අම්මා...උබ...මත් වෙනුවෙන් කරන්න පුළුවන් උපරිම කැපකිරීමත් කරලා ඉවරයි කියලා.... උබ එහෙම කරලා තියෙද්දි ත් මත්...මත්..මෝඩයෙක් වගේ උබට රිද්දුවා...ම...ට...ස...මා...වෙ..ත්...ත....රත්තරන්...මත්...මත්....මහා පව් කරයෙක්...මට...මට...බයයි...උබවත් මට තැනි වෙයි කියලා..... "

ආයුශ් පිටතට තැසෙන තරමට ම වචන පටලවමින් කියලා තේහා ගේ මුත නොතවත්වාම සිප ගන්නේ අඩ අඩ ම...

" අඩන්න එපා...මත් තරහා තැ... "

තේහා කදුලු අතරින් ම හිනා වෙලා කිවුවත් කොල්ලා කරේ කෙල්ලට බදාගෙන අඩපු එක...

" උබ හිතනවා ඇති මත් මහා නිරිසනෙක් කියලා..ඇස් දෙකවත් සනීප කරගන්න නොදෙන...තෑ රත්තරං මත්..මත් එව්වර නිරිසනෙක් නෙමෙයි....මට...මට බෑ ආයෙම එහ් දුක විදින්න...ඒකයි මත් උබ සනීප වෙනවට අකමැති..තැනුව මත්...මත්...නිරිසනෙක් නෙමෙයි සුදු මැතික...මත්..මත්...කැමති තෑ උබ කාටවත් ම ඕනවට වඩා ලත් වෙනවට..මලීශ් ට සරණේ ට උනත්...මට බයයි සුදු මැතික.... "

ආයුශ් කිවුවේ නේහා ගේ ඇගට තවත් ගුලි වෙලා... කෙල්ල උන්නේ ආයුශ් බය මොකට ද කියලා කිසිම දැනීමක් නැතුව උනත් කොල්ල කියන දේ මොකක් වෙන්න ඇති ද කියලා හිතන ගමන්..

" හෙට යමු...මාත් එක්ක ගමනක්...උදෙන් ම යමු සුදු මැතික...මට උබට කියන්න කතාවක් තියනවා...එතකොට උබ තේරුම් ගතියි හැමදේම...මත්...මත් ඇයි මෙහෙම හැසිරෙන්නේ කියලා... "

ආයුශ් එහෙම කියන ගමන් ම ඇදෙන් තැගිටිවේ ඇස් වල කදුලු අත්ලෙන් පිහදන ගමන්...ඒත් නේහා තත්පරයක් වත් පමා නොවී ආයුශ් ගේ පසුවට්ටිතුරුල් උනේ මොහොතකටවත් කොල්ලට තනිකමක් දැනෙන්න නොදී...

" ආයෙත් කවදවත් ම මත් දුක් විදින්න දෙන් තෑ...හෙට අපි කොහේ ගියත් ඔයා මගෙ...මගෙම විතරයි.... "

නේහා එහ් වචන කිවුවා නෙමෙයි...කෙල්ලගේ කට්ත් පිට උතෑ... ඒත් කෙල්ල එක දෙයක් අද හොඳට ම දැනගන්නා...මලීශ් ගැන අද අර විදිහට කතා කරා කියලා ආයුශ් ට අද මේ තරම් කේන්ති ගියා නම් ඇත්ත දැනගන්නොත් එදා... එදාට හිතා ගන්නවත් බැරි තරමට දෙයක් වෙයි කියලා... එහ් හින්ද ම කෙල්ල දෙවියන්ගෙන් ඉල්ලුවේ මේ රහස හැමදාම රහසක් විදිහට ම නියාගන්න උදව් කරන්න කියලා.... ආයුශ් ව කවදවත් ම උදුර ගන්න එපා කියලා...

ඒත් හෙට යන ගමන...එහ් තරම්ම වේදනාකාරී දෙයක් වෙයි කියලා කෙල්ල කියටවත් ම හිතුවේ තෑ...

පහුවද උදේ කෙල්ල වෙනදට කලින් ම ලෑස්ති වෙලා තිදගෙන ඉන්න ආයුශ්ට තේ එකකුත් හදගෙන ඇවිල්ලයි කොල්ලට කතා කරේ... කොල්ලා වොශ් එකක් දගෙන එතකම් කෙල්ලට ලෑස්ති වෙන්න කියලා ආයුශ් වොශ් රුමි එකට ගියා... නේහා විශේෂ හේතුවක් නැති උනත් හිතට ආවා ක්ශනික ආසාව හින්ද ම සාරි එකක් ඇන්ද... මොකද කෙල්ල දැනත් හිටියෙන් තැනේ අද යන ගමන මොනවගේ එකක් වෙයි ද කියන්න... ආයුශ් වොශ් එකක් දුන් රුමි එකට එද්දි ඉස්සරලාම දැක්කේ බැල්කනි එක දිහා බලන් ඉන්න කෙල්ලව... නේහා හිටපු අභිංසක පෙනුමට කොල්ලට කෙල්ලට කිස් එකක් නොදී ඉන්න බැරි උතෑ.... එහ් හින්ද ම කොල්ලා නේහා ගේ කම්මුලක් සිප ගත්තේ හිතා වෙවීම... ඊලගට මෙසේ උඩ තිබුන තිබුන තේ එකත් බිලා උගුරට දෙකට....

" මට විනාඩි 5ක් දෙන්න...මත් ඉක්මනට ලැස්ති වෙන්නම් නේහා... "

කොල්ලා නේහා දිහා බලලා කියද්දි කෙල්ල හා කියන්න ඔලුව හෙල්ලුවා...

කොල්ලා අකමැත්තෙන් උනත් අද ඇත්තේ කොල්ලා කාලෙකට කලින් ආසම උන ඇදුමක්...එහ් ඇදුම අද මේ මොහොතේ දැක්කත් කොල්ලා අනිතෙට ඇදිලා යන්නේ කොල්ලටත් නොදැනිම.... කොල්ලා එහ් ඇදුම පවා නියලා තිබ්බේ අල්මාරියේ ඇතුලට වෙන්න.. කාටවත් ම නොපෙනෙන විදිහට...

අද එහ් ඇදුම අරන් කොල්ලා මුලින් ම කරේ සුසුමක් පිට කරපු එක..ඊලගට ඇදුම ඇදගෙන කෙල්ල ඉස්සරහට ආවේ කලින් මුත් නිබුනහිතාව තැත්තට ම තැනි වෙලා යද්දි...

ඉවත බලන් හිටියත් ආයුශ් ගේ මේ හැම ඉරියව්වක් දිහා ම නොරැහින් බලන් හිටපු නේහා ගේ හිතට ගෙනාවේ පුදුම වේදනාවක්...අහන්න බැරි කමට කෙල්ල කට පියන් උන්නත් ආයුශ්ට වඩා වේදනාවක් කෙල්ලගේ හිතේ තිබ්බා....

" යමු ද... "

ආයුශ් කෙල්ල දිහා බලන් කියද්දි කෙල්ල හැමදම වගේ කරේ ඔලුව හොල්ලපු එක...ආයුශ් කෙල්ලගේ අතින් ම අල්ලන් ඇවිත් කෙල්ලට කාර් එකේ වාඩි කරලා දොරත් ලොග් කරලා ආපහු කාර් එකට ආවේ යන්න කලින් නේහා ට කියන්න ඕනි කියලා ඊයේ මුලු රූම කල්පනා කරපු දේ කියන්න හිතාගෙන...

" නේ...හා... "

" ආ...යු... "

" මට යන්න කලින් කියන්න දෙයක් නියතවා.... "

" මොකක්ද.."

" හැබැයි මේක අහලා ඔයා කලබල වෙත් නෑ කියලා ප්‍රොමිස් උනොත් විතරයි කියන්නේ... "

" නෑ...ආ...යු...මත් කලබල වෙත් නෑ.... කියන්නකෝ...ප්‍රො...ම්...ස්..."

කෙල්ල නොසන්සුන් වෙලා තිබුන හිත සන්සුන් කරගන්න උත්සාහ කරමින් කිවුවත් කෙල්ල හිටියේ හොදට ම කලබල වෙලා...

" මේකයි නේහා... ම...ත්....අ...පි...මේ...ය...ත්...ත...හදන්නේ මගෙ අනිතෙට... මගෙ ආදරේ හමිබුන තැනට...ටික කාලෙකට උනත්...මත් ජීවිතේ විදපු තැනට... "

ආයුග් සුසුමකුත් පිට කරලා පුදුම තරම් වේදනාවකින් කියද්දි කෙල්ලගේ හිතට එහි තරම්ම වේදනාවක් දැනුනත් කෙල්ල මේ දේ බලාපොරොත්තු උනා..එහි හිතද ම කෙල්ලගේ මුවේ හිතාවක් මැවුනේ ආයුග් බලන් ඉද්දි මයි...

" යමු ආයු..ඔයා එක්ක ඕන තැනකට....අද ඔයාගේ හිතේ හිතන මේ තරම්ම කාලයක් කාටවත් ම නොකියා හිතේ හිර කරන් හිටපු හැමදේම මට කියන්න..."

තේහා අහිංසක හිතාවක් එක්ක කියද්දි කොල්ලගේ පපුව පිටිවිලා ගියේ මේ ආදරේ මිට කලින් හම්බුනා නම් දුක කියන දේ අදුරත්තෙවත් තැනුව නියෙන් නිබුනා තේද කියලා හිත හඩා වැටෙද්දි....

අද හිතින් දුක් විදින හිතේ නියන හැමදේම තේහා ට කියනවා කියලා කොල්ලා හිතාගෙන කාර් එක ස්ටාට් කරේ කිසිම දෙයක් හත්ගත් තෑ කියලා තමන්ට ම පොරොන්දු වෙමින්... ආයුග් කාර් එක අරන් ආවේ එද ආයුග් ගේ අත කැපුන දවසේ තේහා මුලින් ම ආයුග් ට #ආයු කිවුව වෙලේ කොල්ලා තේහා ට ත් බැනලා ආව තැනට... කාලෙකට කලින් ආයුග් ගොඩක් ම ආදරේ කරපු වැව ලග පාක් එකට... එද වගේ ම අද ත් එහි පරිසරය එහි විදිහට ම නිස්කලංකයි.....එද වගේ ම පාර අසිතේ එද වේල හොයා ගන්න වෙහෙසෙන අසරණ අය දෙකුත් දෙනෙක් ම හිටියා...තමන් ගේ ජීවිතේ මුලුමනින් ම වෙනස් කරපු ඇය ඇරෙන්න එහි පරිසරය නාමන් එහි වගේමයි..... කොල්ලා නිකමට අත් ඔරලෝසුව දිහා බලද්දි වෙලාව සටහන් වෙලා තිබුනේ උදේ 11 යි කියලා...රිදිලි බිදිලි ඉහිරිලා නියන හිතට වෙලාව පවා එද වගේ ම වෙද්දි දැනුන දුක වචන වලට පෙරලන්න බැරි තරම්...

කොල්ලා උන්නේ ඇස් වලින් ගලන් යන කදුලු අතරේ ගල් ගැහිලා....

ආයුග් ට එහා පැත්තේ ආසනේ හොටපු තේහා මේ හැමදේම බලාගෙන....කිසි දෙයක් නොදන්නවා උනත් කෙල්ලට ආයුග් ගැන දැනුනේ කියා ගන්න බැරි තරම් මහා දුකක්....ඒත් ඇයි මේ ඇස් වල කදුලු කියලා අහන්නවත් බැරි තරමට කෙල්ල උන්නේ අසරණ වෙලා...

ටික වෙලාවක් එහි විදිහට ඉඳලා ආයුග් තේහා දිහාට හැරුනේ ඇස්වල කදුලු අත් දෙකෙන් ම පිහිදගෙන.....

" තේහා...මත් දන්නවා...ඔයාට මේ කිසි දෙයක් පේන්නේ තෑ කියලා..."

ආයුග් සුසුමකුත් පිට කරලා කියද්දි කෙල්ලගේ පපුව පිටිවිලා ගියා..ආයුග් ට වෙනසක් නොපෙනෙන්න කෙල්ල ලාවට හිතා උනේ පුදුම වෙහෙසක් දිලා....

" පෙනුන් තැනි උනාට කමක් තෑ... මත් කියන්නම්.....ඔයාට පුළුවන්තේ හිතින් මවාගන්න..."

ආයුග් ආයෙම පාරක් කියද්දි කෙල්ල හා කියන්න ඔලුව වැනුවා...

" නේහා...මේක වූටි පාක් එකක්...පාර අසිතක නියන වූටි පාක් එකක්...මේ පාරේ වැඩිය වාහන යන්නේ නෑ.... ගොඩක් ම ඉන්නේ කපල්...."

" අපි මේ ඉන්නේ...එහ් පාර අසිතට වෙලා කාර් එක තවත්තලා...දෑතෙතවද සීතලක්...එහ් ඇසි දත්තවද.... එහා පැත්තේ වැව... පාරත් වැවත් අතර වූටි ඉඩක් තියනවා...එහ් පාක් එකට යන පාර..."

" එහ් පාර අසිතේ.....ලොකු ගස් දෙක තුනක් තියනවා...ඒවාගේ යට ඉන්නවා ගොඩක් අසරන හිගා කාලා එද වේල හොයා ගන්න අය... ටවුන් එකේ ඉන්න තහනම් කරලා හින්ද එයාලා ඉන්නේ මෙනත... එතකොට එයාලාට කියක් හරි හම්බෙනවා නම් එහ් හම්බෙන්නේ අර කපල් වලින් තැත්නම් මේ පාක් එක බලන්න එන අයගෙන්...තේරුනා ද..."

ආයුශ් නේහා දිහා බලලා අහද්දි කෙල්ල ඔළුව හෙල්ලුවේ ඔව් කියන්න...හිනිත් මවා ගන්නවා වෙනුවට කෙල්ල එහ් හැමදේම ඇස් දෙකෙන් ම දැක්කා...

" වැව ලගට බේන්ව් දෙක තුනක් තියනවා... ඒත් කපල් යන්නේ එහ් නියන පාරෙන් උඩට හිනිත් පාක් එකට... කොහොම හරි මේ අයට පහු කරන් උඩ පාල් යන්නේ..."

කෙල්ල ආයෙම ඔළුව හෙල්ලුවා...

" දැන් මත් කතාව පටන් ගන්නම්..."

මේ තරම් වෙලා මේ තැනත් මෙනත ඉන්න අයවත් මෙනත වෙන්නේ මොකක් ද කියලත් ඇස් පේත් නෑ කියලා හිතත් ඉන්න නේහා ට හරිම පැහැදිලි ව තේරුම් කරපු කොල්ලා අත්තිමට කිවුවේ සුසුමකුත් පිට කරන ගමන්...කෙල්ලත් උන්නේ පිටතට ඇහෙන තරම ට ම පපුව ගැහී ගැහී...

" එතකොට මට වැකේශන් මැතික...මත්....මත් වැකේශන් එකට හැමදම ලංකාවට එනවා... එදත් මත් ආවේ හැමතැන ම ඇවිදින්න.....මලීශ් හිටියේ කැම්පස් එකේ...සරණී ත් ඉගන ගන්න තැන...ලංකාවට ආව ගමන් පොඩ් කාලේ ඉදන් එකට හිටපු යාලුවෝ දෙන්නා ලග තැනි උනා ම මට පාලු හිතුනා... මලීශ් ට කෝල් කරාම කිවුවා උාටන්ලේවස් කියලා... සරණී ට කෝල් කරාට සරණී ෆෝන් එකවත් ආත්සර් කරේ නෑ.... ඉතින් මත් තනියම ම මේ දැන් ඇදන් ඉන්න ශට්ට් එකයි දෙනිමයි ඇදගෙන කාර් එකට තැංගේ මැජ් එකත් ඔත් කරගෙන... හිතෙන හිතෙන හැම තැනට ම ඇවිදින්න යන්න හිතාගෙන.... "

" මත්...මේ...දැන් ඉන්න තැනට ආවේ අහම්බෙන්.... මත් හරියට ම මෙන්න මේ තැන කාර් එක තවත්තල ලස්සන ට තිබුන හින්ද ටිකක් කාර් එකෙන් බැස්සා...දත්තවද...බහිතකොට ම මත් දෑකපු දේ....මත් දැක්කේ පිළුනු උනු බත් එකක් කකා ඉන්න ගැනු කෙනෙක්..එහ් ගැනු කෙනෙක් කියලා මත් දැනගත්තේ කොත්ඬේ කඩා දලා හිටපු හින්ද...තැත්තම් මුතුවත් පෙනුනේ නෑ...බත් එක දිහාට ම තැම්ලා හිටියේ....බත් එකේ ගද පවා මත් හිටපු තැනට

දැනුනා නේහා...ඉස්සර මට පුංචි දේටත් හරියට දුක හිතෙනවා...ඒක දැක්ක ම මගෙ පපුව පිටිවිලා ගියා නේහා... මත් තත්පර ගාතට එහ් ගැනු කෙනා ඉන්න තැනට ගියා...මගෙ අඩි සද්දෙට එහ් ගැනු කෙනා ඔලුව උස්සලා බැලුවා.... "

" මූතවත් අදුර ගන්න බෑ මැතික...මුලු මුතෙම දැලි වගේ කළපාට කුනු..ඇඳත් හිටිය ඇදුමත් හොඳට ම පරත වෙලා...කළුම කළු පාට ට එහ් ඇදුමේ හැම තැනමත් කුනු... ඒත් එහ් වෙලාවේ මට මොතවත් ම හිතුවේ තෑ...මේත් අපි වගේ ම මනුස්සයෙක් තෙහ් කියලා විතරයි මට හිතුවේ.... "

" මත් ලගට ගිහිත් කතා කරන්න හදද්දි එහ් ගැනු කෙනා මත් දිහා බැලුවේ ඇස් දෙකත් කරකවලා.... එහ් වෙලාවේ තමි එහ් බැල්ම දකිද්දි මොනා උතත් මට බය හිතුනා.... "

ඒත් මත් වචන පටල පටල හරි එහ් ගැනු කෙනාට කතා කරත්...

" ඔය බත් එක පිළුනු වෙලා තේද...මත් ඔයාට බත් එකක් ගන්න සල්ලි දෙන්න ද තැත්තමි මත් බත් එකක් ගෙන්න දෙන්නමි...ඕක කන්න එපා...ඕක තරක් වෙලා... "

මත් කිවුව දේට එහ් ගැනු කෙනා මොකුත් ම කිවුවේ තෑ...හැබැයි මත් දිහා බලාගෙන හිටපු ඉරියව්ව වෙනස් කරා...ඇස් පුංචි කරලා හිනා වෙත ගමන් කකා හිටපු බත් එකත් පැත්තකට විසිත් කරලා එතනින් තැගිට්ටා...මත් එක පාරම බය උනා නේහා....එතකොට ම අර ගහක් යට වාඩි වෙලා හිටපු හිගත්තෙක් මට කතා කරා...

" ඔය ගැහිට පිස්සු මහත්තයා...මහත්තයට කරදරයක් කරයි.."

" එහ් කටහඬින් මාව ගැස්සුනා... ඇත්තට ම එහ් වෙලාවේ මට ගොඩක් බය හිතුනා නේහා.....ඒත් මත් එතනින් යන්න හැරෙද්දි ම දැක්ක දේ නිසා මත් පස්සට ගන්න කකුල එහෙමම ම තැවතුනා....."

" ඇස් දෙකත් පුංචි කරත් හිනා වෙට් බලන් ඉඳලා නියෙන්නේ මත් දිහා තෙමෙයි...මගෙ ශට්ට් එකේ එල්ලලා තිබුන sunglasse එක දිහා කියලා එහ් වෙලාවෙයි මට තේරුනේ... අතේ මත් ද...මට මොනා උනා ද කියල...මට එහ් වෙලාවේ පුදුම අනුකම්පාවක් දැනුවේ....මත් එහ් කුනු පිරිලා කළු පාට උන මූන දිහත් පිරත් තැතුව ම අමුතුව පාටල් වෙලා තිබුන කොත්ඬේ දිහත් බලන් හිටියේ එහ් අනුකම්පාවත් එක්ක..."

" එහ් ගැනු කෙනා ඉදුල් පිරිලා නියන අත් දෙකෙන් ම ශට්ට් එකත් ඇඳලා ශට්ට් එකේ තිබුන sunglasse දෙක ගන්නා...ඉදුල් වලිනුයි අතේ තිබ්බ කුනු වලිනුයි මගෙ ශට්ට් එක හොඳට ම කිලිටි උනා නේහා... ඒත් මට ගාතක් තිබ්බේ තෑ...ඇත්තට ම මට ගොඩක් අනුකම්පා හිතුනා.... එහ් ගැනු කෙනා sunglasse දෙක අරත් එහෙට මෙහෙට කරලා අමුතු විදිහ බලලා ටික වෙලාවකින් මොකක් ද මතක් උනා වගේ මත් දිහා බැලුවා... මත් මොකුට්ච් නොකියා කට පියාගෙන ම හිටියා... ටික වෙලාවකින් එයා ලග තිබ්බ බැග් එකක් ඇරලා මට කළුම කළු පාට උන කුනු රෙදි කැල්ලක් දුන්නා...මත් හිතන්නේ ඒක

ලේන්සුවක්... මත් ඇස් දෙකත් ලොකු කරන් එහ් දිහා ම බලන් ඉද්දි එහ් ගැනු කෙනා මට තේරෙත් නැති මොන මොනවදෝ කියවන්න ගන්නා... ටික වෙලාවක් යද්දි මට තේරුනා එහ් ගැනු කෙනා කියන්නේ මට එහ් රෙදි කැල්ල ගන්න කියලා.... අර sunglasse එක වෙනුවට මට මේ ලේන්සුව දෙනවා ඇත්තේ කියලා මට හිතුනා..... මත් ලේන්සුව ගන්න අත දිග් කරද්දි හිතා වෙවීම මගෙ අනිත් ඒක තිබ්බා.. හිතා උන විදිහට වෙන කෙනෙක් නම් බය වෙනවා.. ඒත් මට අනුකම්පා හිතුනා.... අතේ තිබ්බ ඉදුල් මගෙ අතෙක් ගැටුනා... මත් එහ් ලේන්සුව එහ් ගැනු කෙනාට ම පේන්න නමලා මගෙ සාක්කුවේ දගන්නා.... එතකොට තවත් හසියෙන් හිතා උනා... "

" මත් කෑම එකක් ගෙනත් දෙන්නම් කියලා යන්න හැරෙද්දි එහ් ගැනු කෙනා දුටුගෙන දුටුගෙන මගෙ කාර් එක ඉස්සරහට ඇවිත් කාර් එක දිහා පොඩි ලමයෙක් වගේ බලන් හිටියා... ටික වෙලාවකින් කාර් එක බදුගෙන ඒක එක දේවල් කෝටියක් කරන්න ගන්නා... මත් අසින් වෙන්න කිවුවත් එතනම හිටියා... මට දැන් යන්න විදිහකුත් නෑ... තල්ලු කරලා දලා මට යන්න තිබුනා... ඒත් අසරණ වෙලා ඉන්න මනුස්සයෙක් ට එහෙම කරන්න මගෙ හිත දුන්නේ නෑ නේහා... මත් කාර් එකේ දොර අර්ද්දි එහ් ගැනු කෙනා අඩන්න ගන්නා... දැන් කරන්න දෙයක් නෑ... මට මෙහෙම යන්නත් බෑ... ඔය වෙලාවේ තමයි මට මගෙ යාලුවෙක් ව මතක් උනේ... අපේ university එකේම... එයන් වැකේගන් වලට ලංකාවට ඇවිත් තිබුනේ... එයාගේ තාත්තා ඩොක්ටර් කෙනෙක්... මත් ටග් ගාලා යාලුවට කෝල් කරාම එයා මට තාත්තා ගේ තමිබර් එක දුන්නා.... මත් අත්කල් ට කතා කරලා විස්තරේ කිවුවම එහ් අත්කල් තමයි මට කරන්න ඕනි දේ කිවුවේ..... "

" එහ් අත්කල් කිවුවා මට එහ් ගැනු කෙනාව මෙත්ටල් හොස්පිටල් එකට එක්ක යන්න කියලා... එතන එයා දන්න ඩොක්ටර් කෙනෙක් ඉන්නවා කිවුවා... එයා එහ් ඩොක්ටර් ට කෝල් එකක් දෙන්නම් කිවුවා... අත්තිමට කිවුවා පුතා පරිස්සමට කියලා.... මත් හා කියලා ෆෝන් එකත් කටි කරලා කැතක් බලන් තැනුව එහ් ගැනු කෙනාව කාර් එකට තැග්ගුවා නේහා... ඒත් එක විදිහකට ඉන්නේ නෑ.... දෙතුන් පාරක් ම හැප්පෙන්න ගියා... පස්සේ මත් ශීට් බෙල්ට් එක දල sunglasse එක අතට දුන්නා.... ඊට පස්සේ තම දෑගලුවේ නෑ... මෙත්ටල් හොස්පිටල් එක ලගට යනකමම... "

මත් එහ් ගැනු කෙනාව බස්සන්න කලින් ආයෙ ම අර අත්කල් ට කෝල් කරා... එතකොට එහ් අත්කල් කිවුවා පුතා ඇතුලට යන්න.. මත් ඩොක්ටර් ට කිවුවා කියලා...

" ඒත් එහ් ගැනු කෙනාව බස්ස ගන්න එකතම් හිතුව තරම් ලේසි උනේ නෑ... බහින්න බෑ කියලා හොස්පිටල් එක දෙවනක් වෙන්න කෑ ගහන්න ගන්නා... එහ් හින්ද මට හොස්පිටල් එකේ වැඩ කරන අයගෙනුත් උදව් ගන්න උනා.... "

ආයුග් එහෙම කියලා කතාව තැවැත්තුවේ සුසුමකුත් එක්ක.... මේ තරම් වෙලා ආයුග් කිවුව දේවල් ඇහිපිය නොහෙලා අහන් හිටපු නේහා ගේ හද ගැස්මත් ගැහෙන්න ගත්තේ ආයුග් මේ කියන දේවල් හිතා ගන්න බැරුව....

" ඊට පස්සේ..."

ආයුශ් ගේ නිහඬ නාවත් එක්ක මේ තරම් වෙලා නිහඬව හිටපු තේහා ඇහුවේ වචන පවා පිටතට තැසෙන තරම් දුට්ටු වෙල යද්දි...

කොල්ලා ආයෙම සුසුමක් පිට කරලා තේහා දිහා බැලුවේ තතර කරපු කතාව ආයෙම පටන් ගනිමින්....

" ඊට පස්සේ..... "' ඊට පස්සේ එතන වැඩ කරන අයගෙන් උදව්වෙන් මත් එහ් ගැනු කෙනාව හොස්පිටල් එක ඇතුලට එක්ක ගියා...තිකත් ම තෙමෙයි...අන් දෙක බැදලා...තැත්තම් දගලපු දෑගලිල්ලට කාටවත් එහ් ගැනු කෙනාව මෙල්ල කරන්න බැ...එතන වැඩ කරපු එක මනුස්සයෙක් මට ගොඩක් උදව් කරා...මුනිදස කියලා...එහ් ගැනු කෙනාව අත්කල් කිවුව ඩොක්ටර් ලගට එක්ක යන්න මට උදව් කරෙත් මුනිදස..."

" හොස්පිටල් එක ඇතුලේ එහෙම නියන්න බැනේ...එහ් ගැනු කෙනා හිටියේ හොදට ම කුනු පිටින් තෙත්...පස්සෙ එයාව පිරිසිදු කරන්න යැවුවා....එහ් යවද්දි ත් මුලු හොස්පිටල් එකම දෙක වෙන්න කෑ ගහනවා...කොහොමහරි අන්තිමට එහ් ගැනු කෙනාව තාවලා ඇතුලට එක්ක එතකනුත් මත් එතන... පේශන්ස්ලා හැමෝට ම අන්දන ඇදුමක් එයාටත් අන්දල තිබුනා... මත් මූත හරියට දැක්කේ තෑ... මොකද මත් හිටියේ ටිකක් එළියට වෙන්න...ඒත් මත් දැක්කා...පිරන් තැනුව කුනුත් එක්ක ගැට ගොඩ ගැහිලා තිබුන කොත්ඬේ ගොතලා තියනව...හම වත් හරියට පේත් තැනි වෙන්න ම කුනු තිබ්බ අත පය පිරිසිදු වෙලා කරලා..එහ් ගැනු කෙනාගේ අත පය වල කොච්චර කුනු තිබ්බ ද කියනවා තම් තේහා එහ් ගැනු කෙනාට තියෙන්නේ සුදු හමක් කියලා කාටවත් අදුන ගන්නත් බැරි තරම්...මූත තොදක්කත් එහ් ගැනු කෙනාගේ අත පය මත් හොදට දැක්කා..සුදු පාට ට නියෙද්දි මට ම පුදුම හිතුනා..."

" ඩොක්ටර් ලගට ඇවිල්ලත් එක විදිහකට හිටියේ තෑ....nurse ලට පවා ගහනවා...මට ත් ඇතුලට යන්න බැරි කමට මත් උන් තැනට ම වෙලා බලන් හිටියා... ඔය අතරෙයි එහ් ගැනු කෙනා nurse ලා අල්ලන් හිටපු අත ගස ඇරලා දුටන්න හැදුවේ...ඒත් මාව දැක්ක ගමන් ඉබේම තැවතුනා...ඇත්තට ම මගෙ හිතත් එහ් වෙලාවේ එහ් ගැනු කෙනාව දකිද්දි තැවතුනා වගේ තේහා....මත් ගැනු කෙනා ගැනු කෙනා කිවුවට එහ් කෙල්ලෙක්...පෙනුමෙන් මත් හිතත් තෑ 20ක් වත් වයස ඇති කියලා..මත් හොස්පිටල් එකට ගෙනපු කෙනාම ද කියලා මට ම සැක හිතෙන තරම් අහිංසක ලස්සනක් එහ් කෙල්ලට තිබුනේ...මත් එහ් දිහා බලන් හිටියේ මගෙ ඇස් මට ම අදහ ගන්න බැරි හින්දා... මෙව්වර වෙලා කෑ ගහනා අඩ අඩ හිටපු කෙල්ල මාව දැක්ක ගමන් අර මුල්ම සැරේ sunglasse දෙක දැක්ක වෙලේ වගේ ඇස්දෙකත් බෝල කරන් මත් දිහා බැලුවා... එහ් මුනේ...එහ් බැල්මේ තිබුනේ අහක බලන්න ලෝබ හිතෙන පෙනුමක්...මත් එහ් දිහා ම බලන් හිටියේ ගල් ගැහිලා...එතකොට ම nurse ලා එහ් කෙල්ල ලගට එද්දි තත්පර ගානෙන් ආයෙම අඩන්න වගේ මූත හදගෙන මත් දිහා බැලුවා...බලලා එක පාරම මාව බදගෙන nurse ලා දිහාට ඇහිල්ල දිග් කරලා මොන මොනවදෝ කුටු කුටු ගාන්න ගන්නා...මට එහ් කෙල්ල කිවුව දේවල් තොතේරුනත් එහ් වෙද්දි මගෙ පපුව ගැහෙනවා තේහා..කවදවත් තැනි තරම් කලබලයි...මගෙ පපුව ට තුරුල් උන පලවෙති කෙල්ල...අනික එහ් අහිංසකම....මාව පිස්සු වැට්ටුවා...මත් එහ් කෙල්ලගේ

ඔලුවෙන් අත කියලා ඔලුව අත ගැවේ අනුකම්පාවට වඩා මොකක්දෝ නොතේරෙන හැගීමක් මගේ හිතට එහි වෙද්දී දැනුන හින්දා... "

" කෙල්ල මත් ලග කිකරැසි කියලා දැනුනට පස්සේ ඩොක්ටර් මට කෙල්ලත් එක්ක ම ඩොක්ටර් ලගට එන්න කියලා අතින් සන් කරා..මත් කෙල්ලව ඩොක්ටර් ලගට එක්ක ගියාමත් කෙල්ල කරේ මාව බදාගෙන හිටපු එක... කොහොමහරි ඩොක්ටර් ට කෙල්ලව බලන්න පුල්ලුවත් විදිහට මත් කෙල්ලව ශේෂ් කරා...ඩොක්ටර් කෙල්ලව බලලා ඉවර වෙලා රුමි එකකට දැන්මට පස්සේ මත් ගෙදර එන්න හදද්දී එහි කෙල්ල ආයෙමත් හොස්පිටල් එක දෙවනක් වෙන්න අඩන්න ගන්නා... මට එහි තත්වෙන් එහි කෙල්ලව දලා එන්න හිත දුන් තැ තේනා...මත් එහි කෙල්ල ලගට ගිහිත් කෙල්ලගේ කදුලුත් පිහලා තිත්ද යනකම් ලගට වෙලා හිටියා..තිත්ද ගියා ට පස්සෙයි මත් ගෙදර එන්න පිටත් උනේ. එහි එන්න හදද්දී ඩොක්ටර් මගෙන් ඉල්ලීමක් කරා...එහි පුලුවන් තම මේ nurse ලට හුරු වෙනකම් මට ටික දවසක් ඇවිත් යන්න කියලා.... "

" ඩොක්ටර් කිවුවත් තැනත් මේ වෙද්දී මත් ආයෙමත් එන්න තීරනය කරලා ඉවරයි...මත් ඩොක්ටර් ට හා කියලා ගෙදර ආවා...එහි ඇවිදිනුත් මට මතක් උනේ එහි කෙල්ල මයි...මත් දත් තැ..මට මොනා උනා ද කියලා...මත් බලන් උන්නේ හෙට වෙනකම්... පහුවද උදේම මත් කන්නෙත් තැනුව හොස්පිටල් එකට ගියා...එහි යද්දී.....එහි කෙල්ලගේ ඇස් හොදට ම රතු වෙලා...එතන හිටපු අය කිවුවේ ඇහැරැන වෙලාවේ ඉදන් මාව හොය හොය ඇඩුවා කියලා...ඒවා අහද්දී මගේ ඇස් වලට කදුලු පිරැනා...මත් ගිහිත් කනා කරද්දී මත් දිහා ඇස් පුංචි කරන් ටික වෙලාවක් බලන් ඉදලා එක පාර ම මාව බදා ගන්නා...මාව ගැහෙනවා...මට එහි දේවල් පුරුදු තැනි හින්දා...මත් කෙල්ලව හෙමිත් ඇත් කරලා රතු වෙලා තිබුන ඇස් දිහා බලන් ඉද්දී කෙල්ල ආයෙ ම මත් දිහා ඇස් බෝල කරන් බලන්න ගන්නා...එහි බැල්මට මට පිස්සුහැදෙයි කියලා හිතුනා..එහි තරමට අහිංසකයි...හුරතල්... "

" මත් ආවම තමයි ආයෙත් ඩොක්ටර් කෙල්ලව බලන්න ආවේ..ඊයේ රෑ කෙල්ල ලගට කාටවත් ම එන්න දීලා තැ... පස්සේ ඩොක්ටර් බෙහෙත් දුන්න ම කවලා බෙහෙත් ටික පෙවුවෙන් මත්.... "

" ඔය විදිහට දවස් ගෙවුනා...දවසින් දවස මත් එහි කෙල්ලට පුදුම විදිහට ලන් උනා...එහි කෙල්ලටත් මත් තැනුව ඉන්න බැරි උනා...කෙල්ල කැවේ බෙහෙත්බිවුවේ කොටින් ම කිවුවොත් සන්වරව හිටියේ මත් ජේන මානෙක හිටියොත් විතරයි...තිද ගන්නෙත් මගේ උරහිසේ... "

" මත් ගෙදර එන වෙලාවට මුතියස ට කෙල්ලව බලාගන්න දීලා එන්නේ...මත් දග කරන්න බැ කිවුව ම කෙල්ල හිනා වෙනවා...මුල් කාලේ වගේ තෙමෙයි..එහි වෙද්දී කෙල්ලට ටිකෙන් ටික මත් කියන දේවල් තේරෙනවා..ඩොක්ටර් න් කිවුවා දැන් කෙල්ලගේ තත්වේ එන්න එන්න ම හොද අතට හැරිගෙන එන්නේ කියලා...එක අතකින් මත් සතුටු උනා. අතින් අතින් මට දුකයි.... සනීප උනා ම මාව අමතක වෙයි ද කියලා.... "

" ජාත් වඩා ඩොක්ටර් කිවුව කතාවක් හින්දා...මගේ හිත පුදුම විදිහට කලබල වෙලා තිබුනේ... ඩොක්ටර් කිවුවා සනීප උනොත් කෙල්ල අතීතේ අමතක වෙන්න පුළුවන් කියලා...තැත්තම් මාව මතක තැනි වෙන්න පුළුවන් කිවුවා...අතීතේ චිතරක් මතක තිබ්ලා.... "

" මත් හැම වෙලාවෙම දෙවියන්ගෙන් ඉල්ලුවේ මාව අමතක වෙන්න එපා කියලා..එහ් වගේ ම අතීතේ මතක් උනොත් එහ් අතීතේ තිසා මට කවදවත් මේ කෙල්ලව තැනි වෙන්න එපා කියලා... "

" මේ එද්දි වැකේගත් එකත් ඉවර වීගෙන ආවේ...ඒත් මට මේ කෙල්ලව තතියෙන් දලා යන්න හිත දුන් තැ...අත්තීමේ මත් තීරනේ කරා degree එක අත අරින්න..මත් ආයෙ ම university එකට ගියේ තැ.... "

" ඔය අතරේ කෙල්ල ටික ටික කතා කරන්න ගත්තා...අත්තීමට මත් කෙල්ලට [#සාරා](#) කියලා තමකුත් දැන්මා...මොකද කෙල්ලගේ කලින් තම දත්තේ තැනි හින්දා...කෙල්ලට සාරා කිවුව ගමන් දැන් දත්තවා එහ් කතා කරන්නේ කෙල්ලට කියලා... එහ් දවස් ටිකේ...මත් හිටියේ පුදුම සතුටකින් තේහා...පුදුම සතුටකින්..මත් ජීවිතේ විදින්න පටන් ගත්තේ එහ් කෙල්ල මගේ ලෝකෙට ආවට පස්සේ..ඔව් මත් ආදරේ කරා...මහා ගොඩක් ආදරේ කරා.... "

" කෙල්ලන් දැන් සාමාන්‍ය අතට හැරීගෙන එනව...දවසක් මත් යද්දි ඩොක්ටර් කිවුවේ මත් බයෙන් වගේ ම ගොඩක් ම සතුටු වෙන්න බලාගෙන හිටපු ආරංචියක්....එහ් සාරා ට දැන් හොදට ම සනීපයි කියලා...ඒත් අතීතේ මතක තිබුන් තැ..ඒත් ගොඩක් ම සතුටු හිතෙන ආරංචිය ඩොක්ටර් කිවුවා කෙල්ලට ආයෙ ම අතීතේ මතක් උනත් වතර්මානේ අමතක වෙන්න තියන ඉඩ බොහොම සීමිතයි කියලා... ඩොක්ටර් කෙල්ලට මත් ගැන හැමදේම කියලා තිබුනා... මත් කෙල්ලව බලාගන්න හැටි..කෙල්ල කෑ ගහපු ඒවා...එහ් හැමදේම...මත් යද්දි කෙල්ල මත් එතකම් පුදුම අසාවෙන් බලන් ඉන්නවා...මාව දැකපු ගමන් එහ් ඇස් දිලිසුනා...මාව බදගත්තේ අඩ අඩ ම....මත් අඩන්න එපා කිවුවත් හොදට ම ඇඩුවා....අත්තීමට කිවුව වචන ටිකට තම් අදටත් මතක් වෙද්දි මගේ පපුව පිටිවෙනවා තේහා.. දත්තවද අත්තීමට කිවුව වචන ටික..."

" ඔයාට ගොඩක් පින්...දැන් මට සනීප හින්දා මාව දලා යනවද..එහෙම උනොත්...මට...මට පිස්සු හැදෙයි.... " කිවුවා....මත් ආයෙ ම කෙල්ලව බදගෙන ගොඩක් ඇඩුවා...මට හොස්පිටල් එක කියන දේත් අමතක උනා... අත්තීමට අඩලා අඩලා හොස්පිටල් එකෙන් එලියට ඇවිත් කාර් එකට තගිද්දි සි මට මතක් උනේ කෙල්ලව එක්ක යන්න තැතක් තැ තේද කියලා..ගෙදරට එක්ක එන්න බැ...මොකද එහ් දවස් වල තාත්තා ට ඕන උනේ මාව බිස්තස් කාරයෙක් ගේ දුවෙක් ට බන්දන්න.... ගෙදර එක්ක ගියොත් පලවෙනි දවසෙම සාරා ට ජීවිතේ එපා වෙයි කියලා හිතූන හින්දා මත් ගෙයක් කුලියට ගත්තා....එත ගමන් කෙල්ලට ඇදුම් ගොඩක් අරන් දුන්නා.... මත් ගෙදර තත්වෙන් කෙල්ලට හෙමිට පැහැදිලි කරා... කෙල්ල මාව තේරුම් ගත්තා...ඒත් මත් කෙල්ලව එහ් ගෙදර වැඩි වෙලාවක් තතිය ම තිබ්බේ තැ...ගෙදර ඇවිත් යන්නම් තාත්තාට මූන පෙන්නලා මත් ආයෙ ම සාරා ලගට

යනවා... එක රැයක් වත් මත් කෙල්ලව තතියෙන් තිබ්බේ නැ...ඒත් මත් කවදවත් කෙල්ලට කිස් එකක් ඇරෙන්න කිසි දෙයක් කරේ නැ...ඒත් සාරා...කෙල්ල ටිකක් දගසි...ලගට ආවම එක එක දේවල් කරලා මාව අවුස්සනවා...එක දවසක් රැක මත් හදවතින් වගේ ම සාරා ගනිනුත් මගෙම කර ගන්නා...ඒත් උදේ වෙද්දි ඇදේ කිසි දෙයක් තිබුනේ නැ...මට ටිකක් දුක හිතුනා..ඒත් සාරා ගේ ඇඬිල්ල හින්දා මගෙ එහ් දුකත් නැති වෙලා ගියා..."

" අනේ අසියේ...මට මොනවත් මතක නැ...ඒත් ඒක නැ කියන්නේ මත් කලින් මෙහෙම ඉඳලා ඇති..අනේ අසියේ දැන් ඔයා මාව දලා යනවද...අනේ මාව මැරෙයි එහෙම උනොත්..." කිය කිය කෙල්ල අඩන්න ගන්නා...ඒත් මට සාරා ගේ අතියේ වැදගත් උනේ නැ...මත් කෙල්ලට අඩන්න එපා කියලා හැමදම ලග ඉන්නවා කවදවත් දලා යන්නේත් නැ කියලා ඔලුවේ අත තියලා පොරොන්දු උනා...ඊට පස්සේ ගෙවුන හැම රැයක ම අපි එකතු උනා..මටත් වඩ උවමනාව තිබුනේ සාරා ට..මත් කිස් එකක් දීලා පැත්තකට වෙන්න හදද්දි මොනා හරි කරලා හැමදම මාව අවුස්සනවා..අන්නිමට එහ් දේත් වෙලා තමයි තවතින්නේ...."

" කෙල්ලට රසට උයන්න පුළුවන්...හැමදම කෙල්ල උදෙන් ම ඇහැරලා උයනවා... කවන්නේත් එහ් අත් දෙකෙන් මයි...අපි පුදුම විදිහට ආදරේ කරා...සාරා කැමති උන් නැ මත් සරණී ව ආශ්‍රය කරනවට...මත් යාලුවෝ ගැන කලින් ම කියල තෙහ් තිබුනේ...ඉතින් මත් සරණී ගෙදර ආවත් වැඩිය මුත දෙන්න ගියේ නැ...ඔහොම දවස් ගෙවිලා ගියා... මත් හිටියේ පුදුම තරම් සතුටකින්..."

" දවසක් සාරා කිවුවා මත් ගෙදර එන වෙලාවට එයාට පාලුයි කියලා...එයාටත් කතා කරන්න ෆෝන් එකක් අරන් දෙන්න කියලා...මත් ෆෝන් එකකුත් අරන් දීලා fb account එකකුත් හදලා දුන්නා...පාලුයි තෙහ්...පටි මෙහ් කෙල්ල කියලා...."

" ටික දවසක් ඔය විදිහට ගෙවුවා...පස්සේ පස්සේ සාරා ෆෝන් එකේමයි...මාව ගෙදර එවන්නත් පුදුම ඕනකමක් තිබුනේ... මට දුක හිතුනා...ඒත් කොයිම වෙලාවකවත් මට සැක හිතීලා නැ...මත් එහ් තරමට ම ආදරේ කරා .. දවසක් මට කිවුවා ගෙදර ම ඉන්න කම්මිමැලියි කියලා... අර ඩොක්ටර් අත්කල් ඉන්නේ..එයාගේ cousin කෙනෙක් ගේ birthday එකක්..මත් ඉතින් කෙල්ලවත් එක්ක ගියා...එහෙදි එහ් birthday එක තිබ්බ කොල්ලා සාරා ට bum එක දීලා....ඒත් මත් එහ් ගැන වැඩිය හිතුවේ නැ...මට මගෙ කෙල්ලට විශ්වාස හින්දා... ඒත් වැඩි දවසක් ගියේ නැ...සාරා ට පුදුම විදිහට කේන්ති යනවා..මත් දෙයක් ඇහුවත් තරහා යනවා...ඒත් මත් ඉවසුවා....."

" ඒත් දවසක්..දවසක් මත් ගෙදර ගිහින් එද්දි.....සාරා....සාරා....."

ආයුශ් කතාව නැවැත්තුවේ දෝතීන් ම ඔලුව බදගෙන...මේ තරම් වෙලා ඇස් දෙකේ කදුලු පුරවත් කතාව අහන් හිටපු කෙල්ල ආයුශ් ගේ අතින් අත තිබ්බේ පපුව පිටිවිලා යන තරම් වේදනාවකින්...

" ඇයි ආයු...සාරා..එයා මොකද.... "

නේනා ඇහුවේ ඇස් දෙකේ කදුළු නිදහසේ ගලන් යන්න ඉඩ දීලා...ආයුශ් අත් දෙක ඔළුවෙන් අසින් කරලා ඔළුව උස්සලා නේනා දිහා බැලුවේ ඇස් දෙකේ කදුළු පුරවගෙන...ඊලගට ආයුශ් කිවුව කතාවට නේනා ගේ වගේම ආයුශ් ගේ හිතත් හොඳට ම පැරුනා.....

වෙනදා මත් එතකම් ඉස්සරහට වෙලා මග බලන් ඉන්න කෙල්ල එදා හිටියේ නෑ නේනා... ඉස්සරහා දොර බාගෙට ඇරලා තිබුනා...මත් බය උනා...මගෙ කෙල්ලට කරදරයක් කියලා.... මත් දොරත් ඇරන් ඇතුලට යද්දි මට ඇහුනා සාරා හයිසෙන් හිනා වෙනවා...තනියම තෙමෙයි...තවත් පිරිමි කටහඬක් ඇහුනා... සාරා යි මම යි ඉන්න රුමි එකෙන්... මත්...අඩියට දෙකට රුමි එක ලග ගිහින් දොර රෙද්ද ඇත් කරද්දි දෑක්ක දේ දන්නවද...මගෙ සාරා....සාරා ඇගේ එක නුල් පොටක් වත් නැතුව එදා birthday පාටි එකේ අර කොල්ලා එක්ක.....දෑක්ක ගමන් මට...මට මගෙ ඇස් අදහා ගන්න බැරි උනා නේනා...මත් ටික වෙලාවක් මගෙ කෙල්ල දිහා ම බලන් හිටියා ගල් ගැහිලා..මට විශ්වාස කරන්න බැරි උනා..මත් එහි තරමට ම එහි කෙල්ලව විශ්වාස කරා.... මත් ගල් ගැහිල බලන් ඉද්දි සාරා ඇඳ උඩ තිබ්බ ඇඳුමත් දුගෙන මගෙ කකුල් දෙක ලග වැටුනා අඩාගෙන...මගෙන් සමාව ඉල්ලගෙන..."

" මට කිසි දෙයක් හිනා ගන්න බැරි උනා නේනා... මේ දේවල් හිතයක් ද කියලමයි මට හිතුවේ..මත් ඔළුවත් බදුගෙන එහෙමිම ම බිත්තියට හේත්තු උනේ මට හිටගෙන ඉන්නවත් හයිසක් නැති උන හින්දා...මට එහි වෙලාවේ අඩන්නවත් මතක් උන් නෑ නේනා... මත් ඔහේ බලාගත්තු අත බලාගෙන හිටියා... මට අරු ට වචනයක් වත් කියන්න හිතුවත් නෑ....මොකද සාරා ව මත් ගොඩක් විශ්වාස කරා...ඔය අතරේ උා හෙමිට එතනින් මාරු උනා...සාරා මාවත් බදුගෙන වැල්හින්නක් වගේ අඩනවා.... මත් එහෙම පැයක් විතර ඉන්නැති...ඊට පස්සේ තමයි මගෙ ඇස් වලට කදුළු හරි ඉනුවේ නේනා... මත් එතකොටයි අඩන්න පටන් ගත්තේ...මත් ඇස් දෙකේ කදුළු පුරවගෙන සාරා දිහා බැලුවා...සාරා තාම අඩනවා...."

" මත් ඉදුගෙන හිටපු තැනින් තැහිටින්න හදද්දි සාරා ගේ ඇඬිල්ල ආයෙම වැඩි උනා...මගෙ කකුල් දෙකේ එල්ලිලා ආයෙම සමාව ඉල්ලනවා... මගෙ හිත බිදිලා ඉවරයි නේනා... එහි විශ්වාසේ සාරා බිදල ම දැන්මා...ඒත් මත් සාරා ට එක වචනයක් වත් කිවුවේ නෑ... හැබැයි මත් සමාව දුන්නෙන් නෑ... මට එහි වෙලාවේ මැරෙන්න තරම් හිතුනා... මට සාරා ගෙ මුතවත් බලන්න හිත දුන් නෑ... ඒත් සාරා....සාරා කරේ බෙහෙත් නොබි හිටපු එක..එයාගෙන් ම පලි ගන්න හදපු එක... අත්තිමට මත්... අමාරුවෙන් උනත් වෙනදා වගේ ඉන්න උන්සාහ කරා..ඒත් දවස් දෙකයි නේනා...දවස් දෙකයි ගියේ... මත් ආයෙම ගෙදර ගිහින් එද්දි මේසේ උඩ ලිවුමක්.... "

" ආයු...

මට තවත් හිත රවටට ගන්න බෑ...මත් වෙන කෙනෙක් ට ආදරේ කරනවා..සතුටින් ඉන්න....මට ඔයාගේ කිසි දෙයක් එපා..මේ ෆෝන්...මේ ඇඳුම්...මට මේ කිසි දෙයක් එපා...ඔයා වගේ ම මට ඒවත් එපා..මත් එයා එක්ක අලුතින් ජීවිතේ පටන් ගන්නවා...මගෙ විර් එක්ක.....

-සාරා-

" මත් ලිවුම කියවලා ඉවර වෙද්දි මගේ ඇගට පත තැ...ඒත් ඒත් මේ විර්...විර් කියන්නේ අරු තෙමෙයි තේහා..උගේ තම විර් තෙමෙයි... මත් එහා පැත්තේ තිබුන ගෝත් එක ගන්නා....ගෝත් එක බලද්දි දත්තවද මත් දැක්ක දේ...සාරා...සාරා බලන්න වත් බැරි විදිහේ මැස්පේ යවලා තිබුනා...එකෙක් ට තෙමෙයි..දෙනුත් දෙනෙක් ට ම... inbox එකේ උඩින් ම තිබ්බේ විර් කියලා සේවි කරලා.... එතකොට ගිහින් තියෙන්නේ මු එක්ක.... එහ් වෙලාවේ මගේ හිතට ආවේ පුදුම තරහක් තේහා...මත් මුලු ගේ ම තිබුන බඩු පොලවේ ගැහුවා... මත් එහ් ගෙදර ආයෙම තත්පරයක් වත් හිටියේ නැ... ඒත් මට ඒකිව මතක් උනා...හැම තත්පරේම...ඒකිව අමතක කරන්න කියලා මත් බේබද්දෙක් උනා තේහා...ගැහු එක්ක තිදු ගන්න පටන් ගන්නා...මත් අමු පිස්සෙක් උනා...එහ් විතරක් තෙමෙයි..මත් ඒකිට තාමත් ආදරෙයි ... "

ආයුග් දෝනින් ම ඔලුව බදගෙන...අඩාගෙන... තේහා කරේ අඩන ආයුග් දිහා ඇස් දෙකේ කදුලු පුරවගෙන බලන් හිටපු එක...

" තේහා... උබ දත්තවද මැතික...මගේ සාරා....පිස්සු හැදිලා හිටපු කාලේ හෙවුවෙම මත් විතරයි...මට විතරමයි ආදරෙන් කරේ.... සාරා සනීප උන් තැත්තම් අදටත් මත් ලග දෙසියනෙ...මත් ලග ම විතරයි....ඒකයි රත්තරං මත් උබට ඇස් දෙක සනීප කරගන්න දෙන් තැත්තේ...මට ආයෙත් රු වැටුන වලේ දවල් වැටෙන්න බැ.... මට...මට උබවත් තැනි කරගන්න ඕන තැ.... "

ආයුග් ආයෙම අඩන්න ගද්දි ආයුග් ගේ කතාව මේ තරම් වෙලා අහගෙන හිටපු තේහා න් ආයුග් තරමට ම අඩන්න ගත්තේ ආයුග් ඉස්සර හිටපු විදිහත් අද මේ ඉන්න විදිහටත් හේතුව හොදකාරවම දැනගන්න නිසා..කාටවත් ම වෙර කරන්නැති තේහා ට සාරාගැන දැනුනේ පුදුම තරහක්...එහ් තරම ට ආයුග් ගැන දුක හිතුනා... ඒත් එහ් හැම දුකට ම යටයි ආයුග් තමන් බොරු කරනවා කියලා දැනෙද්දි දැනෙන දුක...මේ බොරුව එළි උන දවසට මොනවගෙන් මොනවා වෙයි ද කියලා කෙල්ල හිතුවේ කලින්ටත් වඩා හසියෙන් පිස්සියක් වගේ අඩ අඩ...කෙල්ලගේ එහ් ඇඬිල්ලට ආයුග් ගේ ඇඬිල්ල ඉබේම තැවතිලා ගියා...

" සු..දු...මැ..ති..ක...."

ආයුග් තේහා ගෙ මුත දෝනින් ම අරන් කියද්දි කෙල්ල කරේ තවත් අඩපු එක....

" අඩන්න එපා රත්තරං ...අපි ගෙදර යමු.."

ආයුග් කෙල්ලව තමන් ගේ පපුවට තුරුල් කරගෙන එහෙම කියලා කාර් එක ස්ටාට් කරේ අත් දෙකින් කදුලු පිහිදුන ගමන්...ඊලගට කාර් එක ස්පීඩ් එක වැඩි කරලා ඉක්මන් කරලා ගෙදරට ආවේ සැරින් සැරේ තෙහා ගේ රතු උන ඇස් දිහා බලන ගමන්....

කාර් එක ගේට් එකෙන් ඇතුළට අරන් කොල්ලා නේහා ව තමන් ගේ දෝනට ම අරන් කෙල්ලව රුමි එකට එක්ක ගියේ එහි යන අතර තුරත් නේහා ගේ තලල කීප සැරයක් ම සිප අරන්... ඊලගට කෙල්ලව ඇද උඩින් නියලා තමන් ගේ පපුවට තුරුල් කරගන්නා....

" මන් දන්නවා රත්තරං ...උබ අඩන්නේ මන් වෙනුවෙන්...මන් විදපු දුකට.... උබත් මනුස්සයෙක් මගෙ මැනික...මට ආදරේ කරන උබ ඉස්සරා උබේ මුතට ම මන් අරකි ට ආදරෙයි කියද්දි උබේ පපුව පිවිවෙනවා කියලත් මන් දන්නවා... මට ගොඩක් පව් මැනික...මේ පව් මට කවදවත් ම ගෙවා ගන්න බැරි වෙයි.. මන් ඊයේ මුලු රුම හිතුවේ උබ ගැන මැනික...එද උබ ඇහුවම ආයෙත් අරකි මන් ලගට ආවොත් මන් යනවද කියලා මන් කිවුවා එහෙම වෙත් නැ...මේ බන්ඩියට පැටියෙක් ගේතවා කියලා...එතකොට යන්න බැ කියලා...නැ රත්තරං නැ.... මන්...මන් මේ දැන් උබට පොරොන්දු වෙනවා...මන් කවදවත් ම උබව අත අරින් නැ මැනික...ඔය බඩේ මගෙ පැටියෙක් හිටියත් නැතත්..උබ....උබ විතරයි දැන් මගෙ ජීවිතේ.. "

" අරකි මාව රවට්ටන්න උබ මන් වෙනුවෙන් මුලු ජීවිතේම කැප කරා මැනික....උබට මලීශ් එක්ක එකතු වෙලා ඔය ඇස් දෙක සහිප කරගන්න පුළුවන්කම තියෙද්දි න් උබ හිතුවේ මගෙ පොරොන්දු ව ගැන....මන් උබට වද දෙද්දි උබ වචනයක් වත් නොකියා අඩපු එක විතරයි කරේ...අද මගෙ කතාව උබට කියද්දි මටත් වඩාඇඩුවේ උබ මැනික...මෙහෙම ආදරයක්...නැ රත්තරත් ...මන් කවදවත් මේ ආදරේ තැනි කරගත් නැ.... මන් කවදවත් උබව තනි කරත් නැ මැනික....මගෙ ඇස් දෙක වගේ උබව බලාගන්නවා.... "

ආයුග් කෙල්ල ගේ ඔලුවට අත නියලා දිවුරුම් දෙද්දි නේහා තවත් ඉකි ගගහා අඩන්න ගන්නා... ආයුග් කෙල්ලව තවත් තමන් ගේ පපුව ට තුරුල් කරගන්නා...

" මට අද උබව මගෙ ම කරගන්න ඕනි...මගෙ ම විතරක්... "

ආයුග් කෙල්ලගේ කතට කරලා රහසින් කියද්දි අඩ අඩ හිටියත් කෙල්ලගේ මුත ලැජ්ජාවෙන් රතු උනා...

" දැන් ම තෙමෙයි සුදු මැනික.... රු වෙලා..."

ආයුග් කෙල්ලගේ කම්මුලකට අතක් නියලා කියද්දි කෙල්ල ඔලුව හෙල්ලුවේ හා කියන්න...ආයුග් ආයෙම කෙල්ලව තුරුල් කරගන්නේ පුදුම තරම් ආදරෙකින්...

අතීතේ අදුරු මතක එහෙම පිටින් ම අමතක වෙන්න නේහා ගේ මේ ආදරෙට පුළුවන් කියන දේ කොල්ලා හොදකාරවම දැනත් උන්නා...නේහා ගේ කවදවත් නොකඩපු පොරොන්දුව මතක් වෙත වාරයක් පාසා ආයුග් ගේ හිතේ නේහා ගැන තිබුන ආදරය තවත් වැඩි උනා....

ආයුග් හවස් වෙලා කෙල්ලවත් එක්කගෙන ගාඩර්න් එකේ තිබුන බුදු පිලිමේ ලගට ගියා...කෙල්ල එක්ක ම මල් පුජා කරේ කෝටියක් ප්‍රාථර්නා හිතේ නියාගෙන...

දවල් කඩෙන් කෑම ගෙනාවත් හවස කොල්ලගේ අත් දෙකෙන් ම ඉවුවේ කොල්ලගේ හිතේ තිබ්බ ආසාවට....ඒත් තේහා එහි ලගට ම වෙලා කවදවත් උයලාතැනි කොල්ලට හැමදේම කියා දුන්නා... බත් එක රසිස් කුකර් එකේ ගහලත් පැය දෙකක් ගිහිනුත් කොල්ලට හදගන්න පුළුවන් උතේ බිටි විතරයි....තේහා එහි හැමදේම බලන් හිටියේ පුදුම තරම් ලෝබකමකින්...

තවත් මොන හරි හදන්න හැදුවත් ඒකටත් තව පැය දෙක තුනක් ම යනවා කියලා දන්න හින්ද ම කෙල්ල ආයුශ් ව තැවැත්තුවේ හිතා වෙවීම...එක ව්‍යාංජනයක් විතරක් තේහා ට කන්න දෙන්න හිත නොදන්න හින්ද ම කොල්ලා උත්තේ මුතත් දෙක කරන්... ඒත් තේහා ගේ බල කිරීම හින්ද ම කොල්ලා ප්ලේට් එකකට බෙදගෙන කෙල්ල එක්කම සාලට ආවා...ආයුශ් අතින් ම තේහා ට කවද්දි කෙල්ලට දැනුනේ ආයුශ් අතින් උයපු මේ ව්‍යාංජනය තරම් රස කෑමත් කවදවත් කාලා තෑ වගේ හැගීමක්...කෙල්ල කෑවේ පුදුම තරම් සතුටකින්...

වෙලාවකට ආයුශ් ට තිබුනේ හය හතර නොතේරෙන දරුවෙක් ට වත් නොතිබුන ආසාවල්... රුමි එකට ආව වෙලාවේ ඉඳන් තේහා ගේ කොන්ඩේ එක එක විදිහට පිරන්න ගන්නා... කොල්ලට හරියට කොන්ඩ කටුවක්වත් ගහා ගන්න බෑ...ඒත් කතාව තමි එහි ගැන degree එකක් ගහපු ගාතට... කීප සැරයක් ම කොන්ඩේ පිරන්න ගිහින් කෙල්ලගේ කොන්ඩේ අවුල් කරා...කොන්ඩේ ගොතන්න දත්තෙන් තෑ...ඒත් ලොකුකමට තේහා ගෙන් අහන්නෙන් තෑ....කොල්ලා තේහා ට හොරෙන් u tube එකෙන් කොන්ඩේ ගොතන විදිහ search කරා...කෙල්ලට පේත් තෑ කියල හිතත් අයුශ් කරපු මේ හැම වැඩක් ම තේහා බලන් හිටියේ බොහොම අමාරුවෙන් හිතාව පාලනය කරගෙන.....ඒකේ තිබුන විදිහට කරන්න හැදුවත් කොල්ලා කරේ කොන්ඩේ අබරපු එක විතරයි....අල්ලන් ඉන්න කෙස් ටික අත ඇරපු ගමන් ම කොන්ඩේ ආයෙම ලෙහෙනවා...

දෙතුන් පාරක් එහෙම කරලා හරි යත් තැනි තැන ආයුශ් ඔලුවේ අත තියා ගත්තේ මුතත් දෙක කරන්... තේහා කොල්ලා ලගට ඇවිත් කොල්ලගේ කෙස් අතින් අවුස්සලා පපුවට තුරුල් උතේ හිතා වෙවීම...

" දත්තෙන් තෑ...අහන්නෙන් තෑ..."

තේහා හිතා වෙවීම කියද්දි ආයුශ් ගේ මුතට හිතාවක් ආවේ ඉබේමයි..

" දත්තවා කියලනේ කොන්ඩේ ගත්තේ...අහන්නේ කොහොමද ..."

ආයුශ් කිවුවේ ලාවට හිතා වෙලා....තේහා කරේ ආයෙම ආයුශ් ගේ පපුවට තුරුල් උන එක...

" සුදු මැතික... මත් දවල් කිවුව දේ මතකද...."

ආයුග්‍ර් නේනා ගේ ඔලුව සිරුවට අත ගාල අහද්දි කොල්ලා මේ අහන්නේ මොකක් ගැනද කියලා දන්න හින්ද ම කෙල්ලගේ මුත ලැජ්ජාවෙන් රතු උනා...

" හම්මි...ඔව්...."

" සුදු මැතික...."

" ආ...යු... "

" ඔයාගේ අර නයිට් dress එක...."

" ඔ...ච්... "

" ඒක අදිමු ද..මත් ආසයි ඒකට...ඔයා ඒක ගෙනාවේ අල්මාරියේ ම නියා ගන්න ද... "

" අතේ ආයු...ම...ට...ලැජ්ජයි...."

" අද මගේ ම වෙන්නෙන සුදු මැතික...."

නේනා මුත්ත රතු කරත් හා කියන්න ඔලුව හෙල්ලවා... ආයුග්‍ර් කෙල්ලට නයිට් dress එක දුන්න ම කෙල්ල කරේ එකත් අරන් වොග් රුමි එකට ගියපු එක... ආයුග්‍ර් ගේ මුතට හිතාවක් ආවේ කොල්ලගේ යටි හිත නේනා ගේ මේ ලැජ්ජාවට පවා පුදුම විදිහට ආදරේ කරපු නිසා....මොකද කවදවත් සාරා ට මේ දේවල් ආගන්නක උනේ නැ...ආයුග්‍ර් ටත් වඩා සාරා යි ආයුග්‍ර් ව එහ් දේවල් වලට පොලබවගත්තේ...ඒත් නේනා....නේනා ගේ මේ ආගන්නක බව මේ ලැජ්ජාව නේනා කවදවත් ම තමන් ව අත අරිත් නැ කියන්න කොල්ලගේ හිතට තදින් ම දැනුනා....

නේනා වොග් රුමි එකෙන් විනාඩි 10කට ආසන්න කාලයක් හිටියා... එහ් ගොඩක් ම කෙල්ලගේ හිතේ තිබ්බ ලැජ්ජාව නිසා... කෙල්ල එලියට එද්දි ම ආයුග්‍ර් ගේ ඇස් දිලිසුනෙ කවදවත් ම නේනා ව මේ විදිහට දැකලා නැති නිසා.... ඒත්....එහ් රාගය ම විතරක් නෙමෙයි...එහ් ඇස් වල මහා ගොඩක් ආදරේ පිරිලා තිබුනා...

සාරා ලගදිවත් පිස්සෙක් වගේ තාස්ති උත කාලෙදි ඇසුරු කරපු ගතිකාවෝ ලගදිවත් නොදැනුන අමුතු හැගීමකින් කොල්ලගේ මුලු හිතම පිරිලා තිබුනා... එහ් තරම් ආදරයක් සෙනෙහසක් කොල්ලට කවදවත් ම දැනිලා තිබුනේ නැ....

කොල්ලා නේනා ගේ අතින් ඇදලා තමන් ලගට ගන්න හැදුවත් කොල්ලගේ සමබරතාව නැති වෙලා නේනා එක්ක ම ඇදට වැටුනේ කොල්ලා හිතුවෙවත් නැති මොහොතක.... නේනා උන්නේ ආයුග්‍ර් ගේ ඇග උඩ..හිත ගැස්සුන පාරට නේනා ඇස් දෙක තද කරලා පියා ගන්නා....කෙල්ලගේ නයිට් dress එකත් දැනිස්සෙන් ගොඩක් උඩට එතකම්ම ඉස්සිලා තිබුනේ..ඒත් ආයුග්‍ර් බලන් හිටියේ ඇස් දෙක තද කරලා පියන් ඉන්න නේනා ගේ මුත

දිනා...ඒලගට කෙල්ලගේ මුතට වැටිලා තිබුන කෙස් ටික කනෙන් පිටිපස්සට දැන්මේ සුදුම තරම් සියුම් ව කෙල්ලට ස්පර්ශ කරලා... ඒත් එහ් හැම ස්පර්ශකින් ම කෙල්ලට ගැහෙන්න ගත්තේ මේ වගේ හැගීමකට මුත දෙන පලවෙනි පාර හින්දා කියලා කොල්ලා හොඳට ම දැනත් උන්නා..තේහා ගේ මේ හැම හැසිරීමකින් ම කොල්ලගේ හිතේ තේහා ගැන තිබුන ආදරේ තවත් වැඩි උනා...

ආයුශ් කෙල්ල එහෙමම ම ඉද්දි ඇදේ අතින් පැත්තට හැරුනේ කෙල්ලට ආයුශ් ගේ ඇගට යට වෙන විදිහට... ඒත් කෙල්ල තාමත් උන්නේ ඇස් දෙක තද කරලා පියාගෙන...කලින්ටත් වඩා කෙල්ලට ගැහෙනවා... ආයුශ් කෙල්ලගේ තලලෙන් දෙනොල් කියලා එහෙමම ම කෙල්ලගේ පසුවෙන් මුත නියාගත්තේ සැතසුම් සුසුමකුත් එක්ක...විනාඩි කීපයක් එහ් විදිහට ගෙවිලා ගියේ දැඩි නිහඩතාවක් එක්ක... මේ නිහඩතාවත් එක්ක මේ වෙද්දි ටිකෙන් ටික තේහා ගේ ගැස්සිලා තිබුන හිතෙන් සංසුන් උනා...කෙල්ල තමන් ගේ පසුවට මුත නියන් ඉන්න කොල්ලගේ ඔලුවෙන් අතක් තිබ්බේ හිතාවලුත් එක්ක...

" ආ...යු...ශ්... " "

" මමමමමම... " "

" ඇයි ඔහොම ඉන්නේ.... " "

" ඔයා බය වෙලානේ සුදු මැතික...මාලුවෙක් වතුරෙන් අරන් ගොඩින් තිබ්බා වගේ ගැහෙනවා... ඉතින් මත් කොහොම ද...මමමමම.... " "

ආයුශ් කෙල්ලගේ පසුවට තවත් මුත තද කරන් කියද්දි තේහා කරේ කොල්ලගේ ඔලුව අත ගාපු එක...

" එතකොට...අද...මොකුත්...කරන්...තැද්ද...මාව ඔයාගේ කරගත් තැද්ද..." "

තේහා ඇහුවේ වචන පටලවමින්....ඒත් තේහා ගේ එහ් වචන ටිකට තම් ආයුශ් ඔලුව උස්සලා තේහා දිනා බැලුවා...කෙල්ල ඉක්මනට ඇස් දෙක එක ඉලක්කයක් වෙත රදවගත්තේ ආයුශ් ට සැක හිතෙයි කියන බයට...

" කරනවා...ඔය බය ටිකක් අඩු උනා ම..." "

ආයුශ් කෙල්ලගේ කනට කරලා රහසින් කියද්දි කෙල්ල ලැජ්ජාවට ම රතු උනා...

" එහෙනම් අද දවසම ඉන්න වෙයි ආයු...මගෙ බය තැනි වෙනකම්.... " "

කෙල්ල කිවුවා තෙමෙයි කෙල්ලගේ කටින් එහ් වචන ටික පිට උනා....

" එහෙමත් එකක් ද...." "

ආයුග්‍ර්‍හයා නේහා ගේ හුස්මත් දැනෙන තරමට කෙල්ලගේ මුතට ඉබ්ලා අහද්දි කෙල්ල ඔලුව හෙල්ලුවේ ඔව් කියන්න.....

" උබ කට වරද්ද ගන්නා සුදු මැතික...දැන් ඉතින් උබ ඉවරයි.... "

ආයුග්‍ර්‍හයා ලාවට හිතා වෙලා කිවුවේ නේහා ගේ දෙනොල් තමන්ගේ එක අතකින් ස්පර්ශ කරලා කියද්දි කෙල්ල ආයෙම රතු උතා.... එහ් එක්ක ම ආයුග්‍ර්‍හයා කෙල්ලගේ දෙනොල් තමන් ගේ දෙනොල් වලින් අල්ල ගන්නේ කෙල්ල ආයෙම ඇස් තද කරලා පියා ගද්දි....

මුලින් හෙමින් කෙල්ලට සිප ගන්නත් ටිකෙන් ටික එහ් ස්පර්ශය රඵ උනේ සිප ගැනීම පවා ටිකෙන් ටික වෙගවත් වෙද්දි.... මුලින් බයෙන් ගැහි ගැහී හිටපු කෙල්ලත් ටිකෙන් ටික ආයුග්‍ර්‍හයා ගේ ස්පර්ශයට ම තතු උනේ ආයුග්‍ර්‍හයා ට අනුබල දෙමින්...

ආයුග්‍ර්‍හයා ගේ ස්පර්ශය කෙල්ලගේ මුදු සිරුර පුරා ම දැවටුනේ දෙත්තගෙම හැගීම් අවදි කරලා... නේහා ගේ ඇදුම් ආයුග්‍ර්‍හයා ගේ අතින් එකින් එක ඉවත් වෙලා ගියේ තත්පර ගාතකින්...

හෝරා කීපයක් ම ගෙවිලා ගියේ ආයුග්‍ර්‍හයා වගේ ම නේහා ත් වෙනම ම ලෝකෙක තනි කරමින්... ගෙවුන හැම තත්පරයක ම රාගය වගේ ම ආදරයත් මදි නොකියන්න ම තිබුනා.... කෙටි වගේ ම දිගර් සුසුම් අතරින් නේහා හිනිත් වගේ ම ගතීනුත් තමන් ගේ ආත්මය ම ආයුග්‍ර්‍හයා ට පූජා කරේ පුදුම තරම් ආදරයක් එහ් හිතේ ඉතිරෙද්දි....

හැම කෙල්ලෙක් ට රැක ගන්න දෙයක් තියනවා...එහ් දේ තමයි කෙල්ලෙක් ගේ වටිනාකම රැදිලා තියෙන්නේ...ඇත්තට ම අවංකව පිරිසිදු ව හිටපු කෙනෙක් හරි ම දවසේ එහ් දේ තමන් ගේ ස්වාමියා ට දුන්න ම දැනෙන සතුට වචන වලින් කියන්න බැ....එහ් දේ එහ් විදිහට ම නේහා ට ත් දැනුනා....

කෙල්ල ආයුග්‍ර්‍හයා ගේ පපුවට තුරුල් උනේ එහ් දැනුන සතුටත් එක්ක මයි...ආයුග්‍ර්‍හයා තමන් ගේ පපුවට තුරුල් වෙලා ඉන්න නේහා ව තවත් තුරුල් කරගන්නේ පුදුම තරම් ආදරෙකින්...ආයුග්‍ර්‍හයා ගේ පපුවේ හද ගැස්මත් දැනෙන තරමට ම කොල්ලගේ පපුවට ගුලි වෙලා උන්න කෙල්ල ඇහැරුනේ ඊයේ රැ උන හැම සිදුවීමක් ම එකින් එක මතක් වෙලා කවදවත් නොවිත්ද සතුටකින් මුදු හිතම පිරිලා යද්දි...ආයුග්‍ර්‍හයා ඇහැරෙන් තැනි වෙන්න කෙල්ල තැහිටලා ආයුග්‍ර්‍හයාගේ ඔලුව කොට්ටෙකින් තියලා ශීට් එකක් පොරවලා ඉවර වෙද්දි සි කෙල්ල බෙඩ් ශීට් එක දිහා බැලුවේ...බෙඩ් ශීට් එකේ හරි මැදට වෙන්න තිබුන නේහා ගේ පිරිසිදු බවේ සලකුන දකිද්දි කෙල්ලගේ මුතට හිතාවක් ආවේ හැම පිරිසිදු පතියක් ම එදට එහ් මොහොතේ විදින සතුට එහ් විදිහට ම කෙල්ලගේ හිතට දැනෙද්දි....

ඊයේ රැ තිද ගද්දි දෙකත් පහු වෙලා තිබුන හින්ද ම කෙල්ල ඔරලෝසුව දිහාබැලුවේ හොදට ම දවල් වෙලා ඇති කියලා හිතට දැනුන සැකෙන් එක්ක... ඔරලෝසුවේ වෙලාව 11 සි කියලා සටහන් වෙලා තියෙද්දි කෙල්ල වටපිට බැලුවේ ඇස් අදහ ගන්නබැරි තිසා..එහ් තරම්

දවල් වෙලා ඇති කියලා කෙල්ල කියටවත් හිතුවේ නැ...ඒත් රුමි එකට වැටිලා තිබුන ඉර එලියත් එක්ක වෙලාව හරි ඇති කියලා හිතන හින්දා ම කෙල්ල ඉක්මනට වොශ් රුමි එකට ගියේ ආයුශ් ඇහැරින්න කලින් උයන්න ඕනි නිසා...

වොශ් එකකුත් දුගෙන් කිවත් එකට ගිහින් පරිප්පුයි සෝයා එකකුයි හැදුවේ ඊට වඩා වැඩි යමක් උයන්න වෙලාවක් නැති හින්දා... බත් එක රසිස් කුකර් එකෙ ගැහුවේ ගැස් ලිපේ උයන්න ගියොත් තවත් පැය ගාතක් යන හින්දා...

කෙල්ල කිවත් එකේ මේ වැඩ කරන අතරෙයි කොල්ලට ඇහැරුනේ... ඇහැරෙද්දි ම කෙල්ල ලග තැනි උතා ම කෙල්ල කිවත් එකේ කියලා කොල්ලගේ හිත කිවුවා...එහ් වෙලාවේ කොල්ලට තමන් ගැන ම දැනුනේ ලොකු පසු නැව්මක්...මොකද කෙල්ලට කිසි දෙයක් කරන්න නොදී කෙල්ලට බලා ගන්නවා කියලා තමන් ට ම දුන්න පොරොන්දු ව තමන් ගේ මේ වැඩ හින්දා ම මග හැරෙනවා නේද කියලා හිතද්දි.....

කොල්ලා ශිට් එක අසින් කරද්දි බේඩ් ශිට් එකේ තිබුන රතු සලකුන දකිද්දි හිතට දැනුන සතුට වචන කරන්න බැ...මොකද මොන තරම් දුශිත ජීවිතයක් ගත කරත් කොල්ලා කවදවත් ම මේ සතුට විඳලා තිබුනේ නැ...මොකද සාරා ලග එහ් දේ තිබුනේ නැ...ගනිකාවෝ ලග තම් එහ් සතුට කොහොමටවත් ලැබෙන දෙයක් නෙමෙයි...මොකද කොල්ලා එහෙම හැසිරුනේත් තමන් ගැනම තිබ්බ තරහට...එහ් ඇරත් ගනිකාවෝ ලග එහෙම දෙයක් තියෙන්න විදිහක් නැ....

එහ් සතුට දරා ගන්න ම බැරිතැන කොල්ලගේ ඇස් වලට කදුළු ඉනුවා...ඒත් එහ් එක්ක ම ලොකු පසුනැව්මකුත් හිතේ නොතිබුනා ම නෙමෙයි... එහ් මේ තේහා මෙහෙම හිටපු පලවෙති වතාව උතත් තමන් ගේ මේ පලවෙති අත්දැකීම නෙමෙයි කියලා දැනෙද්දි....

හැබැයි කොල්ලට එක දේකට සතුටු හිතුනා...ජීවිතේ විඳවලා විඳවලා හරි අත්තිමට හරි ම කෙනා ලැබුනා නේද කියලා දැනෙද්දි....අතින් උන දේවල් වෙනස් කරන්න බැරි හින්දා ම කොල්ලා හිතට දැනුන පසුනැව්ම හිතීන් අසින් කරගත්තේ ආයෙත් කවදවත් ම එහ් වැරදි තමන් අතින් වෙන්නේ නැ නේද කියලා හිතලා....

වොශ් රුමි එකට ගිහින් වොශ් එකකුට්ඡ් දුගෙන එලියට ආව කොල්ලට වැරදීමකින් තේහා ගේ id එක හමුවුනේ එහ් වෙලාවේ... එහ් අල්මාරියේ තේහා ගේ පැත්තේ තිබුන තේහා ගේ purse එක වැරදිලා කොල්ලා අතින් බිම වැටුන වෙලාවේ...

වැරදීමකින් දැක්කත් ඒකේ තිබුන ඩේට් එක දකිද්දි කොල්ලට පුදුමයක් වගේ ම දුකකුත් දැනුනා... එහ් වෙන දෙයක් නිසා නෙමෙයි...එහ් තිබුන ඩේට් එක අද නිසා.... තේහා ට මේ තරම් ආදරේ කරලත් කෙල්ලගේ birthday එක නොදුන හිටපු එකට කොල්ලට තමන් ගැන ම ආවේ තරහක්...තේහා ට විශ් කරන්න බැරි උන හින්දා ම කොල්ලා හිතුවේ අද රැට කෙල්ලට ස්ප්‍රයිස් කරන්න.... කෙල්ලට හිතා ගන්නවත් බැරි විදිහට කෙල්ලට ස්ප්‍රයිස් කරන්න.....

කොල්ලා ඇදුමකුත් දූගෙන පහලට ආවේ කිසි දෙයක් නොදන්න ගානට..

ඒත් මේ birthday ස්ප්‍රයිස් එක.... නේහා ගේ වගේ ම ආයුග් ගේ ජීවිතත් මේ තරමට ම වෙනස් කරයි කියලා කොල්ලා හිතෙකින් වත් හිතුවේ නෑ....

කොල්ලා පහලට එන අඩි සද්දේ කෙල්ලට ඇහුන හින්දම කෙල්ල ආයුග් ට වෙනසක් නොපෙනෙන විදිහට එක ඉලක්කයක් දිහා බලාගෙන කරගෙන ගියපු වැඩ ටික එහ් විදිහට ම කරා.....ආයුග් කිවත් එකට ඇවිත් කෙල්ල කරන වැඩ දිහා ටික වෙලාවක් බලන් ඉඳලා ඊලග තත්පරේ පිටිපස්සෙන් ම ඇවිත් කෙල්ලගේ උරහිසෙන් තිකට නියා ගත්තේ එක අතකින් කෙල්ලට බදාගෙන....

" ඇහැරැතා ද... "

නේහා අහිංසක හිතාවකුත් එක්ක අහද්දි ආයුග් කරේ නිහඬව ම නේහා ගේ ගෙල සිපගන්න එක....එතකොටයි කොල්ලා දැක්කේ කෙල්ලගේ බෙල්ලේ කීප තැනක් ම රතු වෙලා නියනවා..එහ් දේවල් තමන් අතින් ඊයේ රෑ උන දේවල් තේද කියලා හිතෙද්දි කොල්ලට ආයෙම තමන් ගැනම ලොකු පසු තැවීමක් දැනුනා... ආයුග් කෙල්ලට තමන් ගේ පැත්තට හරවගෙන කෙල්ලගේ කම්මුලෙන් අතක් තිබ්බේ සුසුමකුත් පිට කරලා...එතකොටයි කොල්ලා දැක්කේ කෙල්ලගේ ලිප්ස් වලින් කීප තැනක් ම රතු වෙන්න ම තුවාල වෙලා...

" අනේ සුදු මැතික.... "

කොල්ලා නේහා ගේ ලිප්ස් වලින් අත නියලා කිවුවේ තමන් ගැන ම පසුතැවීමකින්.....

" අනේ ඇයි සුදු අයියේ.... "

එහ් නේහා ආයුග් ට එහෙම කතා කරපු පලවෙනි වතාව...ඒකෙන් කොල්ලගේ පසු තැවීම තවත් වැඩි උනා....

" මන් ඊයේ ගොඩක් රිද්දලා සුදු මැතික...මන් හිතලා කරේ නෑ...මට...මට සමාවෙන්න මැතික.... "

" ඇ...යි..."

" මන් ආයෙ එහෙම ලන් වෙත් නෑ..."

" ඇ...යි..."

" මට රිද්දන්න ඔතේ නෑ මැතික.... "

" අනේ මට රිදුන් නෑ ආයු...අතික මන් ආසයි...."

" මොකට ද..."

" ඉක්මනට මේ බන්ධියට ඔයාගේ මූන නියන පැටියෙක් එනවා නම්..."

තේහා කිවුවේ තමන් ගේ හිස් කුසින් අතක් නියලා..ආයුග් කෙල්ලගේ තලල ට කිස් එකක් දීලා හිස් කුසින් නියන් හිටපු කෙල්ලගේ අත උඩින් තමන් ගේ අත නියලා තේහා ගේ මූන දිහා බැලුවේ පුදුම තරම් ආදරේකින්...

" ගේමු මැනික... ඉක්මනට ම... "

" ඒත්....ඒත් කොහොම ද..."

තේහා ඇහුවේ ආයුග් කවදවත් ම අහලා තැනි අමුතුම වොසිස් එකකින්...ලිප්ස් දෙකත් හපාගෙන...

" කොහොමද...දැන් හැදිලා ගානකට..."

කොල්ලා කෙල්ලගේ කනකුත් මිරිකලා කියද්දි තේහා හිතා වෙවීම ආයුග් ගේ පපුවට තුරුල් උතා... කොල්ලා උන්නේ තේහා ගේ ඔලුව අත ගාන ගමන්...

" සුදු මැනික..."

" ඇසි මට කතා කරේ තැත්තේ...මත් උයනවතේ....."

ආයුග් කිවුවේ පසුතැවිල්ලෙන්..තේහා කරේ ආයුග් ගේ පපුවේ නිබුන රෝම කූපයක් ආයුග් ට රිදෙන තරමට ම ඇද්ද එක...

" ආ..ච්..."

කොල්ලට කැ ගැහුනේ ඉබේම...

" ආයේ හැමදම උයන්නේ මත්...කෝ ඉන්න... බත් එක ඉදිල ද බලන්න.... "

තේහා එහෙම කියන ගමන් ම ආයුග් ගේ තුරුලෙන් ඇත් වෙලා ආයුග් ට සැක නොහිතෙන විදිහට රසිස් කුකර් එක ලගට ගිහින් ඕෆ් වෙලා ද බැලුවා.... ආයුග් මේ හැමදේම බලන් හිටියේ පුදුම තරම් ආදරේකින්...

කෙල්ල එපා ම කියද්දි ආයුග් එක ප්ලේට් එකකට බත් බෙදාගෙන ඊයේ වගේ ම තේහා ට තමන් ගේ අතින් ම කැවුවා.....ඊට පස්සෙයි කොල්ලා රෑ වැඩේ ගැන හිතුවේ...ස්ප්‍රයිස් එක වෙනුවෙන් තේහා ට වූටි බොරුවක් කියන්න වෙන එක ගැන නම් කොල්ලා උන්නේ ටිකක් පසු තැවීමකින්..ඒත් වූටි බොරුවයි තෙග් කියලා කොල්ලා ආයෙම හිත හදා ගන්නා....

" සුදු මැනික..."

" මමමම....."

"මට හදිස්සියේම ඔරිස් එකට යන්න වෙලා...."

" අතේ ආයු..."

" මත් ඉක්මනට ගිහින් එන්නම් මැනික...ඔයාවත් එක්ක යනවා මත්...ඒත් අද ඔරිස් එකේම ඉන්න බැරි වෙයි...මගේ මැනිකට මත් එනකම් පැයක් විතර තනියම ඉන්න පුළුවන් තේද...හැබැයි ඇද උඩට ම වෙලා...මත් කෝල් කරන්නම් සුදු මැනික... "

ආයුග් කිවුවේ පුදුම තරම් ආදරේකින්...තේහා ආයුග් ගේ අතකින් අල්ල ගත්තේ සුසුමකුත් පිට කරලා...

" පාලයි...ඉක්මනට එන්න....මත් බලන් ඉන්නවා..."

" එනවා සුදු මැනික ප්‍රොමිස්..."

ආයුග් එහෙම කියන ගමන් කෙල්ලගේ තලලට කිස් එකකුත් දීලා කිවත් එකට ගියේ ජ්‍යෙෂ්ඨ එක හෝදන්න.....

හවස 4 වගේ වෙද්දි ආයුග් ගෙදරින් පිටත් උනේ තේහා ට රුමි එකට ම වෙලා ඉන්න කියලා..එහ් වගේ ම කොල්ලා තේහා ගේ අතට දීලා ගියේ ලස්සන නිල් පාට සාරි එක..අහස් නිල් පාට සාරි එකක්..

" සුදු මැනික...මත් එද්දි මේක ඇඳන් ඉන්න..."

ආයුග් කෙල්ලගේ ඔලුවත් අත ගාලා කිවුවේ තේහා හා කියන්න ඔලුව හොල්ලෙද්දි.....කොල්ලා දැනට මත් තීරනය කරලා ඉවරයි...කෙල්ලට දෙන birthday gift එක මොකක් ද කියලා...

ආයුග් ගෙදරින් ගියේ පුදුම තරම් සතුටකින්... ගෙදර යතුරත් අරන් ම ගියේ දොර අරින්න කෙල්ලට කතා කරොත් ස්ප්‍රයිස් එකක් තැනි වෙත හින්දා...

කොල්ලා කෙලින් ම ගියේ පොඩි ලමයින් ගේ සෙල්ලම් බඩු වගේ ම පොඩි ලමයින් ගේ ඇඳුම් තියන කඩේකට .. හිතේ හැටියට සෙල්ලම් බඩු මල්ලකුත් අරන් එක වගේ ම මහලා තියන අම්මෙකුගෙයි පුංචි දූවෙක් ගෙයි පුතෙක් ගෙයි ඇඳුමක් ගත්තේ ඉක්මනට ම ලගට එන්නේ දූව ද පුතා ද කියලා තොදන්න නිසා...තමන් ටත් ඒකට ම මැව් වෙත ඇඳුමකුත් අරන් කොල්ලා ගොප් එකෙන් පිටත් උනේ එහ් හැමදේම ලස්සනට පැක් කරගෙන ...

තේනා ආසා කෑම ජාති මොනා ද කියලා ඇත්තට ම කොල්ලා දෑනන් හිටියේ නෑ...එහ් හින්ද ම ආයෙ ම කොල්ලට තමන් ගැන තරහක් දැනුනා... කොල්ලා තේනා ආසා ඇති කියලා හිතුන කෑම ජාතියි ලොකු කේක් එකකුයි පුංචි සෙල්ලම් බෝල ටිකකුයි ගත්තේ හිතේ තිබ්බේ ප්ලෑන් එකට එහ් හැමදේම ත් ඕනි තියා...

ඊලගට එහ් හැමදේමත් කාර් එකේ දෑගෙන ගෙදර ට හරියට ම 5.30 වෙද්දි..විනාඩි 30ක් ලේටි....

කොල්ලගේ හිතේ වූටි බයක් තිබුනා..කාර් එක එන සද්දේ තේනා ට ඇහුනොත් ස්ප්‍රයිස් එකට බාදවක් එයි කියලා...ඒත් ශෝප් එකෙන් එළියට බහිද්දි ම ගොරව ගොරව වහින්න පටන් ගන්න දුරාතිපාත වශ්‍රාව හින්ද ම කොල්ල ගේ හිතේ තිබ්බ එහ් වූටි බයක් තැනි වෙලා ගියා...

අකුණු ගහනවා හොදට ම...එහ් තරම්ම වහිනවා..මේ වැස්සට කාර් එකක් තෙමෙයි train එකක් හෝත් කරන් ගියන් ඇහෙත් නෑ...සියට සියක් ශුචර්...

එහ් හින්ද ම කොල්ලා කිසිම බයක් තැනුව සද්දයක් තැනි වෙන්න දොරත් ඇරලා ඇතුලට ආවා...

ඇවිත් මුලින් ම කරේ කේක් එක ටේබල් එකක් උඩින් තියපු එක...ඊට පස්සේ අර ඇදුම් තුනත් එහ් ලගින් ම තිබ්බා...ඊට පස්සෙයි සෙල්ලම් බඩු මල්ල තිබ්බේ..එතන තිබුනා පුනෙක් ට ම වෙත් උන නිල් පාට ඇදුම් බේසම් වගේ ම සෙල්ලම් කාර් ගොඩක්... එහ් වගේ ම දූවෙක් ට ම වෙත් උන රෝස පාට ඇදුම් බේසම් වගේ ම බෝතික්කෝ ගොඩක්... තේනා ට මේ දේවල් ස්පශර් කරලා අදුන ගන්න ලේසි වෙන්න කොල්ලා ගෙනාවේ ටිකක් පුංචි ඒත් ගොඩක් ලස්සන සෙල්ලම් බඩු...

හැමදේම පිලිවලකට හදලා කොල්ලා උඩ රෑම් එක දිහා බැලුවේ අභිසක හිනාවකුත් එක්ක...එහ් හිනාවේ අභිසක බලාපොරොත්තු කොටයක් විතර දලූ දහවා...

රෑම් එකේ දොරත් ඇරලයි තිබුනේ...එහ් වගේ ම ලයිට් එකක් දලා..

ආයුග් හිනිත් මවා ගන්නා තේනා දෑත් රෑම් එකේ ඉන්න විදිහ... ඊලගට දෑගෙන හිටපු සපත්තු දෙක ගැලව්වේ පඩිපෙලේ යද්දි කිසිම සද්දයක් තේනා ට ඇහෙත් තැනි වෙන්න...කොල්ලා තිබ්බ අඩියක් ගානෙ කිසිම සද්දයක් ඇහෙත් තැනි වෙන්න පරිස්සම් උනා...එහ් හැම පියවරකින් ම අඩියෙන් අඩිය තේනා ට ලත් වෙද්දි කොල්ලගේ හිතේ ආදරෙන් එහ් තරමට ම වැඩි උනා..කොල්ලා හිතත් හිටියේ මේ විදිහට ම කෙල්ලට තොදුනෙන්න රෑම් එක ඇතුලට ගිහිත් කෙල්ලගේ ඇස් දෙක වහන්න...ඒත් රෑම් එකේ දොර ලගට කිට්ටු වෙද්දි කොල්ලගේ එහ් අදහස වෙනස් උනා...කොල්ලා සාක්කුවේ තිබුන ෆෝන් එක අරන් රෑම් එකේ තිබ්බ land phone එකට කෝල් එකක් ගත්තේ එහ් ගමන් ම හොරෙන් ම රෑම් එකේ දොරින් රෑම් එකට එබ්ලා බලන ගමන්...

එතකොටයි කොල්ලා දැක්කේ...කෙල්ල තමන් දුන්න නිල් පාට සාරි එක ඇදගෙන ඉන්නවා...
 ෆෝන් එක තිබුනේ බේඩ් එක ලග ටේබල් එකේ... ෆෝන් එකේ ආයුග්ලය තමන් ගේ නම්බර්
 එක සේවි කරලා තිබ්බේ එහි කාලෙමයි..එහි පායා ගේ බල කිරීමට....

තේනා උන්නේ කොල්ලා කිවුව විදිහට ම ඇදේ වාඩි වෙලා..කෝල් එක එතවත් එක්ක ම
 කෙල්ල ඇදෙත් නැගිටලා ටේබල් එක ලග තිබුන ෆෝන් එක ලගට යනවා කොල්ලා
 බලාගෙන.... ඒත් කොල්ලට වැඩි වෙනසක් පෙනුනේ නැ...කොල්ලා උන්නේ පුදුම තරම්
 ආදරේකින් කෙල්ල දිනා ම බලාගෙන....

තේනා කෝල් එක ආත්සර් කරලා හෙල්ලෝ කිවුවත් ආයුග්ලය එක වචනයක් වත් කතා කරේ
 නැ.... කෙල්ල දෙනුත් පාරක් ම හෙල්ලෝ කියද්දි ආයුග්ලය හිනා වෙව් එහි දිනා බලන්
 හිටියා...ඊලග තත්පරේ කෝල් එක කටි කරේ රුමි එක ඇතුලට යනවයි කියලා
 හිනාගෙන...ඒත් අඩිය ඉස්සරහට තිබ්බ පලවෙති තත්පරේ ම අඩිය ආපහු පිටිපස්සට
 තිබ්බේ ඇහුන වචන ටික විශ්වාස කරන්න බැරි කමට...තමන් ගේ ඇස් විශ්වාස කරන්න
 බැරි කමට...

තේනා හිනා වෙව්ම ෆෝන් එක කටි කරල බිත්තියේ එල්ලලා තිබුන බිත්ති ඔරලෝසුව දිනා
 බැලුවේ අහිංසක හිනාවකුත් එක්ක...තේනා හිටියේ ආයුග්ලයට පිටුපාලා උනත් රුමි එක දිනා
 බලන් හිටපු ආයුග්ලයට කෙල්ලගේ හැම ඇක්ශන් එකක් ම බොහොම පැහැදිලි ව පෙනුනා...

" 5.40යි... 5 ට එතවයි කිවුව කෙනා තාම නැ.... "

තේනා ගේ එහි වචන ටික කොල්ලට ඇහුනේ හිතෙන් වගේ...එහි එක්ක ම කොල්ලා වෙලාවට
 බැලුවේ තමන් දැක්ක දේ විශ්වාස නැති නිසා...

ඔව්...හරියට ම 5.40යි... කොල්ලා උන් තැන ම ගල් ගැහිලා කෙල්ල දිනා බලන් උන්න එක
 ම විතරයි කරේ... කෙල්ල එහි එක්ක ම ආවේ කන්නාඩිය ලගට...ඇවිත් කඩා දලා තිබ්බ
 කොත්ඬුවට වූවි කටුවක් ගහලා කන්නාඩි මේසේ උඩ තිබ්බ ලිප්ප්ටික් එක ගැවේ පුදුම
 තරම් සංසුන් ව...කන්නාඩියට ලිප්ප් දෙක ගොඩක් ම ලන් කරලා.. ඊලගට ඇදන් හිටපු
 සාරියට කටුවක් ගැහුවේ කන්නාඩියට ඇලව හිටගෙන...කන්නාඩියෙන් පේන තමන් ගේ
 උරහිස දිනා බලාගෙන.... ඊලගට අතින් සාරි එකේ පොට හැදුවේ අහිංසක විදිහට
 කන්නාඩියෙන් පේන තමන් ගේ මූතට ම හිනා වෙලා....

හුස්ම ගන්න පවා අමතක වෙද්දි මුලු ලෝකම එක ම තැනක තතර වෙලා වගේ දැනෙද්දි
 ආයුග්ලය ගේ පපුවේ ගැස්ම පවා දූවර්ල වෙලා යද්දි කොල්ලා මෙ හැමදේම දිනා බලන් උන්නේ
 ඇස් පිල්ලමක් වත් නොගහා...කොල්ලට තමන්ගේ ම ඇස් විශ්වාස නැති තැන
 හිටියේ...වෙලාවකට කොල්ලට හිතුවේ මේ දකින්නේ හීනයක් මයි කියලා..

මොන තරම් කොල්ල දූවර්ල වෙලා ද හිටියේ කියනවා නම් කොල්ලගේ ඇග පත නැති උන
 පාරට අනේ තිබුන ෆෝන් එක බිම වැටුනා..එහි සද්දෙටයි කන්නාඩිය ඉස්සරහා හිටපු තේනා
 එහි දිනා බැලුවේ....

දොර ලග හිටපු ආයුශ් ව දකිද්දි කෙල්ලට කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරි උනා..කරන්නේ මොකක් ද කියන්නේ මොකක් ද කියලා හිතා ගන්න බැරි තැන කෙල්ල පුදුම විදිහට අසරණ උනා...එහි තරමට ම හිත ගැස්සුනේ ආයුශ් බලන් උන්නේ ඉරියව්ව නිසා...

නේනා ගේ ඇස් කෙලින් ම යොමු උනේ ආයුශ් ගේ ඇස් දිහා ට...අයුශ් ගල් ගැහිලා බලන් උන්නේ එහි ඇස් දිහා... නේනා ගේ ඇස් ආයුශ් ගේ ඇස් එකින් එක ගැටුන පලවෙහි වතාව... නේනා ගේ ඇස් වල නිබුනේ අසරණකමක්.... මොකද කෙල්ලට දැනිලා උන්නේ...ආයුශ් තමන් රුමි එකේ දි කරපු හැමදේම බලන් ඉන්න ඇති කියලා... දැන් හංගන්නවත් රැක ගන්නවත් කිසි දෙයක් තැනි බව කෙල්ල දැනන් උන්නා...

ආයුශ් ගේ ඇස් වල තිබ්බේ අදහා ගන්න බැරි බැල්මක්..තරහක්වත් දුකක් වත් තෙමෙයි...තමන් ගේ ඇස් තමන් ට ම අදහ ගන්න බැරි හැගීමකුසි එහි ඇස්වල තිබ්බේ...

නේනා උන් තැන ම ගල් ගැහිලා බලන් ඉද්දි ආයුශ් එහි ඉරියව් වෙන් ම නේනා ගේ ඇස් වලම තමන් ගේ ඇස් රදවගෙන නේනා දිහා ට ආවේ නියත පුංචි අඩියක් මහා ලොකු දුරක් ගෙවූවා වගේ මහත්සියක් ආයුශ් ගේ ගතට වගේ ම හිතටත් දැනෙද්දි...කොල්ලා උන්නේ තාමත් පියවි ලෝකේ තෙමෙයි..තාමත් කොල්ලා උන්නේ තමන් ගේ ඇස් තමන් ට බොරු කරනවා කියන මතයෙන්...

ආයුශ් අඩියෙන් අඩිය නේනා ලගට ඇවිත් කෙල්ලන් ආයුශ් අතරින් හුස්මත් දෑතෙන තරමට පරතරයක් නියලා තැවතුනේ නේනා ගේ ඇස් දෙක දිහා ම බලාගෙන...

කෙල්ල උන්නේ මේ හැමදේම මේ තරම් ඉක්මනට උන විදිහත් එක්ක අඩන්නවත් සිහියක් තැනි තරමට දුවර්ල වෙලා..

ආයුශ් කෙල්ල ගේ ඇස් දිහා ටික වෙලාවක් ගල් ගැහිලා බලන් ඉදල ඊලගට ඇහුව දේට තම කෙල්ලට ඉකි ගගහා ඇඩුනේ දැනුන අසරණකම ට වගේ ම ආයුශ් ව තැනි වෙසි කියලා හිතට දැනුන බයට....

" කවද ඉදන් ද.... "

ආයුශ් ගේ වචන ටික පිට කරගත්තේ පුදුම අපහසුවකින්...කොල්ලගේ උගුරෙන් වචන පිට නොවෙන තරමට ම උගුර ලග මොකක් ද හිර වෙලා වගෙයි කොල්ලට දැනුනේ...ඒත් නේනා කරේ උන්නර දෙනවා වෙනුවට ආයුශ් ගේ ඇස් දෙක දිහා ම බලාගෙන ඉකි ගගහා අඩපු එක.... ඒත් ආයුශ් බලන් උන්නේ ඇස් පිල්ලමක් වත් නොගහා..කලින් ඉරියවුවෙන් මයි....

කෙල්ලගේ ඉකි බිදුම් අතරින් ම ආයුශ් ආයෙම හඬ අවදි කරේ ඇසෙන තැසෙන තරමට ම ආයුශ් ගේ කටහඬ දුවර්ල වෙලා යද්දි...

" මත්...රට ගියා ට පස්සෙ ද... "

ආයුශ් ඇහුවේ තේහා ගේ ඇස් දිහා ම බලාගෙන....කෙල්ල ඇඩුම් අතරින් ම ඔව් කියන්න ඔලුව හොල්ලද්දි කොල්ලගේ හුස්ම තැවතුනා වගේ දැනුන හැගීමත් එක්ක ම කොල්ලා තේහා දිහා බලාගෙන ම අඩියෙන් අඩිය පිටපස්සට ආවා...ඊලගට පඩිපෙල එකින් එක බහින්න ගත්තේ ඇවිදින මලකදක් වගේ...

තේහා උන්නේ ආයුශ් යන දිහා ඉකි ගහනා බලාගෙන...කෙල්ලට කරන්න ඕනි මොකක් ද කියලා හිතාගන්න බැරි උනා...

ඒත් ආයුශ් තැනුව එකම එක තත්පරයක් වත් ජීවත් වෙන්න බැ තේද කියලා හිතට දැනුන මහා අසරණකමත් එක්ක ම කෙල්ල අඩියට දෙකට දුවලා මේ වෙද්දි සාලේ හිටගෙන ඉස්සරහා දොර ලගට යන්න හදන ආයුශ් ගේ එක කකුලක් බද ගන්නෙ කොල්ලට තවත් අඩියක් වත් හොල්ලන්න බැරි වෙන්න...

" අතේ ආයුශ්...අතේ මට සමාවෙන්න...මත්...මත් ඔයාව රවට්ටන්න හිතුවේ නැ රත්තරං...මත්.....අතේ මත් කියා ගන්න බැරුව හිටියේ මගෙ අසියේ...මත් හිනිත් පිටිවි පිටිවි විදෙවුවා හැමදම... අතේ මාව දලා යන්න එපා රත්තරන්...මට ගහන්න...තැන්නම් මාව මරන්න...ඒත් මාව දලා යන්න එපා.
...අතේ මට ඔයා තැනුව ඉන්න බැ දෙසියනෙ...මාව මෙනත ම මැරිලා යයි... "

කෙල්ල කිවුවේ නිමක් තැනුව ගලත් යන කදුළු බිංදු අතරේ පපුවට දැනුන දරා ගන්න බැරි වේදනාව එක්ක...

ආයුශ් ගේ මේ නිහඬතාව...කෙල්ලගෙ හිතේ දුක මේ තරමට ම වැඩි වෙන්න ලොකු ම හේතුවක් උනා... කොල්ලා ගැහුව නම් බැන්නම්...තැන්නම් තමන් කරපු වැරද්දට ඕන ම දඩුවමක් දුන්නා නම් කෙල්ලගේ හිතට මේ තරම්ම දුකක් වේදනාවක් නොදැනෙන්න තිබුනා... ඒත් ආයුශ් ගේ මේ නිහඬතාව... ආයුශ් මේ ඇත්ත දැනගන්න දුටු ආයුශ් ගෙ අතින් ම ගුටි කාලා මැරෙන එකත් සැපයි කියලා හිතත් උන්නු කෙල්ලට මේ නිහඬතාව ගෙනාවේ දරාගන්න බැරි මහා ලොකු වේදනාවක්...

6ට කිට්ටු කරලා තිබුනත් මහා රු වගේ මුලු පරිසරයෙම වැහි අඳුරට කලුවර වෙලා.... තත්පරෙන් තට්ටුපරේ මුලු පරිසරය ම දෙදරලා යන තරම් හසියෙන් ගහන මේ අකුණු හඬ විදුලි එලිය වගේ ම මේ දරානිපාත වගරාවත් කෙල්ලගේ මේ අසරණ කම දුක වේදනාව කම්පාව තවත් වැඩි කරා...

කෙල්ල හිතට දැනුන එහ් අසරණ කම ට දරා ගන්න බැරි දුකට කරේ ආයුශ් ගේ කකුල තවත් හසියෙන් බදගෙන වැලහින්නක් වගේ අඩා වැලපුන එක...

ඒත් ආයුශ් ගෙන් කිසිම ප්‍රතිචාරයක් තිබුනේ නැ...කොල්ලා උන්නේ එක ඉල්ලක්කයක් දිහා බලාගෙන ඇඟි පිල්ලමක් වත් නොගහා...මේ උන කිසි දෙයක් තාමත් විශ්වාස කරන්න බැරුව...

අඩලා අඩලා හෙමිබත් උන තැන කෙල්ල ආයුග් ගේ කකුල ලිහිල් කරලා තමන් ගේ ග්‍රහනයෙන් අසින් කරලා තැගිටලා ආයුග් ගේ මුන දිහා බැලුවේ අන් දෙක ම එකතු කරලා ආයුග් ගෙන් සමාව ඉල්ලන්න වදින ගමන්... ඒත්...ඒත් ආයුග් ගෙන් එක ම ප්‍රතිචාරයක් වත් තිබුනේ නැ...කොල්ලා තැවතිලා තිබුන අඩිය ආයෙම ඉස්සරහින් තිබිබේ කලින් යන්න හදපු තැනට ම සි...එහ් වෙන කොහෙට වත් නෙමෙයි...දොර ඉස්සරහට...

" අනේ ආයුග්...යන්න එපා රත්තරං...කොහෙද මේ යන්න හදන්නේ..." .

තේහා ආයෙ ම ගිහින් ආයුග් ගේ කකුලේ එල්ලිලා අඩන්න ගත්තේ කොල්ලට ආයෙ ම අඩියක් වත් කියා ගන්න බැරි වෙන්න.. ඒත් මේ පාර ආයුග් තමන් ගේ කකුල ඉවත් කරන්න පුංචි ම පුංචි උත්සාහයක් දරද්දි මේ තරම් වෙලා ආයුග් ගෙන් කිසි ම ඇක්ශන් එකක් නොතිබුන නිසා ම කෙල්ලගේ හිතට ඒකත් මහා ලොකු සහනයක් උනා.කෙල්ල එහ් තත්පරෙ ම තැගිටලා දෝතින් ම ආයුග් ගේ මුතට අත තිබිබේ අඩ අඩ මයි...

" ආ..යු... "

කෙල්ල ආයුග් ගේ මුන දිහා බලාගෙන තවත් මොනවදෝ කියන්න හැදුවත් ඊලගට උනේ කෙල්ල කිසි සේත් ම බලාපොරොත්තු නොවුන දෙයක්... ආයුග් තමන් ගේ අන් දෙක ම එකතු කරලා තේහා දිහා ට හරවලා කිවුවේ තේහා ට ඉස්සරහින් අසින් වෙන්න කියලා... දැන් දෙක ම එකතු කරලා තේහා ට වැදගෙන ආයුග් එහ් ඉල්ලපු දෙයට තේහා ගේ හිතට දැනුනේ කවදවත් ම නොදැනුන දරා ගන්න බැරි තරමට වේදනාවක්...

කෙල්ල ඉකි ගගහා ආයුග් ගේ ඉස්සරහින් අසින් වෙද්දි කොල්ලා මහා වැස්සෙම තෙමීගෙන කාර් එකට තැංගේ තේහා වැලහින්නක් වගේ ඉකි ගගහා ආයුග් දිහා ම බලාගෙන ඉද්දි...ආයුග් වාහනේ ස්ටාට් කරන් යන දිහා තේහා බලන් උන්නේ වැස්සේ තෙමී තෙමී...ආයුග් ගේටි එකෙන් කාර් එක එලියට යද්දි ම කෙල්ලගේ ඇඬිල්ල වැඩි උනේ හිතට දැනුන මහා ලොකු තනිකමත් එක්ක...කෙල්ල එහ් දැනුන වේදනාවට ම වැස්සෙම මහා පොලවේ දිහා උනේ පපුව පැලිලා මැරිලා යනවා තමි කියලා තමන් ගේ හිතින් ම ඉල්ලන ගමන්...

කෙල්ල බිම දිහා උන පාරට මිදුලේ තිබුන මඩ වතුර වලින් කෙල්ලගේ මුල ඇගම තෙමිලා ගියා...දරානිපාත වැස්සත් එක්ක ම අකුණු හඩවල් එක්ක කෙල්ල එහ් සද්දෙට දෙවනි නොවෙන තරම්ම කෑ ගගහා ඇඩුවත් කෙල්ල ගේටි එක දිහාසින් ඇස් ඉවතට ගත්තේ තමි තැ..මොන තරම් උතත් ආයුග් ආයෙම එයි කියලා කෙල්ලගේ හිත කෙල්ලට කියන්න ගන්නා..මොන තරත් වෙලා බලන් හිටියත් ආයුග් ආවේ තැ... අන්තිමට දරාගන්න ම බැරි තැන කෙල්ල වැලහින්නක් වගේ අඩ අඩ ම විදුලි කොටමින් මහා හසියෙන් ගොරවන අහස දිහා බලලා අන් දෙක ම එකතු කරලා වැන්දේ දැනුන අසරණකමට...

" මගෙ නාත්තා වගේ මගෙ ආයුග් ව මගෙන් ඇත් කරන්න එපා...මාව මැරිලා යයි දෙසියනේ.... "

කෙල්ල එහෙම කියන ගමන් ම ආයේ ආයෙන් මහා හසියෙන් අඩන්න ගන්නා...කෙල්ල උන්නේ ඇගට පවා පන තැනි වෙනකම් හොදට ම අඩලා....හොදට ම දුට්ටු වෙලා..මොන තරම් ඇඩුවත් දෙවියන්ගෙන් ඉල්ලුවත් තේහා ගේ දුක් ගැනවිල්ල අහන්න කවුරුත් ම හිටියේ නෑ.... ගත්වෙන හැම තත්පරෙ ම කෙල්ලගේ හිතේ දුක එන්න එන්න ම වැඩි වෙද්දි කෙල්ල අඩ අඩ ම වතුර පිරිලා නියන පොලවෙම ඇස් දෙක පියා ගත්තේ එහෙමම මැරිලා යන්න කියලා මුලු හිතත් ම ප්‍රාථ්‍යා කරමින්...

ආයුශ් කාර් එක පාරට දැන්මේ යන තැනක් වත් කරන්න දෙයක් වත් හිතාගෙන නෙමෙයි...කොල්ලා උන්නේ සිහියකින් නෙමෙයි...කොල්ලා කාර් එක ඩ්‍රයිව් කරත් කොල්ලගේ හිත තිබුනේ වෙන තැනක..කොල්ලගේ කදුලු වලට ම ඇස් බොද වෙලා..කොල්ලා උන්නේ පාරවත් පේන තත්වෙක නෙමෙයි...

කොල්ලගේ හිතේ තේහා ව මුලින් ම දැක්ක දවසේ ඉඳන් උන හැම සිදුවීමක් ම එකින් එක මැවෙන්න ගන්නා... එදා මලීශ් එක්ක කාර් එකේ යද්දි මුල්ම පාරට තේහා ව දැක්ක ම තේහා ට ඇස් පේත් නෑ කියලා නොදුන තමන් බැහැරු හැටි...ඇස් පේතවා කියලා දැනගන්න වෙලාවේ බැහැරු හැටි..තේහා ගෙ ගෙදර මුල්ම වතාවට ගියපු වෙලාවේ කරපු දේවල්...අන්තිමට කෙල්ලගේ අකමැත්තෙන් ම කෙල්ලව මැරී කරපු හැටි..හනිමුත් දවසේ රූ කෙල්ලගේ ඇගට ඉටිපත්දම් ඉටි දැන්ම හැටි...එහි හැම තපුරුකමක් ඉස්සරහම තේහා ගේ කදුලු ඉස්සරහා තමන් අසීමිත සතුටක් විඳපු හැටි... දුක් දෙන්න දෙන්න කෙල්ලගේ මුත් දැකපු එහි අහිංසක හිතාව...එහි හිතාවට තමන් ට තමන් ව ම අමතක වෙලා තමන් ටත් හොරෙන් තේහා ට තමන් ගේ හිත ආදරේ කරපු හැටි..තේහා ගේ ඇස් මලීශ් හොද කරන්න හදද්දි තේහා ව තැනි වෙසි කියලා හිතට දැනුන බය එක්ක කොල්ලා තේහා ගෙන් ගන්න පොරොන්දුව මලීශ් ට සරණි ට කිවුව දේවල්... රට යන්න කලින් දවසේ රූ තේහා තමන් ගේ පපුවට තුරුල් වෙලා අඩපු හැටි... කවදවත් අඩත් නෑ කියලා හිතත් හිටපු තමනුත් එහි එක්ක ම අඩපු හැටි.....

රට ගිහිනුත් ගෙවෙන හැම තත්පරේ ම තේහා ගේ ඇස් සනීප කරසි ද කියලා කොල්ලා බයෙන් උන්න හැටි....එහි බය හින්දා ම ලැබෙන හැම තත්පරේ ම ගෙදර ට කෝල් කරලා තේහා කොහෙද ඉන්නේ කියලා හොයලා බලපු හැටි... රට ගිහින් දවසක් කලින් එද්දි තේහා එහි පොරොන්දුව කවදවත් කඩ කරලා නෑ කියලා දැනගන්න වෙලාවේ හිතට දැනුන සතුට,ආදරේ....එහි වෙලාවේ තමන් ගේ හිතේ තේහා ගැන නියන මේ හැගීම,ආදරේ තවත් හංගන්න ඕත් නෑ කියලා තේහා ව පන වගේ බලාගන්නවා කියලා තමන් ගෙ ම හිතට උන එහි පොරොන්දු ව...තේහා ට ආදරෙයි කිවුව හැටි... තේහා ගේ පපුවට තුරුල් වෙලා අඩපු හැටි...ඇස් පේතවා කියලා නොදුන කෙල්ලගේ හැම වැඩක් ම තමන් ගේ අත් දෙකෙන් ම කරපු හැටි...එහි දේවල් කරන්න බැරි උතා ම තමන් දුක් උන හැටි...තේහා ව තමන් ගෙ ම කරගන්න එහි මොහොත.... එහි හැමදේ ම එක්ක තේහා එහි කිසි දෙයක් නොපෙනෙන විදිහට එක ම ඉලක්කයක් දිහා බලාගෙන තමන් ව රවට්ටපු හැටි....

මේ හැමදේම එකින් එක කොල්ලගේ හිතේ මැවෙන්න ගත්තේ තමන් ආයෙම රැවටුනා නේද කියලා දැනගන්න බැරි ලොකු වේදනාවක් එක්ක... එහි වේදනාව මොන තරම්ම ද

කියනවනම් කොල්ලා මේ සිදුවීම් මතක් වෙලා අවසානෙදි හසියෙන් බ්ලේක් ගහලා කාර් එක පාර මැදදි ම නැවැත්තුවේ එහ් වෙගෙට ම කොල්ලගේ ඔලුව පවා කාර් එකේ වැදෙද්දි..

" උබත් මාව රැවැට්ටුවා සුදු මැතික...මට...මට හිතා ගන්නවත් බැරි තරමට උබ මාව රැවැට්ටුවා සුදු මැතික...මගෙ ඇසුත් මට බොරු කරන තරමට උබ මාව රැවැට්ටුවා...මොන තරම් විශ්වාස කරා ද මත් උබව..මොන තරම් හීන දැක්ක ද මත් උබත් එක්ක... එහ් හැමදේම උබ... උබ එහ් හැමදේම විනාශ කරා මැතික...උබ හදගන්න මගෙ හීන ආයෙ ම බිදලා දුන්නා.... "

ආයුශ් කාර් එකේ ම තමන් ගේ අත ගහා ගන්නේ මහා හසියෙන් අඩන ගමන්...කොල්ලගේ හිතේ දුකකටත් වඩා තිබුනේ තමන් ගැන ම තරහක්...දැන දැනමත් ආයෙම ආදරේ කරන්න ගියාට මේ දඩුවම තමන් විදින්න ම ඕනි කියලා කොල්ලගේ හීන කියන්න ගන්නා....

කොල්ලා තවත් විනාඩි ගාතක් කවදවත් නැති තරම් හසියෙන් අඩලා ඊලග තත්පරේ ඔලුව ඉස්සුවේ එක පාර ම එද තේහා ට කිවුව කතාව මතක් වෙලා....

එද තේහා තමන් පොරොන්දුව කඩ කරානම් මොකද කරන්නේ ඇහුව වෙලේ තේහා ට දුන්න උත්තරේ ආයේ ආයෙ ම කොල්ලට ඇහෙන්න ගන්නා... කොල්ලා කාර් එක ස්ටාට් කර ගන්නේ හිතට දැනුන දුකට තරහා වගේ ම කලකිරීමත් මුසු වෙද්දි....

" උබට හැමදම විදවන්න වෙයි මැතික...උබ මේ කරපු දේට උබට මතක් වෙන වාරයක් ගානේ විදවන්න වෙයි....ඔව්...මෙක තමයි මත් උබට දෙන දඩුවම...ආයේ මේ ආයුශ් කවදවත් උබගේ ඇස් ඉස්සරහට එන්නේ නැ..."

ආයුශ් එහෙම කියන ගමන් ම කාර් එක අතුරු පාරකින් මේන් රෝඩ් එකකට දුන්නේ කාර් එකේ ස්පීඩ් එක දන්න පුලුවන් උපරිමේට ම දලා.....වෙලාව රු 7 ට කිට්ටු කරලා තිබුනා..දුරාතිපාන වගරාවේ නම් කිසිම අඩුවක් තිබුනේ නැ...විදුලි කෙටිලි ගෙරවිලි එන්න එන්න ම වැඩි උතා මිසක් අඩු උනේ නම් නැ... මේන් රෝඩ් එක හින්ද ම පාරේ වාහන වල පුංචි අඩුවක් තිබ්බත් ලොකු වෙනසක් නම් පේන්න තිබුනේ නැ...

ආයුශ් කාර් එක පුදුම තරම් ස්පීඩ් එකකින් ඉස්සරහට අරන් යද්දි දෙතුන් වතාවක් ම පාරේ ගියපු වාහන වල ගැටෙන්න ගිහිත් අනූ තවයෙන් බේරුනේ...ආයුශ් කියන්නේ ඉක්මනට තරහා යන කෙනෙක් උනත් ඉස්සර ආයුශ් ට තිබුනේ බොහොම සංවේදී හදවතක්...ආයුශ් කැමති නැ කාටවත් ම කරදරයක් වෙනවට...තේහා නිසා ම ආයුශ් ගේ යටපත් වෙල තිබුන ගනිගුන උඩට ඉස්මතු වෙද්දි තේහා ට දඩුවමක් දෙන්න ඕනි කියලා තමන් ගෙ හීන කිවුවත් ඒකෙන් කාටවත් ම කරදරයක් වෙනවට කොල්ලා කැමති උනේ නැ..

එහ් හින්ද ම කොල්ලා පුදුම තරම් ඉවසීමකින් කාර් එක ඩ්‍රයිව් කරන් ගියේ වාහන අඩු පාරකට.... අහම්බයක් උනත්...ඔව් එහ් නැතමයි...කාලෙකට කලින් තමන් ගේ ජීවිතේ ම

වෙනස් කරපු තැන...වැව ලග එහ් පාක් එක ලග පාර...කොල්ලගේ හිතේ දුක දෙගුන
නෙගුන උනේ කාලෙකට කලින් තමන් රැවටුනාටත් වඩා අද රැවටුනා නේද කියලා හිතෙද්දි..

කොල්ලගේ ඇස් වල මැවුනේ තමන් මේ ලෝකේ දැක්ක අහිංසක ම හිතාව.....එහ් සාරා ගේ
වගේ තේනා ගේ අහිංසක මුහු...ඊලග තත්පරේ සාරා තමන් ව රවට්ටපු හැටි ත් තේනා
සාරා ට ත් වඩා වැරට්මක් කරලා තමන් ව රවට්ටපු හැටි ඇස් මනාපිටම මැව්ලා පේද්දි
කොල්ලා එහෙමම ම කාර් එක රිවස් කරේ දෝතින් ම ඔලුව බදගෙන....

" උබ විඳවයි තේනා...උබ මේ කරපු දේට හැමදුම විඳවයි.. "

ආයුශ් එහෙම කියන ගමන් ම රිවස් කරපු කාර් එක ඉස්සරහට හැරෙවුවේ ඉස්සරහින්
පෙනුන විශාල ගහා දිහාට...ඊලගට දෙපාරක් හිතන් තැනුවම කාර් එක පුදුම ස්පීඩ්
එකකින් එහ් දිහාට ඩ්‍රයිව් කරේ ඇස් දෙක තද කරලා පියාගෙන... ආයුශ්ගේ මුත් අවසාන
වතාවට තේනා ලගදි මැවුන එහ් හිතාවන් එක්ක ම ඊලග තත්පරේ කාර් එක විශාල ගහ
ත් එක්ක ගැටුනේ ලොකු සද්දෙකුත් එක්ක...

දරාතිපාත වගරාවත් රෑ වෙලන් තිබුන නිසා කවුරුත් ම පාරේ පේන්න හිටියේ නැ... ආයුශ්
ගේ කාර් එකේ ඉස්සරහා ගන්න දෙයක් තැනි වෙන්නම කුඩු වෙලා තිබුනා...

කොල්ලා උන්නේ ලේ විලක් මැද...කොල්ලා හුස්ම ගන්නවද තැද්ද කියලවත් පිටතට පෙනුන්
තැ... එහ් ඇස් පියවෙලා....

කොල්ලා එතන විනාඩි 10කට ආසන්න කාලයක් ඉන්න ඇති...මේ ආයුශ් ගේ දෛවය
ලියව්ලා තියන විදිහ ම වෙන්න ඇති.... හරියට ම විනාඩි 10කට පස්සේ එතනින් ගියපු විල්
එකක් එතන තැවතුනේ විදුලි එලියට දැකපු ගහේ ගැට්ලා තියන කාර් එක දැකලා....

පුංචි මිනිස්සු ලග සල්ලි තැනි උතත් මහා ලොකුවට මනුස්සකම තියනවා..ආයුශ් ව එතන
දලා යන්න එහ් හිතට ඉඩ දුන්නේ නැ... විල් එකේ හිටියේ ඩ්‍රයිව් කරපු මැදිවියේ
පුරුශයෙක් පමණයි...ඔහු උන්නේ ගෙදර යන ගමන්...ඔහු දෙපාරක් නොහිතම කාර් එක
ලගට දිවුවා...අතේ තිබුන ටෝට් එක ගහලා බලද්දි යි ඔහු දැක්කේ කාර් එක ඇතුලේ ඉන්න
කෙනාව...

ආයුශ් උන්නේ මුතුවත් පේත් තැනි තරම ට ලේ වලින් මුලු මුතම වැහිලා.... හුස්ම ගන්නවද
තැද්ද කියලවත් ඔහුට තේරුම් ගන්න බැරි උනා...අනික ආයුශ් උන්නේ කාර් එක ඇතුලේ
හිර වෙලා..එලියට ගන්නත් පුදුම වෙහෙසක් ගන්න උනා...

විල් එකේ අයිතිකාරයා කොල්ලව පුදුම වෙහෙසක් දීලා එලියට ගන්නත් ආයුශ් හුස්ම ගන්න
වගන් තම් ඔහුට පේන්න තිබුනේ නැ... ඔහු මුලිත්ම කරේ කොල්ලව එලියට අරන් විල්
එකට දගන්න එක...ඒහ් එක්කමයි ඔහු ආයුශ් ගේ ෆෝන් එක ගත්තේ... ඔහු ෆෝන් එකත්
තමන් ලගට ම අරන් විල් එකේ යන ගමන් ආයුශ්ගේ ෆෝන් එක බලන්න ගත්තේ කවුරු
හෝ මේ ගැන දැනුවත් කරන්න...

ඔහු එතකොටසි දැක්කේ ෆෝන් එකේ " අසියා " කියලා සේවි කරලා තිබුන නම්බර් එක...එහ් number එකෙන් මිස් කෝල් ගොඩකුත් තිබුන හින්ද ම වෙන නම්බර් ගැන හොයන් තැනුව ම ඔහු එහ් නම්බර් එක ඩයල් කරා... රිත්ග් වෙනවත් එක්කම ෆෝන් එක ආත්සර් කරා.

" ආයුශ්...උබ කොහෙද බුරුවෝ ඉන්නේ....අර කෙල්ල පිස්සියෙක් වගේ අඩනවා...දැන්වත් ගෙදර වරෙන්..."

ඔව්..එහ් මලීශ් ගේ නම්බර් එක...එහ් කතා කරේ මලීශ්...

" හෙල්ලෝ...මහත්තයා... "

විල් එකේ පුරුශයා කතා කරේ වෙවුලන කටහඬින්...මොකද ඔහු මේ වෙද්දි ත් හිටියේ හොදට ම බය වෙලා... එහ් ආයුශ් ගේ කටහඬ තෙමෙයි කියන්න මලීශ් ට එහ් තත්පරේ ම වැටහුනා.....ඒකමයි ඔහු කලබල උනේ...

" හෙල්ලෝ...මේ කවුද කතා කරන්නේ...කෝ ආයුශ්... "

" මහත්තයා...මේ ෆෝන් එකේ අයිති කාරයා ඇක්සිඩන්ට් වෙලා.. හුස්ම ගන්න පාටක් නම් තැ...ඒත් මත් හොස්පිටල් එකට අරන් යන ගමන්...මේ මහත්තයා ගේ කාට හරි මේ ගැන කියන්න ඕන නිසා මත් ගන්නේ.... "

" මො...ක...ක්...ආ...යු...ශ්...හ...රි...හ...රි...මත් දැන්ම ම එනවා.....ආයුශ් ව...හරි...දැන්...දැන්...කොහෙද ඉන්නේ..."

" පාක් එක ලග පාරේ මහත්තයා... මත් මහත්තයව කොලබ හොස්පිටල් එකට අරන් යන්න ද... "

" හරි...හරි...එහ් හොස්පිටල් එකට අරන් යන්න..මත්...මත්...ඉක්මනට එනවා.... " .

මලීශ් ෆෝන් එක කට කරේ ඇස් දෙකේ කදුළු පුරවගෙන...ඊලගට හොස්පිටල් එකේ දන්න හැම ඩොක්ටර් කෙනෙකවම දැනුවත් කරේ මලීශ් එතනට එන්න පරක්කු උනත් ආයුශ් ව හොස්පිටල් එකට ගෙනපු ගමන් ඇතුලට ගන්න පුළුවන් වෙන නිසා...එහ් තත්පරේ ම මලීශ් කාර් එකට තැංගේ හොස්පිටල් එකට යන්න...

" මලීශ්...කොහෙද යන්නේ...තේහා ව බලන්න යන් තැද්ද "

සරණී ඇහුවේ කාර් එකට තගින මලීශ් දිහා පුදුමයෙන් බලන ගමන්..මොකද මොහොතකට කලින් තේහා සරණී ට කෝල් කරලා උන හැමදේම කියද්දි සරණී කෙලින් ම ආවේ මලීශ් ගේ ගෙදර... එහ් මලීශ් එක්ක ම තේහා ව බලන්න යන්න...ඒත් කෝල් එකක් එනවත්

එක්කම ගේ ඇතුළේ හිටපු මලීග් එක පාරට එළියට ඇවිත් එහි කෝල් එක කට කරපු ගමන් ම කාර් එකට තහිද්දි කෙල්ලට කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරි උනා ...

" සරණී...ලොකු ප්‍රශ්නයක් වෙලා...ඔයා...ඔයා දැන් කෙලින් ම තේහා ලගට යන්න..හිඟින් තේහා වත් එක්කගෙන කොලඹ හොස්පිටල් එකට එන්න..."

" ඇ...සි...ම...ලී.....ග්.....මො...ක...ද...වෙ...ලා...නි...යෙ..න්....තේ.... "

" ආයුග් ඇක්සිඩන්ඩ් වෙලා සරණී..."

" මොකක්... "

" ඔව්...ඔයා තේහා ට විස්තරේ කියන්න එපා...කෙල්ලව හොස්පිටල් එකට එක්ක එන්න...ඊට පස්සේ විස්තරේ කියමු..."

මලීග් එහෙම කියන ගමන් ම කාර් එක ස්ටාට් කර ගත්තේ සරණී මලීග් කිවුව දේවල් වලට හා කියලා ඔලුව හොල්ලලා තමන් ගේ කාර් එකට තහිද්දි....

මලීග් ඩ්‍රයිව් කරා තරම්ම වේගෙන් සරණී ත් කාර් එක පාරට දැන්මේ මේ වෙද්දි තේහා මොනවා කරගෙන ඇති ද කියලා හිතට දැනුන බයත් එක්ක....

තේහා උන්නේ කලින් ඉරියව්වෙන්ම බිම වැතිරිලා... කෙල්ල ආයුග් එතකම බලන් ඉඳලා බැරිම තැනයි වතුර පිටින් ම ගේ ඇතුලට හිඟින් මලීග් ට කෝල් එකක් ගත්තේ..කෙල්ල හිතුවා මලීග් වත් ආයුග් ගියපු තැනක් දන්නවා ඇති කියලා...ඒත් ආයුග් මලීග් ගේ ගෙදර වත් ආයුග් ගියපු වෙත තැනක්වත් මලීග් දන් තෑ කියද්දි කෙල්ල අඩාගෙන ම ආයෙ මිදුලට ගියේ කොසිම වෙලාවක හරි ආයුග් එයි කියන බලාපොරොත්තුවෙන්...ඒත් දැන් හෝරා දෙකක් හිඟින්....කෙල්ලත් අඩලා අඩලම හොදට ම හෙමබන් වෙලා...කෙල්ලගේ ඇගට හරියකට පතක් වත් තෑ...සීතලට කෙල්ලට හොදටම වෙවුලන්න අරන්...

ඒත් කෙල්ලගේ මේ හැම වේදනාවක් ම තැනි වෙලා ගියේ ගේටි එකෙන් වැටුන කාර් එකේ ලයිට් එළියට....කෙල්ල එහි ආයුග් කියලමයි හිතුවේ...එහි හින්දමයි කෙල්ල හිතාවකුත් එක්ක අමාරුවෙන් තැගිට්ටේ...ඒත් එහි කාර් එක ආයුග් ගේ තෙමෙයි...කාර් එකෙන් බැස්සේ ආයුග් තෙමෙයි සරණී කියලා දකිද්දි කෙල්ලගේ හිතට දැනුන වේදනාව වචන කරන්න බැ...පපුව පැලෙන්න තරම් වේදනාවක් එක්ක කෙල්ල ආයෙම බිම වැටී උනේ අඩු වෙලා තිබුන ඇඩ්ල්ල ආයෙම වැඩි වෙද්දි....

කෙල්ල අඩා වැලපෙන විදිහට සරණී එක පාරට ම ගැස්සිලා ගියා...කෙල්ල තත්පරේට දෙකට තේහා ලගට දුවන් ආවේ තේහා ගැන හිතට දැනුන බයට....

" තේහා....මොකද කෙල්ලේ මේ...තැගිටින්න දෙයියනේ... "

සරණි කෙල්ලව නැගිටිටවත්ත උත්සාහ කරමින් කියද්දී තේහා කරේ තව තවත් හසියෙන් අඩපු එක...

" මගෙ ආයුශ් ආවේ නැද්ද...කෝ එයා.. "

තේහා ඇහුවේ සුදුම තරම් අසරණ බැල්මකින් සරණි දිහා බලන ගමන්..එහි බැල්මට කෙල්ලගේ ඇස් වලටත් කදුළු ආවේ ඉබේමයි...

" ආයුශ් ඉන්නවා කෙල්ලේ...මත් ආවේ ඔයාව එක්ක යන්න... "

සරණි කිවුවේ ලාවට හිනා වෙලා...එහි වචන ටිකට තම් තේහා ට දැනුනේ තමන් ට අලුත් පතක් ලැබුනා වගේ...

" එයා....එයා මාව එක්කත් එන්න කිවුව ද... "

" ඔ..ච්..කෙ...ල්...ලේ... "

" එයාට මෙහෙ එන්න බෑ කිවුවද... "

ඊලගට තේහා ඇහුවේ හිතට දැනුන සතුට තමන් ගෙ වචන වලින් ම නැති කරගෙන...

" ලැස්ති වෙන්නකෝ කෙල්ලේ...අපි ගිහිත් කතා කරමු...කෝ දැන් නැගිටින්න.... "

සරණි සුසුමකුත් පිට කරලා කිවුව විදිහට තේහා ගේ හිතට අමුත්තක් දැනුනා...එහි වගේම ලොකු බයක්...කෙල්ල මොහොතක් සරණි දිහා බලන් ඉදලා ඊලග අපහු දේට සරණි ගේ හුස්මත් මොහොතකට නැවතිලා ගියා වගේ....

" මගෙ ආයුශ් හොඳින් තේද...එයාට...එයාට කරදරයක් නෑ තේද..... "

" නෑ....කෙ...ල්...ලේ.... "

සරණි අමාරුවෙන් මූතට හිනාවක් අරන් කියද්දී තේහා සුසුමක් පිට කරේ හිතට දැනුන මහා බරක් තිදහස් උනා වගේ...ඊලගට ඉක්මනට නැගිටලා ඇතුලට ගියේ හිතට දැනුන වේදනාව එහිවිදිහට ම තියෙද්දී.....

කෙල්ල උඩට යන්න හදද්දී සි දැක්කේ සාලේ තිබුන සෙල්ලම් බඩු..කේක් එක වගේ ම අර ඇදුම් ටික... ආයුශ් නොකියම ගිහිත් තියෙන්නේ මේ දේවල් ගන්න තේද කියලා දැනෙද්දී කෙල්ල ආයෙම හිනිත් කඩත් වැටුනා.

" අතේ මගෙ ආයු...මේ තරම් මට ආදරේ කරපු ඔයාව ද දෙසියනේ මත් රැවැට්ටුවේ.... "

කෙල්ල ආයෙම අඩන්න ගන්නේ නමත් ගේ පපුවට නමත් ගේ අත් දෙකෙන් ම ගහගන්න ගමත්... ආයුග් ගෙදරින් ගිහින් මෙහෙම නම් ආයුග් ඇක්සිඩන්ඩ් උනා කියලා දැනගන්නම නේහා මොන විදිහට හැසිරෙයි ද කියලා හිතද්දි පවා සරණී ගේ පපුව පිටිව්ලා ගියා....

සරණී කෙල්ල ව බලෙන් ම රුමි එකට එක්ක ගිහින් ඇදුමකුත් අත්දගෙන පහලට ආවේ නේහා ගේ හිත හැදෙන විදිහට තවත් මොකුත් ම කියන් නැතුව.මොකද කෙල්ල දැනත් උන්නා නේහා ට බලාපොරොත්තු දෙන්න දෙන්න ඇත්ත දැනගන්න ම කෙල්ලට ඒක දරාගන්න බැරි වෙයි කියලා...

සරණී වචන දෙක තුනක් විතරක් කෙල්ල එක්ක කතා කරලා කෙල්ලට කාර් එකට නග ගන්නේ එහි නිසා...

මලීග් යනකොටත් ආයුග් ව ඇතුලට අරන් තිබුනේ...මලීග් ආයුග් ගේ ෆෝන් එකත් අරන් ආයුග් ව ගෙනපු කෙනාට ස්තූතීන් කරලා හොස්පිටල් එක ඇතුලට ගියේ පුදුම කලබලේකින්...කොල්ලගේ හිත පුදුම විදිහට අවුල් වෙලා අසරණ වෙලා තිබුනේ..මොකදමේ බැඳීම යාළුකමක්,සහෝදරකමකට ත් එහා ගියා මහා ලොකු බැඳීමක්....

කොල්ලා ඇතුලට යද්දි ම කොල්ලා ඉස්සරහට ආවේ කොල්ලා එක්ක එකට වැඩ කරන ඩොක්ටර් කෙනෙක්...

" ම...ලී.....ග්...පේශන් ට ගොඩක් අමාරුයි මවත්...අයි..සී..යු එකට දුන්මා..දුන් ඔපරේශන් එකක.. ගොඩක් ඩැමේජ් වෙලා මවත්... හාට් බිට් එකත් ස්ලොව්...ජීවිතේ ගැන විශ්වාසයක් තියා ගන්න අමාරුයි මවත්...උබට අමුතුවෙන් පැහැදිලි කරන්න ඕන් තැනේ මවත්..උබට තේරෙනවනේ...."

එහි වචන ටික එක්ක මේ තරම් වෙලා කදුළු හිර කරන් හිටපු මලීග් ගේ ඇස් වලින් කදුළු ගලන් යන්න ගන්නේ හිතට පුදුම තරම් වේදනාවක් දැනෙද්දි..මලීග් එහෙම ම දෝනින් ම ඔලුව බඳ ගන්නේ මේ තරම් අසරනකමක් දුකක් ජීවොතේ කවදවත් ම විදලා නැති නිසා....

" අපි ට්‍රයි කරමු මවත්...රිලැක්ස් වෙයන්....වරෙන් ඇතුලට..රිපෝට් ටික බලලා හිටපන්....."

මලීග් ට එහි වචන ටික ඇහුනේ හිතෙන් වගේ..කොල්ලා හොස්පිටල් එක ඇතුලට ආවේ ඇවිදින මලකදක් වගේ....

රිපෝට් ටික අතට ගද්දි ම කොල්ලා අතින් ෆයිල් එක ම බිමට වැටුනේ රිපෝට් ටිකේ විදිහට ආයුග් ගේ ජීවිතේ නියෙන්නේ මොන තරම් අවධානම් තත්වෙකද කියලා ඩොක්ටර් කෙනෙක් විදිහට කොල්ලා හොඳට ම දැනත් උන්න නිසා...මලීග් දෝනින් ම ඔලුව බඳගෙන පිස්සෙක් වගේ කල්පනා කරන්න ගන්නේ මේ උන කිසිම දෙයක් තාමත් හිතා ගන්න බැරි නිසා..

ආයුශ් වෙනුවෙන් හැමදේම වෙද්දි මලීශ් එහි දිහා බලන් හිටියේ පත රහිත පුද්ගලයෙක් වගේ....ආයුශ් ට මේ කරන ඔපරේශන් එක මොන තරම් බරපතලද කියලා කොල්ලට අමුතුවෙන් කියන්න ඕන උනේ නෑ...මේ ඔපරේශන් එකෙන් පස්සේ ආයුශ් ට සිහිය ආවේ නැති උනොත් ආයෙත් කවදවත් ම ආයුශ් ඇස් අරින් නෑ...මේ ලෝකේ අත ඇරලා සදහටම යන්න යනවා....ඒත් මේ ඔප්ගත් එක ඇරෙන්න වෙන කරන්නත් කිසිම දෙයක් නෑ... ඔපරේශන් එක නොකර හිටියා නම් ඒත් වෙන්නේ ආයුශ් මේ ලෝකේ අත ඇරලා යන එක....

ආයුශ් ගේ හාටි බිටි එකත් එන්න එන්න ම ස්ලෝව් වෙනවා... ඔපරේශන් එක ඉවර වෙද්දත් මලීශ් හිටියේ උන් ඉරියව්වෙන්ම ආයුශ් දිහාම බලාගෙන...ඒත් ආයුශ් ට සිහියනම් ඇවිත් තිබුනේ නෑ...කොල්ලා එන්න එන්න ම දුවර්ල වෙන ලකුණු මිසක් හොඳ තත්වයක් නම් දැකගන්න පුළුවන් උනේ නෑ...

මලීශ් මොන තරම් සිහි විකල් වෙලා හිටියද කිවුවොත් කොල්ලට ආයුශ් ගේ රූපේ ඇරෙන්න අවට වෙන කිසිම සද්දයක් වත් ඇහුන් නෑ....

" මලීශ්...රිලැක්ස් මවත්...අපිට තව 2 hours නියතවනේ...චිල් සී මවත්..."

මලීශ් එක්කම එකට වැඩ කරන ආයුශ් ගේ ඔපරේශන් එක කරපු ඩොක්ටර් කෙනෙක් ඇවිත් මලීශ් ගේ පිටට තට්ටු කරලා කියද්දි මලීශ් කරේ ඇස් පිල්ලමක් වත් නොගහා කදුලු හෙලපු එක...

පුංචි කාලේ ඉඳන් ම ආයුශ් එක්ක තිබුන හැම මතකයක් ම කොල්ලට මතක් වෙන්න ගත්තේ එහි වේදනාව දෙගුණ තෙගුණ කරලා....

සරණී ගේ කාර් එක තිබුනේ හොස්පිටල් එකට ගොඩක් ම ලන් කරලා...තේහා උන්නේ ආයුශ් ගැනම කල්පනා කර කර..කෙල්ලට මේ යන්නේ කොහෙද කියන්න සිහියක් තිබුනේ නෑ එහි නිසාම....සරණී හොස්පිටල් එක ලගින් කාර් එක තවත්තලා තාමත් කල්පනා කර කර ඉන්න තේහා දිහා බැලුවේ මේ දේ කොහොම කියන්නද කියලා හිතා ගන්න බැරුව....

ambulance වල සද්දට තේහා වට පිට බලන්න ගත්තේ කල්පනා ලෝකෙන් ඉබේම මිදිලා...

මේ ඉන්නේ හොස්පිටල් එකක් ලග කියන දේ වැටහුන පලවෙති තත්පරේ ම කෙල්ල පුදුම විදිහට කලබල උනා.. එහි ආයුශ් ට කරදරයක් ද කියලා හිතට දැනුන හැගීමත් එක්ක..

" ස...ර...ණී...අ...පි...අපි කොහෙද මෙහෙ..."

තේහා ඇහුවේ වචන පවා පටලවමින්... සරණී ගේ හිතට දැනුනේ කියාගන්න බැරි ලොකු අසරනකමක්...

" කියන්න සරණී...මගෙ ආයුශ්...එයා හොඳින් තේද... "

" ඔ...ච්...කෙ...ල්...ලේ...අ...පි...යමුකෝ ඇතුලට..ඇතුලට ගිහින් කතා කරමු... "

සරණී එහෙම කියලා කාර් එක පාක් කරේ ඊලගට තේහා පිස්සුවෙන් වගේ ඇහුව හැම ප්‍රශ්නයක් ම මග හැරලා.... කෙල්ල කාර් එක පාක් කරලා ඇස් වල කදුලු පුරවත් ඉන්න තේහා ගේ අතින් අල්ලගෙන හොස්පිටල් එක ඇතුලට ගියේ මලීශ් ව හොයාගෙන...

තේහා අවට ඉන්න මිනුස්සු ගැනවත් හිතත් තැනුව සරණී ගෙන් පිස්සුවෙන් වගේ ප්‍රශ්න ඇහුවත් සරණී කරේ නිහඩවම මලීශ් ව හොයපු එක.මොකද කෙල්ලට බැරි උනා තේහා ගේ මුඛ බලාගෙන මේ දේ කියන්න....

තේහා අඩ අඩ ම හොස්පිටල් එක ඇතුලෙන් හෙවුවේ ආයුශ් ගේ රූපේ... ඒත් කෙල්ලගේ වේදනාව එන්න එන්න ම වැඩි උන එක විතරමයි උනේ.... මලීශ් පේන්න තැනි තැන සරණී කරේ මලීශ් ට කෝල් එකක් ගන්න එක.. හරියට ම විනාඩි 5කින් මලීශ් තේහා වගේම සරණී හිටපු තැනට ආවේ පිස්සෙක් වගේ ඔලුව අවුල් කරගෙන...

" මගෙ ආයුශ් හොඳින් තේද... "

තේහා ඇහුවේ මලීශ් ගේ හැසිරීම තේරුම් ගන්න බැරි නිසාම ඇස් වල කදුලු ආයෙම අලුත් වෙද්දි...මලීශ් හිටියෙන් ඔලුව හොඳටම අවුල් කරගෙන... එහ් නිසා කොල්ලට මේ වෙලාවේ තේහා ට මේ දේ කොහොම කියන්න ඕනි ද කියන දේ ඔලුවට ආවේ තැ...කොල්ලා ගත් කටට ම උන දේ කියලා දැන්මේ පුදුම තරම් වේදනාවකින්...

" ආයුශ් ඇක්සිඩන්ට් වෙලා තේහා...ආයුශ් ට ගොඩක් අමාරුයි..."

" මොකක් ද අසියේ...."

" ඔච් නංගි...ආයුශ් ට ගොඩක් අමාරුයි....එයාට ඔපරේශන් එකක් කරා...පැය දෙකක් ඇතුලට සිහිය නාවොත් ආ..යු...ශ්...සදහටම යන්න යයි...."

මලීශ් දෝතීන් ම ඔලුව බදගෙන කියද්දි තේහා මොහොතක් මලීශ් දිහා බලත් හිටියේ ඇස් පිල්ලමක්වත් නොගහා...ඊලග තත්පරේ කෙල්ල හොස්පිටල් එකම දෙවනක් වෙන්න අඩන්න ගත්තේ මුලු සිරුරම පත තැනි වෙලා යද්දි....

" මගෙ ආයු...මගෙ ආයු කෝ..."

තේහා මලීග් ගේ උරහිසක් හොල්ලලා අඩ අඩ අහද්දි මලීග් කරේ කෙල්ලව ආයුග් හිටපු රුමි එකට අරන් ගියපු එක..අසීයු එකේ කොල්ලා ඉන්න විදිහ දකපු ගමන් ම කෙල්ලට සිහිය නැති වෙලා ගියේ එහ් දුක දරාගන්න ම බැරි නැත...තේහා ට ටික වෙලාවකින් සිහිය ආවත් කෙල්ල ආයෙමත් අඩන්න ගන්නා..මලීග් වගේ ම සරණී ත් හිටියේ ඊට නොදැවෙහි දුකකින්...

ආයුග් ට තිබුනේ හරියට පැය දෙකයි...එහ් පැය දෙක ඇතුලට කොල්ලට සිහිය නාවොත් ආයෙත් කවදවත් ම ආයුග් ඇස් අරින්නේ නැ...එහ් පැය දෙකෙහුත් මේ වෙද්දි පැය බාගයක් ගිහින් ඉවරයි.... ආයුග් හිටියේ හොදටම දවර්ල වෙලා... කොල්ලගේ හුස්ම පවා වැටුනේ අපහසුවෙන්...

මලීග් තේහා සරණී ලගම වාඩි වෙලා උන්නත් එහ් එක්කම මලීග් ට කාගෙදෝ කටහඩක් ඇහුන නිසා කොල්ලා ඔලුව ඔස්සුවේ ඔලුව පුදුම විදිහට රිදුම් දෙද්දි....මලීග් ඉස්සරහා හිටියේ වෙත කවුරුත් නෙමෙයි...ආයුග් ගේ ඔපරේශන් එක කරපු මලීග් එක්කම වැඩ කරන මලීග් ගේ යාලුවෙක්...ඔහු මලීග් ට පැත්තකට කතා කරේ තේහා වගේ ම සරණී මේ වෙද්දි හිටපු තත්වේ තේරුම් ගන්න නිසා ම ඒක මෙනෙදි කියන්න සුදුසු නැ කියලා දැනුන නිසා..

" මවත් මලීග්..."

" ඔව් මවත්... "

" ආයුග් ට සිහිය ආවොත්..."

" උාට සිහිය එනවා මවත්... උා කොහොමද අපිව දලා තතියම යන්නේ..."

මලීග් කිවුවේ දුකත් තරහත් මුසු උන ස්වරයකින්...

" නැ මවත්..මත් කියන එක අහපන්.....ආයුග් ට සිහිය ආවත් ආයුග් ට ගොඩක් ඩැමේජ් වෙලා මවත්...උබට මත් අමුතුවෙන් explain කරන්න ඕන් නැතේ...අයුග් ට මතකේ උනත් නැති වෙන්න බැරි කමක් නැ මවත්...අතින් එක...උබ දැක්කද අර රිපෝට්...මවත් ආයුග් ට ආයෙත් ඇවිද ගන්න බැරි වෙයි කවදවත්..."

එහ් කතාවට මලීග් ටික වෙලාවක් ගල් ගැහිලා බලන් හිටියේ හුස්ම ගන්න පවා අමතක වෙලා යද්දි... රිපෝට් ටික අතට ගන්නට රිපෝට් එකේ තිබ්බ හැම දෙයක් ම කියවගන්න කොල්ලා හිටියේ සිහියකින් නෙමෙයි..ඒත් මේ වචන ටික....කොල්ලව තවත් දවර්ල කරා...

" මලීග්..මවත්...මත්..මත් මෙහෙම කියන එක වැරදි ඇති...ඒත් මත් මට හිතෙන දේ කියන්නේ..."

" මොකක් ද..."

" මවත්...උබට හිතෙන් තැද්ද ආයුශ් අතකේ තැනුව ඇවිද ගන්න බැරුව එක් තැන් වෙලා දුක් විදිනවට වඩා ආයුශ් ට සිහිය නාවොත් හොඳයි කියලා "

එහි කතාව ට නම් මලීශ් ගේ හිතට ආවේ පුදුම තරහක්..මලීශ් එහෙමිමම ඔහුව බිත්තියට තද කරේ ඉන්නේ කොහෙද කියලා පවා අමතක වෙලා යද්දි...

" මොකක් ද බබු# උබ කිවුවේ....ආයුශ් ට සිහිය එත් තැනි උතොත් හොඳයි...උබ කොහොම ද එහෙම කියන්නේ...උට සිහිය ආවේ තැනි උතොත් මත් උබවත් යවන්නේ එතනටමයි..ඔය කියන කතා වලට..."

මලීශ් ඔහුගේ බෙල්ල තද කරලා කියද්දි අවට හිටපු අය එතනට රැස් උනේ මකීශ් ගෙන් ඔහුව ගලව ගන්න... මලීශ් ගේ අතින් බෙල්ල අත ඇරුන පලවෙති තත්පරේ ම ඔහු කරේ මලීශ් ව බඳ ගන්න එක.මොකද මේ මොහොතේ මලීශ් ඉන්නේ තත්වේ ගැන ඔහු හොඳින්ම දැනත් හිටියා...

" සොරි මවත්.... "

මලීශ් කිවුවේ ආයෙම පාරක් අඩාගෙන...

"රිලැක්ස් මලීශ්..."

ඔහු මලීශ් ගෙන් මිදිලා කිවුවේ මකීශ් පිටට තට්ටුවකුත් දෑ ගමන්...

එහි එක්කම ඇහුන කටගඩ නිසා හැමෝගෙම හදවත් වලට ආවේ අලුත් බලාපොරොත්තුවක්...එහි සතුට මොන තරම් ද කියලා වචනෙන් කියන්න බැරි තරම්...

" ඩොක්ටර්...පේශන්ට සිහිය එනවා... "

මලීශ් ට වගේ ම මලීශ් ගේ යාලුවට එහෙම කිවුව තසර් ආයෙම ආයුශ් හිටපු රුමි එකට දුවන් ගියා...තේනා වගේ ම සරණී ත් එහි එක්කම දුවන් ගියේ එහි තත්පරේ මයි..තේනා නම් උන්නේ අඩන ගමන් ම හිතා වෙව්...

ආයුශ් හිටියේ අමාරුවෙන් හුස්ම ගන්න ගමන්..ආයුශ් ගේ ඇස් හෙමිට ඇරෙද්දි හැමෝගෙම ඇස් වලින් කදුලු ගලන්න ගන්නා... ආයුශ් අපහසුවෙන් තත්පර දෙකක් විතර වටපිට බලලා ආයෙම ඇස් පියා ගන්නා .. එතකොට නම් තේනා ගේ හදවත වේගෙන් ගැහෙන්න ගන්නා...

" අතේ අසියේ...මගේ ආ..යු..ශ්..."

" දැන් බය වෙන්න දෙයක් නෑ නංගි...සිහිය ආවතේ...ආයුශ් ඔහොම ටිකක් හිටපු දෙත්... ඔයා ටිකක් එලියට එන්නකෝ..මට ටිකක් කතා කරන්න ඕනි... "

මලීග් එහෙම කියලා එලියට යද්දි තේනා එහ් පස්සෙන් ම ගියේ මලීග් කියන්න යන්නේ මොකක්ද කියලා හිතා ගන්න බැරුව හිත බයෙන් ගැහෙද්දි...

" ඇයි අයියේ..මොකුත් ප්‍රශ්නයක් ද..මගෙ ආයු හොදින් තේද... "

තේනා ගේ එහ් ප්‍රශ්නෙට මලීග් කරේ අමාරුවෙන් මුහුට හිතාවක් මවා ගන්න එක... මේ දේ තේනා ගේ හිතට දරාගන්න බැරි උනත් මේක තේනා දැනගන්න ම ඕනි දෙයක් නිසා මලීග් තේනා ගේ ඇස් දෙක දිහා බැලුවේ අසරණ ව...

" ඇයි අයියේ... "

" ආයුග් හොදින් ද කියලා අපිට හරියට ම කියන්න බෑ නංගි ... "

" ඇ...යි...අ...යි...යේ... "

" ආයුග් ට ගොඩක් ඩැමේජ් වෙලා...සමහරවිට විට එයාට කලින් දේවල් මතක තැනුව ඇති... "

" අතේ අයියේ... "

" අනිත් එක නංගි.....එයාට.. එයාට ආයෙන් ඇවිදින්න පුළුවන් වෙයි ද කියලත් සැකයි

" අතේ දෙසියතේ...මගෙ...මගෙ ආයු.... "

" කලබල වෙන්න එපා නංගි ..මත් කිවුවේ රිපෝට් වල හැටියට වෙන්න පුළුවන් දේවල්...මේ දේවල් නොවෙන්නත් පුළුවන්..ආයුග් ට තාම සිහිය ආවා විතරතේ...අනිත් එක...අනිත් එක නංගි ආයුග් ට මෙහෙම සිහිය ආව එක ගැන අපි සතුටු වෙන්න ඕනි ඔක්කොටම කලින්... "

මලීග් තේනා ගේ ඔලුව අත ගලා කියද්දි තේනා අඩ අඩ ම උනත් ඔලුව හෙල්ලුවේ ඔව් කියන්න...

හොස්පිටල් එකේම තවත් පැයක්...දෙකක්...ගෙවිලා යන්න ඇති....ආයුග් ට සිහිය ඇවිත් තිබුනත් ආයුග් හිටියේ කියන්න තරම් සුවයකින් තෙමෙයි...

මලීග් ගේ බල කිරීමට ම සරණී තේනා වත් එක්කත් ගෙදර ගියත් තේනා ගේ තම පොඩි කැමැත්තක්වත් තිබුනේ නෑ ආයුග් ව හොස්පිටල් එකේ දලා ගෙදර යන්න.... ඒත් ආයුග් ට දැන් ඔය විදිහට ම ඉන්න දෙන්න ඕනි කියලා දන්න හින්දා ම මලීග් තේනා ට එහ් දේවල් තේරුම් කරා...

ඔය විදිහට දවස් දෙකක් ගෙව්වා ගියේ ආයුශ් ගේ තත්වෙන් යම් තරමකට සුව අතට හැරෙද්දි ආයුශ් ඇස් ඇරලා හිටියත් කොල්ලට අතීතේ අමතක ද කියලා හැමෝගෙම හිතේ සැකයක් තිබුනා...ඒත් එහ් ගැන පරීක්ෂා කරන්න තරම් ආයුශ් හිටියේ හොඳ තත්වෙක නෙමෙයි නිසා ම ඩොක්ටර් ලා හිටියේ එහ් දේ ටිකක් කල් යවමින්...

ගෙවුන දවස් දෙකේ ම තේහා ආයුශ් ගේ ලගට ගියත් එහ් හැම වෙලාවෙම ආයුශ් හිටියේ ඇස් දෙක පියාගෙන...කෙල්ල නොවැන්ද් දෙවියෙක් තැ... ආයුශ් ව සනීප කරලා දෙන්න කියලා...හොස්පිටල් එකේ නොහිටපු හැම වෙලාවෙම කෙල්ල හිටියේ පත්සලේ....

.සනියක් ගෙව්වා ගියේ ඔය විදිහට... ආයුශ් ව පරීක්ෂා කරන්න ආව ඩොක්ටර් ආයුශ් ට හිතා වෙලා ආයුශ් ලගින් ම වාඩි උනේ ආයුශ් ට පරන දේවල් මතක ද කියලා වෙක් කරන්න... මේ වෙද්දි ආයුශ් උනත් හිටියේ යම් තරමකට සුවයෙන් හින්ද ම මේ ඒකට හොඳම වෙලාව...

" දැන් කොහොම ද... "

ඩොක්ටර් අහපු ප්‍රශ්නෙට ආයුශ් උත්තර දෙන්න බැරි උනත් කොල්ලා යාන්තමට හිතා උනා..ඒත් එක්ක ම එතනට ආවේ මලීශ්...මලීශ් එහ් ලගින් ම වාඩි වෙලා ආයුශ් ට හිතා උනත් ඊලගට උනේ කවුරුත් නොහිඟපු දෙයක්...

ආයුශ් මලීශ් ව දැක්ක ගමන් ගොඩක් කලබල උනා...ආයුශ් වටේ හිටපු තසර්ලා ආයුශ් ව සත්සුන් කරන්න හැදුවත් වැඩක් උනේ නැ... මැශින් පවා ගැලවෙන තරමට ආයුශ් දගලන්න ගන්නා...

" මලීශ්....උබ මෙනහින් පලයන්... "

ඩොක්ටර් මලීශ් එක්ක වැඩ කරන මලීශ් ගේ යාලුවෙක් හින්ද ම කොල්ලට එහෙම කියද්දි කොල්ල එලියට ගියේ කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරුව කොල්ලා එලියට ගියාම ආයුශ් තිකත් ම සත්සුන් උනා...

ආයුශ් ගෙන් මේ වෙලාවේ ප්‍රශ්න කරන එක හරි තැනි නිසා ම ඩොක්ටර් ආයුශ් ට හිතා වෙලා කිසි දෙයක් නොවුන ගාතට ආයුශ් ගේ රිපෝට් බලන්න ගන්නා... ඩොක්ටර් රිපෝට් වෙක් කරලා රුමි එකෙන් යන්න හදද්දි ම රුමි එකට ආවේ තේහා සි සරණි සි..ආයුශ් හිටියේ කල්පනාවක...ඒත් තේහා ආයුශ් ලගින් ම වාඩි වෙද්දි කල්පනා කර කර හිටපු කොල්ලගේ ඇස් එක පාරම රතු වෙන්න ගන්නා...මලීශ් දැක්කටත් වඩා තරහක් එහ් ඇස් වල තිබුනා...

කොල්ලා දගලපු පාරට කොල්ලගේ කලින් හසි කරපු මැශින් ආයෙම ගැලවෙන්න ගන්නා...තේහා උත්තේ ගල් ගැහිලා..ඇස් දෙකේම කදුළු පුරවත් ආයුශ් දිහා ම බලාගෙන...ඇහුන සද්දෙට ඩොක්ටර් පවා රුමි එකට දුවත් ආවේ අඩියට දෙකට.... ඒත්

ඩොක්ටර් දැක්ක ගමන් ආයුශ් ගේ කටින් පිටවුන වචන ටිකට හැමෝගෙම මුතු වල මොහොතකට තිබුනේ පුදුමයක්..එහ් ආයුශ් ට අතීතේ හැමදේම මතක ද කියලා හිතට දැනුන සැතපීම එක්ක...

" ඩොක්ටර්..ප්ලීස් මෙයාලට මෙනතින් යන්න කියන්න...මට...මට මේ කාගෙවත් මුතු බලන්න ඔන් නෑ....ප්ලීස්.... "

ආයුශ් කියන්නේ එක්ක ම ඩොක්ටර් තේහා ට වගේ ම සරණි ට එතනින් යන්න කියලා අතීත් සත් කරලා ආයුශ් ලගින් වාඩි උනේ සුසුමකුත් පිට කරලා...

" මිස්ටර් ආයුශ්...මොකක් ද ප්‍රශ්නේ.... "

" මට මගෙ විශ්වාසේ කඩලා දුපු උන්නේ මුතුවත් බලන්න ඔන් නෑ ඩොක්ටර්...මන්...මන්...හැමදම වෙර කරනවා..."

" එහ් කියන්නේ මිස්ටර් ආයුශ් ට අතීතේ හැමදම මතකයි... "

" මොනවද ඩොක්ටර් කියන්නේ..."

" ඇක්සිඩන්ට් එක ගොඩක් බරපතල නිසා මිස්ටර් ආයුශ් ගේ ඔලුවට වගේම කකුල් වලටත් බොඩ් එකේ සමහර කොටස් වලටත් ගොඩක් ඩැමේජ් වෙලා තියනවා..එහ් තරම් දරුණු පහරක් ඔලුවට වැදුනම මිස්ටර් ආයුශ් ගේ මතකේ තැනි වෙන්න ඉඩ ගොඩක් වැඩියි...මේ මිස්ටර් ආයුශ් ගේ වාසනාව....මිස්ටර් ආයුශ් ට ඔපරේශන් එකෙන් සිහිය ආව වෙලාවේ ඉඳන් මේ වෙනකම්ම උන දේවල් ගොඩක් තිබුනේ තරක පැත්තට බරව...ඒත් එහ් හැමදේම හොඳින් උනේ මිස්ටර් ආයුශ් ගේ වාසනාවට...."

ඩොක්ටර් ආයුශ් දිහා බලලා කියද්දි කොල්ලා කරේ කට කොතකින් හිනා උන එක... ඊලගට ආයුශ් කිවුව වචන ටිකට ඩොක්ටර් වගේම ආයුශ් ගේ කතාව ආයුශ් ට නොපෙනෙන්න අහන් හිටපු තේහා ගේ අත් දෙක පවා මුවට ගියේ එහ් වචන අදහගන්න බැරි කමට....

" ඒක ඇක්සිඩන්ට් එකක් වෙන්නේ කොහොමද ඩොක්ටර්...ඒක මන් හිතලා කරගන්න දෙයක්...අතීත..මේක මගෙ වාසනාව වෙන්නේ කොහොමද..මැරෙන්න බලාගෙන හිටපු මාව බේරුනේ මගෙ අවාසනාවට.... "

" මිස්ටර් ආයුශ් මොනවද මේ කියවන්නේ..."

" ඔව් ඩොක්ටර්..මට දැන් ජීවත් වෙන්න කිසි ම ආසාවක් නෑ"

" මිස්ටර් ආයුශ් දන්නවද මිස්ටර් ආයුශ් මේ කියන දේවල් වල නියත බරපතලකම...ජීවිතයක් තැනි කරගන්න එක කොච්චර පවක් ද කියලා දන්නවද..මිස්ටර්

ආයුශ් දකලා නියතවද...කැන්සර් හොස්පිටල් එකේ මැරෙන්න පත අදින ජීවිත තව එක දවසක් වැඩියෙන් ජීවත් වෙන්න දකින හීන... මිස්ටර් ආයුශ් ට මොනවද අඩු...ප්‍රශ්න වලින් පැනලා යන එක තෙමෙයි මිස්ටර් ආයුශ් ජීවිතේ කියන්නේ...ප්‍රශ්න වලට මූන දෙන එකයි ජීවිතේ කියන්නේ... මිස්ටර් ආයුශ් ට ලැබිලා නියත මේ ජීවිතේ නිකරුනේ තාස්ති කරගන්න එපා...ජීවිතයක වටිනාකම දන්නේ ජීවත් වෙන මිනිස්සු තෙමෙයි...ජීවත් වෙන්න තව එක දවසක් වැඩියෙන් ඉල්ලලා පත අදින මිනිස්සු... මෝඩ වෙන්න එපා...එව්වරයි මට කියන්න තියෙන්නේ "

ඩොක්ටර් ගේ එහ් වචන ටික ආයුශ් නිහඩව ම අහන් හිටියේ වචනයක් වත් නොකියන්න හිතෙන තරමට ම ඩොක්ටර් ගේ එහ් වචන ඇත්ත නිසා...ඒත් ආයුශ් හිටියේ තමන් ගැන ම උපන් තරහකින්...

" මිස්ටර් ආයුශ් ට අද හවස ගෙදර යන්න පුළුවන්...treatment වලට වෙලාවට හොස්පිටල් එකට එන්න...බෙහෙත් ටික හරියට බොන්න...ආයෙත් මෝඩ තීරණ ගන්න එපා.... "

ඩොක්ටර් ආයුශ් ගේ පිටට තට්ටු කරලා කියද්දි කොල්ලා උන්නේ කිසි න් නොකියා නිහඩවමයි...ඒත් යන්න ගියපු ඩොක්ටර් ආයෙම හැරිලා ආයුශ් ලගට ආවේ ආයුශ් දිහා ආයුශ් ට තේරුම් ගන්න බැරි ඉරියව්වකින් බලලා.....

" ඇයි ඩොක්ටර්..."

" මිස්ටර් ආයුශ්....මිස්ටර් ආයුශ් ට දැනෙනවද..."

ඩොක්ටර් ආයුශ් ගේ යටිපතුල ස්පශර් කරලා අහද්දි ආයුශ් බලන් හිටියේ ඇස් දෙකම ලොකු කරන්.... ඩොක්ටර් ආයෙම කොල්ලගේ කකුල් උඩට එතකම් ස්පශර් කරලා ආයෙත් ආයුශ් ගෙන් අහද්දි මේ පාරතම් කොල්ලගේ මුතට දඩය පවා දලා තිබුනා....

" උත්තර දෙන්න මිස්ටර් ආයුශ්....දැනෙනවද...."

ඩොක්ටර් ආයෙම අහද්දි කොල්ලා කකුල් දෙක තමන්හ හැදුවත් කොල්ලගේ කකුල් දෙකෙන් දැනුනේ පුදුම වේදනාවක්...එහ් වගේම දනිස්සේ පහල කිසිම ස්පශර්යක් කොල්ලට දැනුනේ නෑ...කොල්ලා ඩොක්ටර් දිහා බැලුවේ හීනට දැනුන බය වගේ ම පුදුමයත් එක්ක....

" ඩො...ක්...ට...ර්...ම...ගෙ...ම...ගෙ...ක...කු...ල්...දෙ...ක.....අනෙත්...ඩොක්ටර්...."

ආයුශ් කිවුවේ වචන පවා පටලවමින්....අයුශ් දිහා හොරෙන් බලන් ඉන්න තේහා ගේ ඇස් වලින් කදුළු ගලන් යන්න පටන් අරන් ගොඩක් වෙලා...කෙල්ල උන්නේ තමන් කරපු පව් වලට හිනිත් පුදුම විදිහට විදවමින්.....

" ඊලැක්ස් මිස්ටර් ආයුශ්...will see... "

" ඩොක්ටර්....මට...මට කවදවත් ඇවිදින්න බැරි වෙයි ද..."

කොල්ලා ඇහුවේ ඇස් වල කදුළු පුරවගෙන....

" කරන්න බැරි දේවල් නෑ මිස්ටර් ආයුශ්...හිතේ හසිය චිතරසි ඕනි...අපි...අපි try කරමු.. "

ඩොක්ටර් ආයුශ් ගේ පිටට තට්ටු කරලා රුමි එකෙන් එලියට යද්දි ම තේහා ආයුශ් ලගට දුවන් ආවේ තවත් ආයුශ් ට හැගිලා ආයුශ් දිහා බලන් ඉන්න බැරි කමට...

" මත් ඉන්නවා ආයු...මොන දේ උනත් මත් ඔයා ලගින් ඉන්නවා...."

කෙල්ල අඩ අඩ ම ආයුශ් ගේ එක අතකින් අත නියලා කියද්දි කොල්ලා කරේ තේහා ගේ අත ගස ඇරලා ඇස් දෙකත් රතු කරන් කෙල්ලට පුච්චලා අලු කරන්න තරම් බැල්මකින් කෙල්ල දිහා බලපු එක....

" අ...තේ...ආ...යු..."

" මට උබේ මුත දකින්නත් පිලිකුල්...."

ආයුශ් ගත් කටට ම එහෙම කියලා ඇස් වල කදුළු පිහිද ගත්තේ හිතට දැනුන දුකට වඩා එහි තරහා ප්‍රභල හින්දා....

තේහා උන්නේ මල කදක් වගේ..ආයුශ් දිහා ම බලාගෙන....අඩන්නවත් හිතා වෙන්වත් කෙල්ලට සිහියක් තිබුනේ නෑ....

ආයුශ් අද හවස් වෙද්දි ගෙදර යන්න ඕනි උනත් කොල්ලා කැමති උනේ ම නෑ තමන් කලින් හිටපු ගෙදරට යන්න....ඩොක්ටර් ගේ මැදිහත්වීමෙන් ආයුශ් ව කැමති කරගන්න පුළුවන් උනත් කොල්ලා ගියේ තම යන්න ඕනකමට මිසක් කිසිම හිතේ කැමැත්තකින් නෙමෙයි.....

ආයුශ් ව හොස්පිටල් එකෙන් එක්ක යන්න තේහා ට උදව් කරේ මලීග් වගේම සරණී... කොල්ලගේ බඩු ටිකත් ලැස්ති කරලා කොල්ලට කාර් එකෙන් වාඩි කෙරෙවුවත් කොල්ලා කාගෙවත් දිහා එකදු බැල්මක් වත් බැලුවේ නෑ...

ගෙදර ලගට ම ඇවිල්ලත් කොල්ලා උන්නේ පෙර ඉරියව්වෙන් මයි...පෙර තරහින් ම යි....

තේහා, සරණී ආයුශ් ගේ බඩු ගද්දි මලීග් කරේ ආයුශ් ව විල් වෙයාර් එකෙන් ගේ ඇතුලට එක්ක ආව එක.... උඩ තට්ටුවේ ආයුශ් කලින් හිටපු රුමි එකට ආයුශ් ව එක්ක යන්න කරදර නිසා තේහා කලින් ම ආයුශ් ට ඉන්න පහල රුමි එකක් අස් කරලා තිබුනේ....කොල්ලට එහි රුමි එකට එක්ක ගිහින් බෙඩි එක උඩින් තිබ්බත් කොල්ලා උන්නේ කාගෙවත් මුමක් වත් බලන්න බැරි තරමට කේන්ද්‍රීයකින්...

" නංගි...එහෙනම් පරිස්සමින්...මොකක් හරි හදිස්සියක් උතොත් කෝල් එකක් දෙන්න...ආයුශ් ව හොස්පිටල් එක්ක යන්න නියත දවසට මත් ආයෙත් එන්නම්..."

මලීශ් තේහා ගේ ඔළුව අත ගාලා කියද්දී කෙල්ල හා කියන්න ඔළුව හෙල්ලුවා....

" මලීශ්මත් තේහා ගේ උදව්වට මෙහෙ නවතින්න ද.... තේහා ට නතියම ඔක්කොම කරන්න බැනේ...ආත්ටි ත් තැනේ...ආත්ටිලා දන්නෙත් තැනේ මේවා...."

සරණී මලීශ් දිහා බලන් කිවුවත් මලීශ් ගේ ඇස් තිබුනේ ආයුශ් ගේ මුත දිහා...

" එපා...මෙ දෙන්නා ටිකක් තිදහසේ හිටපුදෙත්...."

මලීශ් කිවුවේ සුසුමක් පිට කරමින්...

" එහෙනම් තේහා ගේ අම්මටවත් කියමු ද අසියා...එයන් දන් තැනේ මේ කිසි දෙයක්..."

" ඔන තැ කිවුවනේ දෑන් එක පාරක්...මේ දෙන්නා තිදහසේ හිටපු දෙත්.."

මලීශ් මේ පාරනම් කිවුවේ ටිකක් තදින්....සරණී එහ් වචන එක්ක කට පියා ගත්තේ හා කියන්න ඔළුවත් හොල්ලලා...

" එහෙනම් නංගි..අපි ගිහින් එන්නම්...හදිස්සියක් උතොත් කෝල් කරන්න..."

මලීශ් ආයෙම පාරක් කියද්දී තේහා ලාවට හිනා උනා...

මලීශ් ගේ කාර් එක නොපෙනෙන්න ම ඇතට යද්දී ආයුශ් එක්ක ගේ ඇතුලේ තනිවුන තේහා ට දැනුනේ දරාගන්න බැරි තරම් ලොකු තනිකමක්...අසරනකමක්....

" මත් මගෙ ආයුච මගෙ ඇස් දෙක වගේ බලාගන්නවා.... "

කෙල්ලගේ හිත කිවුවේ මේ වචන ටික විතරමයි.....

මලීශ්,සරණී ගියාට පස්සේ කෙල්ල ඇදේ හාත්සි වෙලා උන්න ආයුශ් ලගට ආවත් කොල්ලා උන්නේ හිනා මනාම ඉවත බලාගෙන...එහ් ඇස් බලන්නත් බැරි තරමට තරහින්ම රතු වෙලා..කොල්ලා ඇදත් උන්නේ හොස්පිටල් එකේදී ඇදත් හිටපු ඇදුමමයි...කෙල්ල ආයුශ් ගේ ඔළුවෙන් අතක් තිබ්බේ ආයුශ් ගේ ඊලග හැසිරීම මොන වගේ වෙසිද කියලා හිතට දැනුන බයත් එක්ක...කෙල්ල ආයුශ් ගේ ඔළුවෙන් අත නියතවත් එක්කම කොල්ලා එහ් තත්පරේම තේහා දිහා බැලුවේ කෙල්ලව පුව්ටලා අලු කරන්න තරම් බැල්මකින්....

තේහා ගේ ඇස් වල කදුලු පිරුනේ ආයුශ් ගේ මේ හැසිරීම් දරාගන්නම බැරි තැන....

" අතේ ආයු.... "

තේහා ඇස් දෙකේම කදුලු පුරවත් කිවුවත් ආයෙත් එකදු බැල්මකින්වත් ආයුග් තේහා දිහා බැලුවේ නැ....

" මගෙන් එක්ක තරහා උතාට කමක් නැ ආයු...මය ඇදුම ගලවලා වෙන ඇදුමක් අත්දවත්ත විතරක් දෙන්න.... ඔක හොස්පිටල් එකේදි ඇඳත් හිටපු ඇදුමම තෙත්... "

කෙල්ල ආයුග් දිහා බලාගෙන ඇස් දෙකේ කදුලු පුරවගෙන කිවුවත් ආයුග් හිටියේ කෙල්ල කිවුව කිසිම දෙයක් නැසුන ගාතට...එහි හින්දම කෙල්ල ආයුග් ඇඳත් හිටපු ගටර් එක ආයුග් ගේ අවසරයක් නැතුවම ගලවන්න හැදුවේ...ඒත් ඊලගට උනේ කෙල්ල හීනෙකින්වත් නොහිතුව දෙයක්...ආයුග් තමන් ට පුළුවන් උපරිම වෙහෙස දීලා කෙල්ලව තල්ලු කරලා දැන්මේ කිසිම හිතක් පපුවක් නැති ගාතට..ආයුග් තල්ලු කරපු පාරට කෙල්ල ටසිල් පොලව මත මුහුණින් අතට වැටුනේ කෙල්ලගේ ඔලුව තදින් ටසිල් පොලව මත වැදෙද්දි..කෙල්ලගේ මුවින් කෙදිරියක් පිට උනේ දැනුන වේදනාව දරාගන්න ම බැරි නැත... මොන තරම් හසියෙන් කෙල්ලගේ ඔලුව වැදුනද කිවුවොත් එහි පාරට කෙල්ලගේ ඔලුව ගෙඩිගැහුනා.... විනාඩි කීපයක් යනකම් කෙල්ලට තැගිට ගන්න පවා බැරි උතා... ඒත් ආයුග් ගේ එක බැල්මක් වත් කෙල්ල දිහාට යොමු උනේ නැ...කොල්ලා උන්නේ කිසිම හිතක් පපුවක් නැති ගාතට...

කෙල්ල ඔලුවත් අල්ලගෙන තැගිටලා තමන් දිහා එකදු බැල්මක් වත් නොබලන ආයුග් දිහා මොහොතක් බලත් ඉඳලා රුමි එකෙන් එලියට ආවේ දරාගන්න බැරි ලොකු වේදනාවකුත් එක්ක... ඩොක්ටර් දුන්න බෙහෙත් ටික දෙන්න ආයුග් ට කන්න දෙන්න ඕනි හින්දම හිසෙන් මොන තරම් වේදනාවක් දැනුනත් කෙල්ල එහි හැම වේදනාවක් මැදිත් ම උයන්න ගන්නා...හිකත් ම තෙමෙයි...ආයුග් ආසා වෙයි කියලා හිතන කැමත් හිතීත් හිතමින්...

හවස 6.30 විතර වෙද්දි කෙල්ල උයලා ඉවර වෙලා ප්ලේට් එකකට කැමත් බෙදගෙන ආයුග් හිටපු රුමි එකට ආවේ අතින් අතින් වතුර එකකුත් අරගෙන....

කෙල්ල රුමි එකට එද්දි ත් ආයුග් උන්නේ යාන්තමට ඇස් දෙක පියාගෙන...කෙල්ල රුමි එකට එන සද්දෙන් එක්ක ම ආයුග් ගෙ ඇස් හෙලවෙනවා කෙල්ල බලාගෙන....

කෙල්ල කිසිම දෙයක් නොවුන ගාතට කැම එකත් අරගෙන ගිහින් ඒක ඇඳ ලග තිබුන ටේබල් එක උඩින් තියලා ආයුග් ට කතා කරේ අහිසෙක හිතාවකුත් එක්ක...

" ආයු...කාලා ඉමු ද..බෙහෙත් ටික බොන්න ඕනි තෙත්..."

කෙල්ල දෙනුත් පාරක් ම එක ම දේ කිවුවත් කොල්ලා කෙල්ල ගේ කිසි දේකට උත්තරයක් දුන්නේ නැ...ඇස් දෙකත් රතු කරත් එක ම ඉලක්කයක් දිහා බලත් උන්න එක විතරමයි කොල්ලා කරේ...

ඕන දෙයක් වෙන්න කියලා හිතාගෙන කෙල්ල බත් එක අතට ගත්තේ හිතට දැනුන බය මොහොතකට අමතක කරලා...

" මත් කවන්න ද..බෙහෙත් බොන්න පරක්කු වෙතවනේ..."

නේහා එහෙම කියලා බත් කටක් අතලා ආයුග් ගේ මුවට ලත් කරන් කොල්ලා කරේ එනතින් මුව ඉවත් කරපු එක...

" අතේ කන්නකෝ ආයු..."

නේහා එහෙම කියන ගමන් ආයේ ආයේ ම කොල්ලගේ මුවට බත් කට ලත් කරන්න උත්සාහා කරා...තත්පර කීපයක් ගෙවෙන්න ඇති...කෙල්ල අතේ තිබුන බත් පිගාන මොහොතකින් විසි වෙලා ගියේ කෙල්ලට හිතන්නවත් තත්පරයක් වත් නොදී...ආයුග් තමන් ගේ අතින් කෙල්ල අතේ තිබුන බත් එකට ගහලා ඉවත බලාගත්තේ තරහින් පිරුන මුහුණ තවත් රතු කරන්...

නේහා ආසාවෙන් ඉවුව බත් එක එහි විදිහට ආයුග් අතින් ම විසි කරලා දැදි කෙල්ල අඩ අඩ ම ආයුග් දිහා බැලුවේ හිතට දැනුන දරාගන්න බැරි දුකත් වේදනාවත් එක්ක...

" අතේ ඇසි ආයු මෙහෙම කරන්නේ....මාත් එක්ක තරහා උතාට කමක් නැ...අතේ බෙහෙත් ටිකවත් බොන්න දෙසියනේ..."

කෙල්ල ඉති ගහගා කිවුවත් කොල්ලා කරේ එහි කිසි දෙයක් නැසුන ගාතට හිටපු එක...නේහා බිම වැටුන පියත් කැලී කකුලේ ඇතෙද්දි ම රුමි එකෙන් එලියට ගියේ ඉති ගහගා අඩාගෙන...තමන්ට ම ශාප කරගනිමින්...විදුරු කටු වලට කෙල්ලගේ කකුල් දෙකම හොදට ම තුවාල වෙලා ලොකු වේදනාවක් එක්ක ලේ ගලන්න ගත්තත් කෙල්ල එහි හැමදේම අමතක කරලා ඇවිදින්න ගත්තේ තමන් ට ම දඩුවම් දෙමින්... කරන්න ඕනි මොනවද කියලවත් අදහසක් නැතුව කෙල්ල ඔවුවත් දෝනින් ම බදාගෙන සාලේ ඇවිදින්න ගන්නා.... ඔය වෙලාවෙයි ගෙදර ලෑන්ඩ් ෆෝන් එක ඊන්ග් වෙන්න ගත්තේ.... කෙල්ල ෆෝන් එක ආන්සර් කරෙත් දෙනුත් පාරක් ම ඊන්ග් උන කරදරේට...

" හෙල්ලෝ..."

" මේ මිස් නේහා ද.."

" ඔව්...කවුද මේ.."

" මත් ආයුග් ගේ ට්‍රේට්මන්ට් කරපු ඩොක්ටර් නේහා..."

" ඩො...ක්...ට...ර්.... "

" මලිග් කිවුව නිසයි ගත්තේ තේහා....ආයුග් දැන් කොහොමද...බෙහෙත් ටික බිවුවද..."

" අතේ ඩොක්ටර්... "

" ඇයි "

" ආයුග් මත් කියන කිසි දෙයක් අහන් නැ..."

" මත් දැනගන්නා...මලිග් මට ගන්න කිවුවෙන් ඒකයි...තේහා පොඩ්ඩක් ආයුග් ට ෆෝන් එක දෙන්න...මත් එයාට කතා කරන්නම්.... "

ඩොක්ටර් කියද්දි කෙල්ලගේ මැලිව්ලා තිබුන මූතට හිතාවක් ආවේ ඉබේම..කෙල්ල එහි සැතීන් ආයුග් හිටපු රුමි එකට ආවේ තත්පර ගානෙන්...

කෙල්ල බිම වැටිලා තිබුන විදුරු කටු ගැනවත් හිතත් තැනුව ආයෙම ආයුග් ලගට ගියේ හිතාවකුත් එක්ක...කෙල්ලගේ තුවල වෙලා තිබුන කකුල ආයෙම පැරෙද්දි කෙල්ලගේ මුවින් එක වචනයක් වත් පිට නොවුනේ ඊට වඩා දස දහස් ගනයක් කෙල්ලගේ හිතේ වේදනාව වැඩි හිත්දම වෙන්න ඇති... ඒත් ආයුග් ගේ රතු උන ඇස් මොහොතක් කෙල්ලගේ කකුල් දෙක දිහාට යොමු වෙලා තිබුනා...ඒත් එහි තත්පර ගාතකට විතරයි... කොල්ලා ආයෙම ඇස් ඉවතට ගත්තේ හැගීමක් දැනීමක් නැති ගාතට...

" ආයු.ඩොක්ටර් කතා කරනවා... "

කෙල්ල කලින් තිබුන හිතාව තාමත් එහි විදිහට තියෙද්දි ආයුග් අතට ෆෝන් එක දුන්නා...කොල්ලා කෙල්ල දිහා එකදු බැල්මක් වත් නොබලා ෆෝන් එක අතට ගන්නා...

" හෙල්ලෝ..."

" මිස්ටර් ආයුග් මො..."

" කියන්න ඩොක්ටර්..."

" මිස්ටර් ආයුග් මත් කිවුව විදිහට බෙහෙත් ටික බිවුව ද..."

කොල්ලා කරේ එහි ප්‍රශ්නට නිහඬව හිටපු එක....

" මිස්ටර් ආයුග් ට මත් කිවුව දේවල් මතක ද...මිස්ටර් ආයුග් ට ආයෙ ම තැගිටින්න ආසාවක් තැද්ද... හැමදම ඔහොම ඉන්න ද ඔහු... "

ඩොක්ටර් එහි අහපු ප්‍රශ්නට තමි කොල්ලා තිරුන්නර වෙලා ගියා...

" ඩො...ක්...ට...ර..."

" ප්‍රශ්න අමතක කරලා ඉස්සරලා සනීප වෙලා ඉන්න මිස්ටර් ආයුශ්... ඊට පස්සේ ඔය ප්‍රශ්න ඔක්කොම විසඳ ගන්න පුළුවන්... දැන් ඔක්කොමට ම කලින් කාලා බෙහෙත් බිලා ඉන්න....තොදරුවෙක් වගේ හැසිරෙන්න එපා.... මත් නියතවා..... "

ඩොක්ටර් ෆෝන් එක කටි කරලා දැන්මේ කොල්ලා තවත් මොකුත් ම කියන්න කලින්...ෆෝන් එක කටිකරපු පලවෙනි තත්පරේ ම කොල්ලා බැලුවේ තේහා දිහා...කෙල්ල කලින් වගේ ම තාමත් උන්නේ අර අභිංසක හිතාවත් එක්ක...ඒත් ආයුශ් කිවුව දේ ට නම් කෙල්ලගේ මුත මැලවිලා ගියේ මොහොතකට දැනුන සතුටත් තැත්තට ම තැනි කරලා දලා....

" මත් සනීප උන ගමන් ඩිවෝස් වෙන්න බලන් හිටපන්.."

" ආ...යු..."

" මට උබව අප්පිරියයි දැන්... "

ආයුශ් කිවුවේ ඇස් දෙකම රතු කරන්...කෙල්ල උන්නේ හිටගෙන ඉන්න පවා අපහසු තරමට ම දුටුර්ල වෙලා...

" කෝ මගෙ බෙහෙත් ටික... "

ආයුශ් ඇහුවේ තේහා ගේ මුතවත් තොබලා...

" හිස් බඩට බෙහෙත් බොන්න බැනේ...මත් බත් ටිකක් බෙදන් එන්නම් ආයු...ඒක කාලා බෙහෙත් ටික බොමු..."

කෙල්ල කිවුවේ මොහොතකට හිතේ වේදනාව අමතක කරලා...බෙහෙත් කෝ අහද්දි පවා කෙල්ලගේ මුතට හිතාවක් ආවේ ආයුශ් ඩොක්ටර් කිවුව නිසා හරි මුරංඬුකම් අත ඇරපු එකට... කෙල්ල කිවුව දේට ආයුශ් ගෙන් ප්‍රතිචාරයක් නොලැබුන හින්දම කෙල්ල ෆෝන් එකත් පැත්තකින් නියලා ආයෙම බත් එකක් බෙදන් ආවා...ආයුශ් ලගින් කවන්න කියලා වාඩි වෙන්න හදද්දි කොල්ල කෙල්ල අනේ තිබුන බත් එක උදුරලා ගන්නේ කෙල්ලටත් රවාගෙන...

" මට තනියම කන්න පුළුවන්..."

ආයුශ් කියනවත් එක්ක ම කෙල්ල ඒකටත් කරේ අභිංසක විදිහට හිතා උන එක... ආයුශ් කිවුව දේට මොකුත් ම නොකිවුවේ කොල්ලට ආයෙත් තරහා යයි කියලා හිතුන නිසා... ආයුශ් බත් එක අතට ගත්තු ගමන් ම කාපු විදිහෙන් කෙල්ලට තේරුනා මොන තරම් තපුරුකම් කරන් කොල්ලා ඉඳලා නියෙන්නේ හොදට ම බඩගින්නේ කියලා... බඩගින්න නිසා හරි ආයුශ් තමන් උයපු දෙයක් කන එකත් කෙල්ලගේ හිතට ගෙනාවේ අසීමිත සතුටක්....

ආයුශ් කාලා ඉවර වෙද්දි කෙල්ල බෝල් එකකට වතුර එකක් ගෙනත් කොල්ල ලගින් තිබ්බේ කොල්ලට අත හොදගන්න...ඊලගට පිගානත් පැත්තකින් කියලා කොල්ලට බෙහෙත් ටික දුන්නා... ඊට පස්සේ කොල්ලට තිද ගන්න දීලා ටිකකට කලින් ආයුශ් විසික් කරපු බත් එකයි පිගන් කැලි එකයි එකතු කරගෙන රුමි එකත් අතු ගාලා රුමි එකෙන් එලියට ගියේ විනාඩි ගානක් ඇතුලත...මොකද කෙල්ලට ඕනි උනේ කොල්ලට තිදහසේ තිද ගන්න දෙන්න...

ආයුශ් ට යාන්තමට තින්ද යාගෙන එද්දි කෙල්ල පැදුරකුත් බිම එලලා ආයුශ් ගේ ඇඳ ගාවින් ම බිම තිද ගන්නේ මහා රු ආයුශ් ට අමාරු වෙයි ද කියලා හිතට දැනුන බයත් එක්ක... අඩ තින්දේ හිටියත් ආයුශ් හිටියේ මේ හැමදේම බලාගෙන...ඒත් තේහා ගේ එහ් හැම ඉරියව්වක් ම කොල්ලට ගෙනාවේ පුදුම තරහක්...

ආයුශ් ට හොදට තින්ද ගියත් කෙල්ලගේ කකුලේ විදුරු කටු ඇතුනු පාරවල් හින්ද කෙල්ලට තම් මොහොතකටවත් තින්ද ගියේ නැ...කෙල්ල උන්නේ පැදුරේ එහෙට මෙහෙට පෙරලෙමින්...

ආයුශ් ට සනීප උන ගමන් ම තමන් ට ආයුශ් ගෙන් ඩිවෝස් වෙන්න වෙනවා කියලා හිතට දරා ගන්න බැරි ලොකු වේදනාවක් දැනුනත් කෙල්ල මොහොතකටවත් ආයුශ් ට සනීප වෙන එක දවසක් වත් පරක්කු වෙනවට කැමති උනේ නැ... කෙල්ල ට ඕනි උනේ ආයුශ් ඉක්මනට සනීප වෙනවා දකින්න...යටි හිතේ පුංචි ම පුංචි බලාපොරොත්තුවක් තොතිබුනම තෙමෙයි..ආයුශ් ආයෙත් වෙනස් වෙයි කියලා... ඒත් ඒක හිතයක් විතරක් ම බව කෙල්ල දැනත් උන්නා... එහ් හිතෙට උනත් කෙල්ල පුදුම විදිහට ආදරේ කරා...

කෙල්ලගේ හිතේ බලාපොරොත්තුවකට කියලා ඉතුරු වෙලා තිබ්බේ ආයුශ් ව ඉක්මනට සනීප කරගන්න එක විතරයි...එතනින් එහාට ජීවිතේ ගැන ආසාවක් කෙල්ලගේ හිතේ පුංචි කොතකවත් තිබුනේ නැ....

[#ජීවිතේ_ආදරේ_බැඳීම්](#) කියන්නේ මහා දුකක ආරම්භයක්...මේ ටිකනම් මේ වෙද්දි කෙල්ල හොදට ම තේරුම් අරන් තිබුනා...

හීන බලාපොරොත්තු එකින් එක බිදිලා යද්දි දූතෙන එහ් වේදනාව, ආදරේ වෙනුවෙන් ම කරපු එහ් කැපකිරීම් ජීවිතේ ම එපා කරවද්දි මොහොතින් මොහොත ගෙවෙන හැම තත්පරේ ම වේදනාව විතරක් ම ලැබෙද්දි කෙල්ලට ජීවිතේ ගැන දැනුනේ පුදුම කලකිරීමක්පහුවද උදේ කෙල්ල ඇහැරුනේ මුලු රුම අඩලා අඩලා හෙම්බත් වෙලා.... කෙල්ලට ඇස් ඇරගන්න බැරි තරමට ම ඇස් දෙක ඉදිමිලා තිබුනා... කෙල්ල අමාරුවෙන් ඇස් දෙක ඇරපු පලවෙති තත්පරේම බැලුවේ ආයුශ් දිහා...ආයුශ් උන්නේ තද තින්දේ...කෙල්ල ආයුශ් ට ඇහැරෙන් තැනි විදිහට රුමි එකෙන් එලියට ගිහින් උඩ තට්ටුවේ රුමි එකෙන් ම වොශ් එකක් දගන්නේ කොල්ලා ඇහැරෙයි කියලා හිතලා...ඊලගට ඇදුමකුත් දගෙන කෙල්ල කරේ උයන්න පටන් ගන්න එක...

වෙලාව 6 ට කිට්ටු කරලා තිබුණා..පාන්දර නිසා ආයුශ් ව ඇහැරෙයි කියන ලෝකකමට කෙල්ල කිවත් එකේ බඩු පවා එහෙට මෙහෙට කරේ හරි පරිස්සමට..හරියට තිත්දක් තැනි නිසාද මත් ද කෙල්ලගේ ඇගට හරි අපහසුවක් දැනුණා...මුල ඇගම පත නෑ වගේ දැනුණා....කෙල්ලට හිටගෙන ඉන්න පවා අපහසුවක් දැනුණ නිසා ම කෙල්ල කරේ පුළුවන් ඉක්මනට උයන්න හදපු එක... 7 විතර වෙද්දි උයලා ඉවර කරගන්න කෙල්ලට පුළුවන් උණා... කෙල්ල ආයුශ් ගේ කෑම එක ප්ලේට් එක ට බෙදලා ඒක වහලා ආයුශ් ගේ රෑම එකට ගියේ කොල්ලට ඇහැරවන්න හිතාගෙන... ඒත් කොල්ලා හිටියේ එහි වෙද්දිත් ඇහැරලා...කෙල්ල රෑම එකට යද්දි ම කොල්ලා තරහින් ඉවත බලාගන්න එක විතරයි කරේ... එක වචනයක් වත් එහි මුවින් පිට උනේ නෑ...

ඒත් තේහා කිසිම වෙනසක් නැතුව ම කොල්ලා ලගට ගිහින් අහිංසක හිතාවකුත් එක්ක කොල්ලට කතා කරා...

" ආයුශ් ..ඔයා නැගිටිට ද... වොශ් එකක් දගමු ද...කාලා බෙහෙත් ටික බොන්න ඕනිනේ.... "

කෙල්ල හිතා වෙලා කිවුවත් කොල්ලා කරේ ඇස් දෙකත් රතු කරන් ඉවත බලන් හිටපු එක.... කොල්ලා උන්නේ කිසි දෙයක් නෑසුන ගානට... ඕන දෙයක් වෙන්න කියලා කෙල්ල ආයුශ් ගේ බාහුවකින් අල්ලලා කොල්ලට විල් වෙයාර් එකෙන් නියන්න හදද්දි කොල්ලා තිහඩවම උන්නේ වෙත කරන්න දෙයක් නැති කමට... මොකද කොල්ලන් මේ වෙද්දි හිටියේ දවස් එක හමාරක් ම වොශ් එකක් වත් නැතුව හරි අපහසුවෙන්...

කෙල්ල ආයුශ් ව විල් වෙයාර් එකෙන් නියලා වොශ් රෑම එක ලගට එක්ක ගිහින් කොල්ලට නැගිටිටෙවුවේ හිත පුදුම විදිහට ගැස්සෙද්දි ..ඊලගට පුළුවන් විදිහට ආයුශ් ව තමන් ගේ ඇගට වාරු කරගෙන කෙල්ල ආයුශ් ව වොශ් රෑම එකේ කලින් දවසේ රෑ ගිහින් තිබ්බ පුටුවෙන් වාඩි කෙරෙවුවා.... ඊලගටයි කෙල්ල ආයුශ් ගේ ඇඳුම් එකින් එක ගලවලා කොල්ලට වොශ් කරන්න ගත්තේ...ආයුශ් ගේ ඇස් තරහින් රතු වෙලා තිබ්බත් කරගන්න දෙයක් නැති කමට කොල්ලා උන්නේ ඉවත බලාගෙන වේගෙන් හුස්ම ගනිමින්..

කෙල්ල ආයුශ් ව හරි පරිස්සමට වොශ් කරලා ඊලගට කොල්ලට ඇඳුම් අත්දවන්න ගන්නා... එහි අතරතුර කෙල්ල ආයුශ් ගේ ඔලුව ආයුශ් ට දෑනෙන නොදෑනෙන තරමට සියුම් ව අත ගැවේ ආයුශ් ගේ නමින් හිනේ උතුරන සෙනෙහස දරාගන්න ම බැරි තැන...

ආයුශ් ව රෑම එකට අරන් ඇවිත් ආයුශ් ව ඇද උඩින් නියලා කොල්ලට කෑම එකක් ලගට ම ගිහින් දුන්නේ කවන්න ගියොත් බැහුම් අහන්න වෙයි කියන බයට....ආයුශ් කෑම එක අතට අරන් කන දිහා කෙල්ල ටික වෙලාවක් බලන් ඉදලා ආයෙම ඉවත බලාගන්නේ ආයුශ් ට තරහා ගිහින් බත් එක විසික් කරයි කියලා හිතට දැනුණ සැකෙන් එක්ක...

ආයුශ් කාලා ඉවර උණා ම කෙල්ල බෙහෙත් ටික ගෙනත් දීලා කොල්ලා බෙහෙත් ටික බොන අතරතුර පිගාගත් හෝදලා ආයෙම රෑම එකට ආවා...එතකොට කොල්ලා උන්නේ ජනෙලෙන් පේන ගාඩර්න් එක දිහා මොකක්දෝ ලොකු කල්පනාවකින් බලාගෙන...

කොල්ලගේ හිතට එක පාරම ආවේ ඉස්සර හවසට ගාඩර්න් එකේ ඇවිදපු විදිහ..ආයේ කවදවත් ඇවිද ගන්නවත් පුළුවන් වෙයි ද කියලා කිසි ම විශ්වාසයක් නැතුව කොල්ලා ගෙවන මේ ජීවිතේ ගැන කොල්ලට දැනුනේ ලොකු කලකිරීමක්...

එහ් කලකිරීමටත් වඩා වැඩිසි ආයුශ් දිහා බලන් උන්න තේහා ට දැනුන දුක...මේ හැමදේම තමන් නිසා තේද කියලා දැනෙද්දි කෙල්ලට තමන් ගැන ම දැනුනේ ලොකු තරහක්...අද ආයුශ් මේ ඉන්න හැටි තමන් ගේ මේ ඇස් දෙකෙන් ම දැකගන්න තරම් තමන් කොච්චර පව කරල ද කියන දේ විතරමයි කෙල්ලට හිතුවේ....

උදේ ඇගෙන් දැනුන වෙහෙස වගේ ම ඇගට පත තැනි ගතිය තාමත් එහ් විදිහට ම තිබුනත් කෙල්ලට එහ් ගැන වගක්වත් නොවුනේ ආයුශ් මේ ඉන්න විදිහ හැසිරෙන විදිහ එහ් හැමදේම තමන් නිසා තේද කියන වරදකාරි හැගීමෙන් මුළු හිතම පිරිලා තිබුන නිසා... ඒත් එක පාරම කෙල්ලට බඩෙන් දැනුන වේදනාවත් එක්ක ම වොම්ටි වෙන්න ආවසින් කෙල්ල එහෙමම ම වොශ් රුමි එකට දිවුවේ ගාඩර්න් එක දිහා බලන් උන්න කොල්ලගේ කල්පනාවත් ඉබේම තැනි වෙලා යද්දි...

තවත් විනාඩි 10කට වගේ පස්සේ කෙල්ල ආයෙමන් රුමි එකට ආවේ පුදුම අමාරුවකින්...ආයුශ් ගේ ඇස් කෙලින් ම යොමු වෙලා තිබුනේ කෙල්ල දිහාවට.....ඒත් කොල්ලා ඇසි මොකද උනේ කියලා අහන්නවත් කාරුනික උනේ නෑ... කොල්ලගේ තරහා එහ් විදිහමයි... තේහා ලාවට හිතාවකුත් එක්ක ආයුශ් දිහා බලලා ආයෙම රුමි එකෙන් එලියට ගියේ තමනුත් අසනීප උනොත් ආයුශ් ව හරියට බලාගන්න බැරි වෙයි කියලා හිතට දැනුන බය නිසා ම පැනඩෝල් එකක් හරි බොන්න ඕනි කියලා හිතලා.... දවස් ගෙවිලා ගියේ ඔය විදිහට... හැම දවසක ම තේහා ආයුශ් ව පුදුම විදිහට පරිස්සම් කරා... කොල්ලගේ හැම වැඩක් ම උනේ තේහා ගේ අතින්...ආයුශ් උනත් දැන් පුරුදු වෙලා.තේහා ට එහ් දේවල් කරන්න ඉඩ දීලා කොල්ලා තිහඩ උනේ තමන් ට කියලා කරන්න පුළුවන් දෙයක් නෑ කියලා දන්න නිසා.... මොකද කොල්ලට තාමත් කිසි වැඩක් තනියම කරගන්න බෑ

ආයුශ් ව හොස්පිටල් එක්ක යන දවසත් ලන් උතා...මලීශ් සරණී ගේ උදව්වෙන් කෙල්ල ආයුශ් ව හොස්පිටල් එකට එක්ක ගියා... ඩොක්ටර් ආයුශ් ව වෙක් කරලා ඊලගට ඉන්න ඕනි විදිහ කරන්න ඕනි දේවල් ගැන තේහා ව වගේ ම ආයුශ් වත් දැනුවත් කරා...

මේ වෙද්දි කොල්ලගේ සෞඛ්‍ය තත්වේ හිතා ගන්න බැරි තරම් යහපත් අතට හැරිලා තිබුනා... පුදුමේ කියන්නේ කලින් කිසිම හැගීමක් දැනීමක් නොදැනුන ආයුශ් ගේ දෙපා වලට දැන් යම් තරමක දැනීමක් ලැබිලා තිබුනා.... දැන් කොල්ල දැනෙනවා....කකුලේ මොනා හරි ස්පශර් උනත් කොල්ලට ඒක දැන් දැනෙනවා...

ආයුශ් ට ආයෙත් තැගිටින්න පුළුවන් වෙයි ද බැරි ද කියන එක තාමත් ස්තීර නොවුනත් ආයුශ් ගේ කකුල් වලට දැනීමක් ලැබුන එකත් ලොකු දෙයක් කියලා ඩොක්ටර් කියද්දි ආයුශ් ට වඩා සතුටු උනේ තේහා...සතුට වැඩි කමට ම කෙල්ලගේ ඇස් වලින් කදුළු තිමක් නැතුවම කඩා වැටෙන්න ගන්නා...

හිතුවත් වඩා හැමදේම හොඳ විදිහට වෙද්දි තේහා ගේ හිතට දැනුනේ පුදුම සැනසීමක්... ආයුශ් ව ක්ලිනික් එක්ක යන එක ඇරුන ම ආයුශ් ගේ අතින් හැමදේම තේහා ගේ අතින් උනා... උදෙන් ම උයලා ආයුශ් ව ඇහැවලා කොල්ලව වොශ් කරලා කොල්ලට කවලා බෙහෙත් දෙන එක දැන් දෙන්නට ම සාමාන්‍ය දෙයක් වෙලා... ආයුශ් ගේ තපුරුකම් වල අඩුවක් නොවුනත් එක ම එක දෙයක් මේ වෙද්දි වෙනස් වෙලා තිබුනා... එහ් හිතේ මොන තරම් තරහක් තිබුනත් කොල්ලා තේහා ට දැන් තමන් ගේ හැමදේම කරන්න ඉඩ දෙනවා...එහ් කොල්ලට බැරි කමට ම තෙමෙයි...තේහා කොල්ලව අම්මා කෙනෙක් තරමට ම පරිස්සම් කරන කෙනා....කොල්ලගේ උඩු හිත කොහොම උනත් කොල්ලගේ යටි හිත තම් පුදුම විදිහට එහ් සෙනෙහසට ආසා කරා... ඒත් තේහා තමන් ට කරපු වංචාව මතක් වෙත වාරයක් වාරයක් ගානේ කොල්ලට තමන් ව ම පාලනය තැනුව යනවා...එහ් වෙලාවට කොල්ලා කරේ අතට අහු උන දෙසින් කෙල්ලට ගහපු එක... ඒත් තේහා හැමදේම තිහඩව දරාගෙන හිටියා...

සති දෙක තුනක් ක්ලිනික් ගියාට පස්සෙ ආයුශ් ට කිහිලි කරු වලින් යම් තරමකට ඇවිදින්න පුළුවන් උනා... ඒත් තතියම තම් තෙමෙයි.... තේහා ගේ උදව් තැනුව කොල්ලට කිසි දෙයක් හරි හැටි කරගන්න බැරි උනා... ඩොක්ටර් කිවුව විදිහට කිහිලි කරු තැනුව ඇවිදින්නත් කොල්ලා ටිකෙන් ටික පුරුදු උනේ තේහා ගේ ඇගට වාරු වෙලා... අඩියක් දෙකක් ඇවිද ගන්න ලැබෙද්දි කොල්ලගේ මුත් තිබුනේ තේහා කවදවත් ම දැකලා තැනි තරම් සතුටක්... කෙල්ල එහ් සතුට දිනා අහිංසක හිතාවකුත් එක්ක බලන් උන්නේ ආයුශ් ටත් වඩා හිත යටින් පුදුම විදිහට සතුටු වෙමින්...

මේ කාලේ ඇතුලත සැරින් සැරේ කෙල්ලට කීප වතාවක් ම වොම්ටි වෙන්න ගත්තත් කෙල්ල එහ් ගැන ගාතක් වත් නොගන්නේ කෙල්ලට එහ් දේ දැන් සාමාන්‍ය දෙයක් වෙලා තිබුන නිසා .. ඇගටත් මොන තරම් අමාරුවක් දැනුනත් කෙල්ල උන්නේ ආයුශ් මත්තෙම වැටිලා...

ටිකෙන් ටික ආයුශ් ට තමන් ගේ වැඩ තතියෙන් කරගන්න පුළුවන් වෙද්දි කොල්ලා කරේ හැම තත්පරේ ම කෙල්ලගේ හිත රිද්දපු එක... ඒකෙන් කොල්ලගේ හිතට අසීමිත සතුටක් දැනුනා...

වෙලාව හවස 4 ට විතර ඇති... කෙල්ල උන්නේ සාලෙට වෙලා බර කල්පතාවක...ආයුශ් ගේ හඬින් කෙල්ල ගැස්සිලා ගියේ එහ් හින්ද මයි....මොකද ආයුශ් ඇක්සිඩන්ට් උනත් හරි එක ම එක දවසක් වත් කෙල්ලට කෙල්ලගේ තම කියලා කතා කරලා නැ...අවශ්‍ය ම උතොත් වචන දෙක තුනක් කතා කරා ඇරෙන්න කොල්ලා උන්නේ තමන් ගේ පාඩුවේ ..ඒත් අද... අද ආයුශ් කවදවත් තැනුව කෙල්ලට කතා කරද්දි සතුටකටත් වඩා කෙල්ලගේ හිතේ තිබුනේ බයක්...ආයුශ් මොකට ද එන්න හදන්නේ කියලා කෙල්ලගේ හිත පුදුම විදිහට බය උනා...

" අතේ දෙසියනේ...තරක දෙයක් තම් වෙන්න එපා... "

කෙල්ල ආයුශ් ගේ රුමි එකට යන්න කලින් තමන් ට ම කියා ගන්නේ දෙවියන් සිහි කරමින්...

" නේ...හා... "

" ආ...යු... "

" මට දැන් සනීපයි...මට මගේ වැඩ තනියෙන් කරගන්න පුළුවන්... "

ආයුග් කිවුවේ රතු උන ඇස් වලින් කෙල්ල දිහා බලලා...

" මත් දන්නවා ආයු...මට ගොඩක් සතුටුයි....."

කෙල්ල ඇස් වලින් පවා හිතා වෙලා කිවුවන් ඊළගට ආයුග් කිවුව දේට කෙල්ල ආයුග් දිහා ගල් ගැහිලා බලන් උන්නේ එහි වචන අදහා ගන්න බැරුව.....

" ඉතින් දැන් මට වැඩකාරියෙක් ඕන් නැ...මෙතන මාස තුනක පඩි නියතවා...රුපියල් හතළිස්පන්දහක්... මෙතන ඩිවෝස් පේපසර්' නියතවා...මේක කියවලා මේ පේපසර්' වලට සසින් කරලා මේ සල්ලීන් අරන් මෙහෙන් පලයන්.මගේ ඇස් දෙකටවත් පේන්න ආයේ එන්න එපා.....උබව මට පිලිකුල්... "

ආයුග් හිතක් පපුවක් නැති ගාතට එහෙම කියලා තමන් අතේ තිබුන පේපසර්' ටික තේහා ගේ මුතට දමලා ගැහුවේ සල්ලීන් එහි එක්කම කෙල්ලට කකුල් දෙක ලගට වැටෙන විදිහට... කෙල්ල උන්නේ අඩාගන්නවත් සිහියක් නැතුව...

" මොනවද උබ තවත් බලන් ඉන්නේ... මත් උබට අද දවස විතරක් කල් දෙනවා... පුළුවන් නම් අද හවසම පලයන්..තැන්නම් හෙට උදෙන් ම..මගේ ඉස්සරහා ඇස් පේන් නැ වගේ රගපාපු, පොරොන්දු කඩලා දැන්ම උබ වගේ කපටි ගැතියෙක් මට තවත් එපා..... "

ආයුග් මුලු රුමි එක ම දෙවනක් වෙන්න කියද්දී කෙල්ල ආයුග් දිහා මොහොතක් කල් ගැහිලා බලන් ඉදලා ආයුග් තමන් ගේ කකුල් දෙක ලගට දැන්ම සල්ලි ටිකත් ඩිවෝස් පේපසර්' ටිකත් අරන් රුමි එකෙන් එලියට ගියේ වචනයක් වත් කතා නොකර... කෙල්ලගේ ඇස් වලින් එක කදුලක් වත් පිට නොවුනේ තාමත් කෙල්ලට ආයුග් ගේ වචන විශ්වාස කරන්න බැරි නිසා...

" ආ..යු....ම..න්....ම...න්...වැඩකාරියෙක් ද
..."

කෙල්ල තමන් ගෙන් ම ඇහුවේ ආයුග් දුන්න සල්ලි ටික දෝතින් ම බඳගෙන...එහි දිහා ම ඇස් රඳවගෙන.... ඒත් එක්ක ම කෙල්ලගේ ඇස් වලින් කදුලු ගලන් යන්න ගත්තේ පුදුම දුකක් එහි කදුලු වල සැගවිලා තියෙද්දී... කෙල්ලට ඉකි ගැහුනේ මේ තරම් දවසක් ආයුග් ව වෙනස් කරලා දෙන්න කියලා දෙවියන්ගෙන් ඉල්ලපු හැම ප්‍රාථර්තාවක් ම තමන් ගේ ඇස් මනාපිට ම බොදවෙලා යද්දී.....

කෙල්ල ඉකි ගගහා සාලට එද්දි එද ආයුශ් ගෙනපු අර පුංචි ඇදුම් සෙල්ලම් බඩු
කෙල්ලගේ ඇහැ ගැටුනේ කෙල්ලවත් නොහිතපු විදිහට...

ඒකෙන් උනේ කෙල්ලගේ හිතේ තිබ්බ දුක කලකිරීම තවත් වැඩි උන එක..

" අනේ ආයු.....ඔයා...ඔයා මට කොච්චර ආදරේ කරා ද දෙසියනේ...මමයි ඔයාව
රැවැට්ටුවේ...ඒත්....ඒත් මත් හිතුවේ තෑ රත්තරං මෙහෙම දෙයක් වෙයි
කියලා...ඔයාට...ඔයාට කියෙන්නේ මත් පොරොන්දු ව කඩ කරාට මාත් එක්ක තරහක් ද
සුදු අසියේ....අනේ...අනේ මට මේ ඇස් දෙක එපා රත්තරං ...උබ තැනුව මට...මට මේ ඇස්
දෙකෙන් වැඩක් තෑ රත්තරං මත් උබව රැවැට්ටුවට උබට මේ තරම් දුකක් දුන්නට මත්
අතිවාරෙන් ම දඩුවම් විදින්න ඔහි මගෙ සුදු අසියේ.... "

කෙල්ල තමන් ට ම කියාගෙන පිස්සුවෙන් වගේ පහල තිබුන රුමි එකකට දුවන් ගියේ
හරියකට සිහියක් වත් තැනුව...ඊලගට අතට අහු උන කතුරක් අතට ගත්තේ පුදුම විදිහට
එහි ඇස් වලින් කදුලු ගලන් යද්දි....

කෙල්ලගේ මුවින් පිට උනේ එක ම එක වචන ටිකයි....

" උබ තැනුව මට මේ ඇස් දෙක එපා රත්තරං "

කෙල්ල එහෙම කියනවත් එක්ක ම තමන් ගේ අනේ තිබුන කතුර ඇස් දෙකට ලත් කරේ
තමන් ට විදින්න පුළුවන් ලොකු ම දඩුවම මේක නිසා....
කෙල්ල උන්නේ සිහියකින් තමි තෙමෙයි...අවට වෙත කිසිම දෙයක් වත් කිසිම සද්දයක් වත්
තෑසෙන තරමට ම කෙල්ල උන්නේ සිහි විකල් වෙලා... ඒත් එක පාරම ඇහුන හඩත් එක්ක
කෙල්ල දොර දිහා බැලුවේ එහි කටහඩ ආයුශ් ගේ කියලා හොඳට ම දන්න නිසා...කොල්ලා
උන්නේ කිහිලි කරු දෙකෙන් දොර ලග හිටගෙන... එහි ඇස් තරහටද දුකට ද කියලා
පැහැදිලිව හදුන ගන්න බැරි තරමට ම රතු වෙලා තිබුනා... ගත උන තත්පර කීපය
ගෙව්වා ගියේ දැඩි නිහඩතාවකින්... ඊලග තත්පරේ ආයුශ් කිහිලි කරු දෙකෙන් ම කෙල්ල
ලගට ඇවිත් කෙල්ල ලග හිට ගන්නා...ටික වෙලාවක් ගෙව්වා ගියේ ආයුශ් ගේ වගේ ම
නේහා ගේ ඇසුත් එකින් එක ගැටෙමින්....ඒත් ගෙව්වා ගියේ තත්පර කීපයක් විතරයි....
ආයුශ් නේහා ගේ කම්මුලට පහරක් ගැහුවේ එහි පහරේ සැරට ම කෙල්ලගේ අනේ තිබුන
කතුර විතරක් තෙමෙයි...කෙල්ලවත් ඇදගෙන බිමට වැටෙන්න...

නේහා ගේ ඔළුව ටසිල් පොලව මත වැදුනත් කෙල්ල ඔළුවත් අල්ලගෙන එහි තත්පරේ ම
තැගිට්ටේ ඇස් වල කදුලු පුරෝගෙන...

" ආ...යු...ම...ං....."

කෙල්ල කියනවත් එක්ක ම ආයුශ් කෙල්ලගේ අතින් කම්මුලටත් ගැහුවේ එහි ඇස් තවත්
රතු කරන්...කලින් තරම්ම කම්මුල් පහර සැර නොවුන හින්දම මේ වතාවේ කෙල්ල ට

හිටගෙන ඉන්න පුළුවන් උනා... ඒත් කම්මුල් පහරේ සැරට ම කෙල්ලට මුදු ඇගම කැරකෙනවා වගෙයි දැනුණේ..

" ආයු..ඇයි මේ... "

කෙල්ල ගැහුවේ එක අතකින් කම්මුලක් අල්ලගෙන...

ඒත් ආයුගේ ගෙන් ලැබුණේ කෙල්ල කිසිසේත් ම බලාපොරොත්තු නොවූන පිළිතුරක්....

" ඡ...ඡ... එක වචනයක් හරි කතා කරලා තිබ්බොත් උබට මරනවා..."

" අ...නේ...ආ...යු..."

" මත් උබට එක පාරක් කිවුවා...මෙනතින් වාඩි වෙයන්..." "

ආයුගේ කිවුවේ රුමි එකේ කෙලවරට වෙන්න තිබුන බෙඩි එක පෙත්තලා....කෙල්ල බෙඩි එක උඩින් වාඩි උනේ ආයුගේ මේ කරන්න හදන්නේ මොකක් ද කියලා හිතා ගන්න බැරුව පපුව කවදුවත් තැනි තරම ට වේගෙන් ගැහෙද්දි....කොල්ලන් කිහිලි කරු දෙක පැත්තකින් තියලා වාඩි වෙන්න හැදුවත් අත ලිස්සලා කොල්ලා නොවැටී බේරුණේ අනූ නවයෙන්... ඉදගෙන හිටපු කෙල්ලට ඉබේම තැගිටිවුණේ එහි දසුනින්.....

" ආයු...ඉන්න මත් උදව් කරන්නම... "

කෙල්ල කිවුවේ ආයුගේ ගේ අතකින් අල්ලලා... ඒත් කොල්ලා එහි අත ගසඇරලා දැන්මේ නේහා ව පුට්ටලා අලු කරලා දන්න තරම් බැල්මකුත් එක්ක...

" මට උබගේ උදව් ඔත් තැ... "

ආයුගේ එහෙම කියන ගමන් ම කිහිලි කරු දෙක ඇදේ පැත්තකින් බිමට වෙන්න තියලා ඇදේ වාඩි උනේ හිටගෙන ඉන්න කෙල්ලටත් වාඩි වෙන්න කියන බැල්මකුත් එක්ක....කෙල්ල එහි තත්පරේ ම වාඩි උනේ ඇස් වල කදුලු ආයෙමත් අලුත් වෙද්දි... ඒත් ආයුගේ කරේ අඩන කෙල්ලට තවත් රිද්දපු එක... කොල්ලා කෙල්ලගේ කම්මුල් දෙක රිදෙන තරමට ම අල්ලලා එහි රතු උන ඇස් වලින් කෙල්ලගේ ඇස් වලට එබුණේ කෙල්ලගේ පපුව පිටතට ඇහෙන තරම ට ම ගැහෙද්දි....

ඊලගට කොල්ලා මොකක් හරි දෙයක් කියලා තමන් ට බනිසි කියලා හිතුවත් ඊලගට උනේ කෙල්ල හීනෙකින් වත් නොහිතපු දෙයක්...

ආයුගේ කෙල්ලට එහෙමිමම ඇදේ හාත්පි කරලා කෙල්ලගේ පපුවේ මූන නියා ගන්නේ මාස ගාතක් ම හිතේ හිරකරගෙන දුක් විදපු දුක ඉකියකුත් එක්ක පිට කරමින්..

" ආ...යු... "

කෙල්ල ආයුග් ගේ මුතට දෝතට ගත්ත හැදුවත් කොල්ලා කරේ ඉකිය තවත් වැඩි කරමින් කෙල්ලගේ පපුවට මුත තද කරගත්ත එක...

" ආ..යු...ඇ...යි...මේ... "

කෙල්ල ඇස් වල කදුළු පුරවත් ඇහුවත් කොල්ලගෙන් පිළිතුරක් නම් ලැබුත් නැ...එහ් වෙනුවට කොල්ලා කරේ තව තවත් කෙල්ලගේ උනුහුම හොයපු එක...

" අතේ ඔහොම ඉන්න එපා ආයු...මට බනින්න..මට ගහන්න....මත් ඔයාට උන පොරොන්දුව කැඩුවා...මට මේ ඇස් දෙක ඔත් නෑ රත්තරං... "

කෙල්ල කිවුවේ ඇස් දෙකේ කදුළු පුරවගෙන කොල්ලගේ ඔලුවෙන් අතක් නියලා...මේ තරම් වෙලා කෙල්ලගේ උනුහුමට ගුලි වෙලා හිටපු කොල්ලා ඔලුව උස්සලා කෙල්ලගේ මුත දිහා බැලුවේ එහ් වෙලාවේ.... එහ් ඇස් වල තරහා වගේ ම දුකක් ඔතවටත් වඩා තිබුනා...කොල්ලා උන්නේ පිස්සෙක් වගේ ඇස් වලින් නිමක් නැතුව ම කදුළු ගලත් යන්න ඉඩ දීලා ..

" උබ...උබ හැමදම කරේ මට ඊද්දපු එක...මුලින් මට උන පොරොන්දුව කැඩුවා...ඊලගට මත් ලග ඇස් පේත් නෑ වගේ රගපෑවා...ඊලගට...ඊලගට උබ මගෙ පැටියට මාව වැරදි කාරයෙක් කරන්න හදන්නේ...උබ කැමති ද දවසක මගෙ පැටියා ගේ කටින් කියවෙනවට...අම්මගේ ඇස් දෙක නැති කරේ තාත්ති කියලා? කතා කරපත් තේහා...උබ ට ඔති එහ් කිරි සප්පයා ලග මාව වැරදි කාරයෙක් කරන්න ද... "

ආයුග් ඇහුවේ පිටතට ඇසෙන තැසෙන තරමට ම වචන දුවර්ල වෙලා යද්දි..ඒත් කෙල්ල තම උන්නේ එහ් වචන අදහ ගන්නත් බැරුව...

" ආ..යු...මො...ත..ව...ද....මේ...කියන්නේ...
මො...ත...පැ..ටි...යෙ...ක්...ගැ...ත..ද...මේ...කි....ය....ත්...තේ.... "

" උබට නොතේරුනාට මට දැනෙනවා තේහා...මගෙ පැටියා උබගේ බඩට ඇවිත්.... "

ආයුග් කිවුවේ කෙල්ලගේ කුසින් එක අතක් නියත ගමන්...

" අ..යි...යේ.... "

" උබ මත් මත්තෙම නැහෙද්දි උබට අපේ පැටියා අපි ලගට ඇවිත් කියලා වත් දැනුත් නෑ මැතික... "

ආයුග් කෙල්ලගේ මුන දෝතට ම අරන් කිවුවේ කෙල්ලගේ කදුලු පිරිලා නියන දුබුරු පාට ඇස් දිහා ම බලාගෙන...එහි ඇස් වල නිබුනේ පුදුමාකාර සතුටක්...ආයුග් ගේ ඇස් කියලත් වෙනසක් නෑ...එහි ඇස් තේහා ට දෙවනි නොවෙන තරම ට ම සතුටින් පිරිලා....

කෙල්ල අඩ අඩ ම ආයුග් බදුගන්නේ ආයුග් ගේ ඇස් වල නිබුන එහි ආදරේ දරාගන්න ම බැරි තැන...

" අපේ පැටියා අපි ලගට ඇවිල්ලා නම්... එ..න..කො...ට....එ...න...කො...ට...අර ඩිවෝස් පේපසර්?... "

" මට ඕනි උනේ උබව රිද්දන්න මැනික..ඇති වෙන්න ම රිද්දන්න.....මුලින් උබ මාව රවට්ටලා ඇස් දෙක සනීප කරගන්නා කියලා දැනගන්න ම මත් ඇක්සිඩන්ඩ් කරගන්නේ ඇත්තට ම මට එහි වෙලාවේ ජීවත් වෙන්න ආසාවක් තිබුත් නෑ...උබත් මාව රැවැට්ටුව ම... ඒත් දෙවියෝ මාව බේරන්න ඇත්තේ උබගේ හිතේ මත් තමන් නියන ආදරේ පෙන්නන්න වෙන්නැති මැනික... එද ඉදන් අද වෙනකම්ම උබ මත් ලගින් හෙලවුත් නෑ...මාව...මාව අම්මා කෙනෙක් තරමට ම බලාගන්නා...මත් මේ දවස් ටිකේ දැනගන්නා උබ මට කොච්චර ආදරෙයි ද කියලා...ඒත් උබ මට බොරු කරා, මත් ඉස්සරහා ඇස් පේත් නෑ කියලා රග පෑවා කියලා මතක් වෙන හැම තත්පරේ ම මට උබ ගැන දැනුනේ පුදුම තරහක් සුදු මැනික.... මට මාව ම පාලනය කරගන්න බැරිඋනා...ඒකයි මත්...අතට අහු වෙත එකෙන් උබට ගැහුවේ...මේ ඩිවෝස් පේපසර්'මේවත් උබව රිද්දන්න පුළුවන් උපරිමේට ම රිද්දන්න කරපු දේවල්...ඒත්...ඒත් මත් දැනත් හිටියේ නෑ සුදු මැනික.... උබ...උබ මේ තරම් දරුණු තීරනයක් ගනිසි කියලා.... ඒත් මගේ හිත කිව්වා... උබ... උබ මොකක් හරි දෙයක් කරගසි කියලා...ඒකයි මත් උබේ පස්සෙන් ආවේ...දෙසියනේ...මත්...මත්...තව විනාඩියක් පරක්කු උනා නම්...සුදු මැනික උබ..... "

කොල්ලට කියාගන්න පුළුවන් උනේ එහි වචන ටික විතරමයි...කොල්ලා ආයෙමත් අඩන්න ගත්තේ දෝතින් ම ඔලුව බදුගෙන...

" අනේ ආයු... "

" මට සමාවෙයන් සුදු මැනික ... මත්...මත් උබව අර කොහෙවත් යන ගැතියෙක් ට සමාන කරලා කරගන්නේ ලොකු වැරද්දක්...උබ සාරා තෙමෙයි මැනික...උබ ඊට වඩා සිය දහස් ගුණයක් වෙනස්...මට සමාවෙයන් සුදු මැනික... "

කොල්ලා කිවුවේ අත් දෙක ම එකතු කරලා කෙල්ලගේ මුන දිහා බලාගෙන....කෙල්ල කරේ ආයුග් මුන දෝතට අරන් පිස්සුවෙන් වගේ සිප ගන්න එක විතරමයි... ඊලගට කොල්ලගේ පසුවට තුරුල්ලේ උනේ අඩ අඩ ම...

" මට සමාවෙන්න ආයු...මත් පොරොන්දු කඩ කරේ ඔයාව දකින්න නියන ආසාවට..මත් අතින් ම ඔයාගේ වැඩ ටික කරලා දෙන්න නියන ආසාවට...මට සමාවෙන්න රත්තරං ...එහි කොහොම මොන දේට උනත් පොරොන්දු කඩ කරලා මත් කරේ වැරද්දක්... "

" ඡ.ඡ...මත් දන්නවා.. දැන් ඇති සුදු මැතික... මත් උබට ආදරෙයි ..ගොඩක් ආදරෙයි "

කොල්ලා කෙල්ලව තමන් ගේ පපුවට තවත් තුරුල් කරගනිමින් කිවුවේ කෙල්ලන් එන් උනුහුම තව තවත් තතු වෙද්දි...

" මාත් ආදරෙයි ආයු... "

එන් වචන ටික මුවින් පිට වෙන ගමන් ම මේ තරම් කාලයක් ජීවිතේ වැඩිපුරම කදුලු වලින් ගෙවුන කෙල්ලගේ ජීවිතේ අත්තිම කදුලු ආයුශ් ගේ පපුවට වැටුනේ කෙල්ලගේ හිතට මහා ලොකු සැතපීමක් දෑනෙද්දි....

එතනින් එහා ගෙවුන හැම තත්පරයක් ම ගෙවුනේ කියාගන්න වචන තැනි තරමට ම සතුටින්.....ආයුශ් තේහා ගේ තුරුලෙන් මොහොතකටවත් මිදුනේ නෑ...තේහා ත් කොල්ලා ලගම දෑවුන එක විතරමයි කරේ....

ආයුශ් නියමිත වෙලාවට ක්ලිනික් වගේ ම ඩොක්ටර් කිවුව විදිහට ම treatment කරපු නිසා ම හිතුවටත් වඩා ඉක්මනට ආයුශ් ට කිහිලි කරු තැනුව ඇවිදින්න පුලුවන් උනා....ඒක කොල්ලගේ වගේ ම කෙල්ලගේ හිතටත් ලොකු සැතපීමක් උනා...

තාමත් ආයුශ් ඇක්සිඩන්ට් උනා කියලවත් නොදන්න ආයුශ් ගේ අම්මයි තාත්තා යි ලංකාවට ආවේ ඔය අතරේ...ඇක්සිඩන්ට් එක රහසක් විදිහට ම නියාගන්න කොල්ලා තීරනය කරේ අම්මට තාත්තා ට උතත් මොහොතකට වත් දුකක් දෙන්න ඕත් නෑ කියලා හිතපු නිසා...

ආයුශ් ගේ අම්මා ආව ගමන් ම තේහා ප්‍රෙග්නට් කියලා දැනගන්න ම එන් තරම් සතුටු උන වෙන කෙනෙක් තැනි තරම්...තේහා ගේ අම්මත් කෙල්ල ආයුශ් ගේ ගෙදරට ම ගෙන්න ගත්තේ අම්මට තමන් ලගින් ම නියාගන්න ඕන උන නිසා...

මාස කීපයක් ගෙව්ලා යද්දි කෙල්ලගේ කුස ඉදිරියට ඇවිත් තිබුනේ පුංචි පැටියා ආයුශ් තේහා ලගට එන්න ගොඩක් ලගයි කියලා හැමෝගෙම හින් වලට සතුටක් ගෙනෙමින්...

කෙල්ල කොහොමත් ආසයි පන්සල් යන්න..පුංචි කාලේ ඉදන් ම... එක පාරට ම කෙල්ලට පන්සල් යන්න ඕන කියලා ආසාවක් ආව හින්ද ම ආයුශ් ට එන් ගැන කිවුව පමාව විතරයි... කොල්ලා කෙල්ලවත් ලැස්ති කරගෙන කාර් එකට තැංගේ කෙල්ලගේ හැම ආසාවක් ම ඉශ්ට කරන එක මේ වෙද්දි කොල්ලගේ එක ම හීතේ වෙලා තිබුන නිසා....

පන්සල ට යන පාර ලගින් කාර් එක තවත්තලා කොල්ලා කෙල්ලවත් එක්කත් පන්සලට ගියේ හීතේ බලාපොරොත්තු කෝටියක් පොදි බැඳගෙන....

බුදුන් වැඳලා කොල්ලා තේහා වත් එක්කගෙන බෝධිය ලගට ගියේ කෙල්ලගේ කුසේ ඉන්න දරු පැටියා වෙනුවෙන් පඩුරක් ගැට ගහන්න.... ඒත් නොහිතපු විදිහට කොල්ලගේ සවනට

හුරු පුරුදු කටහඬක් ඇහුනා... ඔව්...එහ් වෙත කවුරුන් තෙමෙයි...කාලෙකදී තමන් පත වගේ ආදරේ කරපු #සාරා ගේ කටහඬ... ඒත් කෙල්ල හිටියේ නම් තනියම තෙමෙයි...ආයුග් කලින් දැකලා නැති කොල්ලෙක් එක්ක...එහ් චිතරක් තෙමෙයි... කෙල්ලත් නේහා වගේ ම ප්‍රෙග්නටිආයුග් මොහොතක් එහ් දිහා බලන් හිටියේ ගල් ගැහිලා...නේහා එහ් බවක් හොඳට ම දැක්කා... එතකොට එහ් ඉන්නේ සාරා කියලත් කෙල්ල අදුන ගන්නේ එද දැක්ක ආයුග් මතක් වෙලා.... කෙල්ලගේ හිත රිදුන් නැ කිවුවොත් බොරු... එහ් හිත හොඳට ම රිදුනා...ආයුග් ආයෙ ම අතීතේ මතක අතරෙද කියලා සැකේකුත් එහ් එක්ක ම කෙල්ලගේ හිතට ආවා...

" ඇයි ඔයා මට ඔහොම කරන්නේ...මේ බඩේ ඉන්න පැටියා ගැනවත් හිතන්න..."

සාරා කිවුව වචන ටික නේහා වගේ ම ආයුග් අහන් උන්නේ උන් තැන ම ඉදන්..නාමන් ආයුග් ව තොදක්ක සාරා උන්නේ හොඳට ම අඩ අඩ...

" බඩේ ඉන්න පැටියා...එහ් පැටියා කාගෙද...හරියට ම මගෙ ද කියලවත් උබට ශුවර් ද "

සාරා එක්ක හිටපු තරුණයා සාරා ගේ කෙස් වැටියෙන් තද කරලා ඇහුවේ මේ ඉන්නේ පත්සලේ කියන දේත් අමතක කරලා

" ඇයි දෙයියනේ ඔහොම කතා කරන්නේ... "

" මත් වෙත කොහොම ද කතා කරන්නේ...මගෙ ඇස් දෙක ට ම උබ වෙත මිනිසෙක් එක්ක ඉන්නවා දැක්ක ම... "

එහ් වචන ටිකත් එක්ක ම ආයුග් වගේ ම නේහා ටත් මුතෙන් මුත බැලුවුනේ මෙව්වර කල් ගිහිනුත් සාරා තව ම හැදිලා නැ නේද කියන දේ හිතට දැනෙන්න එක්ක ම...

" ඒත් අයියේ...මේ දරුවා...ඔයාගේ... මට විශ්වාසයි .. "

" ඒක දරුවා ලැබුන ම ටෙස්ට් එකක් කරලා හොයා ගන්න පුළුවන් සාරා...දැන් යමු.. "

සාරා එක්ක හිටපු තරුණයා එහෙම කියලා යන්න යද්දි සාරා ත් එහ් පිටුපසින් ම යන්න හැදුවත් එහ් වෙලාවයි කෙල්ල ආයුග් ව දැක්කේ....ආයුග් ව දැක්ක ගමන් එහ් ඇස් වල කදුළු පිරුනේ ඉබේම...කෙල්ල ඉස්සරහට ගන්න පය පිටිපස්සෙන් තිබ්බේ ආයුග් ලගට ගිහින් කොල්ලත් එක්ක එක වචනයක් කතා කරන්න හිතට දැනුන ආසාවට උනත් එතකොටයි කෙල්ලගේ ඇස් ගැටුනේ...ආයුග් ලග ම හිටපු නේහා දිහා ට.. කෙල්ල ඇස් වලට ඉනුව කදුළු අත් දෙකෙන් ම පිහිදගෙන පය ඉක්මන් කරලා එතනින් පිට වුනේ කාලෙකට ඉස්සර තමන් ට පත වගේ ආදරේ කරපු තමන් ව එහ් ආදරේ නැති කරගන්න එද තමන් ගේ උන ආයුග්, අද වෙත කෙනෙක් ගේ කියලා හිතට දැනුන දරාගන්න බැරි දුකත් එක්ක....

සාරා යන දිහා මොහොතක් බලන් හිටපු කොල්ලා සුසුමකුත් පිට කරලා නේහා දිහාට හැරුනේ අහිසක හිතාවකුත් එක්ක... ඒත් කෙල්ල තමි උන්නේ කියාගන්න බැරි තරම් දුකකින්..ඒත් ආයුග් ආයෙ ම අතීතෙට ගියා ද කියලා සැකෙන් එක්ක... මොහොතකට හරි ආයුග් ආයෙමත් සාරා ගේ මතකේ ට යද්දි කෙල්ලට දැනුනේ දරාගන්න බැරි ඊෂාරාවක්...

" දුකයි ද... "

කෙල්ල ඇහුවේ හිතේ තොසත්සුන් කම හිතා මතා ම යටපත් කරගෙන...

" ඇයි... "

" සාරා දැන් වෙන කෙනෙක් ගේ...අනිකමැනික එයා ප්‍රෙග්නටි ...එයා ඔයාගේ කලින් gf තෙග්...දුකයි ද.... "

" සුදු මැනික..... උබ මට මුලු ලෝකෙම... මොහොතකට හරි උබ හිතුවනමි මත් අතීතෙට ගියා කියලා උබ කරේ ලොකු වැරද්දක් මගෙ හිතේ ඉන්නේ උබ විතරයි...උබ විතරමයි මට සුසුමක් පිට උනේ සාරා තාමත් හැදිලා නෑ කියලා දැනෙද්දි...එයා ඔය විනාශ කරගන්නේ එයාගේ ජීවිතේම යි.... සුදු මැනික....උබ තමයි මගෙ හැමදේම... අද හෙට ඊට පස්සේ ගෙවෙන හැම තත්පරේ ම...උබ විතරමයි මේ පසුවේ ඉන්නේ.... "

කොල්ලා කිවුවේ නේහා ගේ අත් දෙක ම තමන් ගේ දෝතට අරන්...කෙල්ලගේ ඇස් දිහා ම බලාගෙන.... නේහා ගේ ඇස් වලින් වැටෙන සතුටු කදුලු දිහා දරාගන්න බැරි තරමට ම ආදරේකින් බලාගෙන...එහි හිතේ නේහා ගේ නමිනුත් නේහා ගේ හිතේ ආයුග් ගේ නමිනුත් ආදරේ දෝරේ ගලද්දි බලාපොරොත්තු හීන කෝටියක් එහි හිත් වල අලුතින් ඉපදෙද්දි..

----- සමාප්තයි -----